

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 119

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

59. sējums

2016. gada 4. maijs

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) ⁽¹⁾ 1

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI 89
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/681 (2016. gada 27. aprīlis) par pasažieru datu reģistra (PDR) datu izmantošanu teroristu nodarījumu un smagu noziegumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai un saukšanai pie atbildības par tiem 132

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2016/679**(2016. gada 27. aprīlis)****par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 16. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Fizisku personu aizsardzība attiecībā uz personas datu aizsardzību ir pamattiesības. Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ("harta") 8. panta 1. punkts un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 16. panta 1. punkts paredz, ka ikvienai personai ir tiesības uz savu personas datu aizsardzību.
- (2) Noteikumiem par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un tās principiem neatkarīgi no fizisko personu valstspiederības vai dzīvesvietas būtu jāievēro pamattiesības un pamatbrīvības un jo īpaši tiesības uz personas datu aizsardzību. Ar šo regulu paredzēts veicināt brīvības, drošības un tiesiskuma telpas un ekonomikas savienības izveidi, ekonomisko un sociālo progresu, iekšējā tirgus ekonomiku izaugsmi un konvergenci un fizisku personu labklājību.
- (3) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK ⁽⁴⁾ mērķis ir saskaņot fizisku personu pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzību attiecībā uz apstrādes darbībām un nodrošināt personas datu brīvu apriti starp dalībvalstīm.

⁽¹⁾ OV C 229, 31.7.2012., 90. lpp.⁽²⁾ OV C 391, 18.12.2012., 127. lpp.⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 12. marta nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2016. gada 8. aprīļa nostāja pirmajā lasījumā (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa nostāja.⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

- (4) Personas datu apstrāde būtu jāveido tā, lai tā kalpotu cilvēkam. Tiesības uz personas datu aizsardzību nav absolūta prerogatīva; tās ir jāņem vērā saistībā ar to funkciju sabiedrībā un jālīdzsvaro ar citām pamattiesībām saskaņā ar proporcionalitātes principu. Šajā regulā ir ievērotas visas pamattiesības, brīvības un principi, kas atzīti hartā un ietverti Līgumos, jo īpaši privātās un ģimenes dzīves, mājokļa un saziņas neaizskaramība, personas datu aizsardzība, domu, pārliecības un ticības brīvība, vārda un informācijas brīvība, darbījumdarbības brīvība, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu un kultūru, reliģiju un valodu daudzveidība.
- (5) Ekonomikas un sociālā integrācija, kas izriet no iekšējā tirgus darbības, ir novedusi pie personas datu pārrobežu plūsmu ievērojama pieauguma. Personas datu apmaiņa starp publiskā un privātā sektora dalībniekiem, tostarp fiziskām personām, apvienībām un uzņēmumiem, visā Savienībā ir palielinājusies. Savienības tiesības aicina valsts iestādes dalībvalstīs sadarboties un apmainīties ar personas datiem, lai varētu pildīt savus pienākumus vai veikt uzdevumus kādas iestādes vārdā citā dalībvalstī.
- (6) Straujā tehnoloģiju attīstība un globalizācija ir radījusi jaunas problēmas personas datu aizsardzības jomā. Personas datu vākšanas un apmaiņas apjoms ir būtiski pieaudzis. Tehnoloģija ļauj gan privātām uzņēmējdarbībām, gan publiskām iestādēm vēl nepieredzētā apjomā savas darbības mērķiem izmantot personas datus. Fiziskas personas aizvien biežāk personiska rakstura informāciju dara publiski un globāli pieejamu. Tehnoloģija ir pārveidojusi gan ekonomiku, gan sociālo dzīvi, un tai arī turpmāk būtu jāuzlabo personas datu brīva aprīte Savienībā un nosūtīšana uz trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, vienlaikus nodrošinot personas datu augsta līmeņa aizsardzību.
- (7) Šī notikumu gaita nozīmē, ka ir vajadzīgs stingrāks un saskaņotāks datu aizsardzības regulējums Savienībā, ko stiprina pienācīga izpilde, ņemot vērā to, cik nozīmīgi ir veidot uzticību, kas ļaus iekšējā tirgū uzplaukt digitālajai ekonomikai. Fiziskām personām būtu jāspēj kontrolēt savus personas datus. Būtu jāstiprina juridiskā un praktiskā noteiktība fizisku personu, ekonomikas dalībnieku un publisko iestāžu labā.
- (8) Ja šajā regulā paredzēts, ka tās noteikumi tiek konkretizēti vai ierobežoti ar dalībvalstu tiesību aktiem, dalībvalstis, ciktāl tas vajadzīgs saskaņotības dēļ un lai valstu noteikumus padarītu saprotamus tām personām, kam tie ir piemērojami, var valstu tiesību aktos iekļaut šīs regulas elementus.
- (9) Direktīvas 95/46/EK mērķi un principi joprojām ir spēkā, taču tā nav spējusi novērst datu aizsardzības īstenošanas sadrumstalotību Savienībā, juridisko nenoteiktību vai tāda uzskata plašu izplatību sabiedrībā, ka pastāv ievērojams risks fizisku personu aizsardzībai, jo īpaši attiecībā uz tiešsaistes aktivitātēm. Fizisku personu tiesību un brīvību aizsardzības līmeņa atšķirības, jo īpaši tiesību uz personas datu aizsardzību atšķirības dalībvalstīs attiecībā uz personas datu apstrādi, var kavēt personas datu brīvu aprīti Savienībā. Minētās atšķirības tādēļ var kavēt iesaistīšanos virknē ekonomisku darbību Savienības līmenī, var radīt konkurences izkropļojumus un kavēt iestādes to pienākumu izpildē, kas paredzēti Savienības tiesību aktos. Šāda atšķirība aizsardzības līmeņos ir radusies tāpēc, ka Direktīva 95/46/EK tiek īstenota un piemērota dažādi.
- (10) Lai nodrošinātu konsekventu un augsta līmeņa aizsardzību fiziskām personām un novērstu šķēršļus personu datu aprītei Savienībā, fiziskas personas tiesību un brīvību aizsardzības līmenim attiecībā uz šādu datu apstrādi visās dalībvalstīs vajadzētu būt vienādam. Visā Savienībā būtu jānodrošina noteikumu par fiziskas personas pamattiesību un pamtbrīvību aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi vienveidīga piemērošana. Attiecībā uz personas datu apstrādi, kuru veic, lai izpildītu juridisku pienākumu, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim likumīgi piešķirtas oficiālas pilnvaras, būtu jāļauj dalībvalstīm saglabāt vai ieviest valsts noteikumus, ar ko vēl vairāk precizē šīs regulas noteikumu piemērošanu. Saistībā ar vispārējiem un horizontāliem tiesību aktiem par datu aizsardzību, ar kuriem īsteno Direktīvu 95/46/EK, dalībvalstīm ir vairāki uz konkrētām nozarēm attiecināmi tiesību akti jomās, kurās ir vajadzīgi precīzāki noteikumi. Šajā regulā dalībvalstīm ir arī paredzēta rīcības brīvība precizēt tās noteikumus, tostarp attiecībā uz īpašu kategoriju personas datu ("sensitīvu datu") apstrādi. Šajā ziņā ar šo regulu neizslēdz dalībvalstu tiesību aktus, kuros nosaka konkrētu apstrādes situāciju apstākļus, tostarp precīzāk nosakot apstākļus, kādos personas datu apstrāde ir likumīga.

- (11) Lai personas datu aizsardzība visā Savienībā būtu efektīva, nepieciešams stiprināt un sīki noteikt datu subjektu tiesības un to personu pienākumus, kas apstrādā personas datus un nosaka to apstrādi, kā arī nepieciešams piešķirt arī atbilstošas pilnvaras uzraudzīt un nodrošināt personas datu aizsardzības noteikumu ievērošanu un noteikt atbilstošas sankcijas par pārkāpumiem dalībvalstīs.
- (12) LESD 16. panta 2. punktā Eiropas Parlaments un Padome tiek pilnvaroti paredzēt noteikumus par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un noteikumus par personas datu brīvu apriti.
- (13) Lai nodrošinātu fizisku personu konsekventu aizsardzību visā Savienībā un novērstu atšķirības, kas traucē personas datu brīvu apriti iekšējā tirgū, ir nepieciešama regula, lai nodrošinātu juridisko noteiktību un pārredzamību ekonomikas dalībniekiem, tostarp mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem, un nodrošinātu fiziskām personām visās dalībvalstīs vienādas juridiski īstenojamas tiesības un pienākumus un pārziņu un apstrādātāju atbildību, nodrošinātu konsekventu personas datu apstrādes uzraudzību un atbilstošas sankcijas visās dalībvalstīs, kā arī efektīvu sadarbību starp uzraudzības iestādēm dažādās dalībvalstīs. Iekšējā tirgus pienācīgai darbībai nepieciešams, lai personas datu brīva aprīte Savienībā nav ierobežota vai aizliegta, pamatojoties uz iemesliem, kas saistīti ar fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi. Lai ņemtu vērā mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu īpašo situāciju, šajā regulā ietverta atkāpe organizācijām ar mazāk nekā 250 darbiniekiem saistībā ar reģistriem. Turklāt Savienības iestādes un struktūras, dalībvalstis un to uzraudzības iestādes tiek rosinātas, piemērojot šo regulu, ņemt vērā mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu konkrētās vajadzības. Mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu jēdziens būtu jābalsta uz Komisijas Ieteikuma 2003/361/EK ⁽¹⁾ pielikuma 2. pantu.
- (14) Šajā regulā noteiktajai aizsardzībai attiecībā uz personas datu apstrādi būtu jāattiecas uz fiziskām personām neatkarīgi no to valstspiederības vai dzīvesvietas. Šī regula neattiecas uz tādu personas datu apstrādi, kas skar juridiskas personas un jo īpaši uzņēmumus, kuriem ir juridiskas personas statuss, tostarp juridiskās personas nosaukumu, uzņēmējdarbības formu un kontaktinformāciju.
- (15) Lai izvairītos no likuma apiešanas nopietna riska radīšanas, fizisku personu aizsardzībai vajadzētu būt tehnoloģiski neitrālai un tai nevajadzētu būt atkarīgai no izmantotajiem paņēmieniem. Fizisku personu aizsardzībai būtu jāattiecas gan uz personas datu apstrādi ar automatizētiem līdzekļiem, gan uz datu manuālu apstrādi, ja personas dati ir ietverti vai tos paredzēts ietvert kartotēkā. Šīs regulas darbības jomai nebūtu jāaptver datnes vai datņu kopumi, kā arī to ievadlapas, kuras nav sakārtotas atbilstoši konkrētiem kritērijiem.
- (16) Šo regulu nepiemēro jautājumiem par pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzību vai tādu personas datu brīvu apriti, kas saistīti ar darbībām, kuras neietilpst Savienības tiesību darbības jomā, piemēram, darbībām attiecībā uz valsts drošību. Šo regulu nepiemēro personas datu apstrādei, ko veic dalībvalstis, rīkojoties saistībā ar Savienības kopējo ārpolitiku un drošības politiku.
- (17) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 ⁽²⁾ piemēro personas datu apstrādei Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās. Regula (EK) Nr. 45/2001 un citi Savienības tiesību akti, ko piemēro šādai personas datu apstrādei, būtu jāpielāgo principiem un noteikumiem, kas noteikti šajā regulā, un jāpiemēro saskaņā ar šo regulu. Lai nodrošinātu stingru un saskaņotu regulējumu datu aizsardzībai Savienībā, pēc šīs regulas pieņemšanas būtu jāveic vajadzīgie pielāgojumi Regulā (EK) Nr. 45/2001, lai tos varētu piemērot vienlaikus ar šo regulu.
- (18) Šo regulu nepiemēro personas datu apstrādei, kuru veic fiziska persona tikai personiska vai mājsaimnieciska pasākuma gaitā un kura tādējādi nav saistīta ar profesionālu vai komerciālu darbību. Personiski vai mājsaimnieciski pasākumi varētu ietvert korespondenci un adrešu sarakstu turēšanu, vai sociālo tīklošanos un tiešsaistes

⁽¹⁾ Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikums par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (C(2003) 1422) (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

darbības, ko veic saistībā ar šādiem pasākumiem. Tomēr šo regulu piemēro pārziņiem vai apstrādātājiem, kas nodrošina personas datu apstrādes līdzekļus šādām personiska vai mājsaimnieciska rakstura darbībām.

- (19) Fizisku personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentas iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai lai sauktu pie atbildības par tiem, vai lai izpildītu kriminālsodus, tostarp pasargātu no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērstu, un šādu datu brīva aprīte ir konkrēta Savienības tiesību akta priekšmets. Tāpēc šī regula nebūtu jāpiemēro apstrādes darbībām, kas veiktas minētajos nolūkos. Tomēr personas datu apstrāde, ko minētajos nolūkos saskaņā ar šo regulu veic publiskas iestādes, būtu jāreglamentē konkrētākā Savienības tiesību aktā, proti, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2016/680⁽¹⁾. Dalībvalstis kompetentajām iestādēm Direktīvas (ES) 2016/680 nozīmē var uzticēt uzdevumus, kas nav obligāti saistīti ar darbībām, ko veic nolūkā novērst, izmeklēt, atklāt noziedzīgus nodarījumus vai saukt pie atbildības par tiem vai nolūkā izpildīt kriminālsodus, tostarp pasargāt no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērst, tādējādi šajos citos nolūkos veiktā personas datu apstrāde, ciktāl tā ietilpst Savienības tiesību aktu darbības jomā,

ietilpst šīs regulas darbības jomā. Attiecībā uz personas datu apstrādi, ko minētās kompetentās iestādes veic nolūkos, kas ir šīs regulas darbības jomā, dalībvalstīm būtu jāspēj uzturēt spēkā vai ieviest konkrētākus noteikumus, lai pielāgotu šīs regulas noteikumu piemērošanu. Šādos noteikumos var vēl precīzāk noteikt konkrētas prasības personas datu apstrādei, ko minētās kompetentās iestādes veic šajos citos nolūkos, ņemot vērā attiecīgās dalībvalsts konstitucionālo, organizatorisko un administratīvo struktūru. Ja personas datu apstrāde, ko veic privātas struktūras, ietilpst šīs regulas darbības jomā, šajā regulā būtu jāparedz dalībvalstīm iespēja īpašos gadījumos ar likumu ierobežot konkrētus pienākumus un tiesības, ja šāda ierobežošana demokrātiskā sabiedrībā ir nepieciešams un samērīgs pasākums, lai garantētu konkrētu svarīgu interešu aizsardzību, tostarp sabiedrisko drošību un noziedzīgu nodarījumu novēršanu, izmeklēšanu, atklāšanu vai saukšanu pie atbildības par tiem, vai kriminālsodu izpildi, tostarp pasargāšanu no draudiem sabiedriskajai drošībai un to novēršanu. Tas ir svarīgi, piemēram, saistībā ar nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanas apkarošanu vai kriminālistikas laboratoriju darbībām.

- (20) Kaut arī šī regula cita starpā ir piemērojama tiesu un citu tiesu iestāžu darbībai, Savienības vai dalībvalstu tiesību aktos varētu precizēt apstrādes darbības un apstrādes procedūras attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic tiesas un citas tiesu iestādes. Ja tiesa personas datus apstrādā, veicot tiesas spriešanas funkciju, šāda apstrāde nebūtu jāiekļauj uzraudzības iestādes kompetencē, lai nodrošinātu, ka tiesu iestādes ir neatkarīgas savu tiesu varas uzdevumu izpildē, tostarp lēmumu pieņemšanā. Šādu datu apstrādes darbību uzraudzību vajadzētu būt iespējai uzticēt attiecīgās dalībvalsts tiesu sistēmas konkrētām struktūrām, kurām jo īpaši būtu jānodrošina atbilstība šīs regulas noteikumiem, jāveicina tiesu iestāžu darbinieku informētība par to pienākumiem, kas ietverti šajā regulā, un jāizskata sūdzības par šādām datu apstrādes darbībām.

- (21) Šī regula neskar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/31/EK⁽²⁾ piemērošanu, jo īpaši minētās direktīvas 12.–15. panta noteikumu par starptautisku pakalpojumu sniedzēju saistībām piemērošanu. Minētās direktīvas mērķis ir veicināt iekšējā tirgus pienācīgu darbību, nodrošinot informācijas sabiedrības pakalpojumu brīvu apriti starp dalībvalstīm.

- (22) Personas datu apstrādei, kas notiek saistībā ar darbībām, ko veic pārziņa vai apstrādātāja uzņēmējdarbībā Savienībā, būtu jānotiek saskaņā ar šo regulu neatkarīgi no tā, vai pati apstrāde notiek Savienībā. Uzņēmējdarbības veikšana nozīmē efektīvu un faktiskisku darbību, ko veic pastāvīga vienība. Šādas vienības juridiskā forma neatkarīgi no tā, vai tā ir filiāle vai meitasuzņēmums ar juridiskas personas statusu, minētajā sakarā nav noteicošais faktors.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (skatīt šā Oficiālā Vēstneša 89. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.).

- (23) Lai nodrošinātu, ka fiziskām personām netiek liegta aizsardzība, kas tām pienākas saskaņā ar šo regulu, Savienībā esošu datu subjektu personas datu apstrāde, ko veic pārzinis vai apstrādātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Savienībā, būtu jāveic saskaņā ar šo regulu, ja apstrādes darbības ir saistītas ar preču vai pakalpojumu piedāvāšanu šādiem datu subjektiem neatkarīgi no tā, vai tā ir saistīta ar samaksu. Lai noteiktu, vai šāds pārzinis vai apstrādātājs piedāvā preces vai pakalpojumus datu subjektiem, kuri ir Savienībā, būtu jāpārlicinās, vai ir acīmredzams, ka pārzinis vai apstrādātājs ir iecerējis piedāvāt pakalpojumus datu subjektiem vienā vai vairākās Savienības dalībvalstīs. Tā kā, lai pārlicinātos par šādu ieceri, nepietiek tikai ar to, ka ir pieejama pārziņa, apstrādātāja vai starpnieka tīmekļa vietne Savienībā, e-pasta adrese vai cita kontaktinformācija, vai ka tiek izmantota valoda, ko parasti izmanto trešā valstī, kurā pārzinis veic uzņēmējdarbību, faktori, piemēram, tādas valodas vai valūtas izmantošana, kuru parasti izmanto vienā vai vairākās dalībvalstīs, piedāvājot pasūtīt preces un pakalpojumus minētajā citā valodā, vai Savienībā esošu klientu vai lietotāju pieminēšana var liecināt par to, ka pārzinis ir iecerējis piedāvāt preces vai pakalpojumus datu subjektiem Savienībā.
- (24) Savienībā esošu datu subjektu personas datu apstrāde, ko veic pārzinis vai apstrādātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Savienībā, būtu jāveic saskaņā ar šo regulu arī tad, ja tā ir saistīta ar šādu datu subjektu uzvedības novērošanu, ciktāl to uzvedība notiek Savienībā. Lai noteiktu, vai apstrādes darbību var uzskatīt par datu subjektu "uzvedības novērošanu", būtu jāpārlicinās, vai fiziska persona tiek izsekota internetā, tostarp vai var turpmāk izmantot personas datu apstrādes paņēmienus, kas ietver fiziskas personas profilēšanu, jo īpaši, lai pieņemtu lēmumus par datu subjektu vai lai analizētu vai iepriekš paredzētu datu subjekta personīgās vēlmes, uzvedību un attieksmi.
- (25) Ja, ievērojot starptautiskās publiskās tiesības, ir piemērojamas dalībvalsts tiesības, tad šī regula būtu piemērojama arī pārzinim, kas neveic uzņēmējdarbību Savienībā, piemēram, pārzinim dalībvalsts diplomātiskajā pārstāvniecībā vai konsulatā.
- (26) Datu aizsardzības principi būtu jāattiecina uz jebkādu informāciju par identificētu vai identificējamu fizisku personu. Personas dati, kuri ir pseidonimizēti un kurus, izmantojot papildu informāciju, varētu attiecināt uz fizisku personu, būtu jāuzskata par informāciju par identificējamu fizisku personu. Lai noteiktu, vai fiziska persona ir identificējama, būtu jāņem vērā visi līdzekļi, ko pārzinis vai kāda cita persona pamatoti varētu izmantot – piemēram, atsevišķa izdalīšana –, lai tieši vai netieši identificētu fizisku personu. Lai pārlicinātos, vai līdzekļus varētu saprātīgi izmantot fiziskas personas identificēšanai, būtu jāņem vērā visi objektīvie faktori, piemēram, identificēšanai nepieciešamās izmaksas un laiks, ņemot vērā apstrādes laikā pieejamo tehnoloģiju un tehnoloģiju attīstību. Tādēļ datu aizsardzības principi nebūtu jāpiemēro anonīmai informācijai, proti, informācijai, kura neattiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu, vai personas datiem, ko sniedz anonīmi tādā veidā, ka datu subjekts nav vai vairs nav identificējams. Tādēļ šī regula neattiecas uz šādas anonīmas informācijas apstrādi, tostarp statistikas vai pētniecības nolūkos.
- (27) Šo regulu nepiemēro mirušu personu personas datiem. Dalībvalstis var paredzēt noteikumus par mirušu personu personas datu apstrādi.
- (28) Pseidonimizācijas piemērošana personas datiem var mazināt riskus attiecīgajiem datu subjektiem un palīdzēt pārziņiem un apstrādātājiem izpildīt datu aizsardzības pienākumus. Tādējādi skaidra "pseidonimizācijas" ieviešana šajā regulā nav paredzēta tādēļ, lai izslēgtu jebkurus citus datu aizsardzības pasākumus.
- (29) Lai radītu stimulus piemērot pseidonimizāciju personas datu apstrādē, tajā pašā pārzinī vajadzētu būt iespējamiem pseidonimizācijas pasākumiem, kas vienlaikus ļauj veikt vispārēju analīzi, ja minētais pārzinis ir veicis tehniskus un organizatoriskus pasākumus, kuri vajadzīgi, lai saistībā ar attiecīgo apstrādi nodrošinātu, ka tiek īstenota šī regula, un ka papildu informācija personas datu sasaistei ar konkrētu datu subjektu tiek turēta atsevišķi. Pārzinim, apstrādājot personas datus, būtu jānorāda pilnvarotās personas tajā pašā pārzinī.

- (30) Fiziskas personas var tikt saistītas ar tiešsaistes identifikatoriem, ko izmanto viņu ierīcēs, lietojumprogrammās, rīkos un protokolos, piemēram, ar interneta protokola adresēm, sīkdatņu identifikatoriem vai citiem identifikatoriem, piemēram, radiofrekvenciālās identifikācijas marķējumiem. Tādējādi, iespējams, tiek atstātas pēdas, kuras jo īpaši savienojumā ar unikāliem identifikatoriem un citu informāciju, ko saņem serveri, var izmantot, lai veidotu fizisku personu profilus un lai identificētu tās.
- (31) Publiskas iestādes, kam personas datus izpauž saskaņā ar juridisku pienākumu, lai tās varētu pildīt savus oficiālos uzdevumus, piemēram, nodokļu iestādes un muitas dienesti, finanšu izmeklēšanas vienības, neatkarīgas administratīvās iestādes, vai finanšu tirgus iestādes, kuras atbild par vērtspapīru tirgu regulējumu un uzraudzību, nebūtu jāuzskata par saņēmējām, ja tās saņem personas datus, kas ir vajadzīgi, lai veiktu konkrētu izmeklēšanu vispārējās interesēs, saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem. Publisko iestāžu nosūtītiem informācijas pieprasījumiem vienmēr vajadzētu būt rakstiskiem, motivētiem un neregulāriem, un tiem nebūtu jāattiecas uz visu kartotēku kopumā vai jārada kartotēku savstarpēji savienojumi. Personas datu apstrādei, ko veic minētās publiskās iestādes, būtu jāatbilst piemērojamajiem datu aizsardzības noteikumiem saskaņā ar apstrādes nolūkiem.
- (32) Piekrišana būtu jādod ar skaidri apstiprinošu darbību, kas nozīmē brīvi sniegtu, konkrētu, apzinātu un viennozīmīgu norādi par datu subjekta piekrišanu ar viņu saistīto personas datu apstrādei, piemēram, ar rakstisku, tostarp elektronisku, vai mutisku paziņojumu. Tas varētu ietvert laukuma atzīmēšanu ar ķeksīti interneta tīmekļa vietnē, informācijas sabiedrības pakalpojumu tehnisko iestatījumu izvēli vai citu paziņojumu vai rīcību, kas šajā gadījumā skaidri norāda, ka datu subjekts piekrīt piedāvātajai savu personas datu apstrādei. Klusēšana, iepriekš atzīmēti laukumi vai atturēšanās no darbības tādējādi nebūtu jāuzskata par piekrišanu. Piekrišanai būtu jāattiecas uz visām apstrādes darbībām, ko veic vienā un tajā pašā nolūkā vai nolūkos. Ja apstrādei ir vairāki nolūki, piekrišana būtu jādod visiem nolūkiem. Ja datu subjekta piekrišana ir jādod pēc elektroniska pieprasījuma, pieprasījumam jābūt skaidram, kodolīgam, un tam nav nevajadzīgi jāpārtrauc tā pakalpojuma izmantošana, par ko tas tiek sniegts.
- (33) Bieži vien datu vākšanas laikā, kad dati tiek vākti zinātniskās pētniecības nolūkos, nav iespējams pilnībā identificēt personas datu apstrādes nolūku. Tāpēc būtu jāļauj datu subjektiem dot savu piekrišanu attiecībā uz dažām zinātniskās pētniecības jomām, ja tiek ievēroti atzīti zinātniskās pētniecības ētiskie standarti. Datu subjektiem vajadzētu būt iespējai dot piekrišanu tikai konkrētām pētniecības jomām vai pētniecības projektu daļām, ciktāl to ļauj paredzētais nolūks.
- (34) Ģenētiskie dati būtu jādefinē kā tādi personas dati, kas attiecas uz fiziskas personas mantotām vai iegūtām ģenētiskajām pazīmēm un kas izriet no attiecīgās fiziskās personas bioloģiskā parauga analīzes, jo īpaši hromosomu, dezoksiribonukleīnskābes (DNS) vai ribonukleīnskābes (RNS) analīzes, vai no cita elementa analīzes, kas ļauj iegūt līdzvērtīgu informāciju.
- (35) Personas datus attiecībā uz veselību būtu jāiekļauj visi dati par datu subjekta veselības stāvokli, kuri atspoguļo informāciju par datu subjekta kādreizējo, tagadējo vai prognozējamo fiziskās vai garīgās veselības stāvokli. Tas ietver tādu informāciju par fizisko personu, kas savākta, minēto fizisko personu reģistrējot veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanai vai to sniegšanas laikā, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/24/ES⁽¹⁾; skaitlis, simbols vai zīme, kas piešķirta fiziskai personai, lai to unikāli identificētu ar veselību saistītos nolūkos; informācija, kas iegūta, pārbaudot vai izmeklējot kādu ķermeņa daļu vai no tā iegūtu materiālu, tostarp no ģenētiskiem datiem un bioloģiskiem paraugiem; un jebkāda informācija, piemēram, par slimību, invaliditāti, slimības risku, slimības vēsturi, klīnisko aprūpi vai par datu subjekta fizioloģisko vai biomedicīnisko stāvokli neatkarīgi no informācijas avota, piemēram, ārsta vai cita veselības aprūpes speciālista, slimnīcas, medicīniskās ierīces vai *in vitro* diagnostikas testa.
- (36) Pārziņa galvenajai uzņēmējdarbības vietai Savienībā vajadzētu būt tā galvenās pārvaldes atrašanās vietai Savienībā, ja vien lēmumus par personas datu apstrādes nolūkiem un līdzekļiem nepieņem citā pārziņa uzņēmējdarbības vietā Savienībā, tādā gadījumā minētā cita uzņēmējdarbības vieta būtu jāuzskata par galveno uzņēmējdarbības

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/24/ES (2011. gada 9. marts) par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē (OV L 88, 4.4.2011., 45. lpp.).

vietu. Pārziņa galvenā uzņēmējdarbības vieta Savienībā būtu jānosaka, izmantojot objektīvus kritērijus, un tai būtu jāietver efektīvas un faktiskas pārvaldes darbības, pieņemot galvenos lēmumus par apstrādes nolūkiem un līdzekļiem, ko veic pastāvīga vienība. Minētajam kritērijam nevajadzētu būt atkarīgam no tā, vai personas datu apstrādi veic tajā konkrētajā vietā. Fakts, ka personas datu apstrādei vai apstrādes darbībām nepieciešamie tehniskie līdzekļi un tehnoloģijas ir un tiek izmantotas – pats par sevi nenozīmē, ka šī vieta ir galvenā uzņēmējdarbības vieta, un tādēļ tas nav noteicošs galvenās uzņēmējdarbības vietas kritērijs. Apstrādātāja galvenajai uzņēmējdarbības vietai vajadzētu būt apstrādātāja galvenās pārvaldes atrašanās vietai Savienībā, vai, ja tam nav galvenās pārvaldes Savienībā, – vietai, kur notiek galvenās apstrādes darbības Savienībā. Gadījumos, kad ir iesaistīts gan pārzinis, gan apstrādātājs, kompetentajai vadošajai uzraudzības iestādei būtu jāpaliek tās dalībvalsts uzraudzības iestādei, kurā atrodas pārziņa galvenā uzņēmējdarbības vieta, bet apstrādātāja uzraudzības iestādi būtu jāuzskata par attiecīgo uzraudzības iestādi un minētajai uzraudzības iestādei būtu jāpiedalās šajā regulā paredzētajā sadarbības procedūrā. Jebkurā gadījumā tās dalībvalsts vai to dalībvalstu uzraudzības iestādes, kurās atrodas apstrādātāja viena vai vairākas uzņēmējdarbības vietas, nebūtu jāuzskata par attiecīgajām uzraudzības iestādēm, ja lēmuma projekts attiecas tikai uz pārzini. Ja apstrādi veic uzņēmumu grupa, kontrolējošā uzņēmuma galvenā uzņēmējdarbības vieta būtu jāuzskata par uzņēmumu grupas galveno uzņēmējdarbības vietu, izņemot gadījumos, kad apstrādes nolūkus un līdzekļus nosaka cits uzņēmums.

- (37) Uzņēmumu grupai būtu jāietver kontrolējošais uzņēmums un tā kontrolētie uzņēmumi, turklāt par kontrolējošu uzņēmumu būtu jāuzskata uzņēmums, kam var būt dominējoša ietekme uz citu uzņēmumu, piemēram, īpašumtiesību, finanšu līdzdalības vai reglamentējošu noteikumu dēļ, vai pilnvaras panākt personas datu aizsardzības noteikumu īstenošanu. Uzņēmums, kas kontrolē personas datu apstrādi ar to saistītos uzņēmumos, kopā ar minētajiem uzņēmumiem būtu jāuzskata par uzņēmumu grupu.
- (38) Bērniem pienākas īpaša personas datu aizsardzība, jo viņi var pietiekami neapzināties attiecīgos riskus, sekas un aizsardzības pasākumus un savas tiesības saistībā ar personas datu apstrādi. Šāda īpaša aizsardzība jo īpaši būtu jāpiemēro bērnu personas datu izmantošanai tirgvedības vajadzībām vai tādēļ, lai veidotu personu vai lietotāju profilus, un uz bērnu personas datu vākšanu, kad tiek izmantoti bērnam tiešā veidā piedāvāti pakalpojumi. Saistībā ar preventīviem vai konsultāciju pakalpojumiem, ko tiešā veidā piedāvā bērnam, tādas personas piekrišana, kurai ir vecāku atbildība par bērnu, nebūtu vajadzīga.
- (39) Jebkurai personas datu apstrādei vajadzētu būt likumīgai un godprātīgai. Fiziskām personām vajadzētu būt pārredzamam tam, ka viņu personas datus vāc, izmanto, aplūko vai citādi apstrādā, un tam, kādā apjomā personas dati tiek vai tiks apstrādāti. Pārredzamības principa pamatā ir prasība, ka visa informācija un saziņa, kas saistīta ar minēto personas datu apstrādi, ir viegli pieejama un viegli saprotama un ka ir jāizmanto skaidra un vienkārša valoda. Minētais princips jo īpaši attiecas uz informāciju datu subjektiem par pārziņa identitāti un apstrādes nolūkiem, kā arī papildu informāciju, lai nodrošinātu godprātīgu un pārredzamu apstrādi attiecībā uz attiecīgajām fiziskajām personām, un viņu tiesībām saņemt apstiprinājumu un paziņojumu par to, kuri viņu personas dati tiek apstrādāti. Fiziskās personas būtu jāinformē par riskiem, noteikumiem, aizsardzības pasākumiem un tiesībām saistībā ar personas datu apstrādi un to, kā īstenot savas tiesības saistībā ar šādu apstrādi. Proti, konkrētajiem personas datu apstrādes nolūkiem vajadzētu būt nepārprotamiem, legītimiem un noteiktiem jau personas datu vākšanas laikā. Personas datiem vajadzētu būt adekvātiem, atbilstīgiem, un tiem būtu jāietver tikai tas, kas nepieciešams tiem nolūkiem, kādos tie tiek apstrādāti. Tādēļ jo īpaši nepieciešams nodrošināt, lai personas datu glabāšanas laikposms tiktu stingri ierobežots līdz minimumam. Personas dati būtu jāapstrādā tikai tad, ja apstrādes nolūku nav iespējams pienācīgi sasniegt citiem līdzekļiem. Lai nodrošinātu, ka personas datus neglabā ilgāk nekā nepieciešams, pārzinim būtu jānosaka termiņi, kad dati ir jādzēš vai periodiski jāpārskata. Būtu jāveic visi saprātīgi pasākumi, lai nodrošinātu, ka neprecīzi personas dati tiek laboti vai dzēsti. Personas dati būtu jāapstrādā veidā, kas nodrošina personas datu pienācīgu drošību un konfidencialitāti, tostarp nepieļaujot neatļautu piekļuvi personas datiem vai to neatļautu izmantošanu un neatļautu piekļuvi aprīkojumam, kas izmantots apstrādei.
- (40) Lai apstrāde būtu likumīga, personas dati būtu jāapstrādā, pamatojoties uz attiecīgā datu subjekta piekrišanu vai kādu citu legītimu pamatu, kas noteikts vai nu šajā regulā, vai citā Savienības vai dalībvalsts tiesību aktā, kā

minēts šajā regulā, tostarp lai izpildītu uz pārzini attiecināmu juridisku pienākumu vai lai izpildītu līgumu, kurā datu subjekts ir līgumslēdzēja puse, vai lai veiktu pasākumus pēc datu subjekta pieprasījuma pirms līguma noslēgšanas.

- (41) Ja šajā regulā atsaucas uz juridisku pamatu vai leģislatīvu pasākumu, tas obligāti nenozīmē, ka vajadzīgs parlamenta pieņemts leģislatīvs akts, neskarot prasības, kas izriet no attiecīgās dalībvalsts konstitucionālās kārtības. Tomēr šādam juridiskam pamatam vai leģislatīvam pasākumam vajadzētu būt skaidram un precīzam un personām, uz kurām tas attiecas, vajadzētu spēt paredzēt tā piemērošanu saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas ("Tiesa") un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru.
- (42) Ja apstrāde pamatojas uz datu subjekta piekrišanu, pārzinim būtu jāspēj uzskatāmi parādīt, ka datu subjekts ir devis piekrišanu apstrādes darbībai. Jo īpaši saistībā ar rakstisku deklarāciju kādā citā jautājumā aizsardzības pasākumiem būtu jānodrošina, ka datu subjekts apzinās to, ka viņš sniedz piekrišanu un kādā apmērā viņš to dara. Saskaņā ar Padomes Direktīvu 93/13/EEK ⁽¹⁾ piekrišanas deklarācija, ko pārzinis ir iepriekš noformulējis, būtu jāsniedz saprotamā un viegli pieejamā veidā, izmantojot skaidru un vienkāršu valodu, un tajā nevajadzētu būt negodīgiem noteikumiem. Lai piekrišanu būtu apzināta, datu subjektam vajadzētu būt informētam vismaz par pārzina identitāti un paredzētās personas datu apstrādes nolūkiem. Piekrišana nebūtu uzskatāma par brīvi izteiktu, ja datu subjektam nav īstas vai brīvas izvēles, vai viņš nevar atteikties vai atsaukt savu izvēli bez nelabvēlīgām sekām.
- (43) Lai nodrošinātu, ka piekrišana ir sniegta brīvi, piekrišanai nevajadzētu kalpot par derīgu juridisko pamatu personas datu apstrādei konkrētā gadījumā, kad datu subjekta un pārzina attiecībās pastāv skaidra nevienlīdzība, jo īpaši, ja pārzinis ir publiska iestāde un tāpēc ir maz ticams, ka piekrišana visos minētās konkrētās situācijās apstākļos bija sniegta brīvi. Uzska, ka piekrišana nav sniegta brīvi, ja tā neparedz atsevišķu piekrišanu dažādām personas datu apstrādes darbībām, neraugoties uz to, ka tas ir atbilstīgi konkrētajā gadījumā, vai ja tiek noteikts, ka no šīs piekrišanas ir atkarīga līguma izpilde, tostarp pakalpojuma sniegšana, neraugoties uz to, ka minētā piekrišana nav noteikti nepieciešama šādai izpildei.
- (44) Apstrādei vajadzētu būt likumīgai, ja tas ir nepieciešams saistībā ar līgumu vai nodomu noslēgt līgumu.
- (45) Ja apstrādi veic saskaņā ar uz pārzini attiecināmu juridisku pienākumu, vai ja apstrāde ir nepieciešama, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot oficiālas pilnvaras, apstrādes pamatam vajadzētu būt noteiktam Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos. Šajā regulā katrai atsevišķai apstrādei nav prasīts konkrēts tiesību akts. Var pietikt ar tiesību aktu, uz ko balstās vairākas apstrādes darbības, pamatojoties uz juridisku pienākumu, kas pārzinim jāpilda, vai ja apstrāde ir nepieciešama, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot oficiālas pilnvaras. Arī apstrādes nolūkam vajadzētu būt noteiktam Savienības vai dalībvalstu tiesību aktos. Turklāt minētajā tiesību aktā varētu precizēt vispārējos nosacījumus, kas paredzēti šajā regulā, kura reglamentē personas datu apstrādes likumīgumu, izstrādāt norādes, kā noteikt pārzini, apstrādājamo personas datu veidu, attiecīgos datu subjektus, vienības, kurām personas dati var tikt izpausti, apstrādes nolūka ierobežojumus, glabāšanas laikposmu un citus pasākumus, lai nodrošinātu likumīgu un godprātīgu apstrādi. Tāpat Savienības vai dalībvalstu tiesību aktos būtu jānosaka, vai pārzinim, kurš pilda uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot oficiālas pilnvaras, vajadzētu būt publiskai iestādei vai citai fiziskai vai juridiskai personai, kas ir publisko tiesību subjekts vai – ja tas ir sabiedrības interesēs, tostarp veselības nolūkos, piemēram, sabiedrības veselība, sociālā aizsardzība un veselības aprūpes pakalpojumu pārvaldība – privāttiesību subjekts, kā, piemēram, profesionāla apvienība.
- (46) Personas datu apstrāde būtu jāuzskata par likumīgu arī tad, ja tā nepieciešama, lai aizsargātu intereses, kas ir būtiski svarīgas datu subjekta vai citas fiziskas personas dzīvei. Personas datu apstrādei, pamatojoties uz citas

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 21.4.1993., 29. lpp.).

fiziskās personas vitālajām interesēm, principā būtu jānotiek tikai tad, ja apstrādi nevar acīmredzami balstīt uz citu juridisko pamatu. Dažus apstrādes veidus var izmantot, pamatojoties gan uz svarīgām sabiedrības interesēm, gan uz datu subjekta vitālajām interesēm, piemēram, ja apstrāde ir vajadzīga humanitāros nolūkos, tostarp epidēmiju un to izplatīšanās monitoringam vai ārkārtas humanitārajās situācijās, jo īpaši dabas un cilvēka izraisītu katastrofu situācijās.

- (47) Pārziņa, tostarp tāda pārziņa, kuram personas dati var tikt izpausti, vai trešās personas legītīmās intereses var būt apstrādes juridiskais pamats ar noteikumu, ka datu subjekta intereses vai pamattiesības un pamatbrīvības nav svarīgākas, ņemot vērā saprātīgas datu subjektu gaidas, kuru pamatā ir viņu attiecības ar pārzini. Šādas legītīmas intereses varētu būt, piemēram, tad, ja starp datu subjektu un pārzini pastāv būtiskas un atbilstošas attiecības, piemēram, ja datu subjekts ir pārziņa klients vai ir pārziņa dienestā. Jebkurā gadījumā būtu rūpīgi jāizvērtē, vai pastāv legītīmas intereses, tostarp, vai datu subjekts personas datu vākšanas laikā un saistībā ar to var pamatoti sagaidīt, ka var notikt minētajā nolūkā paredzēta apstrāde. Datu subjekta intereses un pamattiesības varētu būt svarīgākas par datu pārziņa interesēm, ja personas datus apstrādā apstākļos, kādos datu subjektiem nav pamatotu gaidu, ka apstrāde turpināsies. Ņemot vērā, ka personas datu apstrādes juridiskais pamats publiskām iestādēm ar likumu ir jānosaka likumdevējam, minētais juridiskais pamats nebūtu jāpiemēro apstrādei, ko veic publiskas iestādes, pildot savus uzdevumus. Personas datu apstrāde tikai tādā apjomā, kas vajadzīgs, lai novērstu krāpšanu, arī ir attiecīgā datu pārziņa legītīmās interesēs. Var uzskatīt, ka personas datu apstrāde tiešās tirgvedības vajadzībām ir veikta legītīmās interesēs.
- (48) Pārziņiem, kas ir uzņēmumu grupas daļa vai kādai centrālai struktūrai radniecīgas iestādes, var būt legītīmas intereses personas datus nosūtīšanā citiem grupas uzņēmumiem iekšējos administratīvos nolūkos, tostarp klientu vai darba ņēmēju personas datu apstrādei. Neskatoties uz saglabājamajiem vispārējiem principiem par uzņēmumu grupas iekšienē veiktu personas datu nosūtīšanu kādam uzņēmumam, kas atrodas trešā valstī.
- (49) Attiecīgā datu pārziņa legītīmas intereses rada personas datu apstrāde, kuru veic publiskas iestādes, Datorapdraudējumu reaģēšanas vienības (CERT), Datordrošības incidentu reaģēšanas vienības (CSIRT), elektronisko sakaru tīklu un pakalpojumu sniedzēji un drošības tehnoloģiju un pakalpojumu sniedzēji, tādā apjomā, kas ir noteikti vajadzīgs un samērīgs, lai nodrošinātu tīkla un informācijas drošību, t. i., tīkla vai informācijas sistēmu spēju zināmā uzticamības līmenī pretoties nejausiem gadījumiem vai nelikumīgām vai ļaunprātīgām darbībām, kas apdraudētu uzglabāto un nosūtīto personas datu pieejamību, autentiskumu, integritāti un konfidencialitāti, kā arī saistīto pakalpojumu drošību, kurus piedāvā minētie tīkli un sistēmas vai kuri ir pieejami, izmantojot minētos tīklus un sistēmas. Tas varētu, piemēram, palīdzēt novērst neatļautu piekļuvi elektroniskajiem sakaru tīkliem un ļaunprātīgu kodu izplatīšanu, kā arī apturēt pakalpojumatteices uzbrukumus un novērst datoru un elektronisko komunikāciju sistēmu bojājumus.
- (50) Personas datu apstrāde nolūkos, kas nav tie, kādos personas dati sākotnēji tika vākti, būtu jāatļauj tikai tad, ja apstrāde ir saderīga ar tiem nolūkiem, kādos personas dati sākotnēji tika vākti. Šādā gadījumā nav vajadzīgs atsevišķs juridiskais pamats kā vien tas, ar ko tika atļauta personas datu vākšana. Ja apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim likumīgi piešķirtās oficiālās pilnvaras, Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos var būt noteikti un precizēti uzdevumi un nolūki, kādos turpmākā apstrāde būtu jāuzskata par saderīgu un likumīgu. Turpmākā apstrāde arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs, zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos būtu jāuzskata par saderīgām likumīgām apstrādes darbībām. Personas datu apstrādes juridiskais pamats, ko paredz Savienības vai dalībvalsts tiesību akti, var arī paredzēt juridisko pamatu turpmākai apstrādei. Lai pārliecinātos, vai turpmākas apstrādes nolūks ir saderīgs ar nolūku, kādā personas dati sākotnēji tika vākti, pārzinim – pēc tam, kad ir izpildītas visas prasības attiecībā uz sākotnējās apstrādes likumīgumu, – būtu cita starpā jāņem vērā: jebkura saikne starp minētajiem nolūkiem un paredzētās turpmākās apstrādes nolūkiem; konteksts, kādā personas dati ir vākti, jo īpaši saprātīgas

datu subjektu gaidas, kuru pamatā ir to attiecības ar pārzini, attiecībā uz datu turpmāku izmantošanu; personas datu raksturs; sekas, ko paredzētā turpmākā apstrāde rada datu subjektiem; un atbilstošu garantiju esamība gan sākotnējās, gan paredzētajās turpmākās apstrādes darbībās.

Ja datu subjekts ir devis piekrišanu vai ja apstrāde balstās uz Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas demokrātiskā sabiedrībā ir vajadzīgs un samērīgs pasākums, lai jo īpaši aizsargātu svarīgus vispārējo sabiedrības interešu mērķus, būtu jāļauj pārzinim turpināt personas datu apstrādi neatkarīgi no saderības ar nolūkiem. Jebkurā gadījumā būtu jānodrošina, lai tiktu piemēroti šajā regulā noteiktie principi un jo īpaši lai datu subjekts tiktu informēts par minētajiem citiem apstrādes nolūkiem un par savām tiesībām, tostarp par tiesībām iebilst. Būtu jāuzskata, ka pārziņa legītimajās interesēs ir tas, ka pārzinis norāda uz iespējamām noziedzīgām darbībām vai uz draudiem sabiedriskajai drošībai un atsevišķos gadījumos vai vairākos gadījumos, kas saistīti ar vienu un to pašu noziedzīgo darbību vai vieniem un tiem pašiem draudiem sabiedriskajai drošībai, nosūta attiecīgos personas datus kompetentai iestādei. Tomēr šāda nosūtīšana pārziņa legītimajās interesēs vai turpmāka personas datu apstrāde būtu jāaizliedz, ja apstrāde nav saderīga ar juridisku, profesionālu vai citu saistošu pienākumu ievērot dienesta noslēpumus.

- (51) Personas datiem, kas pēc savas būtības ir īpaši sensitīvi saistībā ar pamattiesībām un brīvībām, pienākas īpaša aizsardzība, jo to apstrādes konteksts varētu radīt nopietnu risku pamattiesībām un brīvībām. Minētajiem personas datiem būtu jāaptver personas dati, kuri atklāj rases vai etnisko piederību, turklāt termina "rases piederība" izmantošana šajā regulā nenozīmē, ka Savienība atzīst teorijas, ar kuru palīdzību notiek mēģinājumi noteikt dažādu cilvēku rasu pastāvēšanu. Fotografiju apstrāde nebūtu sistemātiski jāuzskata par īpašu kategoriju personas datu apstrādi, jo uz tām biometrisku datu definīcija attiecas tikai tad, kad tās apstrādās ar konkrētiem tehniskiem līdzekļiem, kas ļauj veikt fiziskas personas unikālu identifikāciju vai autentifikāciju. Šādi personas dati nebūtu jāapstrādā, ja vien apstrāde nav atļauta konkrētos, šajā regulā precizētos gadījumos, ņemot vērā, ka dalībvalstu tiesību aktos var būt paredzēti konkrēti noteikumi par datu aizsardzību, lai pieņemtu šīs regulas noteikumu piemērošanu juridisku pienākumu izpildei vai sabiedrības interesēs veiktu uzdevumu izpildei, vai pārzinim likumīgi piešķirto oficiālo pilnvaru īstenošanai. Papildus konkrētajām prasībām attiecībā uz šādu apstrādi būtu jāpiemēro vispārējie principi un citi šīs regulas noteikumi, jo īpaši attiecībā uz likumīgas apstrādes nosacījumiem. Būtu skaidri jāparedz atkāpes no vispārējā aizlieguma apstrādāt šādu īpašu kategoriju personas datus, cita starpā tad, ja datu subjekts dot nepārprotamu piekrišanu, vai attiecībā uz īpašām vajadzībām, jo īpaši gadījumos, kad apstrādi veic konkrētas apvienības vai nodibinājumi savu legītimo darbību ietvaros, kuru nolūks ir atļaut īstenot pamatbrīvības.
- (52) Atkāpties no aizlieguma apstrādāt īpašu kategoriju personas datus būtu jāatļauj arī tad, ja tas paredzēts Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos un ja ir paredzētas atbilstošas garantijas personas datu un citu pamattiesību aizsardzībai, ja to darīt ir sabiedrības interesēs, jo īpaši personas datu apstrāde nodarbinātības tiesību aktu, sociālās aizsardzības tiesību aktu jomā, tostarp attiecībā uz pensijām un veselības drošības, uzraudzības un brīdināšanas nolūkos, lipīgu infekcijas slimību un citu nopietnu veselības apdraudējumu profilaksei vai kontrolei. Šādu atkāpi var veikt ar veselību saistītos nolūkos, tostarp sabiedrības veselības un veselības aprūpes pakalpojumu pārvaldības nolūkos, jo īpaši, lai nodrošinātu pabalstu un veselības apdrošināšanas sistēmas pakalpojumu pieprasīšanai izmantotā procedūru kvalitāti un izmaksu lietderību vai lai veiktu arhivēšanu sabiedrības interesēs, zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos vai statistikas nolūkos. Atkāpei būtu jāpieļauj arī tādu personas datu apstrāde, kas vajadzīgi, lai celtu, īstenotu vai aizstāvētu likumīgas prasības vai nu tiesas procesā, vai administratīvā vai ārpustiesas procedūrā.
- (53) Īpašu kategoriju personas datus, kuriem pienākas augstāka aizsardzība, būtu jāapstrādā ar veselību saistītos nolūkos tikai tad, ja minētie nolūki jāsasniedz fizisku personu un visas sabiedrības labā, jo īpaši saistībā ar veselības vai sociālās aprūpes pakalpojumu un sistēmu pārvaldību, tostarp šādu datu apstrādi, ko kvalitātes kontroles nolūkos veic pārvaldības un centrālās valsts veselības iestādes, informāciju par pārvaldību un veselības vai sociālās aprūpes sistēmas vispārēju valsts mēroga un vietēju pārraudzību, un lai nodrošinātu veselības vai sociālās aprūpes un pārrobežu veselības aprūpes nepārtrauktību vai veselības drošību, pārraudzības vai brīdināšanas nolūkos vai arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs, zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos vai statistikas nolūkos, pamatojoties uz Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kam jāatbilst sabiedrības interešu mērķim, kā arī pētījumiem, kurus sabiedrības veselības jomā veic sabiedrības interesēs. Tāpēc šai regulai būtu jānodrošina saskaņoti nosacījumi īpašu kategoriju personas veselības datu apstrādei attiecībā uz konkrētām vajadzībām, jo īpaši gadījumos, kad šādu datu apstrādi konkrētos ar veselību saistītos nolūkos veic personas, uz

kurām attiecas juridiskais pienākums ievērot dienesta noslēpumu. Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem būtu jāparedz konkrēti un atbilstoši pasākumi, lai aizsargātu fizisku personu pamattiesības un personas datus. Būtu jāļauj dalībvalstīm saglabāt vai ieviest papildu nosacījumus, tostarp ierobežojumus, attiecībā uz ģenētisko datu, biometrisko datu vai veselības datu apstrādi. Tomēr tam nevajadzētu kavēt personas datu brīvo plūsmu Savienībā gadījumos, kad minētos nosacījumus piemēro šādu datu pārrobežu apstrādei.

- (54) Īpašu kategoriju personas datu apstrāde bez datu subjekta piekrišanas var būt nepieciešama sabiedrības interešu dēļ sabiedrības veselības jomās. Uz šādu apstrādi būtu jāattiecas atbilstoši un konkrētiem pasākumiem fizisku personu tiesību un brīvību aizsardzībai. Minētajā kontekstā "sabiedrības veselība" būtu jāinterpretē saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1338/2008⁽¹⁾, proti, kā visi elementi, kas saistīti ar veselību, proti, veselības stāvoklis, tostarp saslimstība un invaliditāte, faktori, kas ietekmē veselības stāvokli, veselības aprūpes vajadzības, veselības aprūpei piešķirtie resursi, veselības aprūpes nodrošināšana un vispārēja piekļuve tai, kā arī veselības aprūpes izdevumi un finansējums, un nāves cēloņi. Šādai veselības datu apstrādei sabiedrības interešu vārdā nebūtu jānovēd pie tā, ka trešās personas, piemēram, darba devēji vai apdrošināšanas sabiedrības un kredītiestādes, apstrādā personas datus citos nolūkos.
- (55) Turklāt oficiālo iestāžu veiktā oficiāli atzītu reliģisku apvienību personu datu apstrāde, lai sasniegtu konstitucionālajās tiesībās vai starptautiskajās publiskajās tiesībās paredzētus mērķus, tiek veikta, pamatojoties uz sabiedrības interesēm.
- (56) Ja dalībvalstī vēlēšanu pasākumu laikā demokrātiskās sistēmas darbība prasa, lai politiskās partijas vāktu personas datus par cilvēku politiskajiem uzskatiem, šādu datu apstrādi var pieļaut sabiedrības interešu dēļ, ar noteikumu, ka ir noteikti atbilstoši aizsardzības pasākumi.
- (57) Ja pārziņa apstrādātie personas dati neļauj pārzinim identificēt fizisku personu, datu pārzinim nebūtu jāuzliek pienākums iegūt papildu informāciju, lai identificētu datu subjektu, ja ieguves vienīgais nolūks ir kāda šīs regulas noteikuma ievērošana. Tomēr pārzinim nebūtu jāatsakās pieņemt papildu informāciju, ko sniedz datu subjekts, lai pamatotu savu tiesību īstenošanu. Identifikācijai būtu jāietver datu subjekta digitālā identifikācija, piemēram, izmantojot autentifikācijas mehānismu, kurā lieto tos pašus akreditācijas datus, kurus datu subjekts izmanto, lai pieteiktos datu pārziņa piedāvātajiem tiešsaistes pakalpojumiem.
- (58) Pārredzamības principa pamatā ir prasība, ka visa informācija, kas adresēta sabiedrībai vai datu subjektam, ir kodolīga, viegli pieejama un viegli saprotama un ka tiek izmantota skaidra un vienkārša valoda un papildus – vajadzības gadījumā – vizualizācija. Šādu informāciju var sniegt elektroniski, piemēram, darot to pieejamu sabiedrībai tīmekļa vietnē. Tas ir jo īpaši svarīgi situācijās, kad iesaistīto personu skaits un praksē izmantoto tehnoloģiju sarežģītība apgrūtinā datu subjekta iespējas zināt un saprast, vai tiek vākti viņa personas dati, kas to dara un kādā nolūkā – kā piemēram, tiešsaistes reklāmas gadījumā. Ņemot vērā, ka bērniem pienākas īpaša aizsardzība, ja apstrāde attiecas uz bērnu, informācija būtu jāsniedz un saziņa jāveic tik skaidrā un vienkāršā valodā, lai bērns to varētu viegli saprast.
- (59) Būtu jāparedz kārtība, kas datu subjektam atvieglotu savu tiesību īstenošanu saskaņā ar šo regulu, tostarp mehānismi, kā pieprasīt un, ja piemērojams, bez maksas saņemt jo īpaši piekļuvi personas datiem un to labošanu vai dzēšanu un īstenot tiesības iebilst. Pārzinim būtu jānodrošina arī līdzekļi, ar kuriem pieprasījumus var izdarīt elektroniski, īpaši gadījumos, kad personas datus apstrādā, izmantojot elektroniskus līdzekļus. Pārzinim būtu jāuzliek pienākums atbildēt uz datu subjekta pieprasījumiem bez nepamatotas kavēšanās un vēlākais viena mēneša laikā un minēt iemeslus, ja pārzinis neplāno izpildīt nevienu šādu pieprasījumu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1338/2008 (2008. gada 16. decembris) attiecībā uz Kopienas statistiku par sabiedrības veselību un veselības aizsardzību un drošību darbā (OV L 354, 31.12.2008., 70. lpp.).

- (60) Godprātīgas un pārredzamas apstrādes principi prasa to, ka datu subjekts ir informēts par apstrādes darbības esamību un tās nolūkiem. Pārzinim būtu jāsniedz datu subjektam jebkāda papildu informāciju, kas vajadzīga, lai nodrošinātu godprātīgu un pārredzamu apstrādi, ņemot vērā konkrētos apstākļus un kontekstu, kādā personas dati tiek apstrādāti. Turklāt datu subjektam vajadzētu būt informētam par profilēšanu un šādas profilēšanas sekām. Ja personas datus vāc no datu subjekta, datu subjekts būtu jāinformē arī par to, vai viņam ir pienākums sniegt personas datus un kādas būs sekas, ja viņš šādus datus nesniegs. Minēto informāciju var sniegt apvienojumā ar standartizētām ikonām, lai viegli uztveramā, saprotamā un skaidri salasāmā veidā sniegtu jēgpilnu pārskatu par paredzēto apstrādi. Ja ikonas attēlo elektroniski, tām vajadzētu būt mašīnlasāmām.
- (61) Informācija par datu subjekta personas datu apstrādi būtu tam jāsniedz datu ieguves no datu subjekta brīdī vai – ja personas datus iegūst no cita avota – saprātīgā termiņā atkarībā no lietas apstākļiem. Ja personas datus var legītīmi izpaust citam saņēmējam, datu subjekts būtu jāinformē, kad personas dati tiek izpausti saņēmējam pirmo reizi. Ja pārzinis paredz personas datus apstrādāt citā nolūkā, kas nav nolūks, kādā tie tika vākti, pārzinim pirms minētās turpmākās apstrādes būtu jāinformē datu subjekts par minēto citu nolūku un jāsniedz tam cita vajadzīgā informācija. Ja datu subjektam nevar norādīt personas datu avotu tā iemesla dēļ, ka ir izmantoti dažādi avoti, būtu jāsniedz vispārīga informācija.
- (62) Tomēr pienākumu sniegt informāciju nav vajadzīgs noteikt gadījumos, ja informācija jau ir datu subjekta rīcībā, ja personas datu reģistrācija vai izpaušana ir skaidri paredzēta likumā, vai ja informācijas sniegšana datu subjektam izrādās neiespējama vai prasītu nesamērīgi lielas pūles. Pēdējais minētais varētu jo īpaši būt gadījums, kad apstrāde tiek veikta arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs, zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos. Minētajā sakarā būtu jāņem vērā datu subjektu skaits, datu vecums un jebkādas pieņemtās atbilstošās garantijas.
- (63) Datu subjektam vajadzētu būt tiesībām piekļūt personas datiem, kas par to savākti, un viegli un saprātīgos intervālos īstenot minētās tiesības, lai zinātu par apstrādi un pārliecinātos par tās likumīgumu. Tas ietver arī datu subjektu tiesības piekļūt saviem veselības datiem, piemēram, datiem par slimības vēsturi, kas ietver tādu informāciju kā diagnozes, analīžu rezultāti, ārstējošā terapeita vērtējums un ārstēšanas vai medicīniskās iejaukšanās pasākumi. Tāpēc katram datu subjektam vajadzētu būt tiesībām zināt un saņemt paziņojumu jo īpaši par to, kādos nolūkos personas datus apstrādā, ja iespējams, cik ilgi personas dati tiek apstrādāti, personas datu saņēmējus, kāda ir jebkurā personas datu automatiskajā apstrādē ietvertā loģika un kādas ir šādas apstrādes sekas – vismaz tad, ja apstrāde pamatojas uz profilēšanu. Ja iespējams, pārzinim būtu jāspēj nodrošināt attālināta piekļuve drošai sistēmai, kas datu subjektam sniegtu tiešu piekļuvi saviem personas datiem. Minētajām tiesībām nevajadzētu nelabvēlīgi ietekmēt citu personu tiesības vai brīvības, tostarp tirdzniecības noslēpumus vai intelektuālā īpašuma tiesības un jo īpaši autortiesības, ar ko aizsargāta programmatūra. Tomēr minēto apsvērumu rezultātā nevajadzētu būt tādām, ka datu subjektam tiek atteikts sniegt jebkādu informāciju. Ja pārzinis apstrādā lielu informācijas apjomu saistībā ar datu subjektu, pārzinim būtu jāspēj pieprasīt, lai datu subjekts pirms informācijas nosūtīšanas precizētu, uz kuru informāciju un kurām apstrādes darbībām pieprasījums attiecas.
- (64) Pārzinim būtu jāizmanto visi saprātīgi pasākumi, lai pārbaudītu datu subjekta, kas izdara pieprasījumu, identitāti, jo īpaši saistībā ar tiešsaistes pakalpojumiem un tiešsaistes identifikatoriem. Pārzinim nebūtu jāglabā personas dati, ja vienīgais šādas glabāšanas nolūks ir būt spējīgam reaģēt uz iespējamiem pieprasījumiem.
- (65) Datu subjektam vajadzētu būt tiesībām uz savu personas datu labošanu un “tiesībām tikt aizmirstam”, ja šādu datu glabāšana pārkāpj šo regulu vai Savienības vai dalībvalsts tiesību aktus, kas ir piemērojami pārzinim. Jo īpaši datu subjektam vajadzētu būt tiesībām uz savu personas datu dzēšanu un apstrādes neturpināšanu, ja personas dati vairs nav nepieciešami saistībā ar nolūkiem, kādos tie vākti vai citādi apstrādāti, ja datu subjekts ir atsaucis savu piekrišanu apstrādei vai iebilst pret savu personas datu apstrādi, vai ja viņu personas datu apstrāde citā veidā neatbilst šai regulai. Minētās tiesības ir īpaši svarīgas, ja datu subjekts ir devis savu piekrišanu kā bērns, pilnībā

neapzinoties ar apstrādi saistītos riskus, un vēlāk vēlas izņemt šādus personas datus, jo īpaši no interneta. Datu subjektam būtu jāvar īstenot minētās tiesības, neraugoties uz to, ka viņš vairs nav bērns. Tomēr personas datu turpmākai saglabāšanai vajadzētu būt likumīgai, ja tas ir nepieciešams, lai īstenotu tiesības uz vārda brīvību un informāciju, lai izpildītu juridisku pienākumu, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim piešķirtas oficiālas pilnvaras, pamatojoties uz sabiedrības interesēm sabiedrības veselības jomā, arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs, zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos vai lai celtu, īstenotu vai aizstāvētu likumīgas prasības.

- (66) Lai stiprinātu tiesības tikt aizmirstam tiešsaistes vidē, arī tiesības uz dzēšanu būtu jāpaplašina tā, lai pārzinim, kas ir publiskojis personas datus, būtu pienākums informēt pārzinī, kuri apstrādā šādus personas datus, par to, ka ir jādzēš visas saites uz minētajiem personas datiem vai minēto personas datu kopijas vai atveidojumi. To darot, pārzinim būtu jāveic saprātīgi pasākumi, ņemot vērā pieejamo tehnoloģiju un pārzina rīcībā esošos līdzekļus, tostarp tehniskie pasākumi, ar ko pārzinī, kuri apstrādā personas datus, informē par datu subjekta pieprasījumu.
- (67) Metodes, ar kurām ierobežot personas datu apstrādi, cita starpā varētu ietvert izvēlēto datu pārvietošanu uz citu apstrādes sistēmu, izvēlēto personas datu pieejamības liegumu lietotājiem, vai publicēto datu pagaidu izņemšanu no tīmekļa vietnes. Automatizētajās reģistrācijas sistēmās apstrādes ierobežošana principā būtu jānodrošina ar tehniskiem līdzekļiem tādā veidā, lai personas dati netiktu pakļauti turpmākām apstrādes darbībām un lai tos nevarētu izmainīt. Tas, ka personas datu apstrāde ir ierobežota, būtu skaidri jānorāda sistēmā.
- (68) Lai datu subjektiem būtu vēl lielāka kontrole pār saviem datiem, ja personas datu apstrādi veic ar automatizētiem līdzekļiem, datu subjektam būtu arī jāļauj saņemt personas datus par sevi, kurus tas sniedzis pārzinim, strukturētā, plaši izmantotā, mašīnlasāmā un savstarpēji izmantojamā formātā un nosūtīt tos citam pārzinim. Datu pārzinī būtu jāmudina izstrādāt savstarpēji izmantojamus formātus, kas nodrošina datu pārnesanu. Minētās tiesības būtu jāpiemēro, ja datu subjekts personas datus ir sniedzis ar savu piekrišanu vai ja apstrāde ir nepieciešama, lai izpildītu līgumu. Tās nebūtu jāpiemēro, ja apstrādei ir tāds juridiskais pamats, kas nav piekrišana vai līgums. Minētās tiesības pēc būtības nebūtu jāīsteno pret pārzinī, kas personas datus apstrādā, pildot savus sabiedriskos pienākumus. Tādēļ tās jo īpaši nebūtu jāpiemēro gadījumos, kad personas datu apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu juridisku pienākumu, kas pārzinim jāpilda, vai lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim piešķirtas oficiālas pilnvaras. Datu subjekta tiesībām nosūtīt vai saņemt personas datus par sevi nebūtu jārada pārzinī pienākums ieviest vai uzturēt apstrādes sistēmas, kas ir tehniski saderīgas. Ja konkrēts personas datu kopums attiecas uz vairākiem datu subjektiem, tad tiesībām saņemt personas datus nebūtu jāskar citu datu subjektu tiesības un brīvības saskaņā ar šo regulu. Turklāt minētajām tiesībām nebūtu jāskar arī datu subjekta tiesības panākt personas datu dzēšanu un minēto tiesību ierobežojumus, kā izklāstīts šajā regulā, un tām jo īpaši nevajadzētu nozīmēt to, ka tiek dzēsti datu subjekta personas dati, kurus tas sniedzis līguma izpildes nolūkā, ciktāl un kamēr personas dati ir vajadzīgi minētā līguma izpildei. Ja tas ir tehniski iespējams, datu subjektam vajadzētu būt tiesībām panākt, lai personas dati tiktu nosūtīti tieši no viena pārzina citam pārzinim.
- (69) Ja personas datus var likumīgi apstrādāt tāpēc, ka apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim piešķirtas oficiālas pilnvaras, vai arī pamatojoties uz pārzina vai trešās personas legītimajām interesēm, datu subjektam tomēr vajadzētu būt tiesībām iebilst pret to, ka tiek apstrādāti personas dati, kas attiecas uz viņa konkrēto situāciju. Pārzinim būtu jāpierāda, ka viņa pārliecinošās legītimās intereses ir svarīgākas par datu subjekta pamattiesībām un brīvībām.
- (70) Ja personas datus apstrādā tiešās tirgvedības nolūkos, datu subjektam vajadzētu būt tiesībām jebkurā laikā un bez maksas iebilst pret šādu apstrādi, tostarp profilēšanu, ciktāl tā saistīta ar šādu tiešo tirgvedību, neatkarīgi no tā, vai tā ir sākotnējā vai turpmākā apstrāde. Datu subjektu būtu nepārprotami jāinformē par minētajām tiesībām un to dara tā, lai šī informācija būtu skaidra un lai to varētu atšķirt no jebkuras citas informācijas.

- (71) Datu subjektam vajadzētu būt tiesībām nebūt tāda lēmuma subjektam, kurā var būt ietverts pasākums, ar ko izvērtē ar viņu saistītus personiskus aspektus, un kura pamatā ir tikai automatizēta apstrāde un kurai ir juridiskas sekas attiecībā uz datu subjektu vai kura līdzīgā veidā ievērojami ietekmē datu subjektu – piemēram, tiešsaistē iesniegta kredītpieteikuma automātisks noraidījums vai elektroniska darbā pieņemšanas prakse bez cilvēka līdzdalības. Šāda apstrāde ietver “profilēšanu”, kas izpaužas kā jebkura veida automatizēta personas datu apstrāde, kurā izvērtē ar fizisku personu saistītus personiskus aspektus, jo īpaši, lai analizētu vai prognozētu aspektus saistībā ar datu subjekta sniegumu darbā, ekonomisko situāciju, veselību, personīgām vēlmēm vai interesēm, uzticamību vai uzvedību, atrašanās vietu vai pārvietošanos, ja šādi apstrādei ir juridiskas sekas attiecībā uz fizisko personu vai tā līdzīgā veidā viņu ievērojami ietekmē. Tomēr lēmumu pieņemšana, pamatojoties uz šādu apstrādi, tostarp profilēšanu, būtu jāatļauj, ja tā ir nepārprotami atļauta saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kuri ir piemērojami pārzinim, tostarp krāpšanas nodokļu jomā un nodokļu nemaksāšanas uzraudzībai un novēršanai, ko veic saskaņā ar Savienības iestāžu vai valsts uzraudzības iestāžu noteikumiem, standartiem un ieteikumiem, un lai nodrošinātu pārzina sniegtā pakalpojuma drošību un uzticamību, vai ja šāda apstrāde ir vajadzīga, lai noslēgtu vai izpildītu līgumu starp datu subjektu un pārzini, vai ja datu subjekts ir nepārprotami piekritis šādi apstrādei. Jebkurā gadījumā uz šādu apstrādi būtu jāattiecinā atbilstošas garantijas, kurām būtu jāaptver konkrētas informācijas sniegšana datu subjektam un tiesības panākt cilvēka līdzdalību, tiesības paust savu viedokli, saņemt paskaidrojumu par lēmumu, kas pieņemts pēc šādas izvērtēšanas, un apstrīdēt lēmumu. Šāds pasākums nebūtu jāattiecinā uz bērnu.

Lai nodrošinātu godprātīgu un pārredzamu apstrādi attiecībā uz datu subjektu, ņemot vērā konkrētos apstākļus un kontekstu, kurā personas dati tiek apstrādāti, pārzinim būtu jāizmanto piemērotas matemātiskās vai statistikas procedūras profilēšanai, jāveic atbilstīgi tehniski un organizatoriski pasākumi, lai jo īpaši nodrošinātu, ka tiek koriģēti faktori, kuru dēļ rodas personas datu neprecizitātes, un ka līdz minimumam ir samazināts kļūdu rašanās risks, jāgarantē personas datu drošība tādā veidā, lai ņemtu vērā iespējamus riskus attiecībā uz datu subjekta interesēm un tiesībām un lai cita starpā novērstu fizisku personu diskrimināciju dēļ rases vai etniskās izcelsmes, politiskajiem uzskatiem, reliģiskās vai ticības piederības, dalības arod biedrībā, ģenētiskā vai veselības stāvokļa vai dzimumorientācijas, vai izrietošus pasākumus, kas izraisa šādu diskrimināciju. Automatizēta lēmumu pieņemšana un profilēšana, pamatojoties uz īpašām personas datu kategorijām, būtu jāatļauj tikai saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem.

- (72) Profilēšanai piemēro šīs regulas noteikumus, ar ko reglamentē personas datu apstrādi, piemēram, apstrādes juridisko pamatu vai datu aizsardzības principus. Eiropas Datu aizsardzības kolēģijai, kas izveidota ar šo regulu (“kolēģija”), būtu jāspēj sniegt norādes minētajā sakarībā.
- (73) Ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem var piemērot ierobežojumus attiecībā uz konkrētiem principiem un tiesībām uz informāciju, piekļuvi personas datiem, to labošanu vai dzēšanu, tiesībām uz datu pārņemšanu, tiesībām iebilst, lēmumiem, kas pamatojas uz profilēšanu, kā arī attiecībā uz ziņošanu datu subjektam par personas datu aizsardzības pārkāpumiem un attiecībā uz dažiem ar to saistītiem pārzinu pienākumiem, ciktāl tas demokrātiskā sabiedrībā ir nepieciešami un samērīgi, lai garantētu sabiedrisko drošību, tostarp cilvēka dzīvības aizsardzību, jo īpaši reaģējot uz dabas vai cilvēka izraisītām katastrofām, lai garantētu noziedzīgu nodarījumu novēršanu, izmeklēšanu un saukšanu pie atbildības par tiem, vai kriminālsodu izpildi, tostarp lai pasargātu no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērstu, vai lai garantētu reglamentēto profesiju ētikas kodeksu pārkāpumu novēršanu, izmeklēšanu un saukšanu pie atbildības par tiem, citus svarīgus Savienības vai dalībvalsts vispārējo sabiedrības interešu mērķus, jo īpaši svarīgas Savienības vai dalībvalsts ekonomiskās vai finanšu intereses, tādu publisku reģistru uzturēšanu, kuri vajadzīgi vispārēju sabiedrības interešu dēļ, arhivētu personas datu turpmāku apstrādi, lai sniegtu konkrētu informāciju saistībā ar politisko izturēšanos bijušo totalitāro valsts režīmu laikā, vai datu subjekta vai citu personu tiesību un brīvību aizsardzību, tostarp sociālo aizsardzību, sabiedrības veselību un humanitārus mērķus. Minētajiem ierobežojumiem vajadzētu būt saskaņā ar prasībām, kas izklāstītas hartā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā.
- (74) Būtu jāparedz pārzina pienākumi un atbildība par ikvienu personas datu apstrādi, ko veic pārzinis vai pārzina vārdā. Jo īpaši, pārzinim būtu jāuzliek pienākums īstenot piemērotus un efektīvus pasākumus, un viņam vajadzētu spēt uzskatāmi parādīt, ka apstrādes darbības notiek saskaņā ar šo regulu, tostarp, ka pasākumi ir iedarbīgi. Minētajos pasākumos būtu jāņem vērā apstrādes raksturs, piemērošanas joma, konteksts un nolūki un risks, ko tā rada fizisku personu tiesībām un brīvībām.

- (75) Risku fizisku personu tiesībām un brīvībām – ar atšķirīgu iespējamību un nopietnību – var radīt personas datu apstrāde, kas var izraisīt fizisku, materiālu vai nemateriālu kaitējumu, jo īpaši, ja apstrāde var izraisīt diskrimināciju, identitātes zādību vai viltošanu, finansiālu zaudējumu, kaitējumu reputācijai, ar dienesta noslēpumu aizsargātu personas datu konfidencialitātes zaudēšanu, neatļautu pseidonimizācijas atcelšanu vai jebkādu citu īpaši nelabvēlīgu ekonomisko vai sociālo situāciju; ja datu subjektiem var tikt atņemtas viņu tiesības un brīvības vai atņemta iespēja kontrolēt savus personas datus; ja tiek apstrādāti personas dati, kas atklāj rases vai etnisko piederību, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību, piederību arodbiedrībai, un ja tiek apstrādāti ģenētiskie dati, veselības dati vai dati par dzimumdzīvi, vai sodāmību un pārkāpumiem vai ar tiem saistītiem drošības pasākumiem; ja tiek izvērtēti personiskie aspekti, jo īpaši analizējot vai prognozējot aspektus attiecībā uz personas sniegumu darbā, ekonomisko situāciju, veselību, personīgām vēlmēm vai interesēm, uzticamību vai uzvedību, atrašanās vietu vai pārvietošanos, lai izveidotu vai izmantotu personiskos profilus; ja tiek apstrādāti neaizsargātu fizisku personu, īpaši bērnu, personas dati; vai ja apstrāde ietver lielu personas datu daudzumu un ietekmē lielu skaitu datu subjektu.
- (76) Riska iespējamība un nopietnība attiecībā uz datu subjekta tiesībām un brīvībām būtu jānosaka, atsaucoties uz apstrādes raksturu, piemērošanas jomu, kontekstu un nolūkus. Risks būtu jāizvērtē, pamatojoties uz objektīvu novērtējumu, ar ko nosaka, vai datu apstrādes darbības ietver risku vai augstu risku.
- (77) Norādījumus par piemērotu pasākumu īstenošanu un par pārziņa vai apstrādātāja atbildības uzskatāmu parādīšanu, sevišķi attiecībā uz tāda riska identificēšanu, kas saistīts ar apstrādi, tā novērtēšanu, ņemot vērā avotus, raksturu, iespējamību un nopietnību, un paraugprakses apzināšanu, lai mazinātu risku, varētu sniegt, jo īpaši izmantojot apstiprinātus rīcības kodeksus, apstiprinātus sertifikātus, kolēģijas sniegtas pamatnostādnes vai aizsardzības speciālista sniegtas norādes. Kolēģija var sniegt arī pamatnostādnes par apstrādes darbībām, kuras uzskata par tādām, kas nevarētu radīt augstu risku fizisku personu tiesībām un brīvībām, un norāda, kādi pasākumi var būt pietiekami šādos gadījumos, lai novērstu šādu risku.
- (78) Personu tiesību un brīvību aizsardzībai attiecībā uz fiziskas personas datu apstrādi ir vajadzīgs veikt piemērotus tehniskos un organizatoriskos pasākumus ar mērķi nodrošināt šīs regulas prasību izpildi. Lai pārzinis varētu uzskatāmi parādīt, ka šīs regulas noteikumi ir ievēroti, viņam būtu jāpieņem iekšējas vadlīnijas un jāīsteno pasākumi, kas jo īpaši atbilst integrētas datu aizsardzības un datu aizsardzības pēc noklusējuma principiem. Starp šādiem pasākumiem cita starpā var būt apstrādāto personas datu daudzuma samazināšana, personas datu pseidonimizācija, tiklīdz tas ir iespējams, pārredzamība attiecībā uz funkcijām un personas datu apstrādi, kas datu subjektam dod iespēju pārraudzīt datu apstrādi un pārzinim dod iespēju izveidot un uzlabot drošības pasākumus. Attīstot, izstrādājot, atlasot un izmantojot lietojumprogrammas, pakalpojumus un preces, kas balstās uz personas datu apstrādi vai apstrādā personas datus savu pienākumu veikšanai, preču, pakalpojumu un lietojumprogrammu ražotāji būtu jāmodina ņemt vērā tiesības uz datu aizsardzību, kad attīsta un izstrādā šādas preces, pakalpojumus un lietojumprogrammas, un pienācīgi ņemt vērā tehnikas līmeni, lai nodrošinātu, ka pārziņi un apstrādātāji spēj izpildīt savus datu aizsardzības pienākumus. Arī saistībā ar publiskā iepirkuma konkursiem būtu jāņem vērā principi, kas paredz integrētu datu aizsardzību un datu aizsardzību pēc noklusējuma.
- (79) Datu subjekta tiesību un brīvību aizsardzība un pārziņu un apstrādātāju pienākumi un atbildība, arī saistībā ar uzraudzības iestāžu uzraudzību un īstenojamiem pasākumiem, prasa skaidri sadalīt pienākumus saskaņā ar šo regulu, tostarp arī tajos gadījumos, kad pārzinis apstrādes nolūkus un līdzekļus nosaka kopā ar citiem pārziņiem, vai gadījumos, kad apstrādes darbības tiek veiktas pārziņa vārdā.
- (80) Ja pārzinis vai apstrādātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Savienībā, apstrādā Savienībā esošu datu subjektu personas datus un tā apstrādes darbības ir saistītas ar preču vai pakalpojumu piedāvāšanu šādiem datu subjektiem Savienībā – neatkarīgi no tā, vai no datu subjekta tiek prasīta samaksa – vai ar viņu uzvedības novērošanu, ciktāl viņu uzvedība notiek Savienībā, pārzinim vai apstrādātājam būtu jāieceļ pārstāvis, izņemot, ja apstrāde ir neregulāra, neietver īpašu kategoriju personas datu apstrādi plašā mērogā vai personas datu par sodāmību un pārkāpumiem apstrādi un ja ir maz ticams, ka tā radīs risku fizisku personu tiesībām un brīvībām, ņemot vērā

apstrādes raksturu, kontekstu, apmēru un nolūkus, vai ja pārzinis ir publiska iestāde vai struktūra. Pārstāvim būtu jārikojas pārziņa vai apstrādātāja vārdā, un pie viņa var vērsties jebkura uzraudzības iestāde. Pārzinim vai apstrādātājam ar rakstisku pilnvaru būtu nepārprotami jāieceļ pārstāvis, kas rīkojas pārziņa vai apstrādātāja vārdā saistībā ar tā pienākumiem, kas noteikti šajā regulā. Šāda pārstāvja iecelšana neietekmē pārziņa vai apstrādātāja pienākumus vai atbildību, kas noteikti šajā regulā. Šādam pārstāvim savi uzdevumi būtu jāveic saskaņā ar pārziņa vai apstrādātāja dotajām pilnvarām, tostarp jāsadarbības ar kompetentajām uzraudzības iestādēm attiecībā uz jebkuru darbību, ko veic, lai nodrošinātu šīs regulas ievērošanu. Pārziņa vai apstrādātāja neatbilstības gadījumā uz iecelto pārstāvi būtu jāattiecinā izpildes procedūras.

- (81) Lai nodrošinātu atbilstību šīs regulas prasībām saistībā ar apstrādi, kas apstrādātājam jāveic pārziņa vārdā, kad apstrādātājam tiek uzticēts veikt apstrādes darbības, pārzinim būtu jāizmanto vienīgi tādi apstrādātāji, kuri sniedz pietiekamas garantijas, jo īpaši speciālo zināšanu, uzticamības un līdzekļu ziņā, tādu tehnisko un organizatorisko pasākumu īstenošanai, kuri atbilst šīs regulas prasībām, tostarp apstrādes drošības jomā. Apstrādātāja atbilstību apstiprinātam rīcības kodeksam vai apstiprinātam sertifikācijas mehānismam var izmantot kā elementu, ar ko uzskatāmi parāda pārziņa pienākumu izpildi. Apstrāde, ko veic apstrādātājs, būtu jāreglamentē ar līgumu vai citu juridisku aktu atbilstīgi Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas saista apstrādātāju ar pārzini; minētajā aktā būtu jāizklāsta apstrādes priekšmets un ilgums, apstrādes raksturs un nolūki, personas datu veids un datu subjektu kategorijas, ņemot vērā konkrētos apstrādātāja uzdevumus un pienākumus saistībā ar veicamo apstrādi un risku datu subjekta tiesībām un brīvībām. Pārzinis un apstrādātājs var izvēlēties izmantot atsevišķu līgumu vai līguma standartklauzulas, ko pieņem vai nu tieši Komisija, vai uzraudzības iestāde saskaņā ar konsekvences mehānismu un pēc tam Komisija. Pēc tam, kad apstrāde pārziņa vārdā ir pabeigta, apstrādātājam pēc pārziņa izveles personas dati būtu jāatdod atpakaļ vai jādzēš, ja vien nav prasīts personas datus uzglabāt saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas piemērojami apstrādātājam.
- (82) Lai uzskatāmi parādītu, ka ir ievēroti šīs regulas noteikumi, pārzinim vai apstrādātājam būtu jāglabā ieraksti par apstrādes darbībām, ko viņš veic savas atbildības ietvaros. Katram pārzinim un apstrādātājam vajadzētu būt pienākumam sadarboties ar uzraudzības iestādi un pēc pieprasījuma darīt minētos ierakstus pieejamus, lai tie varētu kalpot minēto apstrādes darbību uzraudzības vajadzībām.
- (83) Lai saglabātu drošību un novērstu tādu apstrādi, kurā tiek pārkāpta šī regula, pārzinim vai apstrādātājam būtu jānovērtē apstrādei raksturīgie riski un jāīsteno pasākumi šo risku mazināšanai, piemēram, šifrēšana. Minētajiem pasākumiem, ņemot vērā tehniskās iespējas un īstenošanas izmaksas, būtu jānodrošina atbilstošs drošības līmenis, tostarp konfidencialitāte, attiecībā uz apstrādi raksturīgo risku un aizsargājamo personas datu īpatnībām. Novērtējot datu drošības risku, vērā būtu jāņem riski, ko rada personas datu apstrāde, piemēram, nejauša vai nelikumīga nosūtīto, uzglabāto vai citādi apstrādāto personas datu iznīcināšana, nozaušanās, pārveidošana, neatļauta izpaušana vai piekļuve tiem, kas var izraisīt fizisku, materiālu vai nemateriālu kaitējumu.
- (84) Lai sekmētu šīs regulas noteikumu ievērošanu gadījumos, kad apstrādes darbības varētu izraisīt augstu risku fizisku personu tiesībām un brīvībām, pārzinim vajadzētu būt atbildīgam par novērtējuma par ietekmi uz datu aizsardzību veikšanu, lai jo īpaši izvērtētu minētā riska avotus, raksturu, specifiku un nopietnību. Novērtējuma rezultāti būtu jāņem vērā, nosakot piemērotus pasākumus, kas veicami, lai uzskatāmi parādītu, ka personas datu apstrāde atbilst šai regulai. Ja novērtējumā par ietekmi uz datu aizsardzību ir norādīts, ka apstrādes darbības ietver augstu risku, ko pārzinis nevar mazināt ar saprātīgiem pasākumiem attiecībā uz pieejamo tehnoloģiju un īstenošanas izmaksām, pirms apstrādes būtu jāveic apspriešanās ar uzraudzības iestādi.
- (85) Ja uz personas datu aizsardzības pārkāpumu nereaģē pienācīgi un savlaicīgi, tas fiziskām personām var izraisīt tādu fizisku, materiālu vai nemateriālu kaitējumu kā, piemēram, iespējas kontrolēt savus personas datus zaudēšana vai to tiesību ierobežošana, diskriminācija, identitātes zādzība vai viltošana, finansiāls zaudējums, neatļauta pseidonimizācijas atcelšana, kaitējums reputācijai, ar dienesta noslēpumu aizsargātu personas datu konfidencialitātes zaudēšana vai jebkāda cita attiecīgajai fiziskajai personai īpaši nelabvēlīga ekonomiskā vai

sociālā situācija. Tādēļ, tiklīdz pārzinim ir kļuvis zināms, ka noticis personas datu aizsardzības pārkāpums, pārzinim bez nepamatotas kavēšanās un, ja iespējams, ne vēlāk kā 72 stundu laikā no brīža, kad pārkāpums tam kļuvis zināms, būtu jāpaziņo par personas datu aizsardzības pārkāpumu uzraudzības iestādei, izņemot, ja pārzinis spēj saskaņā ar pārskatatbildības principu uzskatāmi parādīt, ka personas datu aizsardzības pārkāpums, visticamāk, nerada risku fizisku personu tiesībām un brīvībām. Ja šādu paziņojumu nevar paveikt 72 stundu laikā, paziņojumam būtu jāpievieno informācija par kavēšanās iemesliem, un informāciju var sniegt pa posmiem bez nepamatotas turpmākas kavēšanās.

- (86) Ja ir iespējams, ka personas datu pārkāpums rada augstu risku fiziskās personas tiesībām un brīvībām, pārzinim bez liekas kavēšanās būtu jāpaziņo datu subjektam par personas datu pārkāpumu, lai viņš varētu veikt nepieciešamos piesardzības pasākumus. Paziņojumā būtu jāapraksta personas datu aizsardzības pārkāpuma raksturs, kā arī ieteikumi, kā attiecīgā fiziskā persona varētu mīkstināt iespējamās nelabvēlīgās sekas. Šāda paziņošana datu subjektam būtu jāveic cik vien iespējams ātri un ciešā sadarbībā ar uzraudzības iestādi, ievērojot tās vai citas attiecīgas iestādes, piemēram, tiesībaizsardzības iestādes, sniegtos norādījumus. Piemēram, ja nepieciešams mazināt tūlītēju kaitējuma risku, būtu ātri jāsniedz paziņojums datu subjektam, taču nepieciešamība īstenot piemērotus pasākumus, lai novērstu datu aizsardzības pārkāpuma turpināšanos vai līdzīgus personas datu pārkāpumus, var attaisnot vēlāku paziņošanu.
- (87) Būtu jāpārliciecinās, vai ir īstenoti visi attiecīgie tehniskie un organizatoriskie aizsardzības pasākumi, lai nekavējoties konstatētu, vai ir noticis personas datu aizsardzības pārkāpums, un ātri informētu uzraudzības iestādi un datu subjektu. Paziņošana bez nepamatotas kavēšanās būtu jānosaka, jo īpaši, ņemot vērā personas datu aizsardzības pārkāpuma raksturu un smagumu, kā arī tā sekas un nelabvēlīgo ietekmi uz datu subjektu. Šāda paziņošana var izraisīt uzraudzības iestādes iejaukšanos atbilstīgi tās uzdevumiem un pilnvarām, kas noteiktas šajā regulā.
- (88) Nosakot sīki izstrādātus noteikumus par formātu un kārtību, kādā jāpaziņo par personas datu aizsardzības pārkāpumiem, būtu pienācīgi jāņem vērā apstākļi, kādos noticis minētais pārkāpums, tostarp tas, vai personas dati ir bijuši aizsargāti ar piemērotiem tehniskiem aizsardzības pasākumiem, ar kuru palīdzību var efektīvi ierobežot identitātes viltošanas vai cita veida ļaunprātīgas izmantošanas iespējamību. Turklāt, izstrādājot šādus noteikumus un kārtību, būtu jāņem vērā tiesībaizsardzības iestāžu leģitīmās intereses, ja priekšlaicīga informācijas atklāšana varētu nevajadzīgi kavēt personas datu pārkāpuma apstākļu izmeklēšanu.
- (89) Direktīvā 95/46/EK bija noteikts vispārīgs pienākums paziņot par personas datu apstrādi uzraudzības iestādēm. Lai gan minētais pienākums radīja administratīvu un finanšu slogu, tas ne vienmēr palīdzēja uzlabot personas datu aizsardzību. Tāpēc šādi nekritiski vispārīgi paziņošanas pienākumi būtu jāatceļ un jāaizstāj ar efektīvām procedūrām un mehānismiem, kas pievēršas tiem apstrādes darbību veidiem, kuri, iespējams, var radīt augstu risku fizisku personu tiesībām un brīvībām sava rakstura, apmēra, konteksta un nolūku dēļ. Šādi apstrādes darbību veidi var būt tādi, kuri jo īpaši ietver jauno tehnoloģiju izmantošanu, vai tādi, kuri pieder pie kāda jauna veida un par kuriem pārzinis pirms tam nav veicis novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību, vai tādi, pēc kuriem ir radusies vajadzība, ņemot vērā laiku, kas pagājis kopš sākotnējās apstrādes.
- (90) Šādos gadījumos pārzinim pirms apstrādes būtu jāveic novērtējums par ietekmi uz datu aizsardzību, lai izvērtētu augstā riska iespējamību un nopietnību, ņemot vērā apstrādes raksturu, apmēru, kontekstu un nolūkus un riska avotus. Minētajā novērtējumā par ietekmi jo īpaši būtu jāietver paredzētie pasākumi, aizsardzības pasākumi un mehānismi, kas mazina minēto risku, nodrošina personas datu aizsardzību un uzskatāmi parāda, ka šīs regulas noteikumi ir ievēroti.
- (91) Tam jo īpaši būtu jāattiecas uz plaša mēroga apstrādes darbībām, kuru mērķis ir apstrādāt ievērojamu personas datu apjomu reģionālā, valsts vai starpvalstu līmenī un kuras var ietekmēt lielu datu subjektu skaitu un kuras var izraisīt augstu risku, piemēram, to sensitivitātes dēļ, ja saskaņā ar sasniegto tehnoloģisko zināšanu līmeni plašā mērogā tiek izmantota jauna tehnoloģija, kā arī uz citām apstrādes darbībām, kuras rada augstu risku datu subjektu tiesībām un brīvībām, jo īpaši gadījumos, kad datu subjektam ir grūtāk īstenot savas tiesības. Novērtējums par ietekmi uz datu aizsardzību būtu jāveic arī tad, ja personas dati tiek apstrādāti, lai pieņemtu

lēmumus attiecībā uz konkrētām fiziskām personām pēc jebkādas ar fiziskām personām saistītu personisku aspektu sistemātiskas un plašas novērtēšanas, kuras pamatā ir minēto datu profilēšana, vai pēc īpašu kategoriju personas datu apstrādes, biometrisku datu apstrādes vai tādu datu apstrādes, kas attiecas uz sodāmību un pārkāpumiem, vai ar tiem saistītiem drošības pasākumiem. Novērtējums par ietekmi uz datu aizsardzību ir nepieciešams arī publiski pieejamu zonu uzraudzībai plašā mērogā, jo īpaši izmantojot optiskas elektroniskas iekārtas, vai visām citām darbībām, ja kompetentā uzraudzības iestāde uzskata, ka apstrāde varētu radīt augstu risku datu subjektu tiesībām un brīvībām, jo īpaši tāpēc, ka tās kavē datu subjektus īstenot savas tiesības vai izmantot pakalpojumu vai līgumu, vai tāpēc, ka minētās darbības sistemātiski veic plašā mērogā. Personas datu apstrāde nebūtu jāuzskata par apstrādi plašā mērogā, ja tā ir pacientu vai klientu personas datu apstrāde, ko veic konkrēts ārsts, veselības aprūpes speciālists vai advokāts. Šādos gadījumos novērtējumam par ietekmi uz datu aizsardzību nevajadzētu būt obligātam.

- (92) Noteiktos apstākļos var būt saprātīgi un ekonomiski veikt plašāku novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību, kura priekšmets nav tikai viens projekts, piemēram, ja publiskas iestādes vai struktūras vēlas izveidot vienotu lietotņu vai apstrādes platformu vai ja vairāki pārzinī plāno ieviest vienotu lietotņu vai apstrādes vidi kādā rūpniecības nozarē vai segmentā, vai kādai plaši lietotai horizontālai darbībai.
- (93) Ja pieņem dalībvalsts tiesību aktus, kuri ir publiskas iestādes vai publiskas struktūras uzdevumu izpildes pamatā un ar kuriem regulē attiecīgo konkrēto apstrādes darbību vai apstrādes darbību kopumu, dalībvalstis var uzskatīt, ka pirms apstrādes darbībām ir nepieciešams veikt minēto novērtējumu.
- (94) Ja novērtējumā par ietekmi uz datu aizsardzību ir norādīts, ka – ja nav garantijas, drošības pasākumi un mehānismi riska mazināšanai – apstrāde radītu augstu risku fizisku personu tiesībām un brīvībām un pārzinis uzskata, ka risku nevar mazināt ar saprātīgiem pasākumiem attiecībā uz pieejamo tehnoloģiju un īstenošanas izmaksām, pirms apstrādes darbību sākšanas būtu jāapspriežas ar uzraudzības iestādi. Šādu augstu risku, visticamāk, rada daži apstrādes veidi un apstrādes apjoms un biežums, kas var izraisīt arī kaitējumu vai fiziskas personas tiesību un brīvību ierobežošanu. Uzraudzības iestādei uz pieprasījumu par apspriešanos būtu jāatbild noteiktā termiņā. Tomēr tam, ka uzraudzības iestāde nav sniegusi atbildi minētajā noteiktajā termiņā, nebūtu jāskar neviena uzraudzības iestādes iejaukšanās saskaņā ar šajā regulā paredzētajiem uzdevumiem un pilnvarām, tostarp pilnvarām aizliegt apstrādes darbības. Saistībā ar minēto apspriešanās procesu uzraudzības iestādei var iesniegt novērtējuma par ietekmi uz datu aizsardzību, kas tika veikts saistībā ar attiecīgo apstrādi, iznākumu, jo īpaši pasākumus, ar kuriem paredzēts mazināt risku fizisku personu tiesībām un brīvībām.
- (95) Apstrādātājam nepieciešamības gadījumā un pēc pieprasījuma būtu jāpalīdz pārzinim nodrošināt, ka tiek ievēroti pienākumi, kas izriet no novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību veikšanas un no iepriekšējas apspriešanās ar uzraudzības iestādi.
- (96) Ar uzraudzības iestādi būtu jāapspriežas arī, sagatavojot likumdošanas vai regulatīvu pasākumu, kurš paredz personas datu apstrādi, lai nodrošinātu, ka plānotā apstrāde atbilst šīs regulas noteikumiem, un jo īpaši lai mazinātu risku attiecībā uz datu subjektu.
- (97) Ja datu apstrādi veic publiska iestāde, izņemot tiesas vai neatkarīgas tiesu iestādes, kad tās pilda tiesas funkciju, ja privātajā sektorā apstrādi veic pārzinis, kura pamatdarbības sastāv no apstrādes darbībām, kam nepieciešama regulāra un sistemātiska datu subjektu novērošana plašā mērogā, vai ja datu pārzinī vai apstrādātāja pamatdarbības ietver īpašo kategoriju personas datu un datu par sodāmību un pārkāpumiem apstrādi plašā mērogā, personai ar speciālām zināšanām datu aizsardzības tiesību un prakses jomā būtu jāpalīdz pārzinim vai apstrādātājam uzraudzīt to, kā iekšēji tiek ievērota šī regula. Privātajā sektorā pārzinī pamatdarbības ir saistītas ar tā galvenajām darbībām, un tās nav saistītas ar personas datu apstrādi kā palīgdarbības. Nepieciešamais speciālo

zināšanu līmenis būtu jānosaka jo īpaši saskaņā ar veiktajām datu apstrādes darbībām un aizsardzību, kas nepieciešama personas datiem, kurus pārzinis vai apstrādātājs apstrādā. Šādiem datu aizsardzības speciālistiem neatkarīgi no tā, vai pārzinis ir to darba devējs, būtu jāspēj neatkarīgi pildīt savus pienākumus un uzdevumus.

- (98) Lai atvieglotu šīs regulas efektīvu piemērošanu, apvienības vai citas struktūras, kas pārstāv pārziņu vai apstrādātāju kategorijas, būtu jāmudina izstrādāt rīcības kodeksus, ievērojot šajā regulā paredzētos ierobežojumus un ņemot vērā apstrādes īpatnības konkrētās nozarēs un mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu īpašās vajadzības. Jo īpaši, šādos rīcības kodeksos varētu precizēt pārziņu un apstrādātāju pienākumus, ņemot vērā apstrādei raksturīgo risku, ko tā varētu radīt fizisku personu tiesībām un brīvībām.
- (99) Izstrādājot rīcības kodeksu vai grozot un paplašinot šādu kodeksu, apvienībām un citām struktūrām, kas pārstāv pārziņu vai apstrādātāju kategorijas, būtu jāapspriežas ar attiecīgajām ieinteresētajām personām, tostarp, ja iespējams, ar datu subjektiem, un jāņem vērā saistībā ar šādām apspriedēm saņemtie iesniegumi un izteiktie viedokļi.
- (100) Lai uzlabotu pārredzamību un šīs regulas ievērošanu, būtu jāiedrošina izstrādāt sertifikācijas mehānismus un datu aizsardzības zīmogus un marķējumus, kas ļautu datu subjektam ātri novērtēt datu aizsardzības līmeni saistībā ar konkrētiem produktiem un pakalpojumiem.
- (101) Personas datu plūsmas uz valstīm ārpus Savienības un starptautiskām organizācijām un no tām ir vajadzīgas starptautiskās tirdzniecības un starptautiskās sadarbības paplašināšanai. Šādu plūsmu palielināšanās ir radījusi jaunas problēmas un bažas par personas datu aizsardzību. Taču gadījumos, kad personas dati no Savienības tiek nosūtīti pārziņiem, apstrādātājiem vai citiem saņēmējiem trešās valstīs vai starptautiskām organizācijām, aizsardzības līmenim, ko šī regula nodrošina fiziskām personām Savienībā, nebūtu jāsamazinās, tostarp gadījumos, kad personas dati no trešās valsts vai starptautiskās organizācijas tiek nosūtīti tālāk pārziņiem, apstrādātājiem tajā pašā vai citā trešā valstī vai starptautiskā organizācijā. Jebkurā gadījumā nosūtīt datus uz trešām valstīm un starptautiskām organizācijām var tikai tad, ja tiek pilnībā ievēroti šīs regulas noteikumi. Nosūtīšana varētu notikt tikai tad, ja, ņemot vērā pārējos šīs regulas noteikumus, pārzinis vai apstrādātājs ievēro šīs regulas noteikumus attiecībā uz personas datu nosūtīšanu trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām.
- (102) Šī regula neskar starptautiskus nolīgumus, kas noslēgti starp Savienību un trešām valstīm un ar ko regulē personas datu nosūtīšanu, tostarp paredz atbilstošas garantijas datu subjektiem. Dalībvalstis var slēgt starptautiskus nolīgumus, kas ietver personas datu nosūtīšanu trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām, ciktāl šādi nolīgumi neietekmē šo regulu vai jebkādos citus Savienības tiesību aktu noteikumus un ciktāl tie ietver datu subjektu pamattiesību aizsardzību atbilstošā līmenī.
- (103) Komisija attiecībā uz visu Savienību var nolemt, ka trešā valsts, teritorija vai konkrēts sektors trešā valstī, vai starptautiska organizācija nodrošina datu aizsardzību pietiekamā līmenī, tādējādi nodrošinot juridisko noteiktību un vienotību visā Savienībā attiecībā uz trešo valsti vai starptautisko organizāciju, par kuru uzskata, ka tā nodrošina šādu aizsardzības līmeni. Šādos gadījumos personas datus uz minēto trešo valsti vai starptautisko organizāciju var nosūtīt bez nepieciešamības saņemt jebkādu turpmāku atļauju. Komisija pēc paziņojuma sniegšanas un pilnvērtīga paziņojuma, kurā izklāstīti iemesli nosūtīšanas trešai valstij vai starptautiskai organizācijai var arī nolemt atsaukt šādu lēmumu.
- (104) Saskaņā ar pamatvērtībām, uz kurām balstās Savienība, un jo īpaši cilvēktiesību aizsardzību, Komisijai, novērtējot trešo valsti vai kādu teritoriju vai konkrētu sektoru trešā valstī, būtu jāņem vērā tas, kā konkrēta trešā valsts ievēro tiesiskumu, tiesu pieejamību, kā arī starptautiskās cilvēktiesību normas un standartus, un tās vispārējie un nozaru tiesību akti, tostarp tiesību akti attiecībā uz sabiedrisko drošību, aizsardzību un valsts drošību, kā arī sabiedrisko kārtību un krimināltiesībām. Pieņemot lēmumu par aizsardzības līmeņa pietiekamību kādā teritorijā vai konkrētā nozarē trešā valstī, būtu jāņem vērā skaidri un objektīvi kritēriji, piemēram, konkrētas apstrādes darbības un piemērojamo juridisko standartu un attiecīgajā trešā valstī spēkā esošo tiesību aktu darbības joma. Trešai valstij būtu jāpiedāvā garantijas, kas nodrošina pietiekamu aizsardzības līmeni, kurš pēc būtības ir

līdzvērtīgs Savienībā nodrošinātajam, jo īpaši, ja personas datus apstrādā vienā vai vairākos konkrētos sektoros. Trešai valstij jo īpaši būtu jānodrošina efektīva neatkarīga datu aizsardzības uzraudzība un būtu jāparedz sadarbības mehānismi ar dalībvalstu datu aizsardzības iestādēm, un priekš datu subjektiem būtu jāparedz efektīvas un īstenojamas tiesības un efektīva aizsardzība administratīvā kārtā vai tiesā.

- (105) Papildus starptautiskām saistībām, ko uzņēmusies trešā valsts vai starptautiskā organizācija, Komisijai būtu jāņem vērā pienākumi, kas izriet no trešās valsts vai starptautiskās organizācijas dalības daudzpusējās vai reģionālās sistēmās, jo īpaši attiecībā uz personas datu aizsardzību, kā arī šo pienākumu izpilde. Jo īpaši būtu jāņem vērā trešās valsts pievienošanās Eiropas Padomes 1981. gada 28. janvāra Konvencijai par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automātisko apstrādi un tās Papildu protokolam. Izvērtējot aizsardzības līmeni trešās valstīs vai starptautiskās organizācijās, Komisijai būtu jākonsultējas ar kolēģiju.
- (106) Komisijai būtu jāuzrauga, kā darbojas lēmumi par aizsardzības līmeni trešā valstī, kādā teritorijā vai konkrētā nozarē trešā valstī, vai starptautiskā organizācijā, un jāuzrauga, kā darbojas lēmumi, kas pieņemti, pamatojoties uz Direktīvas 95/46/EK 25. panta 6. punktu vai 26. panta 4. punktu. Savos lēmumos par aizsardzības līmeņa pietiekamību Komisijai būtu jāparedz periodiskas pārskatīšanas mehānisms attiecībā uz to darbību. Minētā periodiskā pārskatīšana būtu jāveic, apspriežoties ar attiecīgo trešo valsti vai starptautisko organizāciju, un tajā būtu jāņem vērā visi būtiskie notikumi trešā valstī vai starptautiskajā organizācijā. Uzraudzības nolūkā un lai veiktu periodisko pārskatīšanu, Komisijai būtu jāņem vērā Eiropas Parlamenta un Padomes viedokļi un atzinumi, kā arī tie, kas iegūti no citām attiecīgajām struktūrām un avotiem. Komisijai saprātīgā laikposmā būtu jāizvērtē pēdējo minēto lēmumu darbība un par visiem attiecīgajiem atzinumiem jāziņo komitejai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾ nozīmē, kā noteikts saskaņā ar šo regulu, Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (107) Komisija var atzīt, ka trešā valsts, kāda teritorija vai konkrēts sektors trešā valstī, vai starptautiska organizācija vairs nenodrošina pietiekamu datu aizsardzības līmeni. Līdz ar to personas datu nosūtīšana uz šo trešo valsti vai starptautisko organizāciju būtu jāaizliedz, ja vien nav izpildītas šīs regulas prasības attiecībā uz nosūtīšanu, kam piemēro atbilstošas garantijas, tostarp saistošus uzņēmuma noteikumus, un atkāpēm īpašās situācijās. Šādā gadījumā būtu jāparedz noteikumi par apspriešanās procesu starp Komisiju un šādu trešo valsti vai starptautisko organizāciju. Komisijai būtu laikus jāinformē attiecīgā trešā valsts vai starptautiskā organizācija par iemesliem un jāapspriežas ar to, lai šo situāciju atrisinātu.
- (108) Kamēr lēmums par aizsardzības līmeņa pietiekamību nav pieņemts, pārzinim vai apstrādātajam būtu jāveic pasākumi, kas kompensētu datu aizsardzības trūkumus trešā valstī, paredzot atbilstošas garantijas datu subjektam. Šādas atbilstošas garantijas varētu nozīmēt, ka tiek izmantoti saistošie uzņēmuma noteikumi, Komisijas pieņemtās standarta datu aizsardzības klauzulas, uzraudzības iestādes pieņemtās standarta datu aizsardzības klauzulas vai uzraudzības iestādes apstiprinātās līguma klauzulas. Minētajām garantijām būtu jānodrošina, lai tiktu ievērotas datu aizsardzības prasības un datu subjektu tiesības atbilstīgi Savienībā veiktai apstrādei, tostarp īstenojamu datu subjekta tiesību un efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekļu pieejamība, ieskaitot iespēju saņemt efektīvu aizsardzību administratīvā kārtā vai tiesā un pieprasīt kompensāciju Savienībā un trešā valstī. Tiem jo īpaši būtu jāattiecas uz atbilstību vispārīgiem principiem, kuri saistīti ar personas datu apstrādi, un "integrētas datu aizsardzības" un "datu aizsardzības pēc noklusējuma" principiem. Arī publiskās iestādes vai struktūras var veikt datu nosūtīšanu uz trešo valsti publiskām iestādēm vai struktūrām vai starptautiskām organizācijām, kurām ir atbilstoši pienākumi vai funkcijas, tostarp pamatojoties uz noteikumiem, kuri iekļaujami administratīvos pasākumos, piemēram, saprašanās memorandā, datu subjektiem paredzot īstenojamas un efektīvas tiesības. Ja garantijas ir paredzētas administratīvos noteikumos, kas nav juridiski saistoši, būtu jāsaņem kompetentās uzraudzības iestādes atļauja.
- (109) Iespējai, ka pārzinis vai apstrādātājs var izmantot Komisijas vai uzraudzības iestādes pieņemtās standarta datu aizsardzības klauzulas, nebūtu jāizslēdz ne tas, ka pārzinis vai apstrādātājs var iekļaut standarta datu aizsardzības

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

klausulas plašākā līgumā, piemēram, līgumā starp apstrādātāju un citu apstrādātāju, ne arī tas, ka pārzinis vai apstrādātājs var pievienot citas klausulas vai papildu garantijas, ar noteikumu, ka tās tieši vai netieši nav pretrunā Komisijas vai uzraudzības iestādes pieņemtajām līguma standartklausulām vai neierobežo datu subjekta pamattiesības vai brīvības. Pārziņi un apstrādātāji būtu jānodrošina nodrošināt papildu garantijas, izmantojot līgumsaistības, ar kurām papildina standarta aizsardzības klausulas.

- (110) Uzņēmumu grupai vai uzņēmēj sabiedrību grupai, kas iesaistīta kopīgā saimnieciskā darbībā, vajadzētu būt iespējai izmantot apstiprinātus saistošos uzņēmuma noteikumus datu starptautiskai nosūtīšanai ārpus Savienības uz organizācijām, kas pieder pie tās pašas uzņēmumu grupas vai uzņēmēj sabiedrību grupas, kas iesaistīta kopīgā saimnieciskā darbībā, ar noteikumu, ka šādi uzņēmuma noteikumi ietver visus galvenos principus un īstenojamās tiesības, kas nodrošina atbilstošas garantijas personas datu nosūtīšanai vai nosūtīšanas kategorijām.
- (111) Būtu jāparedz noteikumi, kas ļauj nosūtīt datus noteiktos gadījumos, kad datu subjekts ir devis savu skaidru piekrišanu, ja nosūtīšana ir gadījuma rakstura un nepieciešama saistībā ar līgumu vai likumīgu prasību, neatkarīgi no tā, vai to izvirza tiesas procesā vai administratīvā vai ārpustiesas procedūrā, tostarp regulatīvo struktūru procedūrās. Būtu jāparedz arī noteikumi, kas ļauj nosūtīt datus, ja tas nepieciešams, pamatojoties uz Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos noteiktām svarīgām sabiedrības interesēm, vai ja datus nosūta no reģistra, kas izveidots ar likumu un ir paredzēts, lai leģitīmi ieinteresētas personas vai sabiedrība varētu to izmantot. Pēdējā minētajā gadījumā nebūtu jānosūta pilnīgi visi reģistrā ietvertie personas dati vai veselas datu kategorijas, un, ja reģistrs ir paredzēts, lai to varētu izmantot leģitīmi ieinteresētas personas, dati būtu jānosūta tikai pēc šo personu pieprasījuma vai ja šīs personas ir datu saņēmējas, pilnībā ņemot vērā datu subjekta intereses un pamattiesības.
- (112) Šīm atkāpēm jo īpaši būtu jāattiecas uz datu nosūtīšanu, ko pieprasa un kas ir vajadzīga saistībā ar svarīgiem sabiedrības interešu iemesliem, piemēram, kad starptautiska datu apmaiņa notiek starp konkurences iestādēm, nodokļu vai muitas pārvaldēm, finanšu uzraudzības iestādēm, dienestiem, kuru kompetencē ir sociālā nodrošinājuma vai sabiedrības veselības jautājumi, piemēram, ja runa ir par kontaktu izsekojumu lipīgo slimību gadījumā vai lai samazinātu un/vai novērstu dopinga sportā. Personas datu nosūtīšana būtu arī uzskatāma par likumīgu, ja tā ir nepieciešama, lai aizsargātu kādu no interesēm, kas ir būtiskas datu subjekta vai citas personas vitālām interesēm, tostarp fiziskajai veselībai vai dzīvībai, ja datu subjekts nav spējīgs dot savu piekrišanu. Ja nav lēmuma par aizsardzības līmeņa pietiekamību, Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos, ja ir svarīgi iemesli sabiedrības interesēs, skaidri nosaka ierobežojumus attiecībā uz konkrētu kategoriju datu nosūtīšanu uz trešo valsti vai starptautiskai organizācijai. Dalībvalstīm par šādiem lēmumiem būtu jāpaziņo Komisijai. Varētu uzskatīt, ka jebkādu datu subjekta, kurš fiziski vai juridiski nevar dot piekrišanu, personas datu nosūtīšana starptautiskai humanitārai organizācijai ar mērķi izpildīt uzdevumu saskaņā ar Ženēvas konvencijām vai ievērot starptautiskās humanitārās tiesības, kas piemērojamas bruņotos konfliktos, ir nepieciešama svarīgu iemeslu dēļ sabiedrības interesēs vai tāpēc, ka tas ir datu subjekta vitālās interesēs.
- (113) Nosūtīšana, ko var kvalificēt kā tādu, kas neatkārtojas un kas tikai attiecas uz ierobežotu datu subjektu skaitu, varētu būt iespējama arī, pamatojoties uz pārziņa pārliecinātām leģitīmām interesēm, kad minētās intereses ir svarīgākas par datu subjekta interesēm vai tiesībām un brīvībām un kad pārzinis ir novērtējis visus ar datu nosūtīšanu saistītos apstākļus. Pārzinim būtu īpaši jāapsver personas datu būtība, ierosinātās apstrādes darbības vai darbību nolūks un ilgums, kā arī situācija datu izcelsmes valstī, trešā valstī un galamērķa valstī un būtu jānodrošina piemērotas garantijas fizisku personu pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzībai attiecībā uz viņu personas datu apstrādi. Šādi nosūtīšanai vajadzētu būt iespējamai tikai atsevišķos gadījumos, ja nepiemēro nevienu no pārējiem iemesliem attiecībā uz nosūtīšanu. Zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos vai statistikas nolūkos būtu jāņem vērā, ka sabiedrībai ir leģitīmas tiesības sagaidīt zināšanu uzlabošanu. Pārzinim būtu jāinformē uzraudzības iestāde un datu subjekts par minēto nosūtīšanu.
- (114) Jebkurā gadījumā, ja Komisija nav pieņēmusi lēmumu par datu aizsardzības līmeņa pietiekamību trešā valstī, pārzinim vai apstrādātājam būtu jāizmanto risinājumi, kas datu subjektiem sniedz īstenojamās un efektīvas tiesības attiecībā uz viņu datu apstrādi Savienībā arī pēc tam, kad minētie dati ir nosūtīti, lai tādējādi viņi joprojām varētu baudīt savas pamattiesības un garantijas.

- (115) Dažas trešās valstis pieņem normatīvos un citus tiesību aktus, kuru mērķis ir tieši regulēt apstrādes darbības, ko fiziskas un juridiskas personas veic dalībvalstu jurisdikcijā. Tas var ietvert tiesu spriedumus vai administratīvu iestāžu lēmumus trešās valstīs, ar kuriem pārzinim vai apstrādātājam prasa nosūtīt vai atklāt personas datus un kuri nav balstīti uz starptautisku nolīgumu, piemēram, savstarpējas tiesiskās palīdzības līgumu, kas ir spēkā starp pieprasītāju trešo valsti un Savienību vai kādu tās dalībvalsti. Šādu normatīvu un citu tiesību aktu ekstrateritoriāla piemērošana var būt pretrunā starptautiskām tiesībām un var kavēt sasniegt tādu aizsardzību, kādu fiziskām personām Savienībā nodrošina ar šo regulu. Nosūtīšana būtu jāatļauj tikai tad, ja šīs regulas nosacījumi nosūtīšanai uz trešām valstīm ir izpildīti. Tas cita starpā varētu būt gadījumos, kad izpaušana ir nepieciešama, pamatojoties uz svarīgām sabiedrības interesēm, kas atzītas Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos, kuri ir piemērojami pārzinim.
- (116) Personas datu pārvietošanās pāri robežām ārpus Savienības var ievērojami ietekmēt fizisko personu spējas īstenot tiesības uz datu aizsardzību, jo īpaši, lai aizsargātu sevi pret nelikumīgu izmantošanu vai šādas informācijas atklāšanu. Vienlaikus uzraudzības iestādes var saskarties ar situāciju, ka tās nevar reaģēt uz sūdzībām vai veikt izmeklēšanu saistībā ar darbībām, kas norisinās robežu otrā pusē. To pūles kopīgi strādāt pārrobežu kontekstā var sarežģīt arī nepietiekamās preventīvās vai korektīvās pilnvaras, tiesisko regulējumu atšķirības un tādi praktiski šķēršļi kā, piemēram, ierobežoti līdzekļi. Tāpēc ir nepieciešams veicināt ciešāku datu aizsardzības uzraudzības iestāžu sadarbību, lai palīdzētu tām apmainīties ar informāciju un veikt izmeklēšanas kopā ar kolēģiem citās valstīs. Lai izstrādātu starptautiskās sadarbības mehānismus, kas veicina un sniedz starptautisku savstarpēju palīdzību personas datu aizsardzības tiesību aktu izpildē, Komisijai un uzraudzības iestādēm būtu jāapmainās ar informāciju un jāsadarbjas ar kompetentajām iestādēm trešās valstīs attiecībā uz darbībām, kuras saistītas ar to pilnvaru īstenošanu, pamatojoties uz savstarpējību un saskaņā ar šo regulu.
- (117) Tādu uzraudzības iestāžu izveide dalībvalstīs, kuras ir pilnvarotas veikt savus uzdevumus un pildīt savas pilnvaras pilnīgi neatkarīgi, ir būtiska sastāvdaļa fizisku personu aizsardzībā attiecībā uz viņu personas datu apstrādi. Dalībvalstīm būtu jāspēj izveidot vairāk nekā vienu uzraudzības iestādi atbilstoši valsts konstitucionālajai, organizatoriskajai vai administratīvajai uzbūvei.
- (118) Uzraudzības iestāžu neatkarībai nebūtu jānozīmē, ka uzraudzības iestādēm nevar piemērot kontroles vai uzraudzības mehānismus attiecībā uz šo iestāžu finanšu izdevumiem, vai ka uz tām nevar attiecināt pārskatīšanu tiesā.
- (119) Ja dalībvalsts izveido vairākas uzraudzības iestādes, tai būtu ar likumu jāizveido mehānisms, kas nodrošina šo uzraudzības iestāžu efektīvu dalību konsekvences mehānismā. Dalībvalstij būtu jo īpaši jānorīko tā uzraudzības iestāde, kas būs vienotais kontaktpunkts efektīvai šo iestāžu dalībai mehānismā, lai nodrošinātu ātru un raitu sadarbību ar citām uzraudzības iestādēm, kolēģiju un Komisiju.
- (120) Katrai uzraudzības iestādei būtu jāpiešķir finanšu un cilvēkresursi, telpas un infrastruktūra, kas nepieciešami efektīvai uzdevumu izpildei, tostarp to uzdevumu izpildei, kas saistīti ar savstarpējo palīdzību un sadarbību ar citām uzraudzības iestādēm visā Savienībā. Katrai uzraudzības iestādei vajadzētu būt atsevišķam, publiskam gada budžetam, kas var būt daļa no kopējā valsts budžeta.
- (121) Vispārējie nosacījumi, lai kļūtu par uzraudzības iestādes locekli vai locekļiem, katrā dalībvalstī būtu jānosaka ar likumu, un tajos jo īpaši būtu jāparedz, ka minētos locekļus, izmantojot pārredzamu procedūru, amatā jāieceļ vai nu dalībvalsts parlamentam, valdībai vai valsts vadītājam, pamatojoties uz valdības, valdības locekļa, parlamenta vai parlamenta palātas priekšlikumu, vai arī neatkarīgai struktūrai, kurai saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem uzticēta iecelšana. Lai nodrošinātu uzraudzības iestāžu neatkarību, uzraudzības iestādes loceklim vai locekļiem būtu jārikojas godprātīgi, jāatturas veikt jebkādas darbības, kas nav savienojamas ar viņu pienākumiem, un savu pilnvaru laikā tiem nevajadzētu uzņemties nekādu citu nesavienojamu algotu vai nealgotu darbu. Uzraudzības iestādei vajadzētu būt savam personālam, kuru izvēlas uzraudzības iestāde vai neatkarīga struktūra, kas izveidota ar dalībvalsts tiesību aktiem, un kurš būtu pakļauts vienīgi uzraudzības iestādes locekļa vai locekļu vadībai.
- (122) Katrai uzraudzības iestādei vajadzētu būt kompetentai savas dalībvalsts teritorijā īstenot pilnvaras un pildīt uzdevumus, kas tai piešķirti saskaņā ar šo regulu. Tam būtu jāattiecas jo īpaši uz apstrādi saistībā ar darbībām

pārziņa vai apstrādātāja uzņēmējdarbības vietā savas dalībvalsts teritorijā, tādu personas datu apstādi, ko sabiedrības interesēs veic publiskas iestādes vai privātas struktūras, apstrādi, kas ietekmē datu subjektus tās teritorijā, vai apstrādi, ko veic pārzinis vai apstrādātājs, kurš neveic uzņēmējdarbību Savienībā, bet strādā ar datu subjektiem, kas dzīvo tās teritorijā. Tam būtu jāaptver datu subjekta iesniegtu sūdzību izskatīšana, izmeklēšanas veikšana par šīs regulas piemērošanu un sabiedrības informētības veicināšana par riskiem, noteikumiem, aizsardzības pasākumiem un tiesībām saistībā ar personas datu apstrādi.

- (123) Uzraudzības iestādēm būtu jāuzrauga šīs regulas noteikumu piemērošana un jāveicina tās saskanīga piemērošana visā Savienībā, lai aizsargātu fiziskas personas attiecībā uz viņu personas datu apstrādi un atvieglotu personas datu brīvu apriti iekšējā tirgū. Šajā nolūkā uzraudzības iestādēm būtu jāsadarbojas citai ar citu un ar Komisiju, neparedzot nepieciešamību pēc nolīgumiem starp dalībvalstīm par savstarpējās palīdzības sniegšanu vai par šādu sadarbību.
- (124) Ja personas datu apstrāde notiek saistībā ar darbībām, ko veic pārziņa vai apstrādātāja uzņēmējdarbības vietā Savienībā, un pārzinis vai apstrādātājs veic uzņēmējdarbību vairāk nekā vienā dalībvalstī, vai ja apstrāde, kas notiek saistībā ar darbībām, ko veic pārziņa vai apstrādātāja vienīgajā uzņēmējdarbības vietā Savienībā, būtiski ietekmē vai var būtiski ietekmēt datu subjektus vairāk nekā vienā dalībvalstī, pārziņa vai apstrādātāja galvenās uzņēmējdarbības vietas vai pārziņa vai apstrādātāja vienīgās uzņēmējdarbības vietas uzraudzības iestādei būtu jārikojas kā vadošajai iestādei. Tai būtu jāsadarbojas ar pārējām attiecīgajām iestādēm, tāpēc ka pārziņa vai apstrādātāja uzņēmējdarbības vieta atrodas to dalībvalstu teritorijā, tāpēc ka ir būtiski ietekmēti to teritorijā dzīvojošie datu subjekti vai tāpēc ka tajās ir iesniegta sūdzība. Arī tad, ja sūdzību ir iesniedzis datu subjekts, kurš nedzīvo minētajā dalībvalstī, tai uzraudzības iestādei, kurā šāda sūdzība ir iesniegta, vajadzētu arī būt attiecīgajai uzraudzības iestādei. Pildot savu uzdevumu sniegt pamatnostādnes par jebkādiem jautājumiem, kas attiecas uz šīs regulas piemērošanu, kolēģijai būtu jāspēj sniegt pamatnostādnes jo īpaši par kritērijiem, kas jāņem vērā, lai pārliecinātos, vai konkrētā apstrāde būtiski ietekmē datu subjektus vairāk nekā vienā dalībvalstī, un par to, kas ir būtisks un motivēts iebildums.
- (125) Vadošajai iestādei vajadzētu būt kompetentai pieņemt saistošus lēmumus attiecībā uz pasākumiem, piemērojot pilnvaras, kas tai piešķirtas ar šo regulu. Īstenojot savas vadošās iestādes pilnvaras, uzraudzības iestādei lēmumu pieņemšanas procesā būtu cieši jāiesaista attiecīgās uzraudzības iestādes un tās jākoordinē. Ja ar lēmumu pilnībā vai daļēji noraida datu subjekta iesniegtu sūdzību, šāds lēmums būtu jāpieņem tai uzraudzības iestādei, kurai ir iesniegta sūdzība.
- (126) Par lēmumu būtu kopīgi jāvienojas vadošajai uzraudzības iestādei un attiecīgajām uzraudzības iestādēm, un tam vajadzētu būt adresētam pārziņa vai apstrādātāja galvenajai vai vienīgajai uzņēmējdarbības vietai un saistošam pārzinim vai apstrādātājam. Pārzinim vai apstrādātājam būtu jāveic vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai un tā lēmuma īstenošanu, par kuru vadošā uzraudzības iestāde paziņojusi pārziņa vai apstrādātāja galvenajai uzņēmējdarbības vietai attiecībā uz apstrādes darbībām Savienībā.
- (127) Ikvienai uzraudzības iestādei, kas nerīkojas kā vadošā uzraudzības iestāde, vajadzētu būt kompetentai izskatīt vietējos gadījumus, ja pārzinis vai apstrādātājs veic uzņēmējdarbību vairāk nekā vienā dalībvalstī, bet konkrētās apstrādes priekšmets attiecas tikai uz apstrādi, kas veikta vienā dalībvalstī, un ir saistīts tikai ar datu subjektiem šajā vienā dalībvalstī, piemēram, ja priekšmets attiecas uz darba ņēmēju personas datu apstrādi kādas dalībvalsts konkrētā nodarbinātības kontekstā. Šādā gadījumā uzraudzības iestādei par šo jautājumu būtu nekavējoties jāinformē vadošā uzraudzības iestāde. Pēc informācijas saņemšanas vadošajai uzraudzības iestādei būtu jāizlemj, vai tā izskatīs jautājumu, ievērojot noteikumu par sadarbību starp vadošo uzraudzības iestādi un citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm ("vienas pieturas aģentūras mehānisms"), vai arī jautājums vietējā līmenī būtu jāizskata tai uzraudzības iestādei, kura par to informējusi. Lai nodrošinātu lēmuma faktisko izpildi attiecībā pret pārzini vai apstrādātāju, vadošajai uzraudzības iestādei, lemjot par to, vai tā izskatīs jautājumu, būtu jāņem vērā, vai pārzinis vai apstrādātājs veic uzņēmējdarbību tās uzraudzības iestādes dalībvalstī, kura sniegusi informāciju. Ja

vadošā uzraudzības iestāde nolēmj, ka tā izskatīs jautājumu, uzraudzības iestādei, kura sniegusi informāciju, vajadzētu būt iespējai iesniegt lēmuma projektu, kas vadošajai uzraudzības iestādei būtu maksimāli jāņem vērā, kad tā izstrādā sava lēmuma projektu saskaņā ar minēto vienas pieturas aģentūras mehānismu.

- (128) Noteikumi par vadošo uzraudzības iestādi un vienas pieturas aģentūras mehānismu nebūtu jāpiemēro, ja publiskas iestādes vai privātas struktūras apstrādi veic sabiedrības interesēs. Šādos gadījumos tās dalībvalsts uzraudzības iestādei, kurā publiskā iestāde vai privātā struktūra veic uzņēmējdarbību, vajadzētu būt vienīgajai uzraudzības iestādei, kas ir kompetenta īstenot pilnvaras, kuras tai ir piešķirtas saskaņā ar šo regulu.
- (129) Lai nodrošinātu konsekventu šīs regulas piemērošanas uzraudzību un izpildi visā Savienībā, uzraudzības iestādēm katrā dalībvalstī vajadzētu būt vieniem un tiem pašiem uzdevumiem un faktiskajām pilnvarām, tostarp izmeklēšanas pilnvarām, korektīvām pilnvarām, pilnvarām lemt par sankcijām un atļauju izsniegšanas un padomdevēja pilnvarām, jo īpaši fizisku personu sūdzību gadījumos un neskarot kriminālvajāšanas iestāžu pilnvaras saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, lai pievērstu tiesu iestāžu uzmanību šīs regulas pārkāpumiem un iesaistītos tiesvedībā. Šādām pilnvarām būtu jāietver arī pilnvaras uzlikt pagaidu vai galīgu apstrādes ierobežojumu, tostarp aizliegumu. Dalībvalstis var noteikt citus uzdevumus, kas saistīti ar personas datu aizsardzību saskaņā ar šo regulu. Uzraudzības iestāžu pilnvaras būtu jāīsteno objektīvi, taisnīgi un saprātīgā termiņā saskaņā ar atbilstošām procesuālām garantijām, kas izklāstītas Savienības un dalībvalsts tiesību aktos. Jo īpaši, katram pasākumam, kas paredzēts, lai nodrošinātu atbilstību regulai, vajadzētu būt piemērotam, vajadzīgam un samērīgam, ņemot vērā apstākļus katrā atsevišķā gadījumā, tajā būtu jāievēro katras personas tiesības tikt uzklautai pirms tāda individuāla pasākuma pieņemšanas, kurš viņu nelabvēlīgi ietekmētu, un kurā būtu jāizvairās no nevajadzīgām izmaksām un pārmērīga apgrūtinājuma attiecīgajām personām. Izmeklēšanas pilnvaras attiecībā uz piekļuvi telpām būtu jāīsteno saskaņā ar dalībvalsts procesuālo tiesību aktu konkrētajām prasībām, piemēram, prasību saņemt iepriekšēju tiesas atļauju. Katram uzraudzības iestādes veiktam juridiski saistošam pasākumam vajadzētu būt sagatavotam rakstiski, skaidram un nepārprotamam, tajā būtu jānorāda uzraudzības iestāde, kas pasākumu noteikusi, pasākuma noteikšanas datums, uz tā vajadzētu būt uzraudzības iestādes vadītāja vai viņa pilnvarota uzraudzības iestādes locekļa parakstam, tajā būtu jāiekļauj pasākuma pamatojums un jānorāda, ka ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību. Tam nebūtu jākavē dalībvalsts procesuālajos tiesību aktos paredzētu papildu prasību iekļaušana. Juridiski saistoša lēmuma pieņemšana nozīmē, ka tas var būt par iemeslu pārskatīšanai tiesā tajā dalībvalstī, kuras uzraudzības iestāde pieņēmusi konkrēto lēmumu.
- (130) Ja uzraudzības iestāde, kurai ir iesniegta sūdzība, nav vadošā uzraudzības iestāde, vadošajai uzraudzības iestādei būtu cieši jāsadarbības ar to uzraudzības iestādi, kurai ir iesniegta sūdzība saskaņā ar šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem par sadarbību un konsekveni. Šādos gadījumos vadošajai uzraudzības iestādei, veicot pasākumus, kas paredzēti, lai radītu tiesiskas sekas, tostarp uzliekot administratīvus naudas sodus, būtu vislielākajā mērā jāņem vērā tās uzraudzības iestādes viedoklis, kurai ir iesniegta sūdzība un kurai arī turpmāk vajadzētu būt tiesīgai veikt izmeklēšanu savas dalībvalsts teritorijā sadarbībā ar vadošo uzraudzības iestādi.
- (131) Ja citai uzraudzības iestādei būtu jārīkojas kā vadošajai uzraudzības iestādei attiecībā uz pārziņa vai apstrādātāja apstrādes darbībām, bet konkrētais sūdzības priekšmets vai iespējamais pārkāpums attiecas tikai uz pārziņa vai apstrādātāja apstrādes darbībām tajā dalībvalstī, kurā ir iesniegta sūdzība vai atklāts iespējamais pārkāpums, un lieta būtiski neietekmē vai paredzams, ka būtiski neietekmēs datu subjektus citās dalībvalstīs, uzraudzības iestādei, kas saņem sūdzību vai atklāj vai kas citādi tiek informēta par situāciju, kurā, iespējams, ir pārkāpti šīs regulas noteikumi, būtu jācenšas panākt izlīgumu ar pārziņi un, ja tas neizdodas, izmantot visas savas pilnvaras. Tam būtu jāietver konkrēta apstrāde, kas veikta uzraudzības iestādes dalībvalsts teritorijā vai attiecībā uz datu subjektiem minētās dalībvalsts teritorijā; apstrāde, kas veikta saistībā ar tādu preču vai pakalpojumu piedāvājumu, kas paredzēts tieši datu subjektiem uzraudzības iestādes dalībvalsts teritorijā; vai apstrāde, kas jāvērtē, ņemot vērā dalībvalsts tiesību aktos paredzētus attiecīgus juridiskus pienākumus.
- (132) Uzraudzības iestāžu rīkotajiem izpratnes veidošanas pasākumiem, kuru mērķauditorija ir sabiedrība, būtu jāietver arī konkrēti pasākumi, kas adresēti pārziņiem un apstrādātājiem, tostarp mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem, kā arī fiziskām personām, jo īpaši izglītības jomā.

- (133) Uzraudzības iestādēm būtu citai citu jāatbalsta savu uzdevumu izpildē un jāsniedz savstarpēja palīdzība, lai nodrošinātu šīs regulas konsekventu piemērošanu un izpildi iekšējā tirgū. Uzraudzības iestāde, kas lūdz savstarpēju palīdzību, var pieņemt pagaidu pasākumu, ja tā nav saņēmusi atbildi uz savstarpējās palīdzības pieprasījumu viena mēneša laikā pēc tam, kad otra uzraudzības iestāde ir saņēmusi minēto pieprasījumu.
- (134) Katrai uzraudzības iestādei attiecīgā gadījumā būtu jāpiedalās kopīgās operācijās ar citām uzraudzības iestādēm. Uzraudzības iestādei, kurai izteikts pieprasījums, būtu jāparedz pienākums atbildēt uz pieprasījumu noteiktā termiņā.
- (135) Lai nodrošinātu šīs regulas konsekventu piemērošanu visā Savienībā, būtu jāizveido konsekvences mehānisms sadarbībai starp uzraudzības iestādēm. Minētais mehānisms jo īpaši būtu jāpiemēro, ja uzraudzības iestāde gatavojas pieņemt pasākumu, ar ko paredzēts radīt tiesiskas sekas attiecībā uz datu apstrādes darbībām, kas var būtiski ietekmēt lielu skaitu datu subjektu vairākās dalībvalstīs. Tas būtu jāpiemēro arī gadījumos, kad jebkura attiecīgā uzraudzības iestāde vai Komisija pieprasa šāda jautājuma izskatīšanu, izmantojot konsekvences mehānismu. Minētajam mehānismam nebūtu jāskar pasākumi, ko Komisija varētu veikt, īstenojot savas pilnvaras saskaņā ar Līgumiem.
- (136) Piemērojot konsekvences mehānismu, kolēģijai būtu noteiktā termiņā jāsniedz atzinums, ja tā nolemj kolēģijas locekļu vairākums vai ja to pieprasa jebkura attiecīgā uzraudzības iestāde vai Komisija. Kolēģijai vajadzētu būt arī pilnvarotai pieņemt juridiski saistošus lēmumus, ja rodas strīds starp uzraudzības iestādēm. Šādā nolūkā tai skaidri noteiktos gadījumos – principā ar locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu – būtu jāizdod juridiski saistoši lēmumi, ja uzraudzības iestādēm ir atšķirīgs viedoklis, jo īpaši sadarbības mehānismā starp vadošo uzraudzības iestādi un attiecīgajām uzraudzības iestādēm, par lietas būtību, jo īpaši par to, vai ir pārkāpta šī regula.
- (137) Ir iespējama situācija, kurā ir steidzami jārikojas, lai aizsargātu datu subjektu tiesības un brīvības, jo īpaši, ja pastāv draudi, ka var būt ievērojami traucēta datu subjekta tiesību izmantošana. Tāpēc uzraudzības iestādei savā teritorijā būtu jāvar pieņemt pienācīgi pamatotus pagaidu pasākumus, norādot konkrētu spēkā esamības laikposmu, kam nevajadzētu pārsniegt trīs mēnešus.
- (138) Šāda mehānisma piemērošanai būtu jākalpo par nosacījumu tāda uzraudzības iestādes pasākuma likumīgumam, ar kuru paredzēts radīt tiesiskas sekas, tajos gadījumos, kad tā piemērošana ir obligāta. Citos ar pārrobežu elementiem saistītos gadījumos būtu jāpiemēro vadošās uzraudzības iestādes un attiecīgo uzraudzības iestāžu sadarbības mehānisms un varētu izmantot attiecīgo uzraudzības iestāžu savstarpējo palīdzību un rīkot kopīgas operācijas, pamatojoties uz to divpusējām vai daudzpusējām attiecībām, neiedarbinot konsekvences mehānismu.
- (139) Lai nodrošinātu šīs regulas konsekventu piemērošanu, kolēģija būtu jāveido kā neatkarīga Savienības struktūra. Kolēģijai tās mērķu izpildei būtu jānosaka juridiskas personas statuss. Kolēģiju vajadzētu pārstāvēt tās priekšsēdētājam. Ar to būtu jāaizstāj Darba grupa personu aizsardzībai attiecībā uz personas datu apstrādi, kas izveidota ar Direktīvu 95/46/EK. Tai būtu jā sastāv no katras dalībvalsts uzraudzības iestādes vadītāja un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja vai to attiecīgajiem pārstāvjiem. Komisijai būtu jāpiedalās kolēģijas darbā bez balsošanas tiesībām, un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam vajadzētu būt īpašām balsošanas tiesībām. Kolēģijai būtu jāpalīdz nodrošināt šīs regulas konsekventu piemērošanu visā Savienībā, tostarp jāsniedz padomi Komisijai jo īpaši par aizsardzības līmeni trešās valstīs vai starptautiskās organizācijās, un jāveicina uzraudzības iestāžu sadarbība visā Savienībā. Kolēģijai, pildot savus uzdevumus, būtu jārikojas neatkarīgi.
- (140) Kolēģijai būtu jāsaņem palīdzība no sekretariāta, kuru nodrošina Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja personālam, kas ir iesaistīts to uzdevumu īstenošanā, kuri kolēģijai uzticēti ar šo regulu, savi uzdevumi būtu jāveic tikai saskaņā ar kolēģijas priekšsēdētāja norādījumiem un viņa pakļautībā.
- (141) Katram datu subjektam vajadzētu būt tiesībām iesniegt sūdzību vienai uzraudzības iestādei, jo īpaši viņa pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstī, un tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā saskaņā ar hartas 47. pantu, ja

datu subjekts uzskata, ka viņa tiesības saskaņā ar šo regulu ir pārkāptas, vai ja uzraudzības iestāde nereaģē uz sūdzību, daļēji vai pilnībā noraida sūdzību vai nerīkojas, kad šāda rīcība ir nepieciešama, lai aizsargātu datu subjekta tiesības. Uz sūdzības pamata sākt izmeklēšanu būtu jāveic tādā apjomā, kāds ir nepieciešams konkrētajā lietā, paredzot iespēju to pārskatīt tiesā. Uzraudzības iestādei saprātīgā termiņā būtu jāinformē datu subjekts par sūdzības izskatīšanas virzību un iznākumu. Ja lietā ir nepieciešama papildu izmeklēšana vai koordinācija ar citu uzraudzības iestādi, datu subjektam būtu jāsniedz starpposma informācija. Lai atvieglotu sūdzību iesniegšanu, katrai uzraudzības iestādei būtu jāveic tādi pasākumi kā, piemēram, sūdzības iesniegšanas veidlapas nodrošināšana, kuru var aizpildīt arī elektroniski, neizslēdzot arī citus saziņas līdzekļus.

- (142) Ja datu subjekts uzskata, ka viņa tiesības saskaņā ar šo regulu ir pārkāptas, viņam vajadzētu būt tiesībām pilnvarot bezpeļņas struktūru, organizāciju vai apvienību, kura ir izveidota saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, kuras statūtos noteiktie mērķi atbilst sabiedrības interesēm un kura darbojas personas datu aizsardzības jomā, iesniegt sūdzību viņa vārdā uzraudzības iestādē, īstenot tiesības pielietot tiesību aizsardzību tiesā datu subjektu vārdā vai – ja to paredz dalībvalsts tiesību akti – īstenot tiesības saņemt kompensāciju datu subjektu vārdā. Dalībvalsts var paredzēt, ka šādai struktūrai, organizācijai vai apvienībai ir tiesības neatkarīgi no datu subjekta pilnvarojuma minētajā dalībvalstī iesniegt sūdzību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, ja tai ir iemesls uzskatīt, ka datu subjekta tiesības ir pārkāptas tādas personas datu apstrādes rezultātā, kas pārkāpj šo regulu. Minētajai struktūrai, organizācijai vai apvienībai var nebūt tiesību prasīt kompensāciju datu subjekta vārdā bez datu subjekta pilnvarojuma.
- (143) Jebkurai fiziskai vai juridiskai personai ir tiesības saskaņā ar LESD 263. pantā paredzētajiem nosacījumiem celt Tiesā prasību par to, lai tiktu atcelts kolēģijas lēmums. Kā šādu lēmumu adresātiem attiecīgajām uzraudzības iestādēm, kuras vēlas tos apstrīdēt, prasība ir jāceļ divos mēnešos pēc tam, kad lēmumi tām ir paziņoti, ievērojot LESD 263. pantu. Ja kolēģijas lēmumi tieši un individuāli skar pārzini, apstrādātāju vai sūdzības iesniedzēju, saskaņā ar LESD 263. pantu tie var celt prasību par minēto lēmumu atcelšanu divu mēnešu laikā pēc minēto lēmumu publicēšanas kolēģijas tīmekļa vietnē. Neskarot minētās tiesības saskaņā ar LESD 263. pantu, katrai fiziskai vai juridiskai personai vajadzētu būt pieejamiem efektīviem tiesību aizsardzības līdzekļiem kompetentajā valsts tiesā pret uzraudzības iestādes lēmumu, kas rada tiesiskas sekas attiecībā uz minēto personu. Šāds lēmums jo īpaši attiecas uz to, kā uzraudzības iestāde īsteno izmeklēšanas, korektīvās un atļauju izsniegšanas pilnvaras, vai uz sūdzību noraidīšanu. Tomēr tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā neattiecas uz tādiem uzraudzības iestāžu veiktiem pasākumiem, kas nav juridiski saistoši, piemēram, uzraudzības iestādes izdotiem atzinumiem vai sniegtiem padomiem. Prasība pret uzraudzības iestādi būtu jāceļ tās dalībvalsts tiesās, kurā izveidota uzraudzības iestāde, un tā būtu jāizskata saskaņā ar minētās dalībvalsts procesuālajām tiesībām. Šādām tiesām vajadzētu īstenot pilnu jurisdikciju, kurai vajadzētu ietvert jurisdikciju izskatīt visus faktu jautājumus un tiesību normu piemērošanas jautājumus, kas saistīti ar tajā izskatāmo strīdu. Ja uzraudzības iestāde ir noraidījusi sūdzību,

sūdzības iesniedzējs var celt prasību tās pašas dalībvalsts tiesās. Saistībā ar tiesību aizsardzību tiesā, kas attiecas uz šīs regulas piemērošanu, ja valstu tiesas uzskata, ka ir vajadzīgs lēmums par šo jautājumu, lai šīs tiesas varētu sniegt spriedumu, tās var lūgt vai – LESD 267. pantā paredzētajā gadījumā – tām ir jālūdz, lai Tiesa sniegtu prejudiciālu nolēmumu par Savienības tiesību aktu, tostarp šīs regulas, interpretāciju. Turklāt, ja uzraudzības iestādes lēmums, ar kuru īsteno kolēģijas lēmumu, tiek apstrīdēts valsts tiesā, un ja runa ir par kolēģijas lēmuma spēkā esamību, minētajai valsts tiesai nav pilnvaru paziņot, ka kolēģijas lēmums nav spēkā, un valsts tiesai, ja tā attiecīgo lēmumu uzskata par spēkā neesošu, jautājums par spēkā esamību ir jānodod tālāk Tiesai saskaņā ar LESD 267. pantu, kā Tiesa to ir interpretējusi. Tomēr valsts tiesa jautājumu par kolēģijas lēmuma spēkā esamību nevar tālāk nodot pēc tādas fiziskas vai juridiskas personas lūguma, kurai bija iespēja celt prasību par minētā lēmuma atcelšanu, jo īpaši, ja minētais lēmums to ir tieši un individuāli skāris, bet kura to nav izdarījusi LESD 263. pantā noteiktajā termiņā.

- (144) Ja tiesai, kurā celta prasība pret uzraudzības iestādes lēmumu, ir pamats uzskatīt, ka kompetentā tiesā citā dalībvalstī ir iesniegta prasība par to pašu apstrādi – piemēram, par to pašu priekšmetu attiecībā uz tā paša pārzini vai apstrādātāju veiktu apstrādi vai to pašu prasības priekšmetu –, tai būtu jāsažinās ar minēto tiesu, lai pārliecinātos par šādu saistītu tiesvedību. Ja tiesā citā dalībvalstī notiek saistīta tiesvedība, jebkura tiesa, kas nav tā

tiesa, kurā pirmajā celta prasība, var apturēt tiesvedību vai tā pēc vienas puses prasības var atteikties no jurisdikcijas par labu tiesai, kurā pirmajā celta prasība, ja minētajai tiesai ir jurisdikcija attiecīgajā tiesvedībā un ja tās tiesību akti ļauj apvienot šādas saistītas tiesvedības. Tiesvedības uzskata par saistītām, ja tās ir tik cieši saistītas, ka ir lietderīgi tās izskatīt un izlemt kopā, lai novērstu nesavienojamu nolēmumu risku, ko rada atsevišķas tiesvedības.

- (145) Tiesvedībā pret pārzini vai apstrādātāju, prasītājam vajadzētu būt izvēles tiesībām vērsties tās dalībvalsts tiesā, kurā atrodas pārzina vai apstrādātāja uzņēmējdarbības vieta vai kurā atrodas datu subjekta dzīvesvieta, izņemot, ja pārzinis ir dalībvalsts publiska iestāde, kas rīkojas, pildot savas publiskās pilnvaras.
- (146) Pārzinim vai apstrādātājam būtu jākompensē jebkurš kaitējums, kurš personai var būt nodarīts tādas apstrādes rezultātā, kura pārkāpj šo regulu. Pārzinis vai apstrādātājs būtu jāatbrīvo no atbildības, ja tas pierāda, ka nekādā veidā nav atbildīgs par kaitējumu. Kaitējuma jēdziens būtu plaši jāinterpretē, ņemot vērā Tiesas judikatūru, tādā veidā, kas pilnībā atbilst šīs regulas mērķiem. Tas neskar prasības par kaitējumu, kas izriet no citu Savienības vai dalībvalstu tiesību aktu noteikumu pārkāpumiem. Apstrāde, kas pārkāpj šo regulu, ietver arī apstrādi, kas pārkāpj deleģētos un īstenošanas aktus, kuri pieņemti saskaņā ar šo regulu un dalībvalsts tiesību aktiem, kuros precizēti šīs regulas noteikumi. Datu subjektiem būtu jāsaņem pilna un iedarbīga kompensācija par tiem nodarīto kaitējumu. Ja pārzini vai apstrādātāji ir iesaistīti tajā pašā apstrādē, katram pārzinim vai apstrādātājam vajadzētu būt atbildīgam par visu kaitējumu. Tomēr, ja uz viņiem attiecinā to pašu tiesvedību saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, kompensāciju var iedalīt saskaņā ar katra kontroliera vai apstrādātāja atbildību par apstrādes radīto kaitējumu, ja vien cietušajam datu subjektam tiek nodrošināta pilnīga un efektīva kompensācija. Jebkurš pārzinis vai apstrādātājs pēc pilnas kompensācijas samaksāšanas var celt regresa prasību pret citiem pārziniem vai apstrādātājiem, kas iesaistīti tajā pašā apstrādē.
- (147) Ja šajā regulā paredzēti konkrēti noteikumi par jurisdikciju, jo īpaši attiecībā uz tiesvedību par tiesību aizsardzību, tostarp kompensāciju, pret pārzini vai apstrādātāju, vispārējiem jurisdikcijas noteikumiem, piemēram, tiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1215/2012 ⁽¹⁾, nebūtu jāskar šādu konkrētu noteikumu piemērošana.
- (148) Lai stiprinātu šīs regulas noteikumu izpildi, papildus atbilstošiem pasākumiem, ko uzraudzības iestāde piemēro saskaņā ar šo regulu, vai to vietā, par šīs regulas pārkāpumiem būtu jāpiemēro sankcijas, tostarp administratīvi naudas sodi. Nenožīmīgu pārkāpumu gadījumā vai ja naudas sods, kādu varētu uzlikt, radītu nesamērīgu slogu fiziskai personai, naudas soda vietā var izteikt rājienu. Tomēr būtu pienācīgi jāņem vērā pārkāpuma būtība, smagums un ilgums, tas, vai pārkāpums izdarīts tīši, darbības, kas veiktas, lai mazinātu ciesto kaitējumu, atbildības pakāpe vai jebkādi attiecīgi iepriekšēji pārkāpumi, veids, kādā uzraudzības iestāde uzzināja par pārkāpumu, atbilstība pasākumiem, kas vērsti pret uzraudzītāju vai apstrādātāju, rīcības kodeksa ievērošana un jebkādi citi pastiprinoši vai mīkstinājoši apstākļi. Sankciju, tostarp administratīvu naudas sodu, uzlikšanai būtu jāpiemēro atbilstošas procesuālās garantijas saskaņā ar vispārīgiem Savienības tiesību principiem un hartu, tostarp efektīva tiesību aizsardzība tiesā un pienācīgas procedūras.
- (149) Dalībvalstīm būtu jāspēj paredzēt noteikumus attiecībā uz kriminālsodiem par šīs regulas pārkāpumiem, tostarp par to valsts tiesību aktu pārkāpumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo regulu vai ievērojot tajā noteiktos ierobežojumus. Minētajiem kriminālsodiem būtu jāparedz arī iespēja atņemt ienākumus, kas gūti šīs regulas pārkāpumu rezultātā. Tomēr kriminālsodu piemērošana par šādu valsts noteikumu pārkāpumiem un administratīvu sodu piemērošana nebūtu jāizraisa *ne bis in idem* principa pārkāpšana, kā to interpretējusi Tiesa.
- (150) Lai stiprinātu un saskaņotu administratīvos sodus par šīs regulas pārkāpumiem, katrai uzraudzības iestādei būtu jāpiespīd pilnvaras uzlikt administratīvus naudas sodus. Šajā regulā būtu jānorāda pārkāpumi un jānosaka attiecīgā

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 351, 20.12.2012., 1. lpp.).

administratīvā naudas soda maksimālais apmērs un kritēriji tā noteikšanai, kas katrā konkrētā gadījumā būtu jānosaka uzraudzības iestādei, ņemot vērā visus attiecīgos konkrētās situācijas apstākļus un pienācīgi ņemot vērā jo īpaši pārkāpuma būtību, smagumu un ilgumu un tā sekas, kā arī pasākumus, kas veikti, lai nodrošinātu šajā regulā paredzēto pienākumu ievērošanu un novērstu vai mazinātu pārkāpuma sekas. Ja administratīvie naudas sodi tiek uzlikti uzņēmumam, minētajā nolūkā uzņēmums būtu jāsaprot kā uzņēmums saskaņā ar LESD 101. un 102. pantu. Ja administratīvie naudas sodi tiek uzlikti personām, kas nav uzņēmums, uzraudzības iestādei, apsverot atbilstošo naudas soda apjomu, būtu jāņem vērā vispārējais ienākumu līmenis dalībvalstī, kā arī attiecīgās personas ekonomiskā situācija. Konsekvences mehānismu arī varētu izmantot, lai veicinātu administratīvo naudas sodu konsekventu piemērošanu. Dalībvalstīm būtu jānosaka, vai un kādā apmērā administratīvie naudas sodi būtu piemērojami publiskām iestādēm. Administratīvo naudas sodu uzlikšana vai brīdinājuma izteikšana neietekmē citu uzraudzības iestādes pilnvaru vai citu šajā regulā noteikto sankciju piemērošanu.

- (151) Dānijas un Igaunijas tiesību sistēmas nepieļauj administratīvus naudas sodus, kā tie izklāstīti šajā regulā. Noteikumus par administratīvajiem naudas sodiem var piemērot tā, ka Dānijā naudas sodu kā kriminālsodu uzliek kompetentās valsts tiesas, un Igaunijā naudas sodu saskaņā ar pārkāpuma procedūru uzliek uzraudzības iestāde, ar noteikumu, ka šāda noteikumu piemērošana minētajās dalībvalstīs ir pielīdzināma administratīvajiem naudas sodiem, ko uzliek uzraudzības iestādes. Tādēļ kompetentajām valsts tiesām būtu jāņem vērā tās uzraudzības iestādes ieteikums, kura ierosina naudas sodu. Jebkurā gadījumā uzliktajiem naudas sodiem vajadzētu būt iedarbīgiem, samērīgiem un atturošiem.
- (152) Ja ar šo regulu netiek saskaņoti administratīvie sodi vai ja tas vajadzīgs citos gadījumos, piemēram, nopietnu šīs regulas pārkāpumu gadījumos, dalībvalstīm būtu jāievieš sistēma, kas paredz iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas. Šādu sankciju – kriminālu vai administratīvu – raksturs būtu jānosaka ar dalībvalsts tiesību aktiem.
- (153) Dalībvalstu tiesību aktos būtu jā saglabā līdzsvars starp noteikumiem, ar kuriem reglamentē vārda un informācijas brīvību, tostarp žurnālistu izteiksmes, akadēmiskās, mākslinieciskās vai literārās izpausmes brīvību, un tiesībām uz personas datu aizsardzību saskaņā ar šo regulu. Uz personas datu apstrādi tikai žurnālistikas vajadzībām vai akadēmiskās, mākslinieciskās vai literārās izpausmes vajadzībām būtu jāattiecas atkāpēm vai izņēmumiem no atsevišķiem šīs regulas noteikumiem, ja tas vajadzīgs, lai panāktu līdzsvaru starp tiesībām uz personas datu aizsardzību un tiesībām uz vārda un informācijas brīvību un jo īpaši tiesībām saņemt un sniegt informāciju, kā tas ietverts hartas 11. pantā. Tas būtu jo īpaši jāpiemēro personas datu apstrādei audiovizuālajā jomā un ziņu arhīvos, un preses bibliotēkās. Tāpēc dalībvalstīm būtu jāpieņem lēģislatīvi pasākumi, kuros noteikti izņēmumi un atkāpes, kas ir nepieciešamas minēto pamattiesību līdzsvara nodrošināšanai. Dalībvalstīm būtu jāpieņem šādi izņēmumi un atkāpes par vispārīgajiem principiem, datu subjektu tiesībām, pārziņiem un apstrādātājiem, personas datu nosūtīšanu uz trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām, neatkarīgām uzraudzības iestādēm, sadarbību un konsekvenci un par īpašām datu apstrādes situācijām. Ja šādi izņēmumi vai atkāpes dažādās dalībvalstīs ir atšķirīgi, būtu jāpiemēro tās dalībvalsts tiesību akti, kuri attiecas uz pārzini. Lai vārda brīvības īpaši svarīgā loma katrā demokrātiskā sabiedrībā būtu pietiekami ņemta vērā, jēdzieni, kas saistīti ar šo brīvību, piemēram, jēdziens “žurnālistika”, ir jāinterpretē plaši.
- (154) Šī regula atļauj ņemt vērā principu par publisku piekļuvi oficiāliem dokumentiem, piemērojot šo regulu. Publisku piekļuvi oficiāliem dokumentiem var uzskatīt par tādu, kas ir sabiedrības interesēs. Publiskas iestādes vai publiskas struktūras rīcībā esošajos dokumentos ietvertos personas datus minētajai iestādei vai struktūrai būtu jāspēj izpaust saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kuri attiecas uz publisko iestādi vai publisko struktūru. Ar šādiem tiesību aktiem publiska piekļuve oficiāliem dokumentiem un publiskā sektora informācijas atkalizmantošana būtu jā saskaņo ar tiesībām uz personas datu aizsardzību, un tāpēc tajos var paredzēt nepieciešamo saskaņošanu ar tiesībām uz personas datu aizsardzību, ievērojot šo regulu. Atsaucē uz publiskām iestādēm vai publiskām struktūrām minētajā kontekstā būtu jāiekļauj visas iestādes vai citas struktūras, uz kurām attiecas dalībvalstu tiesību akti par publisku piekļuvi dokumentiem. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/98/EK ⁽¹⁾ nemaina un nekādā veidā neskar fizisku personu aizsardzības līmeni saistībā ar

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/98/EK (2003. gada 17. novembris) par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu (OV L 345, 31.12.2003., 90. lpp.).

personas datu apstrādi saskaņā ar Savienības un dalībvalstu tiesību aktu noteikumiem, un jo īpaši tā neizmaina pienākumus un tiesības, kādi noteikti ar šo regulu. Jo īpaši minētā direktīva nebūtu jāpiemēro dokumentiem, kuriem piekļuve ir liegta vai ierobežota ar piekļuves režīmiem, kas tiek pamatoti ar personas datu aizsardzību, un dokumentu daļām, kurām var piekļūt saskaņā ar minētajiem režīmiem un kas satur personas datus, kuru atkalizmantošana tiesību aktos ir noteikta kā nesavienojama ar tiesību aktiem par fizisku personu aizsardzību saistībā ar personas datu apstrādi.

- (155) Dalībvalsts tiesību aktos vai koplīgumos, tostarp “darba līgumos”, var paredzēt konkrētus noteikumus par darba ņēmēju personas datu apstrādi saistībā ar nodarbinātību, jo īpaši nosacījumus, saskaņā ar kuriem personas datus saistībā ar nodarbinātību var apstrādāt, pamatojoties uz darba ņēmēja piekrišanu, tādos nolūkos kā pieņemšana darbā, darba līguma izpilde, tostarp to pienākumu izpilde, kas noteikti tiesību aktos vai koplīgumā, darba vadība, darba plānošana un organizēšana, līdztiesība un dažādība darbvietā, veselība un drošība darbā, kā arī tādus nolūkos kā individuālu vai kolektīvu ar nodarbinātību saistītu tiesību un priekšrocību izmantošana vai baudīšana un darba attiecību izbeigšana.
- (156) Uz personas datu apstrādi arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs, zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos būtu, ievērojot šo regulu, jāattiecinā atbilstošas garantijas datu subjekta tiesībām un brīvībām. Ar minētajām garantijām būtu jānodrošina, ka pastāv tehniski un organizatoriski pasākumi, lai jo īpaši nodrošinātu datu minimizēšanas principu. Personas datu turpmāka apstrāde arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs, zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos ir jāveic, kad pārzinis ir novērtējis iespējamību sasniegt minētos nolūkus, apstrādājot datus, kas neļauj vai vairs neļauj identificēt datu subjektus, ar noteikumu, ka pastāv atbilstošas garantijas (piemēram, datu pseidonimizācija). Dalībvalstīm būtu jāparedz atbilstošas garantijas attiecībā uz personas datu apstrādi arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs, zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos. Dalībvalstīm vajadzētu būt pilnvarotām paredzēt – ar konkrētiem nosacījumiem un ievērojot atbilstošas garantijas datu subjektiem –, specifikācijas un atkāpes attiecībā uz informācijas prasībām un tiesībām uz personas datu labošanu vai dzēšanu, tiesībām tikt aizmirstam, apstrādes ierobežošanu, tiesībām uz datu pārnesamību un tiesībām iebilst, ja personas datus apstrādā arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs, zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos. Attiecīgie nosacījumi un garantijas var ietvert konkrētas procedūras, kā datu subjektiem īstenot minētās tiesības, ja tas ir piemēroti, ņemot vērā konkrētās apstrādes nolūkus, kā arī tehniskos un organizatoriskos pasākumus, kuru mērķis ir samazināt apstrādāto personas datu daudzumu, lai panāktu atbilstību proporcionalitātes un nepieciešamības principiem. Personas datu apstrādei zinātniskos nolūkos būtu jāatbilst arī citiem attiecīgiem tiesību aktiem, piemēram, par klīniskajām pārbaudēm.
- (157) Sasaistot informāciju no reģistriem, pētnieki var iegūt jaunas vērtīgas zināšanas, par tādām plaši izplatītām veselības problēmām kā sirds un asinsvadu slimības, vēzis un depresija. Balstoties uz reģistriem, pētījumu rezultāti var tikt uzlaboti, jo tie būs iegūti, balstoties uz lielāku iedzīvotāju skaitu. Sociālo zinātņu jomā uz reģistriem balstīti pētījumi ļauj pētniekiem iegūt būtiskas zināšanas par dažādu apstākļu, piemēram, bezdarba situācijas un izglītības līmeņa ilgtermiņa saikni ar citiem dzīves apstākļiem. Pētījumu rezultāti, kas iegūti no reģistriem, sniedz stabilas, augstas kvalitātes zināšanas, kas var radīt pamatu uz zināšanām balstītas politikas noteikšanai un īstenošanai, uzlabot dzīves kvalitāti daudziem cilvēkiem un uzlabot sociālo pakalpojumu efektivitāti. Lai veicinātu zinātnisko pētniecību, personas datus var apstrādāt zinātniskās pētniecības nolūkos, ievērojot atbilstošus nosacījumus un garantijas, kas paredzēti Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos.
- (158) Ja personas datus apstrādā arhivēšanas nolūkos, šī regula būtu jāpiemēro arī minētajai apstrādei, paturot prātā, ka šī regula nebūtu jāpiemēro mirušu personu personas datiem. Publiskām iestādēm vai publiskām vai privātām struktūrām, kuras glabā sabiedriskas nozīmes ierakstus, vajadzētu būt dienestiem, kuriem saskaņā ar Savienības vai dalībvalstu tiesību aktiem ir juridisks pienākums iegūt, saglabāt, novērtēt, kārtot, aprakstīt, paziņot, popularizēt, izplatīt ierakstus, kuriem ir pastāvīga vispārēja sabiedriska nozīme, un sniegt piekļuves tiem. Dalībvalstīm turklāt vajadzētu būt pilnvarotām paredzēt turpmāku personas datu apstrādi arhivēšanas nolūkos, piemēram, nolūkā sniegt konkrētu informāciju saistībā ar politisko izturēšanos bijušo totalitāro valsts režīmu laikā, genocīdu, noziegumiem pret cilvēci, jo īpaši holokaustu, vai kara noziegumiem.

- (159) Ja personas datus apstrādā zinātniskās pētniecības nolūkos, šī regula būtu jāpiemēro arī minētajai apstrādei. Šajā regulā personas datu apstrāde zinātniskās pētniecības nolūkos būtu jāinterpretē plaši, ietverot, piemēram, tehnoloģiju attīstību un demonstrējumus, fundamentālos pētījumus, lietišķos pētījumus un privāti finansētus pētījumus. Turklāt tai būtu jāņem vērā Savienības mērķis izveidot Eiropas zinātniskās izpētes telpu saskaņā ar LESD 179. panta 1. punktu. Zinātniskās pētniecības nolūkos būtu jāiekļauj arī sabiedriskas nozīmes pētījumi sabiedrības veselības jomā. Lai ņemtu vērā īpatnības, kas piemīt personas datu apstrādei zinātniskās pētniecības nolūkos, būtu jāpiemēro konkrēti nosacījumi, jo īpaši attiecībā uz personas datu publicēšanu vai citādu izpaušanu saistībā ar zinātniskās pētniecības nolūkiem. Ja zinātniskās pētniecības rezultāts, jo īpaši saistībā ar veselību, dod iemeslu turpmākiem pasākumiem datu subjekta interesēs, tad saistībā ar minētajiem pasākumiem būtu jāpiemēro šīs regulas vispārējie noteikumi.
- (160) Ja personas datus apstrādā vēstures pētniecības nolūkos, šī regula būtu jāpiemēro arī minētajai apstrādei. Tajā būtu jāiekļauj arī vēstures pētniecība un izpēte ģeoloģiskos nolūkos, paturot prātā, ka šī regula nebūtu jāpiemēro mirušām personām.
- (161) Attiecībā uz piekrišanu līdzdalībai zinātniskās pētniecības darbībās, kas saistītas ar klīniskajām pārbaudēm, būtu jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 536/2014 ⁽¹⁾ attiecīgie noteikumi.
- (162) Ja personas datus apstrādā statistikas nolūkos, minētajai apstrādei būtu jāpiemēro šī regula. Savienības vai dalībvalstu tiesību aktos, ievērojot šajā regulā noteiktos ierobežojumus, būtu jānosaka statistikas saturs, piekļuves kontrole, specifikācijas personas datu apstrādei statistikas nolūkos un piemēroti pasākumi datu subjekta tiesību un brīvību aizsardzībai un statistikas konfidencialitātes nodrošināšanai. Statistikas nolūki ir jebkura tādu personas datu vākšanas un apstrādes darbība, kuri nepieciešami statistikas apsekojumiem vai statistikas rezultātu izstrādei. Minētos statistikas rezultātus var tālāk izmantot dažādiem nolūkiem, tostarp zinātniskās pētniecības nolūkā. Statistikas nolūks nozīmē, ka statistikas nolūkos veiktas apstrādes rezultāts nav personas dati, bet gan apkopotī dati un ka šo rezultātu vai personas datus neizmanto, lai pamatotu pasākumus vai lēmumus, kuri attiecas uz kādu konkrētu fizisku personu.
- (163) Būtu jāaizsargā konfidencialā informācija, ko Savienības un valstu statistikas iestādes vāc oficiālās Eiropas statistikas un oficiālās valsts statistikas izveidei. Eiropas statistika būtu jāizstrādā, jāsatavot un jāizplata saskaņā ar statistikas principiem, kas noteikti LESD 338. panta 2. punktā, vienlaicīgi valstu statistikai būtu jāatbilst arī dalībvalsts tiesību aktiem. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 223/2009 ⁽²⁾ paredz papildu precizējumus par statistikas konfidencialitāti attiecībā uz Eiropas statistiku.
- (164) Attiecībā uz uzraudzības iestāžu pilnvarām panākt no pārziņa vai apstrādātāja piekļuvi personas datiem un piekļuvi to telpām dalībvalstīs var, ievērojot šajā regulā noteiktos ierobežojumus, ar likumu pieņemt konkrētus noteikumus, kas aizsargā dienesta noslēpuma vai cita līdzvērtīga noslēpuma glabāšanas pienākumu, ciktāl tas nepieciešams, lai saglabātu līdzsvaru starp tiesībām uz personas datu aizsardzību un dienesta noslēpuma glabāšanas pienākumu. Tas neskar spēkā esošos dalībvalstu pienākumus pieņemt noteikumus par dienesta noslēpumu, ja Savienības tiesību aktos ir tāda prasība.
- (165) Šajā regulā tiek ievērots un nav skarts baznīcu un reliģisko apvienību vai kopienu statuss, kas tām saskaņā ar spēkā esošajiem konstitucionālo tiesību aktiem ir piešķirts dalībvalstīs, kā tas atzīts LESD 17. pantā.
- (166) Lai sasniegtu šīs regulas mērķus, proti, aizsargātu fizisku personu pamattiesības un pamatbrīvības, jo īpaši tiesības uz personas datu aizsardzību, un nodrošinātu personas datu brīvu apriti Savienībā, Komisijai būtu jādeleģē

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 536/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par cilvēkiem paredzētu zāļu klīniskajām pārbaudēm un ar ko atceļ Direktīvu 2001/20/EK (OV L 158, 27.5.2014., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 223/2009 (2009. gada 11. marts) par Eiropas statistiku un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 1101/2008 par tādas statistikas informācijas nosūtīšanu Eiropas Kopienas Statistikas birojam, uz kuru attiecas konfidencialitāte, Padomes Regulu (EK) Nr. 322/97 par Kopienas statistiku un Padomes Lēmumu 89/382/EEK, Euratom, ar ko nodibina Eiropas Kopienas Statistiskās programmu komiteju (OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.).

pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu. Jo īpaši deleģētie akti būtu jāpieņem attiecībā uz kritērijiem un prasībām sertifikācijas mehānismiem, informāciju, kas sniedzama, izmantojot standartizētas ikonas, un procedūrām šādu ikonu nodrošināšanai. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

- (167) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras, ja tas paredzēts šajā regulā. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 182/2011. Šajā sakarā Komisijai būtu jāapsver īpaši pasākumi mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem.
- (168) Pārbaudes procedūra būtu jāizmanto, lai pieņemtu īstenošanas aktus par līguma standartklauzulām starp pārziņiem un apstrādātājiem un starp apstrādātājiem; par rīcības kodeksiem; sertifikācijas tehniskajiem standartiem un mehānismiem; pietiekamu aizsardzības līmeni, ko nodrošina trešā valsts, kāda teritorija, vai konkrēts sektors minētajā trešā valstī, vai starptautiska organizācija; standarta aizsardzības klauzulas; formātiem un procedūrām elektroniskai informācijas apmaiņai starp pārziņiem, apstrādātājiem un uzraudzības iestādēm attiecībā uz saistošiem uzņēmuma noteikumiem; savstarpēju palīdzību; un kārtību elektroniskai informācijas apmaiņai uzraudzības iestāžu starpā un starp uzraudzības iestādēm un kolēģiju.
- (169) Komisijai būtu jāpieņem tūlītēji piemērojami īstenošanas akti, ja pieejamie pierādījumi liecina, ka trešā valsts, kāda teritorija, vai konkrēts sektors minētajā trešā valstī, vai starptautiska organizācija nenodrošina pietiekamu aizsardzības līmeni, un tas ir nepieciešams nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ.
- (170) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, nodrošināt fiziskām personām vienādu aizsardzības līmeni un brīvu personas datu apriti visā Savienībā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un rīcības mēroga vai iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu, šajā regulā parfedz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (171) Ar šo regulu būtu jāatceļ Direktīva 95/46/EK. Apstrāde, kas jau tiek veikta dienā, kad šo regulu sāk piemērot, būtu jāsaskaņo ar šo regulu divos gados pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas. Ja apstrāde pamatojas uz piekrišanu, ievērojot Direktīvu 95/46/EK, datu subjektam nav vēlreiz jādod sava piekrišana, ja veids, kādā piekrišana ir sniegta, atbilst šīs regulas nosacījumiem, lai tādējādi ļautu pārzinim turpināt šādu apstrādi pēc šīs regulas piemērošanas dienas. Saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK pieņemtie Komisijas lēmumi un uzraudzības iestāžu izsniegtās atļaujas paliek spēkā līdz brīdim, kad tās tiek grozītas, aizstātas vai atceltas.
- (172) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 28. panta 2. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas sniedza atzinumu 2012. gada 7. martā ⁽¹⁾.
- (173) Šī regula būtu jāpiemēro visiem jautājumiem saistībā ar pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, kuriem nav piemērojami konkrētie pienākumi ar tādu pašu mērķi, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/58/EK ⁽²⁾, tostarp pārzina pienākumiem un fizisku personu tiesībām. Lai precizētu saikni starp šo regulu un Direktīvu 2002/58/EK, minētā direktīva būtu attiecīgi jāgroza. Pēc šīs regulas pieņemšanas būtu jāpārskata Direktīva 2002/58/EK, jo īpaši, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai,

⁽¹⁾ OVC 192, 30.6.2012., 7. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.).

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

1. pants

Priekšmets un mērķi

1. Šī regula paredz noteikumus fizisku personu aizsardzībai attiecībā uz personas datu apstrādi un noteikumus personas datu brīvai aprītei.
2. Šī regula aizsargā fizisku personu pamattiesības un pamatbrīvības un jo īpaši to tiesības uz personas datu aizsardzību.
3. Personas datu brīvu aprīti Savienībā neierobežo un neaizliedz tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi.

2. pants

Materiālā darbības joma

1. Šo regulu piemēro personas datu apstrādei, kas pilnībā vai daļēji veikta ar automatizētiem līdzekļiem, un tādu personas datu apstrādei, kuri veido daļu no kartotēkas vai ir paredzēti, lai veidotu daļu no kartotēkas, ja apstrādi neveic ar automatizētiem līdzekļiem.
2. Šo regulu nepiemēro personas datu apstrādei:
 - a) tādas darbības gaitā, kas neietilpst Savienības tiesību aktu darbības jomā;
 - b) ko īsteno dalībvalstis, veicot darbības, kas ir LES V sadaļas 2. nodaļas darbības jomā;
 - c) ko veic fiziska persona tikai personiska vai mājsaimnieciska pasākuma gaitā;
 - d) ko veic kompetentas iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem, vai izpildītu kriminālsodus, tostarp lai pasargātu no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērstu.
3. Personas datu apstrādei Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās piemēro Regulu (EK) Nr. 45/2001. Regulu (EK) Nr. 45/2001 un citus Savienības tiesību aktus, ko piemēro šādai personas datu apstrādei, pielāgo šīs regulas principiem un noteikumiem saskaņā ar 98. pantu.
4. Šī regula neskar Direktīvas 2000/31/EK piemērošanu, jo īpaši attiecībā uz minētās direktīvas 12.–15. panta noteikumiem par starpnieku pakalpojumu sniedzēju saistībām.

3. pants

Teritoriālā darbības joma

1. Šo regulu piemēro personas datu apstrādei saistībā ar darbībām, ko veic pārziņa vai apstrādātāja uzņēmējdarbības vietā Savienībā, neatkarīgi no tā, vai apstrāde notiek vai nenotiek Savienībā.

2. Šo regulu piemēro Savienībā esošu datu subjektu personas datu apstrādei, ko veic pārzinis vai apstrādātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Savienībā, ja apstrādes darbības ir saistītas ar:

- a) preču vai pakalpojumu piedāvāšanu šādiem datu subjektiem Savienībā, neatkarīgi no tā, vai no datu subjekta tiek prasīta samaksa; vai
- b) viņu uzvedības novērošanu, ciktāl viņu uzvedība notiek Savienībā.

3. Šo regulu piemēro personas datu apstrādei, ko veic pārzinis, kas neveic uzņēmējdarbību Savienībā, bet vietā, kur saskaņā ar starptautiskajām publiskajām tiesībām ir piemērojamas dalībvalsts tiesības.

4. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

- 1) “personas dati” ir jebkura informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu (“datu subjekts”); identificējama fiziska persona ir tāda, kuru var tieši vai netieši identificēt, jo īpaši atsaucoties uz identifikatoru, piemēram, minētās personas vārdu, uzvārdu, identifikācijas numuru, atrašanās vietas datiem, tiešsaistes identifikatoru vai vienu vai vairākiem minētajai fiziskajai personai raksturīgiem fiziskās, fizioloģiskās, ģenētiskās, garīgās, ekonomiskās, kultūras vai sociālās identitātes faktoriem;
- 2) “apstrāde” ir jebkura ar personas datiem vai personas datu kopumiem veikta darbība vai darbību kopums, ko veic ar vai bez automatizētiem līdzekļiem, piemēram, vākšana, reģistrācija, organizēšana, strukturēšana, glabāšana, pielāgošana vai pārveidošana, atgūšana, aplūkošana, izmantošana, izpaušana, nosūtīt, izplatīt vai citādi darot tos pieejamus, saskaņošana vai kombinēšana, ierobežošana, dzēšana vai iznīcināšana;
- 3) “apstrādes ierobežošana” ir uzglabātu personas datu iezīmēšana ar mērķi ierobežot to apstrādi nākotnē;
- 4) “profilēšana” ir jebkura veida automatizēta personas datu apstrāde, kas izpaužas kā personas datu izmantošana nolūkā izvērtēt konkrētus ar fizisku personu saistītus personiskus aspektus, jo īpaši analizēt vai prognozēt aspektus saistībā ar minētās fiziskās personas sniegumu darbā, ekonomisko situāciju, veselību, personīgām vēlmēm, interesēm, uzticamību, uzvedību, atrašanās vietu vai pārvietošanos;
- 5) “pseudonimizācija” ir personas datu apstrāde, ko veic tādā veidā, lai personas datus vairs nav iespējams saistīt ar konkrētu datu subjektu bez papildu informācijas izmantošanas, ar noteikumu, ka šāda papildu informācija tiek turēta atsevišķi un tai piemēro tehniskus un organizatoriskus pasākumus, lai nodrošinātu, ka personas dati netiek saistīti ar identificētu vai identificējamu fizisku personu;
- 6) “kartotēka” ir jebkurš strukturēts personas datu kopums, kas ir pieejams saskaņā ar konkrētiem kritērijiem, neatkarīgi no tā, vai datu kopums ir centralizēts, decentralizēts vai izkliedēts, pamatojoties uz funkcionālu vai ģeogrāfisku motivāciju;
- 7) “pārzinis” ir fiziska vai juridiska persona, publiska iestāde, aģentūra vai cita struktūra, kas viena pati vai kopīgi ar citām nosaka personas datu apstrādes nolūkus un līdzekļus; ja šādas apstrādes nolūkus un līdzekļus nosaka ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, pārzini vai tā iecelšanas konkrētos kritērijus var paredzēt Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos;
- 8) “apstrādātājs” ir fiziska vai juridiska persona, publiska iestāde, aģentūra vai cita struktūra, kura pārziņa vārdā apstrādā personas datus;
- 9) “saņēmējs” ir fiziska vai juridiska persona, publiska iestāde, aģentūra vai cita struktūra, kurai izpauž personas datus – neatkarīgi no tā, vai tā ir trešā persona vai nav. Tomēr publiskas iestādes, kas var saņemt personas datus saistībā

ar konkrētu izmeklēšanu saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, netiek uzskatītas par saņēmējiem; minēto datu apstrāde, ko veic minētās publiskās iestādes, atbilst piemērojamiem datu aizsardzības noteikumiem saskaņā ar apstrādes nolūkiem;

- 10) “trešā persona” ir fiziska vai juridiska persona, publiska iestāde, aģentūra vai struktūra, kura nav datu subjekts, pārzinis, apstrādātājs un personas, kuras pārzina vai apstrādātāja tiešā pakļautībā ir pilnvarotas apstrādāt personas datus;
- 11) datu subjekta “piekrišana” ir jebkura brīvi sniegta, konkrēta, apzināta un viennozīmīga norāde uz datu subjekta vēlmēm, ar kuru viņš paziņojuma vai skaidri apstiprinošas darbības veidā sniedz piekrišanu savu personas datu apstrādei;
- 12) “personas datu aizsardzības pārkāpums” ir drošības pārkāpums, kura rezultātā notiek nejauša vai nelikumīga nosūtīto, uzglabāto vai citādi apstrādāto personas datu iznīcināšana, nozaudēšana, pārveidošana, neatļauta izpaušana vai piekļuve tiem;
- 13) “ģenētiskie dati” ir personas dati, kas attiecas uz fiziskas personas pārmantotajām vai iegūtajām ģenētiskajām pazīmēm, sniedz unikālu informāciju par minētās fiziskās personas fizioloģiju vai veselību un kas izriet jo īpaši no attiecīgās fiziskās personas bioloģiskā parauga analīzes;
- 14) “biometriskie dati” ir personas dati pēc specifiskas tehniskas apstrādes, kuri attiecas uz fiziskas personas fiziskajām, fizioloģiskajām vai uzvedības pazīmēm, kas ļauj veikt vai apstiprina minētās fiziskās personas unikālu identifikāciju, piemēram, sejas attēli vai daktiloskopijas dati;
- 15) “veselības dati” ir personas dati, kas saistīti ar fiziskas personas fizisko vai garīgo veselību, tostarp veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanu, un kas atspoguļo informāciju par tās veselības stāvokli;
- 16) “galvenā uzņēmējdarbības vieta”:
 - a) attiecībā uz pārzini, kura uzņēmējdarbības vietas atrodas vairāk nekā vienā dalībvalstī – tā galvenās pārvaldes atrašanās vieta Savienībā, ja vien lēmumi par personas datu apstrādes nolūkiem un līdzekļiem netiek pieņemti citā pārzina uzņēmējdarbības vietā Savienībā un ja vien šai citai uzņēmējdarbības vietai nav šādu lēmumu īstenošanas pilnvaru – tādā gadījumā par galveno uzņēmējdarbības vietu uzskata to uzņēmējdarbības vietu, kurā pieņemti šādi lēmumi;
 - b) attiecībā uz apstrādātāju, kura uzņēmējdarbības vietas atrodas vairāk nekā vienā dalībvalstī – tā galvenās pārvaldes atrašanās vieta Savienībā, vai, ja apstrādātājam nav galvenās pārvaldes Savienībā, – apstrādātāja uzņēmējdarbības vieta Savienībā, kur notiek galvenās apstrādes darbības saistībā ar apstrādātāja uzņēmējdarbības vietas darbībām, ciktāl uz apstrādātāju attiecas šajā regulā paredzētie konkrētie pienākumi;
- 17) “pārstāvis” ir fiziska vai juridiska persona, kura veic uzņēmējdarbību Savienībā un kuru pārzinis vai apstrādātājs ir iecēlis rakstiski saskaņā ar 27. pantu, un kura pārstāv pārzini vai apstrādātāju saistībā ar to attiecīgajiem pienākumiem, kas paredzēti šajā regulā;
- 18) “uzņēmums” ir fiziska vai juridiska persona, kas veic saimniecisku darbību, neatkarīgi no tās juridiskā statusa, tostarp partnerības vai apvienības, kas regulāri veic saimniecisku darbību;
- 19) “uzņēmumu grupa” ir kontrolējošais uzņēmums un tā kontrolētie uzņēmumi;
- 20) “saistošie uzņēmuma noteikumi” ir personas datu aizsardzības vadlīnijas, ko stingri ievēro pārzinis vai apstrādātājs, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalsts teritorijā, attiecībā uz personas datu nosūtīšanu vai vairākkārtēju nosūtīšanu pārzinim vai apstrādātājam vienā vai vairākās trešās valstīs uzņēmumu grupā vai uzņēmēj sabiedrību grupā, kas iesaistīta kopīgā saimnieciskā darbībā;
- 21) “uzraudzības iestāde” ir neatkarīga publiska iestāde, ko dalībvalsts izveidojusi, ievērojot 51. pantu;

- 22) "attiecīgā uzraudzības iestāde" ir uzraudzības iestāde, uz kuru personas datu apstrāde attiecas tāpēc, ka:
- a) pārzinis vai apstrādātājs veic uzņēmējdarbību minētās uzraudzības iestādes dalībvalsts teritorijā;
 - b) apstrāde būtiski ietekmē vai var būtiski ietekmēt datu subjektus, kas dzīvo minētās uzraudzības iestādes dalībvalstī; vai
 - c) sūdzība ir iesniegta minētajai uzraudzības iestādei;
- 23) "pārrobežu apstrāde" ir vai nu:
- a) personas datu apstrāde, kas notiek saistībā ar darbībām, kuras Savienībā veic pārziņa vai apstrādātāja uzņēmējdarbības vietās vairāk nekā vienā dalībvalstī, ja pārzinis vai apstrādātājs veic uzņēmējdarbību vairāk nekā vienā dalībvalstī; vai
 - b) personas datu apstrāde, kas notiek saistībā ar darbībām, kuras Savienībā veic pārziņa vai apstrādātāja vienīgajā uzņēmējdarbības vietā, bet kas būtiski ietekmē vai var būtiski ietekmēt datu subjektus vairāk nekā vienā dalībvalstī;
- 24) "būtisks un motivēts iebildums" ir iebildums lēmuma projektam par to, vai šī regula ir pārkāpta, vai par to, vai iecerētā darbība attiecībā uz pārzini vai apstrādātāju atbilst šai regulai, skaidri parādot to risku nozīmīgumu, ko lēmuma projekts rada datu subjektu pamattiesībām un pamatbrīvībām un attiecīgā gadījumā – personas datu brīvai aprītei Savienībā;
- 25) "informācijas sabiedrības pakalpojums" ir pakalpojums, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/1535 ⁽¹⁾ 1. panta 1. punkta b) apakšpunktā;
- 26) "starptautiska organizācija" ir organizācija un tai pakārtotas struktūras, kas ir starptautisko publisko tiesību subjekti, vai jebkura cita struktūra, kas ir izveidota ar divu vai vairāku valstu nolīgumu vai uz tā pamata.

II NODAĻA

Principi

5. pants

Personas datu apstrādes principi

1. Personas dati:
 - a) tiek apstrādāti likumīgi, godprātīgi un datu subjektam pārredzamā veidā ("likumīgums, godprātība un pārredzamība");
 - b) tiek vākti konkrētos, skaidros un leģitīmos nolūkos, un to turpmāku apstrādi neveic ar minētajiem nolūkiem nesavietojamā veidā; turpmāka apstrāde arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs, zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos saskaņā ar 89. panta 1. punktu nav uzskatāma par nesavietojamu ar sākotnējiem nolūkiem ("nolūka ierobežojumi");
 - c) ir adekvāti, atbilstīgi un ietver tikai to, kas nepieciešams to apstrādes nolūkos ("datu minimizēšana");
 - d) ir precīzi un, ja vajadzīgs, atjaunināti; ir jāveic visi saprātīgi pasākumi, lai nodrošinātu, ka neprecīzi personas dati, ņemot vērā nolūkus, kādos tie tiek apstrādāti, bez kavēšanās tiktu dzēsti vai laboti ("precizitāte");

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (OV L 241, 17.9.2015., 1. lpp.).

- e) tiek glabāti veidā, kas pieļauj datu subjektu identifikāciju, ne ilgāk kā nepieciešams nolūkiem, kādos attiecīgos personas datus apstrādā; personas datus var glabāt ilgāk, ciktāl personas datus apstrādās tikai arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs, zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos saskaņā ar 89. panta 1. punktu, ar noteikumu, ka tiek īstenoti atbilstoši tehniski un organizatoriski pasākumi, kas šajā regulā paredzēti, lai aizsargātu datu subjekta tiesības un brīvības ("glabāšanas ierobežojums");
 - f) tiek apstrādāti tādā veidā, lai tiktu nodrošināta atbilstoša personas datu drošība, tostarp aizsardzība pret neatļautu vai nelikumīgu apstrādi un pret nejaušu nozaudēšanu, iznīcināšanu vai sabojāšanu, izmantojot atbilstošus tehniskos vai organizatoriskos pasākumus ("integritāte un konfidencialitāte").
2. Pārzinis ir atbildīgs par atbilstību 1. punktam un var to uzskatāmi parādīt ("pārskatatbildība").

6. pants

Apstrādes likumīgums

1. Apstrāde ir likumīga tikai tādā apmērā un tikai tad, ja ir piemērojams vismaz viens no turpmāk minētajiem pamatojumiem:
- a) datu subjekts ir devis piekrišanu savu personas datu apstrādei vienam vai vairākiem konkrētiem nolūkiem;
 - b) apstrāde ir vajadzīga līguma, kura līgumslēdzēja puse ir datu subjekts, izpildei vai pasākumu veikšanai pēc datu subjekta pieprasījuma pirms līguma noslēgšanas;
 - c) apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu uz pārzini attiecināmu juridisku pienākumu;
 - d) apstrāde ir vajadzīga, lai aizsargātu datu subjekta vai citas fiziskas personas vitālas intereses;
 - e) apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim likumīgi piešķirtās oficiālās pilnvaras;
 - f) apstrāde ir vajadzīga pārziņa vai trešās personas legītīmo interešu ievērošanai, izņemot, ja datu subjekta intereses vai pamattiesības un pamatbrīvības, kurām nepieciešama personas datu aizsardzība, ir svarīgākas par šādām interesēm, jo īpaši, ja datu subjekts ir bērns.

Pirmās daļas f) apakšpunktu nepiemēro apstrādei, ko veic publiskas iestādes, pildot savus uzdevumus.

2. Dalībvalstis var paturēt spēkā vai ieviest konkrētākus noteikumus, lai šīs regulas noteikumu piemērošanu pielāgotu attiecībā uz apstrādi, ko veic, lai ievērotu 1. punkta c) un e) apakšpunktu, nosakot precīzāk konkrētas prasības apstrādei un citus pasākumus, ar ko nodrošina likumīgu un godprātīgu apstrādi, tostarp citās konkrētās apstrādes situācijās, kas paredzētas IX nodaļā.

3. Šā panta 1. punkta c) un e) apakšpunktā minēto apstrādes pamatu nosaka ar:

- a) Savienības tiesību aktiem; vai
- b) dalībvalsts tiesību aktiem, kas piemērojami pārzinim.

Apstrādes nolūku nosaka minētajā juridiskajā pamatā vai – attiecībā uz 1. punkta e) apakšpunktā minēto apstrādi – tas ir vajadzīgs, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim likumīgi piešķirtās oficiālās pilnvaras. Minētajā juridiskajā pamatā var būt ietverti konkrēti noteikumi, lai pielāgotu šīs regulas noteikumu piemērošanu, cita starpā vispārēji nosacījumi, kas reglamentē pārziņa īstenošanu apstrādes likumību; apstrādājamo datu veidi; attiecīgie datu subjekti; vienības, kurām personas dati var tikt izpausti, un mērķi, kādiem tie var tikt izpausti; apstrādes nolūka ierobežojumi; glabāšanas termiņi; un apstrādes darbības un apstrādes procedūras, tostarp pasākumi, lai

nodrošinātu likumīgu un godprātīgu apstrādi, piemēram, citās konkrētās datu apstrādes situācijās, kas paredzētas IX nodaļā. Savienības vai dalībvalsts tiesību akti atbilst sabiedrības interešu mērķim un ir samērīgi ar izvirzīto leģitīmo mērķi.

4. Ja apstrāde citā nolūkā nekā tajā, kādā personas dati tika vākti, nav balstīta uz datu subjekta piekrišanu vai uz Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas demokrātiskā sabiedrībā ir vajadzīgs un samērīgs pasākums, lai aizsargātu 23. panta 1. punktā minētos mērķus, pārzinis, lai pārliecinātos, vai apstrāde citā nolūkā ir savietojama ar nolūku, kādā personas dati sākotnēji tika vākti, cita starpā ņem vērā:

- a) jebkuru saikni starp nolūkiem, kādos personas dati ir vākti, un paredzētās turpmākās apstrādes nolūkiem;
- b) kontekstu, kādā personas dati ir vākti, jo īpaši saistībā ar datu subjektu un pārziņa attiecībām;
- c) personas datu raksturu, jo īpaši to, vai ir apstrādātas īpašas personas datu kategorijas, ievērojot 9. pantu, vai to, vai ir apstrādāti personas dati, kas attiecas uz sodāmību un pārkāpumiem, ievērojot 10. pantu;
- d) paredzētās turpmākās apstrādes iespējamās sekas datu subjektiem;
- e) atbilstošu garantiju esamību, kas var ietvert šifrēšanu vai pseidonimizāciju.

7. pants

Nosacījumi piekrišanai

1. Ja apstrāde pamatojas uz piekrišanu, pārzinim ir jāspēj uzskatāmi parādīt, ka datu subjekts ir piekritis savu personas datu apstrādei.
2. Ja datu subjekta piekrišanu dod saistībā ar rakstisku deklarāciju, kas attiecas arī uz citiem jautājumiem, lūgumu dot piekrišanu norāda tā, lai to varētu skaidri atšķirt no citiem jautājumiem, saprotamā un viegli pieejamā veidā, izmantojot skaidru un vienkāršu valodu. Jebkura šādas deklarācijas daļa, kura ir šīs regulas pārkāpums, nav saistoša.
3. Datu subjektam ir tiesības atsaukt savu piekrišanu jebkurā laikā. Piekrišanas atsaukums neietekmē apstrādes likumību, kas pamatojas uz piekrišanu pirms atsaukuma. Datu subjektam jābūt par to informētam, pirms viņš dod savu piekrišanu. Atsaukt piekrišanu ir tikpat viegli kā to dot.
4. Novērtējot to, vai piekrišana ir dota brīvi, maksimāli ņem vērā to, vai cita starpā līguma izpilde, tostarp pakalpojuma sniegšana, ir atkarīga no piekrišanas tādi personu datu apstrādei, kura nav nepieciešama minētā līguma izpildei.

8. pants

Nosacījumi, kas piemērojami bērna piekrišanai attiecībā uz informācijas sabiedrības pakalpojumiem

1. Ja attiecībā uz informācijas sabiedrības pakalpojumu tiešu sniegšanu bērnam ir piemērojams 6. panta 1. punkta a) apakšpunkts, bērna personas datu apstrāde ir likumīga, ja bērns ir vismaz 16 gadus vecs. Ja bērns ir jaunāks par 16 gadiem, šāda apstrāde ir likumīga tikai tad un tādā apmērā, ja piekrišanu ir devusi vai apstiprinājusi persona, kurai ir vecāku atbildība par bērnu.

Dalībvalstis minētajiem nolūkiem ar likumu var paredzēt jaunāku vecumu, ar noteikumu, ka šāds jaunāks vecums nav mazāks par 13 gadiem.

2. Pārzinis pieliek saprātīgas pūles, lai šādos gadījumos pārbaudītu, vai piekrišanu ir devusi vai apstiprinājusi persona, kurai ir vecāku atbildība par bērnu, ņemot vērā pieejamās tehnoloģijas.
3. Šā panta 1. punkts neietekmē dalībvalstu vispārējās līgumtiesības, piemēram, noteikumus par attiecībā uz bērnu noslēgta līguma spēkā esību, noslēgšanu vai sekām.

9. pants

Īpašu kategoriju personas datu apstrāde

1. Ir aizliegta tādu personas datu apstrāde, kas atklāj rases vai etnisko piederību, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību vai dalību arodbiedrībās, un ģenētisko datu, biometrisku datu, lai veiktu fiziskas personas unikālu identifikāciju, veselības datu vai datu par fiziskas personas dzimumdzīvi vai seksuālo orientāciju apstrāde.
2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja ir piemērojams kāds no šādiem pamatojumiem:
 - a) datu subjekts ir devis nepārprotamu piekrišanu šo personas datu apstrādei vienam vai vairākiem konkrētiem nolūkiem, izņemot, ja Savienības vai dalībvalsts tiesību akti paredz, ka 1. punktā minēto aizliegumu datu subjekts nevar atcelt;
 - b) apstrāde ir vajadzīga, lai realizētu pārziņa pienākumus un īstenotu pārziņa vai datu subjekta konkrētas tiesības nodarbinātības, sociālā nodrošinājuma un sociālās aizsardzības tiesību jomā, ciktāl to pieļauj Savienības vai dalībvalsts tiesību akti vai koplīgums atbilstīgi dalībvalsts tiesību aktiem, paredzot piemērotas garantijas datu subjekta pamattiesībām un interesēm;
 - c) apstrāde ir vajadzīga, lai aizsargātu datu subjekta vai citas fiziskas personas vitālas intereses, ja datu subjekts ir fiziski vai tiesiski nespējīgs dot savu piekrišanu;
 - d) veicot legītīmas darbības un nodrošinot atbilstošas garantijas, apstrādi veic fonds, apvienība vai jebkura cita bezpeļņas struktūra, kas to dara ar politisku, filozofisku, reliģisku vai ar arodbiedrībām saistītu mērķi un ar nosacījumu, ka apstrāde attiecas tikai uz šīs struktūras locekļiem vai bijušajiem locekļiem, vai personām, kas ar šo struktūru uztur regulārus sakarus saistībā ar tās nolūkiem, un ka bez datu subjekta piekrišanas personas datus neizpauž ārpus minētās struktūras;
 - e) apstrāde attiecas uz personas datiem, kurus datu subjekts apzināti ir publiskojis;
 - f) apstrāde ir vajadzīga, lai celtu, īstenotu vai aizstāvētu likumīgas prasības, vai ikreiz, kad tiesas pilda savus uzdevumus;
 - g) apstrāde ir vajadzīga būtisku sabiedrības interešu dēļ, pamatojoties uz Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas ir samērīgas izvirzītajam mērķim, ievēro tiesību uz datu aizsardzību būtību un paredz piemērotus un konkrētus pasākumus datu subjekta pamattiesību un interešu aizsardzībai;
 - h) apstrāde ir vajadzīga profilaktiskās vai arodmedicīnas nolūkos, darbinieka darbības novērtēšanai, medicīniskas diagnozes, veselības vai sociālās aprūpes vai ārstēšanas vai veselības vai sociālās aprūpes sistēmu un pakalpojumu pārvaldības nodrošināšanas nolūkos, pamatojoties uz Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem vai saskaņā ar līgumu ar veselības darba profesionāli un ievērojot 3. punktā minētos nosacījumus un garantijas;
 - i) apstrāde ir vajadzīga sabiedrības interešu dēļ sabiedrības veselības jomā, piemēram, aizsardzībai pret nopietniem pārrobežu draudiem veselībai vai augstu kvalitātes un drošības standartu nodrošināšanai, cita starpā zālēm vai medicīniskām ierīcēm, pamatojoties uz Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas paredz atbilstošus un konkrētus pasākumus datu subjekta tiesību un brīvību, jo īpaši dienesta noslēpuma, aizsardzībai;

- j) apstrāde ir vajadzīga arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs, zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos saskaņā ar 89. panta 1. punktu, pamatojoties uz Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas ir samērīgi izvirzītajam mērķim, ievēro tiesību uz datu aizsardzību būtību un paredz piemērotus un konkrētus pasākumus datu subjekta pamattiesību un interešu aizsardzībai.
3. Šā panta 1. punktā minētos personas datus var apstrādāt 2. punkta h) apakšpunktā minētajos nolūkos, ja šos datus apstrādā profesionālis, uz kuru saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem vai valsts kompetento iestāžu ieviestiem noteikumiem attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums, vai ja tos apstrādā šāda profesionāla atbildībā; vai cita persona, uz kuru arī attiecas pienākums ievērot dienesta noslēpumu saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem vai valsts kompetento iestāžu ieviestiem noteikumiem.
4. Dalībvalstis var saglabāt vai ieviest papildu nosacījumus, tostarp ierobežojumus, attiecībā uz ģenētisko datu, biometrisko datu vai veselības datu apstrādi.

10. pants

Personas datu par sodāmību un pārkāpumiem apstrāde

Personas datu apstrādi par sodāmību un pārkāpumiem vai ar tiem saistītiem drošības pasākumiem, pamatojoties uz 6. panta 1. punktu, veic tikai oficiālas iestādes kontrolē vai tad, ja apstrādi atļauj Savienības vai dalībvalsts tiesību akti, paredzot atbilstošas garantijas datu subjektu tiesībām un brīvībām. Jebkādu visaptverošu sodāmības reģistru uzglabā tikai oficiālas iestādes kontrolē.

11. pants

Apstrāde, kurai nav nepieciešama identifikācija

1. Ja nolūki, kādos pārzinis apstrādā personas datus, neprasa vai vairs neprasa pārzinim identificēt datu subjektu, pārzinim nav pienākuma saglabāt, iegūt vai apstrādāt papildu informāciju, lai identificētu datu subjektu, ja vienīgais nolūks ir ievērot šo regulu.
2. Ja šā panta 1. punktā minētajos gadījumos pārzinis spēj uzskatāmi parādīt, ka viņš nevar identificēt datu subjektu, pārzinis, ja iespējams, attiecīgi informē datu subjektu. Šādos gadījumos 15.–20. pantu nepiemēro, izņemot gadījumos, kad datu subjekts, lai īstenotu savas tiesības saskaņā ar minētajiem pantiem, sniedz papildu informāciju, kas ļauj viņu identificēt.

III NODAĻA

Datu subjekta tiesības

1. iedaļa

Pārredzamība un izmantošanas kārtība

12. pants

Pārredzama informācija, saziņa un datu subjekta tiesību īstenošanas kārtība

1. Pārzinis veic atbilstošus pasākumus, lai kodolīgā, pārredzamā, saprotamā un viegli pieejamā veidā, izmantojot skaidru un vienkāršu valodu, datu subjektam sniegtu visu 13. un 14. pantā minēto informāciju un nodrošinātu visu 15.–22. pantā un 34. pantā minēto saziņu attiecībā uz apstrādi, jo īpaši attiecībā uz visu informāciju, kas konkrēti paredzēta bērnam. Informāciju sniedz rakstiski vai citā veidā, tostarp – vajadzības gadījumā – elektroniskā formā. Pēc datu subjekta pieprasījuma informāciju var sniegt mutiski – ar noteikumu, ka datu subjekta identitāte ir pierādīta citā veidā.

2. Pārzinis veicina datu subjekta tiesību īstenošanu saskaņā ar 15.–22. pantu. Regulas 11. panta 2. punktā minētajos gadījumos pārzinis neatsakās rīkoties pēc datu subjekta pieprasījuma par savu tiesību īstenošanu saskaņā ar 15.–22. pantu, izņemot gadījumus, kad pārzinis uzskatāmi parāda, ka nespēj identificēt datu subjektu.

3. Pārzinis bez nepamatotas kavēšanās un jebkurā gadījumā mēneša laikā pēc pieprasījuma saņemšanas datu subjektu informē par darbību, kas pēc pieprasījuma veikta saskaņā ar 15.–22. pantu. Vajadzības gadījumā minēto laikposmu var pagarināt vēl uz diviem mēnešiem, ņemot vērā pieprasījumu sarežģītību un skaitu. Pārzinis informē datu subjektu par jebkuru šādu pagarinājumu un kavēšanās iemesliem mēneša laikā pēc pieprasījuma saņemšanas. Ja datu subjekts pieprasījumu iesniedz elektroniskā formā, informāciju, ja iespējams, sniedz elektroniskā formā, izņemot, ja datu subjekts pieprasa citādi.

4. Ja pārzinis neveic darbību, ko pieprasījis datu subjekts, pārzinis bez kavēšanās un vēlākais mēneša laikā pēc pieprasījuma saņemšanas informē datu subjektu par darbības neveikšanas iemesliem un par iespēju iesniegt sūdzību uzraudzības iestādei un vērsties tiesā.

5. Informācija, ko sniedz saskaņā ar 13. un 14. pantu, un visa saziņa un visas darbības, ko īsteno saskaņā ar 15.–22. pantu un 34. pantu, ir bezmaksas. Ja datu subjekta pieprasījumi ir acīmredzami nepamatoti vai pārmērīgi, jo īpaši to regulāras atkārtotības dēļ, pārzinis var vai nu:

- a) pieprasīt saprātīgu maksu, ņemot vērā administratīvās izmaksas, kas saistītas ar informācijas vai saziņas nodrošināšanu vai pieprasītās darbības veikšanu; vai arī
- b) atteikties izpildīt pieprasījumu.

Pārzinim ir pienākums uzskatāmi parādīt, ka pieprasījums ir acīmredzami nepamatots vai pārmērīgs.

6. Neskarot 11. pantu – ja pārzinim ir pamatotas šaubas par tās fiziskās personas identitāti, kura iesniedz 15.–21. pantā minēto pieprasījumu, pārzinis var prasīt, lai tiktu sniegta papildu informācija, kas vajadzīga datu subjekta identitātes apstiprināšanai.

7. Informāciju, kas datu subjektiem sniedzama, ievērojot 13. un 14. pantu, var sniegt apvienojumā ar standartizētām ikonām, lai viegli uztveramā, saprotamā un skaidri salasāmā veidā sniegtu jēgpilnu pārskatu par paredzēto apstrādi. Ja ikonas attēlo elektroniski, tās ir mašīnlasāmas.

8. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 92. pantu, lai noteiktu informāciju, kas sniedzama, izmantojot ikonas, un procedūras standartizētu ikonu nodrošināšanai.

2. iedaļa

Informācija un piekļuve personas datiem

13. pants

Informācija, kas jāsniedz, ja personas dati ir iegūti no datu subjekta

1. Ja datu subjekta personas datus vāc no datu subjekta, pārzinis personas datu iegūšanas laikā datu subjektam sniedz visu šādu informāciju:

- a) pārziņa un attiecīgā gadījumā pārziņa pārstāvja identitāte un kontaktinformācija;
- b) attiecīgā gadījumā – datu aizsardzības speciālista kontaktinformācija;
- c) apstrādes nolūki, kam paredzēti personas dati, kā arī apstrādes juridiskais pamats;

- d) pārziņa vai trešās personas legītimās intereses, ja apstrāde pamatojas uz 6. panta 1. punkta f) apakšpunktu;
 - e) personas datu saņēmēji vai saņēmēju kategorijas, ja tādi ir;
 - f) attiecīgā gadījumā – informācija, ka pārzinis paredz nosūtīt personas datus uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju, un informācija par to, ka eksistē vai neeksistē Komisijas lēmums par aizsardzības līmeņa pietiekamību, vai – 46. vai 47. pantā, vai 49. panta 1. punkta otrajā daļā minētās nosūtīšanas gadījumā – atsauce uz atbilstošām vai piemērotām garantijām un informācija par to, kā saņemt datu kopiju, vai to, kur tie ir darīti pieejami;
2. Papildus 1. punktā minētajai informācijai pārzinis personas datu iegūšanas laikā datu subjektam sniedz šādu papildu informāciju, kas vajadzīga, lai nodrošinātu godprātīgu un pārredzamu apstrādi:
- a) laikposms, cik ilgi personas dati tiks glabāti, vai, ja tas nav iespējams, kritēriji, ko izmanto minētā laikposma noteikšanai;
 - b) tas, ka pastāv tiesības pieprasīt pārzinim piekļuvi datu subjekta personas datiem un to labošanu vai dzēšanu, vai apstrādes ierobežošanu attiecībā uz datu subjektu, vai tiesības iebilst pret apstrādi, kā arī tiesības uz datu pārsesamību;
 - c) ja apstrāde pamatojas uz 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai 9. panta 2. punkta a) apakšpunktu – tiesības jebkurā brīdī atsaukt piekrišanu, neietekmējot tādas apstrādes likumīgumu, kuras pamatā ir pirms atsaukuma sniegta piekrišana;
 - d) tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādei;
 - e) informācija, vai personas datu sniegšana ir noteikta saskaņā ar likumu vai līgumu, vai tā ir priekšnosacījums, lai līgumu noslēgtu, kā arī informācija par to, vai datu subjektam ir pienākums personas datus sniegt un kādas sekas var būt gadījumos, kad šādi dati netiek sniegti;
 - f) tas, ka pastāv automatizēta lēmumu pieņemšana, tostarp profilēšana, kas minēta 22. panta 1. un 4. punktā, un – vismaz minētajos gadījumos – jēgpilna informācija par tajā ietverto loģiku, kā arī šādas apstrādes nozīmīgumu un paredzamajām sekām attiecībā uz datu subjektu.
3. Ja pārzinis paredz personas datus turpmāk apstrādāt citā nolūkā, kas nav nolūks, kādā personas dati tika vākti, pārzinis pirms minētās turpmākās apstrādes informē datu subjektu par minēto citu nolūku un sniedz tam visu attiecīgo papildu informāciju, kā minēts 2. punktā.
4. Šā panta 1., 2. un 3. punktu nepiemēro, ja un ciktāl datu subjekta rīcībā jau ir attiecīgā informācija.

14. pants

Informācija, kas jāsniedz, ja personas dati nav iegūti no datu subjekta

1. Ja personas dati nav iegūti no datu subjekta, pārzinis datu subjektam sniedz šādu informāciju:
- a) pārziņa un attiecīgā gadījumā pārziņa pārstāvja identitāte un kontaktinformācija;
 - b) attiecīgā gadījumā – datu aizsardzības speciālista kontaktinformācija;
 - c) apstrādes nolūki, kam paredzēti personas dati, kā arī apstrādes juridiskais pamats;
 - d) attiecīgo personas datu kategorijas;
 - e) personas datu saņēmēji vai saņēmēju kategorijas, ja tādas ir;

f) attiecīgā gadījumā – informācija, ka pārzinis paredz nosūtīt personas datus saņēmējam trešā valstī vai starptautiskai organizācijai, un informācija par to, ka eksistē vai neeksistē Komisijas lēmums par aizsardzības līmeņa pietiekamību, vai – 46. vai 47. pantā, vai 49. panta 1. punkta otrajā daļā minētās nosūtīšanas gadījumā – atsauce uz atbilstošām vai piemērotām garantijām un informācija par to, kā saņemt datu kopiju, vai to, kur tie ir darīti pieejami.

2. Papildus 1. punktā minētajai informācijai, pārzinis datu subjektam sniedz turpmāk norādīto informāciju, kas vajadzīga, lai nodrošinātu godprātīgu un pārredzamu apstrādi attiecībā uz datu subjektu:

- a) laikposms, cik ilgi personas dati tiks glabāti, vai, ja tas nav iespējams, kritēriji, ko izmanto minētā laikposma noteikšanai;
- b) pārziņa vai trešās personas legītīmās intereses, ja apstrāde pamatojas uz 6. panta 1. punkta f) apakšpunktu;
- c) tas, ka pastāv tiesības pieprasīt no pārziņa piekļuvi datu subjekta personas datiem un to labošanu vai dzēšanu, vai apstrādes ierobežošanu attiecībā uz datu subjektu un tiesības iebilst pret apstrādi, kā arī tiesības uz datu pārnesamību;
- d) ja apstrāde pamatojas uz 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai 9. panta 2. punkta a) apakšpunktu – tiesības jebkurā brīdī atsaukt piekrišanu, neietekmējot tādas apstrādes likumīgumu, kuras pamatā ir pirms atsaukuma sniegta piekrišana;
- e) tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādei;
- f) informācija par to, no kāda avota personas dati ir iegūti, un – attiecīgā gadījumā – informācija par to, vai dati iegūti no publiski pieejamiem avotiem;
- g) tas, ka pastāv automatizēta lēmumu pieņemšana, tostarp profilēšana, kas minēta 22. panta 1. un 4. punktā, un – vismaz minētajos gadījumos – jēgpilna informācija par tajā ietverto loģiku, kā arī šādas apstrādes nozīmīgumu un paredzamajām sekām attiecībā uz datu subjektu.

3. Pārzinis 1. un 2. punktā minēto informāciju sniedz:

- a) saprātīgā termiņā pēc personas datu iegūšanas, bet vēlākais mēneša laikā, ņemot vērā konkrētos apstākļus, kādos personas dati tiek apstrādāti;
- b) ja personas datus ir paredzēts izmantot saziņai ar datu subjektu – vēlākais tad, kad ar minēto datu subjektu notiek pirmā saziņa; vai
- c) vēlākais tad, kad personas dati pirmoreiz tiek izpausti, ja ir paredzēts tos izpaust citam saņēmējam.

4. Ja pārzinis paredz personas datus turpmāk apstrādāt citā nolūkā, kas nav nolūks, kādā personas dati tika iegūti, pārzinis pirms minētās turpmākās apstrādes informē datu subjektu par minēto citu nolūku un sniedz tam visu attiecīgo papildu informāciju, kā minēts 2. punktā.

5. Šā panta 1.–4. punktu nepiemēro, ja un ciktāl:

- a) informācija jau ir datu subjekta rīcībā;
- b) izrādās, ka šādas informācijas sniegšana nav iespējama vai tā prasītu nesamērīgi lielas pūles; jo īpaši attiecībā uz apstrādi arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs, zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos, ievērojot 89. panta 1. punktā minētos nosacījumus un garantijas, vai ciktāl šā panta 1. punktā minētie pienākumi varētu neļaut vai būtiski traucēt sasniegt minētās apstrādes mērķus. Šādos gadījumos pārzinis veic atbilstošus pasākumus, lai aizsargātu datu subjekta tiesības un brīvības, un legītīmās intereses, tostarp darot informāciju publiski pieejamu;
- c) iegūšana vai izpausšana ir skaidri paredzēta Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos, kuri ir piemērojami pārzinim un kuros ir paredzēti atbilstoši pasākumi datu subjekta legītīmo interešu aizsardzībai; vai
- d) ir jāsaglabā personas datu konfidencialitāte, ievērojot dienesta noslēpuma glabāšanas pienākumu, ko reglamentē ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, ieskaitot statūtos noteiktu pienākumu glabāt noslēpumu.

15. pants

Datu subjekta piekļuves tiesības

1. Datu subjektam ir tiesības saņemt no pārziņa apstiprinājumu par to, vai attiecībā uz datu subjektu tiek vai netiek apstrādāti personas dati, un, ja tiek, datu subjektam ir tiesības piekļūt attiecīgajiem datiem un saņemt šādu informāciju:
 - a) apstrādes nolūki;
 - b) attiecīgo personas datu kategorijas;
 - c) personas datu saņēmēji vai saņēmēju kategorijas, kam personas dati ir izpausti vai kam tos izpaudīs, jo īpaši saņēmēji trešās valstīs vai starptautiskās organizācijās;
 - d) ja iespējams, paredzētais laikposms, cik ilgi personas dati tiks glabāti, vai, ja nav iespējams, kritēriji, ko izmanto minētā laikposma noteikšanai;
 - e) tas, ka pastāv tiesības pieprasīt no pārziņa datu subjekta personas datu labošanu vai dzēšanu, vai personas datu apstrādes ierobežošanu vai tiesības iebilst pret šādu apstrādi;
 - f) tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādei;
 - g) visa pieejamā informācija par datu avotu, ja personas dati netiek vākti no datu subjekta;
 - h) tas, ka pastāv automatizēta lēmumu pieņemšana, tostarp profilēšana, kas minēta 22. panta 1. un 4. punktā, un – vismaz minētajos gadījumos – jēgpilna informācija par tajā ietverto loģiku, kā arī šādas apstrādes nozīmīgumu un paredzamajām sekām attiecībā uz datu subjektu.
2. Ja personas datus nosūta trešai valstij vai starptautiskai organizācijai, datu subjektam ir tiesības saņemt informāciju par atbilstošām garantijām, ko saistībā ar datu nosūtīšanu piemēro, ievērojot 46. pantu.
3. Pārzinis nodrošina apstrādē esošo personas datu kopiju. Par visām papildus kopijām, ko pieprasa datu subjekts, pārzinis var iekasēt saprātīgu samaksu, kas balstīta uz administratīvām izmaksām. Ja datu subjekts pieprasījumu iesniedz elektroniskā formā un ja vien datu subjekts nepieprasa citādi, informāciju sniedz plaši izmantotā elektroniskā formātā.
4. Tiesības saņemt 3. punktā minēto kopiju neietekmē nelabvēlīgi citu personu tiesības un brīvības.

3. iedaļa

Labošana un dzēšana

16. pants

Tiesības labot

Datu subjektam ir tiesības panākt, lai pārzinis bez nepamatotas kavēšanās labotu neprecīzus datu subjekta personas datus. Ņemot vērā apstrādes nolūkus, datu subjektam ir tiesības panākt, lai nepilnīgi personas dati tiktu papildināti, tostarp sniedzot papildu paziņojumu.

17. pants

Tiesības uz dzēšanu (tiesības “tikt aizmirstam”)

1. Datu subjektam ir tiesības panākt, lai pārzinis bez nepamatotas kavēšanās dzēstu datu subjekta personas datus, un pārziņa pienākums ir bez nepamatotas kavēšanās dzēst personas datus, ja pastāv viens no šādiem nosacījumiem:
 - a) personas dati vairs nav nepieciešami saistībā ar nolūkiem, kādos tie tika vākti vai citādi apstrādāti;

- b) datu subjekts atsauc savu piekrišanu, uz kuras pamata veikta apstrāde saskaņā ar 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai 9. panta 2. punkta a) apakšpunktu, un ja nav cita likumīga pamata apstrādei;
- c) datu subjekts iebilst pret apstrādi saskaņā ar 21. panta 1. punktu, un apstrādei nav nekāda svarīgāka leģitīma pamata, vai arī datu subjekts iebilst pret apstrādi saskaņā ar 21. panta 2. punktu;
- d) personas dati ir apstrādāti nelikumīgi;
- e) personas dati ir jādzēš, lai nodrošinātu, ka tiek pildīts juridisks pienākums, kas noteikts Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos, kuri ir piemērojami pārzinim;
- f) personas dati ir savākti saistībā ar informācijas sabiedrības pakalpojumu piedāvāšanu, kā minēts 8. panta 1. punktā.

2. Ja pārzinis ir publiskojis personas datus un tā pienākums saskaņā ar 1. punktu ir minētos personas datus dzēst, pārzinis, ņemot vērā pieejamo tehnoloģiju un tās piemērošanas izmaksas, veic saprātīgus pasākumus, tostarp tehniskus pasākumus, lai informētu pārzinī, kas veic personas datu apstrādi, ka datu subjekts ir pieprasījis, lai minētie pārzinī dzēstu visas saites uz minētajiem personas datiem vai minēto personas datu kopijas vai atveidojumus.

3. Šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro, ciktāl apstrāde ir nepieciešama:

- a) lai īstenotu tiesības uz vārda brīvību un informāciju;
- b) lai izpildītu juridisku pienākumu, kas prasa veikt apstrādi, kā paredzēts Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos, kuri piemērojami pārzinim, vai lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai saistībā ar pārzinim likumīgi piešķirto oficiālo pilnvaru īstenošanu;
- c) pamatojoties uz sabiedrības interesēm sabiedrības veselības jomā saskaņā ar 9. panta 2. punkta h) un i) apakšpunktu, kā arī 9. panta 3. punktu;
- d) arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs, zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos saskaņā ar 89. panta 1. punktu, ciktāl 1. punktā minētās tiesības varētu neļaut vai būtiski traucēt sasniegt minētās apstrādes mērķus; vai
- e) lai celtu, īstenotu vai aizstāvētu likumīgas prasības.

18. pants

Tiesības ierobežot apstrādi

1. Datu subjektam ir tiesības panākt, lai pārzinis ierobežotu apstrādi, ja ir viens no šādiem apstākļiem:

- a) datu subjekts apstrād personas datu precizitāti – uz laiku, kurā pārzinis var pārbaudīt personas datu precizitāti;
- b) apstrāde ir nelikumīga, un datu subjekts iebilst pret personas datu dzēšanu un tās vietā pieprasa datu izmantošanas ierobežošanu;
- c) pārzinim personas dati apstrādei vairs nav vajadzīgi, taču tie ir nepieciešami datu subjektam, lai celtu, īstenotu vai aizstāvētu likumīgas prasības;
- d) datu subjekts ir iebildis pret apstrādi saskaņā ar 21. panta 1. punktu, kamēr nav pārbaudīts, vai pārzinī leģitīmie iemesli nav svarīgāki par datu subjekta leģitīmajiem iemesliem.

2. Ja apstrāde ir ierobežota saskaņā ar 1. punktu, šādus personas datus, izņemot glabāšanu, apstrādā tikai ar datu subjekta piekrišanu vai tādēļ, lai celtu, īstenotu vai aizstāvētu likumīgas prasības, vai lai aizsargātu citas fiziskas vai juridiskas personas tiesības, vai Savienības vai dalībvalsts svarīgu sabiedrības interešu dēļ.

3. Pārzinis datu subjektu, kas ir panācis apstrādes ierobežošanu saskaņā ar 1. punktu, informē pirms apstrādes ierobežojuma atcelšanas.

19. pants

Pienākums ziņot par personas datu labošanu vai dzēšanu, vai apstrādes ierobežošanu

Pārzinis katram saņēmējam, kuram personas dati ir izpausti, ziņo par jebkuru personas datu labojumu vai dzēšanu vai apstrādes ierobežošanu, kas veikta saskaņā ar 16. pantu, 17. panta 1. punktu un 18. pantu, izņemot, ja izrādās, ka tas nav iespējams, vai ja tas ir saistīts ar nesamērīgi lielām pūlēm. Pārzinis informē datu subjektu par minētajiem saņēmējiem, ja datu subjekts to pieprasa.

20. pants

Tiesības uz datu pārnesamību

1. Datu subjektam ir tiesības saņemt personas datus attiecībā uz sevi, kurus viņš sniedzis pārzinim, strukturētā, plaši izmantotā un mašīnlasāmā formātā un ir tiesības minētos datus nosūtīt citam pārzinim, un pārzinis, kuram attiecīgie personas dati sniegti, tam nerada nekādus šķēršļus, ja:

a) apstrāde pamatojas uz piekrišanu, ievērojot 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai 9. panta 2. punkta a) apakšpunktu, vai uz līgumu, ievērojot 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu; un

b) apstrādi veic ar automatizētiem līdzekļiem.

2. Īstenojot savas tiesības uz datu pārnesamību saskaņā ar 1. punktu, datu subjektam ir tiesības uz personas datu nosūtīšanu tieši no viena pārziņa citam pārzinim, ja tas ir tehniski iespējams.

3. Šā panta 1. punktā minēto tiesību īstenošana neskar 17. pantu. Minētās tiesības neattiecas uz apstrādi, kas ir vajadzīga, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim likumīgi piešķirtas oficiālas pilnvaras.

4. Tiesības, kas minētas 1. punktā, neietekmē nelabvēlīgi citu personu tiesības un brīvības.

4. iedaļa

Tiesības iebilst un automatizēta individuālu lēmumu pieņemšana

21. pants

Tiesības iebilst

1. Datu subjektam, balstoties uz iemesliem saistībā ar viņa īpašo situāciju, ir tiesības jebkurā laikā iebilst pret savu personas datu apstrādi, kas pamatojas uz 6. panta 1. punkta e) vai f) apakšpunktu, tostarp profilēšanu, kas pamatojas uz minētajiem noteikumiem. Pārzinis personas datus vairs neapstrādā, izņemot, ja pārzinis norāda uz pārliecinošiem leģitīmiem apstrādes iemesliem, kas ir svarīgāki par datu subjekta interesēm, tiesībām un brīvībām, vai lai celtu, īstenotu vai aizstāvētu likumīgas prasības.

2. Ja personas datus apstrādā tiešās tirgvedības nolūkos, datu subjektam ir tiesības jebkurā laikā iebilst pret savu personas datu apstrādi šādas tirgvedības vajadzībām, kas ietver profilēšanu, ciktāl tā ir saistīta ar šādu tiešo tirgvedību.

3. Ja datu subjekts iebilst pret apstrādi tiešās tirgvedības vajadzībām, personas datus šādā nolūkā vairs neapstrādā.

4. Vēlākais tad, kad ar datu subjektu notiek pirmā saziņa, datu subjektu nepārprotami informē par 1. un 2. punktā minētajām tiesībām, un to dara tā, lai šī informācija būtu skaidra un lai to varētu atšķirt no jebkuras citas informācijas.
5. Saistībā ar informācijas sabiedrības pakalpojumu izmantošanu un neatkarīgi no Direktīvas 2002/58/EK datu subjekts savas tiesības iebilst var īstenot ar automatizētiem līdzekļiem, izmantojot tehniskās specifikācijas.
6. Ja personas datus apstrādā zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos vai statistikas nolūkos, ievērojot 89. panta 1. punktu, datu subjektam, pamatojoties uz savu īpašo situāciju, ir tiesības iebilst pret savu personas datu apstrādi, izņemot, ja apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs.

22. pants

Automatizēta individuālu lēmumu pieņemšana, tostarp profilēšana

1. Datu subjektam ir tiesības nebūt tāda lēmuma subjektam, kura pamatā ir tikai automatizēta apstrāde, tostarp profilēšana, kas attiecībā uz datu subjektu rada tiesiskās sekas vai kas līdzīgā veidā ievērojami ietekmē datu subjektu.
2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja lēmums:
 - a) ir vajadzīgs, lai noslēgtu vai izpildītu līgumu starp datu subjektu un datu pārzini;
 - b) ir atļauts saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kuri ir piemērojami pārzinim un kuros ir arī noteikti atbilstīgi pasākumi, ar ko aizsargā datu subjekta tiesības un brīvības, un leģitīmās intereses; vai
 - c) pamatojas uz datu subjekta nepārprotamu piekrišanu.
3. Šā panta 2. punkta a) un c) apakšpunktā minētajos gadījumos datu pārzinis veic atbilstīgus pasākumus, lai aizsargātu datu subjekta tiesības un brīvības, un leģitīmās intereses – vismaz tiesības panākt cilvēka līdzdalību no pārziņa puses –, lai datu subjekts varētu paust savu viedokli un apstrīdēt lēmumu.
4. Šā panta 2. punktā minētos lēmumus nepamato ar īpašām personas datu kategorijām, kuras minētas 9. panta 1. punktā, izņemot, ja tiek piemērots 9. panta 2. punkta a) vai g) apakšpunkts un tiek nodrošināti atbilstīgi pasākumi, ar ko aizsargā datu subjekta tiesības un brīvības, un leģitīmās intereses.

5. iedaļa

Ierobežojumi

23. pants

Ierobežojumi

1. Saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas piemērojami datu pārzinim vai apstrādātājam, ar leģislatīvu pasākumu var ierobežot to pienākumu un tiesību darbības jomu, kas paredzēti 12.–22. pantā un 34. pantā, kā arī 5. pantā, ciktāl tā noteikumi atbilst 12.–22. pantā paredzētajām tiesībām un pienākumiem, – ja ar šādu ierobežojumu tiek ievērota pamattiesību un pamatbrīvību būtība un tas demokrātiskā sabiedrībā ir nepieciešams un samērīgs, lai garantētu:
 - a) valsts drošību;
 - b) aizsardzību;
 - c) sabiedrisko drošību;

- d) noziedzīgu nodarījumu novēršanu, izmeklēšanu, atklāšanu vai saukšanu pie atbildības par tiem vai kriminālsodu izpildi, tostarp aizsardzību pret sabiedriskās drošības apdraudējumiem un to novēršanu;
 - e) citus svarīgus Savienības vai dalībvalsts vispārējo sabiedrības interešu mērķus, jo īpaši Savienībai vai dalībvalstij svarīgas ekonomiskās vai finanšu intereses, tostarp monetāros, budžeta un nodokļu jautājumus, sabiedrības veselību un sociālo nodrošinājumu;
 - f) tiesu neatkarības un tiesvedības aizsardzību;
 - g) reglamentētu profesiju ētikas kodeksu pārkāpumu novēršanu, izmeklēšanu, atklāšanu un saukšanu pie atbildības par tiem;
 - h) uzraudzības, pārbaudes vai regulatīvo funkciju, kas – pat, ja tikai epizodiski – ir saistīta ar oficiālu pilnvaru īstenošanu a) līdz e) un g) apakšpunktā minētajos gadījumos;
 - i) datu subjekta aizsardzību vai citu personu tiesību un brīvību aizsardzību;
 - j) civilprasību izpildi.
2. Jo īpaši – jebkurā leģislatīvā pasākumā, kas minēts 1. punktā, ietver konkrētus noteikumus attiecīgā gadījumā vismaz par:
- a) nolūkiem, kādos veic apstrādi, vai apstrādes kategorijām;
 - b) personas datu kategorijām;
 - c) ieviesto ierobežojumu darbības jomu;
 - d) garantijām, lai novērstu ļaunprātīgu izmantošanu vai nelikumīgu piekļuvi vai nosūtīšanu;
 - e) pārziņa vai pārziņu kategoriju noteikšanu;
 - f) glabāšanas laikposmiem un piemērojamām garantijām, ņemot vērā apstrādes vai apstrādes kategoriju raksturu, darbības jomu un nolūkus;
 - g) riskiem attiecībā uz datu subjektu tiesībām un brīvībām; un
 - h) datu subjektu tiesībām saņemt informāciju par ierobežojumu, izņemot tad, ja tas var kaitēt ierobežojuma mērķim.

IV NODAĻA

Pārzinis un apstrādātājs

1. iedaļa

Vispārīgi pienākumi

24. pants

Pārziņa atbildība

1. Ņemot vērā apstrādes raksturu, apmēru, kontekstu un nolūkus, kā arī dažādas iespējamības un nopietnības pakāpes riskus attiecībā uz fizisku personu tiesībām un brīvībām, pārzinis īsteno atbilstošus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, lai nodrošinātu un spētu uzskatāmi parādīt, ka apstrāde notiek saskaņā ar šo regulu. Ja nepieciešams, minētos pasākumus pārskata un atjaunina.
2. Ja tas ir samērīgi attiecībā uz apstrādes darbībām, 1. punktā minētajos pasākumos ietver to, ka pārzinis īsteno atbilstīgu politiku attiecībā uz datu aizsardzību.
3. Atbilstību apstiprinātam rīcības kodeksam, kā minēts 40. pantā, vai apstiprinātam sertifikācijas mehānismam, kā minēts 42. pantā, var izmantot kā elementu, ar ko apliecina pārziņa pienākumu izpildi.

25. pants

Integrēta datu aizsardzība un datu aizsardzība pēc noklusējuma

1. Ņemot vērā tehnikas līmeni, īstenošanas izmaksas un apstrādes raksturu, apmēru, kontekstu un nolūkus, kā arī dažādas iespējamības un nopietnības pakāpes riskus attiecībā uz fizisku personu tiesībām un brīvībām, kurus rada apstrāde, pārzinis gan apstrādes līdzekļu noteikšanas, gan pašas apstrādes laikā īsteno atbilstošus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, piemēram, pseidonimizāciju, kas ir paredzēti, lai efektīvi īstenotu datu aizsardzības principus, piemēram, datu minimizēšanu, un lai apstrādē integrētu vajadzīgās garantijas nolūkā izpildīt šīs regulas prasības un aizsargāt datu subjektu tiesības.
2. Pārzinis īsteno atbilstošus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, lai nodrošinātu, ka pēc noklusējuma tiek apstrādāti tikai tādi personas dati, kas ir nepieciešami katram konkrētajam apstrādes nolūkam. Minētais pienākums attiecas uz vāktu personas datu apjomu, to apstrādes pakāpi, glabāšanas laikposmu un to pieejamību. Jo īpaši – ar šādiem pasākumiem nodrošina, ka pēc noklusējuma personas datus bez personas līdzdalības nedara pieejamus nenoteiktam fizisku personu skaitam.
3. Apstiprināts sertifikācijas mehānisms atbilstoši 42. pantam var tikt izmantots kā elements, ar ko apliecina atbilstību šā panta 1. un 2. punktā izklāstītajām prasībām.

26. pants

Kopīgi pārziņi

1. Ja divi vai vairāki pārziņi kopīgi nosaka apstrādes mērķus un veidus, tie ir kopīgi pārziņi. Kopīgi pārziņi pārredzamā veidā nosaka savus attiecīgos pienākumus, lai izpildītu šajā regulā uzliktās saistības, jo īpaši attiecībā uz datu subjekta tiesību īstenošanu un pārziņu attiecīgajiem pienākumiem sniegt 13. un 14. pantā minēto informāciju; pārziņi pienākumus nosaka, savstarpēji vienojoties, – izņemot, ja un ciktāl attiecīgie pārziņu pienākumi ir noteikti saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas piemērojami pārziņiem. Ar vienošanos var noteikt datu subjektu kontaktpunktu.
2. Šā panta 1. punktā minētā vienošanās pienācīgi atspoguļo kopīgo pārziņu attiecīgās lomas un attiecības ar datu subjektiem. Vienošanās galveno saturu dara pieejamu datu subjektam.
3. Neatkarīgi no 1. punktā minētās vienošanās nosacījumiem datu subjekts saskaņā ar šo regulu var īstenot savas tiesības attiecībā uz un pret katru pārziņi.

27. pants

Tādu pārziņu vai apstrādātāju pārstāvji, kuri neveic uzņēmējdarbību Savienībā

1. Ja piemēro 3. panta 2. punktu, pārzinis vai apstrādātājs rakstiski ieceļ savu pārstāvi Savienībā.
2. Šā panta 1. punktā minēto pienākumu nepiemēro:
 - a) apstrādei, kura ir neregulāra, neietver – plašā mērogā – 9. panta 1. punktā minēto īpašo datu kategoriju apstrādi vai 10. pantā minēto personas datu par sodāmību un pārkāpumiem apstrādi, un ja ir maz ticams, ka tā radīs risku fizisku personu tiesībām un brīvībām, ņemot vērā apstrādes raksturu, kontekstu, apmēru un nolūkus; vai
 - b) publiskai iestādei vai struktūrai.

3. Pārstāvis veic uzņēmējdarbību vienā no tām dalībvalstīm, kur atrodas datu subjekti, kuru personas datus apstrādā saistībā ar preču vai pakalpojumu piedāvāšanu tiem vai kuru uzvedība tiek novērota.
4. Lai nodrošinātu atbilstību šai regulai, pārzinis vai apstrādātājs pilnvaro pārstāvi, pie kura – jo īpaši – uzraudzības iestādes un datu subjekti papildus vai pārziņa vai apstrādātāja vietā vēršas visos jautājumos saistībā ar apstrādi.
5. Pārziņa vai apstrādātāja pārstāvja iecelšana neskar tiesiskās prasības, ko varētu celt pret pašu pārzini vai apstrādātāju.

28. pants

Apstrādātājs

1. Gadījumos, kad apstrāde ir jāveic pārziņa vārdā, pārzinis izmanto tikai tādus apstrādātājus, kas sniedz pietiekamas garantijas, ka tiks īstenoti atbilstoši tehniskie un organizatoriskie pasākumi tādā veidā, ka apstrādē tiks ievērotas šīs regulas prasības un tiks nodrošināta datu subjekta tiesību aizsardzība.
2. Apstrādātājs bez iepriekšējas konkrētas vai vispārējas rakstiskas pārziņa atļaujas nepiesaista citu apstrādātāju. Vispārējas rakstiskas atļaujas gadījumā apstrādātājs informē pārzini par jebkādam iecerētām pārmaiņām saistībā ar papildu apstrādātāju vai apstrādātāja aizstāšanu, tādējādi sniedzot pārzinim iespēju iebilst pret šādām izmaiņām.
3. Apstrādi, ko veic apstrādātājs, reglamentē ar līgumu vai ar citu juridisku aktu saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas ir saistošs apstrādātājam un pārzinim un kurā norāda līguma priekšmetu un apstrādes ilgumu, apstrādes raksturu un nolūku, personas datu veidu un datu subjektu kategorijas un pārziņa pienākumus un tiesības. Minētais līgums vai cits juridiskais akts jo īpaši paredz, ka apstrādātājs:
 - a) personas datus apstrādā tikai pēc pārziņa dokumentētiem norādījumiem, tostarp saistībā ar nosūtīšanu uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju, izņemot, ja tas ir jādara saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas piemērojami apstrādātājam, un šādā gadījumā apstrādātājs par minēto juridisko prasību informē pārzini pirms apstrādes, izņemot, ja ar attiecīgo tiesību aktu šāda informēšana ir aizliegta svarīgu sabiedrības interešu dēļ;
 - b) nodrošina, ka personas, kuras ir pilnvarotas apstrādāt datus, ir apņēmušās ievērot konfidencialitāti vai tām ir noteikts attiecīgs likumisks pienākums ievērot konfidencialitāti;
 - c) īsteno visus pasākumus, kas nepieciešami saskaņā ar 32. pantu;
 - d) ievēro 2. un 4. punktā minētos nosacījumus, saskaņā ar kuriem tiek piesaistīts cits apstrādātājs;
 - e) ciktāl tas ir iespējams ņemot vērā apstrādes būtību, palīdz pārzinim ar atbilstīgiem tehniskiem un organizatoriskiem pasākumiem, kas nodrošina, ka pārzinis var izpildīt savu pienākumu atbildēt uz pieprasījumiem par III nodaļā paredzēto datu subjekta tiesību īstenošanu;
 - f) palīdz pārzinim nodrošināt 32. līdz 36. pantā minēto pienākumu izpildi, ņemot vērā apstrādes veidu un apstrādātājam pieejamo informāciju;
 - g) pēc apstrādes pakalpojumu sniegšanas pabeigšanas pēc pārziņa izvēles dzēš vai atdod visus personas datus un dzēš esošās kopijas, ja vien Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos nav paredzēta personas datu glabāšana;
 - h) pārzinim dara pieejamu visu informāciju, kas nepieciešama, lai apliecinātu, ka tiek pildīti šajā pantā paredzētie pienākumi, un lai ļautu pārzinim vai citam pārziņa pilnvarotam revidentam veikt revīzijas, tostarp pārbaudes, un sniegtu tajās ieguldījumu.

Attiecībā uz pirmās daļas h) apakšpunktu apstrādātājs nekavējoties informē pārzini, ja, viņaprāt, kāds norādījums pārkāpj šo regulu vai citus Savienības vai dalībvalstu datu aizsardzības noteikumus.

4. Ja apstrādātājs ar līgumu vai citu juridisku aktu saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem piesaista citu apstrādātāju konkrētu apstrādes darbību veikšanai pārziņa vārdā, šim citam apstrādātājam nosaka tos pašus datu aizsardzības pienākumus, kas noteikti līgumā vai citā juridiskā aktā, kas noslēgts starp pārzini un apstrādātāju, kā minēts 3. punktā, jo īpaši pietiekami garantējot, ka tiks īstenoti piemēroti tehniskie un organizatoriskie pasākumi tādā veidā, lai apstrādē tiktu ievērotas šajā regulā noteiktās prasības. Ja minētais cits apstrādātājs nepilda savus datu aizsardzības pienākumus, sākotnējais apstrādātājs paliek pilnībā atbildīgs pārzinim par šā cita apstrādātāja pienākumu izpildi.

5. Apstrādātāja atbilstību apstiprinātam rīcības kodeksam, kā minēts 40. pantā, vai apstiprinātam sertifikācijas mehānismam, kā minēts 42. pantā, var izmantot kā elementu, ar ko apliecina šā panta 1. un 4. punktā minētās pietiekamās garantijas.

6. Neskarot atsevišķu līgumu starp pārzini un apstrādātāju, šā panta 3. un 4. punktā minēto līgumu vai citu juridisku aktu var pilnībā vai daļēji balstīt uz šā panta 7. un 8. punktā minētajām līguma standartklauzulām, tostarp ja tās ir daļa no sertifikāta, kurš pārzinim vai apstrādātājam piešķirts saskaņā ar 42. un 43. pantu.

7. Komisija var izstrādāt līguma standartklauzulas šā panta 3. un 4. punktā minētajiem jautājumiem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 93. panta 2. punktā.

8. Uzraudzības iestāde var pieņemt līguma standartklauzulas šā panta 3. un 4. punktā minētajiem jautājumiem saskaņā ar konsekvences mehānismu, kas minēts 63. pantā.

9. Šā panta 3. un 4. punktā minētais līgums vai cits juridiskais akts ir sagatavots rakstiskā formā, tostarp elektroniski.

10. Neskarot 82., 83. un 84. pantu – ja apstrādātājs pārkāpj šo regulu, nosakot apstrādes nolūkus un līdzekļus, apstrādātāju uzskata par pārzini attiecībā uz minēto apstrādi.

29. pants

Apstrāde pārziņa vai apstrādātāja pakļautībā

Apstrādātājs un jebkura persona, kas darbojas pārziņa vai apstrādātāja pakļautībā un kam ir piekļuve personas datiem, neapstrādā minētos datus citādi, kā vien saskaņā ar pārziņa norādījumiem, ja vien to darīt nepieprasa Savienības vai dalībvalsts tiesību akti.

30. pants

Apstrādes darbību reģistrēšana

1. Katrs pārzinis un attiecīgā gadījumā pārziņa pārstāvis reģistrē tā pakļautībā veiktās apstrādes darbības. Minētajā reģistrā ietver visu šādu informāciju:

- a) pārziņa un attiecīgā gadījumā visu kopīgo pārziņu, pārziņa pārstāvja un datu aizsardzības speciālista, vārds un uzvārds vai nosaukums un kontaktinformācija;
- b) apstrādes nolūki;
- c) datu subjektu kategoriju un personas datu kategoriju apraksts;

- d) to saņēmēju kategorijas, kuriem personas dati ir izpausti vai kuriem tos izpaudīs, tostarp saņēmēji trešās valstīs vai starptautiskās organizācijas;
 - e) attiecīgā gadījumā, informācija par personas datu nosūtīšanu uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju, tostarp šīs trešās valsts vai starptautiskās organizācijas identifikācija, un 49. panta 1. punkta otrajā daļā minētās nosūtīšanas gadījumā – atbilstošo garantiju dokumentācija;
 - f) ja iespējams, paredzētie termiņi dažādu kategoriju datu dzēšanai;
 - g) ja iespējams, 32. panta 1. punktā minēto tehnisko un organizatorisko drošības pasākumu vispārējs apraksts.
2. Katrs apstrādātājs un attiecīgā gadījumā apstrādātāja pārstāvis uztur visu pārziņa vārdā veikto apstrādes darbību kategoriju reģistru, ietverot šādu informāciju:
- a) apstrādātāja vai apstrādātāju vārdi un uzvārdi vai nosaukumi un kontaktinformācija un katra tā pārziņa vārds un uzvārds vai nosaukums un kontaktinformācija, kura vārdā apstrādātājs darbojas, un attiecīgā gadījumā pārziņa vai apstrādātāja pārstāvja un datu aizsardzības speciālista vārds un uzvārds un kontaktinformācija;
 - b) katra pārziņa vārdā veiktās apstrādes kategorijas;
 - c) attiecīgā gadījumā, informācija par personas datu nosūtīšanu uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju, tostarp šīs trešās valsts vai starptautiskās organizācijas identifikācija, un 49. panta 1. punkta otrajā daļā minētās nosūtīšanas gadījumā – atbilstošo garantiju dokumentācija;
 - d) ja iespējams, 32. panta 1. punktā minēto tehnisko un organizatorisko drošības pasākumu vispārējs apraksts.
3. Šā panta 1. un 2. punktā minēto reģistrēšanu veic rakstiski, tostarp elektroniskā formātā.
4. Pārzinis vai apstrādātājs, un attiecīgā gadījumā pārziņa vai apstrādātāja pārstāvis pēc pieprasījuma nodrošina reģistra pieejamību uzraudzības iestādei.
5. Pienākumus, kas minēti 1. un 2. punktā, nepiemēro uzņēmumam vai organizācijai, kas nodarbina mazāk nekā 250 personas, izņemot, ja uzņēmuma vai struktūras veiktā apstrāde varētu radīt risku datu subjektu tiesībām un brīvībām, apstrāde nav neregulāra vai apstrāde ietver īpašas datu kategorijas, kas minētas 9. panta 1. punktā, vai personas datus par sodāmību un pārkāpumiem, kas minēti 10. pantā.

31. pants

Sadarbība ar uzraudzības iestādi

Pārzinis un apstrādātājs un attiecīgā gadījumā pārziņa vai apstrādātāja pārstāvis pēc pieprasījuma sadarbojas ar uzraudzības iestādi tās uzdevumu izpildē.

2. iedaļa

Personas datu drošība

32. pants

Apstrādes drošība

1. Ņemot vērā tehnikas līmeni, īstenošanas izmaksas un apstrādes raksturu, apmēru, kontekstu un nolūkus, kā arī dažādas iespējamības un smaguma pakāpes risku attiecībā uz fizisku personu tiesībām un brīvībām, pārzinis un apstrādātājs īsteno atbilstīgus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, lai nodrošinātu tādu drošības līmeni, kas atbilst riskam, tostarp attiecīgā gadījumā cita starpā:

- a) personas datu pseidonimizāciju un šifrēšanu;

- b) spēju nodrošināt apstrādes sistēmu un pakalpojumu nepārtrauktu konfidencialitāti, integritāti, pieejamību un noturību;
 - c) spēju laicīgi atjaunot personas datu pieejamību un piekļuvi tiem gadījumā, ja ir noticis fizisks vai tehnisks negadījums;
 - d) procesu regulārai tehnisko un organizatorisko pasākumu efektivitātes testēšanai, izvērtēšanai un novērtēšanai, lai nodrošinātu apstrādes drošību.
2. Novērtējot atbilstīgo drošības līmeni, ņem vērā jo īpaši riskus, ko rada apstrāde, jo īpaši nejauša vai nelikumīga nosūtīto, uzglabāto vai citādi apstrādāto personas datu iznīcināšana, nozaudēšana, pārveidošana, neatļauta izpaušana vai piekļuve tiem.
3. Atbilstību apstiprinātam rīcības kodeksam, kā minēts 40. pantā, vai apstiprinātam sertifikācijas mehānismam, kā minēts 42. pantā, var izmantot kā elementu, ar ko apliecina šā panta 1. punktā izklāstīto prasību izpildi.
4. Pārzinis un apstrādātājs veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka jebkura fiziska persona, kas darbojas pārziņa vai apstrādātāja pakļautībā un kam ir piekļuve personas datiem, tos neapstrādā bez pārziņa norādījumiem, izņemot, ja minētajai personai tas jādara saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem.

33. pants

Personas datu aizsardzības pārkāpuma paziņošana uzraudzības iestādei

1. Personas datu aizsardzības pārkāpuma gadījumā pārzinis bez nepamatotas kavēšanās un, ja iespējams, ne vēlāk kā 72 stundu laikā no brīža, kad pārkāpums tam kļuvis zināms, paziņo par personas datu aizsardzības pārkāpumu uzraudzības iestādei, kas ir kompetenta saskaņā ar 55. pantu, izņemot gadījumus, kad ir maz ticams, ka personas datu aizsardzības pārkāpums varētu radīt risku fizisku personu tiesībām un brīvībām. Ja paziņošana uzraudzības iestādei nav notikusi 72 stundu laikā, paziņojumam pievieno kavēšanās iemeslus.
2. Apstrādātājs, tiklīdz tam kļuvis zināms personas datu aizsardzības pārkāpums, bez nepamatotas kavēšanās paziņo par to pārzinim.
3. Paziņojumā, kas minēts 1. punktā, vismaz:
 - a) apraksta personas datu aizsardzības pārkāpuma raksturu, tostarp, ja iespējams, attiecīgo datu subjektu kategorijas un aptuveno skaitu un attiecīgo personas datu ierakstu kategorijas un aptuveno skaitu;
 - b) paziņo datu aizsardzības speciālista vārdu un uzvārdu un kontaktinformāciju vai norāda citu kontaktpunktu, kur var iegūt papildu informāciju;
 - c) apraksta personas datu aizsardzības pārkāpuma iespējamās sekas;
 - d) apraksta pasākumus, ko pārzinis veicis vai ierosinājis veikt, lai novērstu personas datu aizsardzības pārkāpumu, tostarp attiecīgā gadījumā – pasākumus, lai mazinātu tā iespējamās nelabvēlīgās sekas.
4. Ja un ciktāl informāciju nav iespējams sniegt vienlaikus, informāciju var sniegt pa posmiem bez turpmākas nepamatotas kavēšanās.
5. Pārzinis dokumentē visus personas datu aizsardzības pārkāpumus, norādot faktus, kas saistīti ar personas datu pārkāpumu, tā sekas un veiktās koriģējošās darbības. Minētā dokumentācija ļauj uzraudzības iestādei pārbaudīt šā panta ievērošanu.

34. pants

Datu subjekta informēšana par personas datu aizsardzības pārkāpumu

1. Gadījumā, ja personas datu aizsardzības pārkāpums varētu radīt augstu risku fizisku personu tiesībām un brīvībām, pārzinis bez nepamatotas kavēšanās paziņo datu subjektam par personas datu aizsardzības pārkāpumu.

2. Paziņojumā datu subjektam, kas minēts šā panta 1. punktā, izmantojot skaidru un vienkāršu valodu, apraksta personas datu aizsardzības pārkāpuma raksturu un ietver vismaz 33. panta 3. punkta b), c) un d) apakšpunktā paredzēto informāciju un pasākumus.
3. Paziņojums datu subjektam, kā minēts 1. punktā, nav jāsniedz, ja tiek izpildīts jebkurš no šādiem nosacījumiem:
 - a) pārzinis ir īstenojis atbilstīgus tehniskus un organizatoriskus aizsardzības pasākumus un minētie pasākumi ir piemēroti personas datiem, ko skāris personas datu aizsardzības pārkāpums, jo īpaši tādi pasākumi, kas personas datus padara nesaprotamus personām, kurām nav pilnvaru piekļūt datiem, piemēram, šifrēšana;
 - b) pārzinis ir veicis turpmākus pasākumus, ar ko nodrošina, lai, visticamāk, vairs nevarētu materializēties 1. punktā minētais augstais risks attiecībā uz datu subjektu tiesībām un brīvībām;
 - c) tas prasītu nesamērīgi lielas pūles. Šādā gadījumā tā vietā izmanto publisku saziņu vai līdzīgu pasākumu, ar ko datu subjekti tiek informēti vienlīdz efektīvā veidā.
4. Ja pārzinis vēl nav paziņojis datu subjektam par personas datu aizsardzības pārkāpumu, uzraudzības iestāde, apsvērusi iespējamību, ka personas datu pārkāpums varētu radīt augstu risku, var pieprasīt pārzinim paziņot datu subjektam vai var nolemt, ka ir izpildīti visi 3. punktā minētie nosacījumi.

3. iedaļa

Novērtējums par ietekmi uz datu aizsardzību un iepriekšēja apspriešanās

35. pants

Novērtējums par ietekmi uz datu aizsardzību

1. Ja apstrādes veids, jo īpaši, izmantojot jaunās tehnoloģijas un ņemot vērā apstrādes raksturu, apjomu, kontekstu un nolūkus, varētu radīt augstu risku fizisku personu tiesībām un brīvībām, pārzinis pirms apstrādes veic novērtējumu par to, kā plānotās apstrādes darbības ietekmēs personas datu aizsardzību. Vienā novērtējumā var pievērsties tādu līdzīgu apstrādes darbību kopumam, kurām piemīt līdzīgi augsti riski.
2. Pārzinis, veicot novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību, lūdz padomu no datu aizsardzības speciālista, ja tāds ir iecelts.
3. Šā panta 1. punktā minētais novērtējums par ietekmi uz datu aizsardzību jo īpaši ir vajadzīgs šādos gadījumos:
 - a) ar fiziskām personām saistītu personisku aspektu sistemātiska un plaša novērtēšana, kuras pamatā ir automatizēta apstrāde, tostarp profilēšana, un ar kuru pamato lēmumus, kas fiziskai personai rada tiesiskās sekas vai līdzīgi būtiski ietekmē fizisko personu;
 - b) 9. panta 1. punktā minēto īpašo kategoriju datu vai 10. pantā minēto personas datu par sodāmību un pārkāpumiem apstrāde plašā mērogā; vai
 - c) publiski pieejamas zonas sistemātiska uzraudzība plašā mērogā.
4. Uzraudzības iestāde izstrādā un publisko sarakstu ar tiem apstrādes darbību veidiem, attiecībā uz kuriem ir jāveic novērtējums par ietekmi uz datu aizsardzību saskaņā ar 1. punktu. Uzraudzības iestāde minētos sarakstus iesniedz 68. pantā minētajai kolēģijai.
5. Uzraudzības iestāde var izstrādāt un publiskot arī sarakstu ar tiem apstrādes darbību veidiem, attiecībā uz kuriem nav vajadzīgs novērtējums par ietekmi uz datu aizsardzību. Uzraudzības iestāde minētos sarakstus iesniedz kolēģijai.
6. Ja 4. un 5. punktā paredzētais saraksts ietver apstrādes darbības, kas ir saistītas ar preču vai pakalpojumu sniegšanu datu subjektiem vai ar viņu uzvedības novērošanu vairākās dalībvalstīs, vai kas var būtiski ietekmēt personas datu brīvu apriti Savienībā, kompetentā uzraudzības iestāde pirms minētā saraksta pieņemšanas piemēro 63. pantā paredzēto konsekvences mehānismu.

7. Novērtējumā ietver vismaz:

- a) plānoto apstrādes darbību un apstrādes nolūku, tostarp attiecīgā gadījumā pārziņa leģitīmo interešu sistemātisku aprakstu;
- b) novērtējumu par apstrādes darbību nepieciešamību un samērīgumu attiecībā uz nolūkiem;
- c) novērtējumu par 1. punktā minētajiem riskiem datu subjektu tiesībām un brīvībām; un
- d) pasākumus, kas paredzēti risku novēršanai, tostarp garantijas, drošības pasākumus un mehānismus, ar ko nodrošina personas datu aizsardzību un uzskatāmi parāda, ka ir ievērota šī regula, ņemot vērā datu subjektu un citu attiecīgo personu tiesības un leģitīmās intereses.

8. Attiecīgo pārziņu vai apstrādātāju atbilstību 40. pantā minētajam rīcības kodeksam pienācīgi ņem vērā, novērtējot šādu pārziņu vai apstrādātāju veikto apstrādes darbību ietekmi, jo īpaši saistībā ar novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību.

9. Attiecīgā gadījumā pārzinis pieprasa datu subjektu vai viņu pārstāvju viedokli par plānoto apstrādi, neskarot komerciālu vai sabiedrības interešu aizsardzību vai apstrādes darbību drošību.

10. Ja saskaņā ar 6. panta 1. punkta c) vai e) apakšpunktu veiktās apstrādes juridiskais pamats ir noteikts Savienības tiesību aktos vai tās dalībvalsts tiesību aktos, kuri ir piemērojami pārzinim, un minētie tiesību akti reglamentē konkrēto apstrādes darbību vai minēto darbību kopumu, un novērtējums par ietekmi uz datu aizsardzību jau ir veikts kā daļa no vispārējā ietekmes novērtējuma saistībā ar minētā juridiskā pamata pieņemšanu, šā panta 1.–7. punktu nepiemēro, izņemot, ja dalībvalstis uzskata, ka pirms apstrādes darbībām ir jāveic šāds novērtējums.

11. Ja vajadzīgs, pārzinis veic pārskatu, lai novērtētu, vai apstrāde notiek saskaņā ar novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību, vismaz tad, ja ir izmaiņas attiecībā uz apstrādes darbību radīto risku.

36. pants

Iepriekšēja apspriešanās

1. Pārzinis pirms apstrādes apspriežas ar uzraudzības iestādi, ja novērtējumā par ietekmi uz datu aizsardzību saskaņā ar 35. pantu ir norādīts, ka gadījumā, ja pārzinis neveiktu pasākumus riska mazināšanai, apstrāde radītu augstu risku.

2. Ja uzraudzības iestāde uzskata, ka 1. punktā minētā plānotā apstrāde pārkāptu šo regulu, jo īpaši, ja pārzinis nav pietiekami identificējis vai mazinājis risku, uzraudzības iestāde laikposmā līdz astoņām nedēļām no pieprasījuma par apspriešanos saņemšanas sniedz pārzinim un attiecīgā gadījumā apstrādātājam rakstisku padomu un var izmantot savas 58. pantā minētās pilnvaras. Minēto laikposmu var pagarināt par sešām nedēļām, ņemot vērā plānotās apstrādes sarežģītību. Uzraudzības iestāde informē pārzini un attiecīgā gadījumā apstrādātāju par jebkādu šādu pagarinājumu viena mēneša laikā pēc pieprasījuma par apspriešanos saņemšanas, norādot kavēšanās iemeslus. Minētos laikposmus var apturēt līdz brīdim, kamēr uzraudzības iestāde saņem informāciju, ko tā pieprasījusi apspriešanās nolūkiem.

3. Apspriežoties ar uzraudzības iestādi saskaņā ar 1. punktu, pārzinis iesniedz uzraudzības iestādei:

- a) attiecīgā gadījumā pārziņa, kopīgu pārziņu un apstrādē iesaistīto apstrādātāju attiecīgos pienākumus, jo īpaši, lai veiktu apstrādi uzņēmumu grupā;
- b) paredzētās apstrādes nolūkus un līdzekļus;
- c) pasākumus un garantijas, lai nodrošinātu datu subjektu tiesību un brīvību aizsardzību saskaņā ar šo regulu;
- d) attiecīgā gadījumā datu aizsardzības speciālista kontaktinformāciju;

e) 35. pantā paredzēto novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību; un

f) jebkādu citu uzraudzības iestādes prasītu informāciju.

4. Dalībvalstis apspriežas ar uzraudzības iestādi, kamēr tiek gatavots priekšlikums legīslatīvam pasākumam, ko pieņems valsts parlaments, vai regulatīvs pasākums, kas balstās uz šādu legīslatīvu pasākumu, kurš attiecas uz apstrādi.

5. Neatkarīgi no 1. punkta – dalībvalsts tiesību aktos var būt noteikts, ka pārziņiem ir jāapspriežas ar uzraudzības iestādi un jāsaņem no tās iepriekšēja atļauja saistībā ar apstrādi, ko veic pārzinis, lai izpildītu sabiedrības interesēs īstenojamu uzdevumu, tostarp, kad minēto apstrādi veic saistībā ar sociālo aizsardzību un sabiedrības veselību.

4. iedaļa

Datu aizsardzības speciālists

37. pants

Datu aizsardzības speciālista iecelšana

1. Pārzinis un apstrādātājs ieceļ datu aizsardzības speciālistu katrā gadījumā, kad:

a) apstrādi veic publiska iestāde vai struktūra, izņemot tiesas, tām pildot savus uzdevumus;

b) pārziņa vai apstrādātāja pamatdarbība sastāv no apstrādes darbībām, kurām to būtības, apmēra un/vai nolūku dēļ nepieciešama regulāra un sistemātiska datu subjektu novērošana plašā mērogā; vai

c) pārziņa vai apstrādātāja pamatdarbības ietver īpašo kategoriju datu saskaņā ar 9. pantu un 10. pantā minēto personas datu par sodāmību un pārkāpumiem apstrādi plašā mērogā.

2. Uzņēmumu grupa var iecelt vienu datu aizsardzības speciālistu ar noteikumu, ka katrs uzņēmums var viegli sazināties ar datu aizsardzības speciālistu.

3. Ja pārzinis vai apstrādātājs ir publiska iestāde vai struktūra, vienu datu aizsardzības speciālistu var iecelt vairākām šādām iestādēm vai struktūrām, ņemot vērā to organizatorisko uzbūvi un lielumu.

4. Gadījumos, kas nav minēti 1. punktā, pārzinis vai apstrādātājs, vai apvienības un citas struktūras, kas pārstāv pārziņu vai apstrādātāju kategorijas, var iecelt vai – ja tas jādara saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem – ieceļ datu aizsardzības speciālistu. Datu aizsardzības speciālists var rīkoties šādu apvienību un citu struktūru, kas pārstāv pārziņus vai apstrādātājus, uzdevumā.

5. Datu aizsardzības speciālistu ieceļ, pamatojoties uz viņa profesionālo kvalifikāciju, jo īpaši speciālām zināšanām datu aizsardzības tiesību un prakses jomā un spēju pildīt 39. pantā minētos uzdevumus.

6. Datu aizsardzības speciālists var būt pārziņa vai apstrādātāja darbinieks, vai viņš var veikt uzdevumus, pamatojoties uz pakalpojumu līgumu.

7. Pārzinis vai apstrādātājs publisko datu aizsardzības speciālista kontaktinformāciju un paziņo to uzraudzības iestādei.

38. pants

Datu aizsardzības speciālista statuss

1. Pārzinis un apstrādātājs nodrošina, ka datu aizsardzības speciālists tiek pienācīgi un laikus iesaistīts visos jautājumos saistībā ar personas datu aizsardzību.

2. Pārzinis un apstrādātājs atbalsta datu aizsardzības speciālistu 39. pantā minēto uzdevumu izpildē, nodrošinot resursus, kas nepieciešami, lai veiktu minētos uzdevumus, un nodrošinot piekļuvi personas datiem un apstrādes darbībām, un lai viņš uzturētu speciālās zināšanas.
3. Pārzinis un apstrādātājs nodrošina, ka datu aizsardzības speciālists nesaņem nekādus norādījumus attiecībā uz minēto uzdevumu veikšanu. Pārzinis vai apstrādātājs viņu neatlaiž vai viņam nepiemēro sankcijas par viņa uzdevumu veikšanu. Datu aizsardzības speciālists ir tieši atbildīgs pārziņa vai apstrādātāja augstākās vadības priekšā.
4. Datu subjekti var vērsties pie datu aizsardzības speciālista visos jautājumos, kas saistīti ar viņu personas datu apstrādi un šajā regulā paredzēto tiesību īstenošanu.
5. Datu aizsardzības speciālistam ir saistoša slepenības vai konfidencialitātes ievērošana saistībā ar viņa uzdevumu pildīšanu, kā paredzēts Savienības vai dalībvalstu tiesību aktos.
6. Datu aizsardzības speciālists var pildīt citus uzdevumus un pienākumus. Pārzinis vai apstrādātājs nodrošina, lai neviens no minētajiem uzdevumiem un pienākumiem neradītu interešu konfliktu.

39. pants

Datu aizsardzības speciālista uzdevumi

1. Datu aizsardzības speciālistam ir vismaz šādi uzdevumi:
 - a) informēt un konsultēt pārzini vai apstrādātāju un darbiniekus, kuri veic apstrādi, par viņu pienākumiem saskaņā ar šo regulu un ar citiem Savienības vai dalībvalstu noteikumiem par datu aizsardzību;
 - b) uzraudzīt, vai tiek ievērota šī regula, citi Savienības vai dalībvalstu noteikumi par datu aizsardzību un pārziņa vai apstrādātāja politika saistībā ar personas datu aizsardzību, tostarp pienākumu sadali, apstrādes darbībās iesaistīto darbinieku informēšanu un apmācību, un ar to saistītajām revīzijām;
 - c) pēc pieprasījuma sniegt padomus attiecībā uz novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību un pārraudzīt tā īstenošanu saskaņā ar 35. pantu;
 - d) sadarboties ar uzraudzības iestādi;
 - e) būt par uzraudzības iestādes kontaktpunktu jautājumos, kas saistīti ar apstrādi, tostarp 36. pantā minēto iepriekšējo apspriešanos, un attiecīgā gadījumā konsultēt par jebkuru citu jautājumu.
2. Datu aizsardzības speciālists, pildot savus uzdevumus, pienācīgi ņem vērā ar apstrādes darbībām saistīto risku, ņemot vērā apstrādes raksturu, apjomu, kontekstu un nolūku.

5. iedaļa

Rīcības kodeksi un sertifikācija

40. pants

Rīcības kodeksi

1. Dalībvalstis, uzraudzības iestādes, kolēģija un Komisija mudina izstrādāt rīcības kodeksus, kas paredzēti, lai veicinātu šīs regulas atbilstīgu piemērošanu, ņemot vērā dažādo apstrādes nozaru specifiskās iezīmes un mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu konkrētās vajadzības.
2. Apvienības un citas struktūras, kas pārstāv pārziņu vai apstrādātāju kategorijas, var izstrādāt rīcības kodeksus vai tos grozīt vai papildināt, lai precīzi noteiktu, kā piemērojama šī regula, piemēram, attiecībā uz:
 - a) godprātīgu un pārredzamu apstrādi;

- b) pārziņu legītimajām interesēm konkrētos gadījumos;
- c) personas datu vākšanu;
- d) personas datu pseidonimizāciju;
- e) informāciju, ko sniedz sabiedrībai un datu subjektiem;
- f) datu subjektu tiesību īstenošanu;
- g) informāciju, ko sniedz bērniem un bērnu aizsardzību un to, kādā veidā iegūstama tās personas piekrišana, kurai ir vecāku atbildība par bērniem;
- h) pasākumiem un procedūrām, kas minēti 24. un 25. pantā, un pasākumiem, ar ko garantē 32. pantā minēto apstrādes drošību;
- i) uzraudzības iestāžu informēšanu par personas datu aizsardzības pārkāpumiem un šādu personas datu pārkāpumu paziņošanu datu subjektiem;
- j) personas datu nosūtīšanu uz trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām; vai
- k) ārpustiesas procedūrām un citām strīdu risināšanas procedūrām attiecībā uz strīdiem starp pārzini un datu subjektu saistībā ar apstrādi, neskarot datu subjektu tiesības saskaņā ar 77. un 79. pantu.

3. Papildus tam, ka rīcības kodeksus, kas ir apstiprināti atbilstīgi šā panta 5. punktam un vispārēji piemērojami atbilstīgi šā panta 9. punktam, ievēro pārzini vai apstrādātāji, uz kuriem attiecas šī regula, tos var ievērot arī pārzini vai apstrādātāji, uz kuriem atbilstīgi 3. pantam šī regula neattiecas, lai nodrošinātu atbilstošas garantijas, ko piemēro personas datu nosūtīšanai uz trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām saskaņā ar noteikumiem, kas minēti 46. panta 2. punkta e) apakšpunktā. Šādi pārzini vai apstrādātāji, izmantojot līgumiskus vai citus juridiski saistošus instrumentus, uzņemas saistošas un īstenojamās saistības piemērot minētās atbilstošās garantijas, tostarp attiecībā uz datu subjektu tiesībām.

4. Neskarot to uzraudzības iestāžu uzdevumus un pilnvaras, kuras ir kompetentas saskaņā ar 55. vai 56. pantu, šā panta 2. punktā minētajā rīcības kodeksā ir ietverti mehānismi, kas ļauj 41. panta 1. punktā minētajai struktūrai veikt obligāto pārraudzību par to, kā pārzini vai apstrādātāji, kuri apņemas piemērot attiecīgo kodeksu, ievēro tā noteikumus.

5. Šā panta 2. punktā minētās apvienības un citas struktūras, kas plāno izstrādāt rīcības kodeksu vai grozīt vai papildināt esošu rīcības kodeksu, iesniedz rīcības kodeksa, grozījumu vai papildinājumu projektu uzraudzības iestādei, kura saskaņā ar 55. pantu ir kompetenta. Uzraudzības iestāde sniedz atzinumu par to, vai rīcības kodeksa, grozījumu vai papildinājumu projekts ir saskaņā ar šo regulu, un apstiprina minēto rīcības kodeksa, grozījumu vai papildinājumu projektu, ja tā konstatē, ka tas nodrošina pietiekamas atbilstošās garantijas.

6. Ja rīcības kodeksa, grozījumu vai papildinājumu projekts ir apstiprināts saskaņā ar 5. punktu un ja attiecīgais rīcības kodekss neattiecas uz apstrādes darbībām vairākās dalībvalstīs, uzraudzības iestāde reģistrē un publisko kodeksu.

7. Ja rīcības kodeksa projekts attiecas uz apstrādes darbībām vairākās dalībvalstīs, uzraudzības iestāde, kura saskaņā ar 55. pantu ir kompetenta, pirms rīcības kodeksa projektu, grozījumu vai papildinājumu apstiprināšanas 63. pantā noteiktajā kārtībā iesniedz kolēģijai, kas sniedz atzinumu par to, vai minētais rīcības kodeksa projekts, grozījums vai papildinājums ir saskaņā ar šo regulu, vai – gadījumā, kas minēts šā panta 3. punktā – nodrošina atbilstošās garantijas.

8. Ja 7. punktā minētais atzinums apstiprina, ka rīcības kodeksa projekts, grozījums vai papildinājums ir saskaņā ar šo regulu vai – gadījumā, kas minēts 3. punktā – nodrošina atbilstošās garantijas, kolēģija iesniedz atzinumu Komisijai.

9. Komisija, pieņemot īstenošanas aktus, var nolemt, ka saskaņā ar šā panta 8. punktu iesniegts apstiprināts rīcības kodekss, grozījums vai papildinājums ir vispārēji piemērojami Savienībā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 93. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

10. Komisija nodrošina atbilstīgu publicitāti tiem apstiprinātajiem rīcības kodeksiem, par kuriem saskaņā ar 9. punktu pieņemts lēmums, ka tie ir vispārēji piemērojami.

11. Kolēģija visus apstiprinātos rīcības kodeksus, grozījumus un papildinājumus sakopo reģistrā un dara tos publiski pieejamus, izmantojot piemērotus līdzekļus.

41. pants

Apstiprināto rīcības kodeksu pārraudzība

1. Neskarot kompetentās uzraudzības iestādes uzdevumus un pilnvaras, kas minēti 57. un 58. pantā, rīcības kodeksa ievērošanas pārraudzību saskaņā ar 40. pantu var veikt struktūra, kura pienācīgi pārzina kodeksa tematiku un kuru minētajam nolūkam ir akreditējusi kompetentā uzraudzības iestāde.

2. Šā panta 1. punktā paredzēto struktūru var akreditēt, lai pārraudzītu atbilstību rīcības kodeksam, ja minētā struktūra:

- a) kompetentajai uzraudzības iestādei ir uzskatāmi parādījusi, ka darbojas neatkarīgi un pārzina kodeksa tematiku;
- b) ir izstrādājusi kārtību, kas tai ļauj novērtēt, vai attiecīgie pārziņi un apstrādātāji ir tiesīgi piemērot attiecīgo kodeksu, un pārraudzīt, kā tie ievēro kodeksa noteikumus, kā arī periodiski pārskatīt kodeksa darbību;
- c) ir izstrādājusi kārtību un izveidojusi struktūras, lai izskatītu sūdzības par attiecīgā kodeksa pārkāpumiem vai to, kā pārzinis vai apstrādātājs ir īstenojis vai īsteno kodeksu, un lai nodrošinātu, ka minētā kārtība un struktūras ir datu subjektiem un sabiedrībai pārredzamas; un
- d) ir kompetentajai uzraudzības iestādei uzskatāmi parādījusi, ka tās uzdevumi un pienākumi nerada interešu konfliktu.

3. Kompetentā uzraudzības iestāde kolēģijai iesniedz projektu par šā panta 1. punktā minētās struktūras akreditēšanas kritērijiem saskaņā ar 63. pantā minēto konsekvences mehānismu.

4. Neskarot kompetentās uzraudzības iestādes uzdevumus un pilnvaras un VIII nodaļā paredzētos noteikumus, šā panta 1. punktā minētā struktūra, ievērojot atbilstošas garantijas, atbilstīgi rīkojas gadījumos, kad pārzinis vai apstrādātājs izdara attiecīgā kodeksa pārkāpumu, tostarp tā uz laiku vai pavisam izslēdz pārzini vai apstrādātāju no attiecīgā kodeksa. Struktūra informē kompetento uzraudzības iestādi par minētajām darbībām un to veikšanas iemesliem.

5. Kompetentā uzraudzības iestāde atsauc 1. punktā minētās struktūras akreditāciju, ja nav izpildīti vai vairs netiek pildīti akreditācijas nosacījumi vai ja struktūras veiktās darbības pārkāpj šo regulu.

6. Šo pantu nepiemēro apstrādei, ko veic publiskas iestādes un struktūras.

42. pants

Sertifikācija

1. Dalībvalstis, uzraudzības iestādes, kolēģija un Komisija mudina, jo īpaši Savienības līmenī, izveidot datu aizsardzības sertifikācijas mehānismus un datu aizsardzības zīmogus un marķējumus, lai uzskatāmi parādītu, ka apstrādes darbības, ko veic pārziņi un apstrādātāji, atbilst šai regulai. Ņem vērā mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu konkrētās vajadzības.

2. Papildus tam, ka saskaņā ar šā panta 5. punktu apstiprinātus datu aizsardzības sertifikācijas mehānismus, zīmogus vai marķējumus izmanto pārziņi vai apstrādātāji, uz kuriem attiecas šī regula, tos var izmantot, lai pierādītu, ka pārziņi vai apstrādātāji, uz kuriem, ievērojot 3. pantu, šī regula neattiecas, ir nodrošinājuši atbilstošas garantijas, ko piemēro datu nosūtīšanai uz trešām valstīm vai starptautiskajām organizācijām saskaņā ar noteikumiem, kas minēti 46. panta 2. punkta f) apakšpunktā. Šādi pārziņi vai apstrādātāji, izmantojot līgumiskus vai citus juridiski saistošus instrumentus, uzņemas saistošas un īstenojamas saistības piemērot minētās atbilstošas garantijas, tostarp attiecībā uz datu subjektu tiesībām.
3. Sertifikācija ir brīvprātīga un pieejama procesā, kas ir pārredzams.
4. Sertifikācija, ko veic saskaņā ar šo pantu, nemazina pārziņa vai apstrādātāja atbildību attiecībā uz šīs regulas ievērošanu, un tā neskar uzraudzības iestāžu, kuras ir kompetentas saskaņā ar 55. vai 56. pantu, uzdevumus un pilnvaras.
5. Šajā pantā paredzētu sertifikātu izdod 43. pantā minētās sertifikācijas struktūras vai kompetentā uzraudzības iestāde, pamatojoties uz kritērijiem, ko – ievērojot 58. panta 3. punktu – apstiprinājusi minētā kompetentā uzraudzības iestāde vai – ievērojot 63. pantu – kolēģija. Ja kritērijus apstiprinājusi kolēģija, var izdot kopīgu sertifikātu – Eiropas datu aizsardzības zīmogu.
6. Pārziņis vai apstrādātājs, kas savas apstrādes darbības pakļauj minētajam sertifikācijas mehānismam, sniedz visu informāciju 43. pantā paredzētajai sertifikācijas struktūrai vai attiecīgā gadījumā kompetentajai uzraudzības iestādei un nodrošina piekļuvi savām apstrādes darbībām, kas vajadzīga, lai veiktu minēto sertifikācijas procedūru.
7. Sertifikātu pārzinim vai apstrādātājam izdod uz laikposmu, kas nepārsniedz trīs gadus, un to var atjaunot ar tādiem pašiem nosacījumiem, ar noteikumu, ka attiecīgās prasības joprojām ir izpildītas. Attiecīgā gadījumā 43. pantā minētās sertifikācijas struktūras vai kompetentā uzraudzības iestāde atsauc sertifikātu, ja sertifikācijas prasības nav izpildītas vai vairs netiek pildītas.
8. Kolēģija visus sertifikācijas mehānismus un datu aizsardzības zīmogus un marķējumus sakopo reģistrā un dara tos publiski pieejamus, izmantojot jebkādos piemērotus līdzekļus.

43. pants

Sertifikācijas struktūras

1. Neskarot kompetentās uzraudzības iestādes uzdevumus un pilnvaras saskaņā ar 57. un 58. pantu, sertifikātu izdod un atjauno sertifikācijas struktūras, kam ir atbilstīgas specializētās zināšanas datu aizsardzības jomā, pēc tam, kad tās ir informējušas uzraudzības iestādi, lai tā vajadzības gadījumā varētu īstenot savas pilnvaras saskaņā ar 58. panta 2. punkta h) apakšpunktu. Dalībvalstis nodrošina, ka minētās sertifikācijas struktūras akreditē viena vai abas no turpmāk minētajām:
- a) uzraudzības iestāde, kas ir kompetenta, ievērojot 55. vai 56. pantu;
- b) valsts akreditācijas struktūra, kas norādīta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 765/2008 ⁽¹⁾ atbilstīgi EN-ISO/IEC 17065/2012 un papildu prasībām, ko paredzējusi uzraudzības iestāde, kura ir kompetenta, ievērojot 55. vai 56. pantu.
2. Šā panta 1. punktā minētās sertifikācijas struktūras akreditē saskaņā ar minēto punktu tikai tad, ja tās:
- a) kompetentajai uzraudzības iestādei ir uzskatāmi parādījušas, ka darbojas neatkarīgi un pārziņina sertifikācijas tematiku;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

- b) ir apņēmušās ievērot 42. panta 5. punktā minētos kritērijus un to ir apstiprinājusi uzraudzības iestāde, kura ir kompetenta, ievērojot 55. vai 56. pantu, vai – ievērojot 63. pantu – kolēģija;
- c) ir izstrādājušas procedūru, kādā piešķir, periodiski pārskata un atsauc datu aizsardzības sertifikātu, zīmogus un marķējumus;
- d) ir izstrādājušas procedūru un izveidojušas struktūras, lai izskatītu sūdzības par attiecīgās sertifikācijas pārkāpumiem vai to, kā pārzinis vai apstrādātājs ir īstenojis vai īsteno sertifikāciju, un lai nodrošinātu, ka minētā procedūra un struktūras ir datu subjektiem un sabiedrībai pārredzamas; un
- e) kompetentajai uzraudzības iestādei ir uzskatāmi parādījušas, ka to uzdevumi un pienākumi nerada interešu konfliktu.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minēto sertifikācijas struktūru akreditāciju veic, pamatojoties uz kritērijiem, ko apstiprinājusi uzraudzības iestāde, kura ir kompetenta, ievērojot 55. vai 56. pantu, vai kolēģija, ievērojot 63. pantu. Ja akreditāciju veic, ievērojot šā panta 1. punkta b) apakšpunktu, minētās prasības papildina prasības, kas paredzētas Regulā (EK) Nr. 765/2008, un tehniskos noteikumus, kuros aprakstītas sertifikācijas struktūru metodes un procedūras.

4. Šā panta 1. punktā minētās sertifikācijas struktūras ir atbildīgas par to, lai sertifikāts tiktu piešķirts vai šāds sertifikāts tiktu atsaukts pēc pienācīgi veikta novērtējuma, neskarot pārziņa vai apstrādātāja pienākumu ievērot šo regulu. Akreditāciju piešķir uz laikposmu, kas nepārsniedz piecus gadus, un to var atjaunot ar tādiem pašiem nosacījumiem ar noteikumu, ka sertifikācijas struktūra atbilst šajā pantā izklāstītajām prasībām.

5. Šā panta 1. punktā minētās sertifikācijas struktūras sniedz kompetentajām uzraudzības iestādēm informāciju par prasītā sertifikāta piešķiršanas vai atsaukšanas iemesliem.

6. Uzraudzības iestāde viegli pieejamā veidā publisko šā panta 3. punktā minētās prasības un 42. panta 5. punktā minētos kritērijus. Uzraudzības iestādes minētās prasības un kritērijus iesniedz arī kolēģijai. Kolēģija visus sertifikācijas mehānismus un datu aizsardzības zīmogus sakopo reģistrā un dara tos publiski pieejamus, izmantojot jebkādas piemērotus līdzekļus.

7. Neskarot VIII nodaļu, kompetentā uzraudzības iestāde vai valsts akreditācijas struktūra atsauc sertifikācijas struktūras akreditāciju, ievērojot šā panta 1. punktu, ja nav izpildīti vai vairs netiek pildīti akreditācijas nosacījumi vai ja sertifikācijas struktūras veiktās darbības pārkāpj šo regulu.

8. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 92. pantu nolūkā precizēt prasības, kas jāņem vērā attiecībā uz 42. panta 1. punktā minētajiem datu aizsardzības sertifikācijas mehānismiem.

9. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar ko nosaka tehniskos standartus sertifikācijas mehānismiem un datu aizsardzības zīmogiem un marķējumiem, un mehānismus minēto sertifikācijas mehānismu, zīmogu un marķējumu popularizēšanai un atzīšanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 93. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

V NODAĻA

Personas datu nosūtīšana uz trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām

44. pants

Nosūtīšanas vispārīgie principi

Personas datus, kas tiek apstrādāti vai kuros ir paredzēts apstrādāt pēc nosūtīšanas uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju, nosūta tikai tad, ja, ņemot vērā citus šīs regulas noteikumus, pārzinis un apstrādātājs ir ievērojuši šajā nodaļā paredzētos nosacījumus, ietverot arī personas datu tālāku nosūtīšanu no trešās valsts vai starptautiskās organizācijas uz citu trešo valsti vai citu starptautisku organizāciju. Piemēro visus šīs nodaļas noteikumus, lai nodrošinātu, ka nemazinās ar šo regulu garantētais fizisku personu aizsardzības līmenis.

45. pants

Nosūtīšana, pamatojoties uz lēmumu par aizsardzības līmeņa pietiekamību

1. Personas datu nosūtīšanu uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju var veikt, ja Komisija ir nolēmusi, ka trešā valsts, kāda minētās trešās valsts teritorija vai viens vai vairāki konkrēti sektori, vai attiecīgā starptautiskā organizācija nodrošina pietiekamu aizsardzības līmeni. Šādai nosūtīšanai nav nepieciešama nekāda īpaša atļauja.
 2. Izvērtējot aizsardzības līmeņa pietiekamību, Komisija jo īpaši ņem vērā šādus elementus:
 - a) tiesiskums, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana, attiecīgie tiesību akti, gan vispārējie, gan nozaru, tostarp attiecībā uz sabiedrisko drošību, aizsardzību, valsts drošību un krimināltiesībām un publisko iestāžu piekļuvi personas datiem, kā arī šādu tiesību aktu, datu aizsardzības noteikumu, dienesta noteikumu un drošības pasākumu īstenošana, tostarp noteikumi par personas datu tālāku nosūtīšanu uz citu trešo valsti vai starptautisko organizāciju, kurus ievēro minētajā valstī vai minētajā starptautiskajā organizācijā, judikatūra, kā arī tas, vai pastāv efektīvas un tiesiski īstenojamās datu subjektu tiesības un efektīva aizsardzība administratīvā kārtā vai tiesā tiem datu subjektiem, kuru personas datus nosūta;
 - b) tas, vai attiecīgajā trešā valstī vai attiecībā uz starptautisko organizāciju pastāv un efektīvi darbojas viena vai vairākas neatkarīgas uzraudzības iestādes, kuras ir atbildīgas par datu aizsardzības noteikumu ievērošanas nodrošināšanu un īstenošanu, tostarp ar adekvātām izpildes pilnvarām, par palīdzību un konsultāciju sniegšanu datu subjektiem saistībā ar viņu tiesību īstenošanu un par sadarbību ar dalībvalstu uzraudzības iestādēm; un
 - c) starptautiskās saistības, ko ir uzņēmusies attiecīgā trešā valsts vai starptautiskā organizācija, vai citi pienākumi, kas izriet no juridiski saistošām konvencijām vai instrumentiem, kā arī no tās dalības daudzpusējās vai reģionālās sistēmās, jo īpaši saistībā ar personas datu aizsardzību.
 3. Komisija pēc aizsardzības līmeņa pietiekamības izvērtēšanas ar īstenošanas aktu var nolemt, ka trešā valsts, trešās valsts teritorija vai viens vai vairāki konkrēti sektori, vai starptautiska organizācija nodrošina pietiekamu aizsardzības līmeni šā panta 2. punkta nozīmē. Īstenošanas aktā paredz periodiskas, vismaz reizi četros gados notiekošas pārskatīšanas mehānismu, kurā ņem vērā visas attiecīgās norises trešajā valstī vai starptautiskajā organizācijā. Īstenošanas aktā precīzē tā teritoriālo un sektoriālo piemērošanu un attiecīgā gadījumā norāda šā panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto uzraudzības iestādi vai iestādes. Īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 93. panta 2. punktā.
 4. Komisija trešās valstīs un starptautiskajās organizācijās pastāvīgi uzrauga norises, kas varētu ietekmēt saskaņā ar šā panta 3. punktu pieņemto lēmumu un, balstoties uz Direktīvas 95/46/EK 25. panta 6. punktu, pieņemto lēmumu darbību.
 5. Ja pieejamā informācija, jo īpaši pēc šā panta 3. punktā minētās pārskatīšanas, liecina, ka kāda trešā valsts, teritorija vai viens vai vairāki konkrēti sektori trešā valstī, vai kāda starptautiska organizācija vairs nenodrošina pietiekamu aizsardzības līmeni šā panta 2. punkta nozīmē, Komisija, pieņemot īstenošanas aktus, ciktāl tas nepieciešams atcel, groza vai aptur šā panta 3. punktā minēto lēmumu bez atpakaļejoša spēka. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 93. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
- Pienācīgi pamatotu nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ Komisija saskaņā ar procedūru, kura minēta 93. panta 3. punktā, pieņem īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties.
6. Komisija ar trešo valsti vai starptautisko organizāciju sāk konsultācijas, lai labotu stāvokli, kura dēļ saskaņā ar 5. punktu ir pieņemts lēmums.
 7. Saskaņā ar šā panta 5. punktu pieņemts lēmums neskar personas datu nosūtīšanu uz trešo valsti, teritoriju vai vienu vai vairākiem konkrētiem sektoriem minētajā trešā valstī, vai attiecīgu starptautisku organizāciju atbilstīgi 46.–49. pantam.
 8. Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un savā tīmekļa vietnē publicē sarakstu ar tām trešām valstīm, teritorijām un konkrētiem sektoriem trešā valstī un starptautiskām organizācijām, attiecībā uz kurām tā ir pieņēmusi lēmumu, ka ir vai vairs nav nodrošināts pietiekams aizsardzības līmenis.

9. Lēmumi, ko Komisija pieņēmusi, pamatojoties uz Direktīvas 95/46/EK 25. panta 6. punktu, ir spēkā, kamēr tos negroza, neaizstāj vai neatceļ ar Komisijas lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar šā panta 3. vai 5. punktu.

46. pants

Nosūtīšana, pamatojoties uz atbilstošām garantijām

1. Ja nav pieņemts lēmums saskaņā ar 45. panta 3. punktu, pārzinis vai apstrādātājs var nosūtīt personas datus uz trešo valsti vai uz starptautisku organizāciju tikai tad, ja pārzinis vai apstrādātājs ir sniedzis atbilstošas garantijas, un ar nosacījumu, ka datu subjektiem ir pieejamas īstenojamās datu subjekta tiesības un efektīvi tiesiskās aizsardzības līdzekļi.

2. Šā panta 1. punktā minētās atbilstošās garantijas, uzraudzības iestādei neprasot īpašu atļauju, var tikt nodrošinātas ar:

- a) starp publiskām iestādēm vai struktūrām juridiski saistošu un tiesiski īstenojamu instrumentu;
- b) saistošiem uzņēmuma noteikumiem saskaņā ar 47. pantu;
- c) standarta datu aizsardzības klauzulām, ko Komisija pieņem saskaņā ar 93. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru;
- d) standarta datu aizsardzības klauzulām, ko pieņem uzraudzības iestāde un apstiprina Komisija saskaņā ar 93. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru;
- e) saskaņā ar 40. pantu apstiprinātu rīcības kodeksu kopā ar trešās valsts datu pārziņa vai apstrādātāja saistošām un tiesiski īstenojamām saistībām piemērot atbilstošās garantijas, tostarp attiecībā uz datu subjekta tiesībām; vai
- f) saskaņā ar 42. pantu apstiprinātu sertifikācijas mehānismu kopā ar trešās valsts datu pārziņa vai apstrādātāja saistošām un tiesiski īstenojamām saistībām piemērot atbilstošās garantijas, tostarp attiecībā uz datu subjektu tiesībām.

3. Ja kompetentā uzraudzības iestāde dod tādu atļauju, tad 1. punktā minētās atbilstošās garantijas var arī nodrošināt jo īpaši ar:

- a) starp pārzini vai apstrādātāju un trešā valstī vai starptautiskā organizācijā esošu pārzini, apstrādātāju vai personas datu saņēmēju noslēgtu līgumu klauzulām; vai
- b) noteikumiem, kuri iekļaujami administratīvajās vienošanās starp publiskām iestādēm vai struktūrām un kuri ietver īstenojamās un efektīvas datu subjektu tiesības.

4. Uzraudzības iestāde šā panta 3. punktā minētajos gadījumos piemēro konsekvences mehānismu, kas minēts 63. pantā.

5. Dalībvalsts vai uzraudzības iestādes atļaujas, kas izsniegtas saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 26. panta 2. punktu, ir spēkā, kamēr minētā uzraudzības iestāde tās vajadzības gadījumā negroza, neaizstāj vai neatceļ. Lēmumi, ko Komisija pieņēmusi, pamatojoties uz Direktīvas 95/46/EK 26. panta 4. punktu, ir spēkā, kamēr tos vajadzības gadījumā negroza, neaizstāj vai neatceļ ar Komisijas lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar šā panta 2. punktu.

47. pants

Saistoši uzņēmuma noteikumi

1. Kompetentā uzraudzības iestāde apstiprina saistošos uzņēmuma noteikumus saskaņā ar 63. pantā minēto konsekvences mehānismu ar noteikumu, ka tie:

- a) ir juridiski saistoši, un tie tiek piemēroti, un tos īsteno katrs attiecīgais uzņēmumu grupas loceklis vai katrs tādas uzņēmējiesabiedrību grupas loceklis, kas iesaistīti kopīgā saimnieciskā darbībā, tostarp to darbinieki;

- b) skaidri piešķir īstenojamās tiesības datu subjektiem attiecībā uz personas datu apstrādi; un
- c) atbilst 2. punktā izklāstītajām prasībām.

2. Saistošajos uzņēmuma noteikumos, kas minēti 1. punktā, norāda vismaz:

- a) katras uzņēmumu grupas vai uzņēmējiesabiedrību grupas, kas iesaistīta kopīgā saimnieciskā darbībā, un katra tās locekļa struktūru un kontaktinformāciju;
- b) datu nosūtīšanu vai vairākkārtēju nosūtīšanu, ietverot personas datu kategorijas, apstrādes veidu un nolūkus, attiecīgo datu subjektu veidu un attiecīgās trešās valsts vai valstu identifikāciju;
- c) to juridiski gan iekšēji, gan ārēji saistošo raksturu;
- d) vispārīgo datu aizsardzības principu piemērošanu, jo īpaši nolūka ierobežojumus, datu minimizēšanu, ierobežotus glabāšanas laikposmus, datu kvalitāti, integrētu datu aizsardzību un datu aizsardzību pēc noklusējuma, apstrādes juridisko pamatu, konkrētu personas datu kategoriju apstrādi, pasākumus datu drošības nodrošināšanai un prasības attiecībā uz tālāku nosūtīšanu struktūrām, uz kurām neattiecas saistoši uzņēmuma noteikumi;
- e) datu subjektu tiesības attiecībā uz apstrādi un līdzekļus minēto tiesību īstenošanai, ietverot tiesības nebūt tādu lēmumu subjektam, kuru pamatā ir vienīgi automatizēta apstrāde, tostarp profilēšana, saskaņā ar 22. pantu, tiesības iesniegt sūdzību kompetentai uzraudzības iestādei un kompetentai tiesai dalībvalstīs saskaņā ar 79. pantu un tiesības uz tiesību aizsardzību un vajadzības gadījumā uz kompensāciju saistošo uzņēmuma noteikumu pārkāpuma gadījumā;
- f) pārziņa vai apstrādātāja, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalsts teritorijā, piekrišanu, ka tas uzņemas atbildību par saistošo uzņēmuma noteikumu pārkāpumu, ko izdara jebkurš attiecīgais loceklis, kas neveic uzņēmējdarbību Savienībā; pārziņi vai apstrādātāju pilnībā vai daļēji atbrīvo no minētās atbildības tikai tad, ja pierāda, ka minētais loceklis nav atbildīgs par notikumu, ar ko nodarīts kaitējums;
- g) kā papildus 13. un 14. pantā minētajai informācijai datu subjektam tiek sniegta informācija par saistošiem uzņēmuma noteikumiem, jo īpaši par noteikumiem, kas minēti šā punkta d), e) un f) apakšpunktā;
- h) jebkura saskaņā ar 37. pantu ieceltā datu aizsardzības speciālista uzdevumus vai jebkuras citas personas vai vienības uzdevumus, kas ir atbildīga par to, lai uzraudzītu, kā uzņēmumu grupā vai uzņēmējiesabiedrību grupā, kas iesaistīta kopīgā saimnieciskā darbībā, tiek ievēroti saistošie uzņēmuma noteikumi, kā arī uzdevumu uzraudzīt apmācības un sūdzību izskatīšanu;
- i) sūdzību procedūras;
- j) uzņēmumu grupā vai uzņēmējiesabiedrību grupā, kas iesaistīta kopīgā saimnieciskā darbībā, izveidotos mehānismus, lai nodrošinātu verifikāciju par saistošo uzņēmuma noteikumu ievērošanu. Šādi mehānismi ietver datu aizsardzības revīziju un metodes, ar kurām nodrošina korektīvu rīcību, lai aizsargātu datu subjekta tiesības. Šādas verifikācijas rezultāti būtu jāpaziņo h) apakšpunktā minētai personai vai vienībai un uzņēmumu grupas kontrolējošā uzņēmuma valdei vai uzņēmējiesabiedrību grupas, kas iesaistīta kopīgā saimnieciskā darbībā, valdei, un tiem pēc pieprasījuma vajadzētu būt pieejamiem kompetentajai uzraudzības iestādei;
- k) mehānismus, kas izveidoti, lai ziņotu par izmaiņām noteikumos un tās reģistrētu, un lai paziņotu par minētajām izmaiņām uzraudzības iestādei;
- l) sadarbības mehānismu ar uzraudzības iestādi, lai nodrošinātu, ka visi uzņēmumu grupas vai uzņēmējiesabiedrību grupas, kas iesaistīta kopīgā saimnieciskā darbībā, locekļi ievēro noteikumus, jo īpaši darot uzraudzības iestādei pieejamus j) apakšpunktā minēto pasākumu verifikāciju rezultātus;
- m) mehānismus, lai ziņotu kompetentajai uzraudzības iestādei par jebkādam juridiskajām prasībām, kuras uzņēmumu grupas vai uzņēmējiesabiedrību grupas, kas iesaistīta kopīgā saimnieciskā darbībā, loceklim piemēro trešā valstī un kurām var būt ievērojama nelabvēlīga ietekme uz garantijām, ko paredz saistoši uzņēmuma noteikumi; un
- n) piemērotu datu aizsardzības apmācību personālam, kuram ir pastāvīga vai regulāra piekļuve personas datiem.

3. Komisija var noteikt formātu un procedūras informācijas apmaiņai starp pārziņiem, apstrādātājiem un uzraudzības iestādēm saistībā ar saistošiem uzņēmuma noteikumiem šā panta nozīmē. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 93. panta 2. punktā.

48. pants

Datu nosūtīšana vai izpaušana, kas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem nav atļauta

Neskarot citus nosūtīšanas pamatus saskaņā ar šo nodaļu, ikviens trešās valsts tiesas spriedums un ikviens trešās valsts administratīvās iestādes lēmums, kurā pārzinim vai apstrādātājam pieprasīts nosūtīt vai izpaust personas datus, var tikt atzīts vai būt izpildāms vienīgi tad, ja tas ir balstīts uz starptautisku nolīgumu, piemēram, savstarpējas tiesiskās palīdzības līgumu, kas ir spēkā starp pieprasītāju trešo valsti un Savienību vai kādu tās dalībvalsti.

49. pants

Atkāpes īpašās situācijās

1. Ja nav pieņemts lēmums par aizsardzības līmeņa pietiekamību saskaņā ar 45. panta 3. punktu vai nav nodrošinātas atbilstošas garantijas saskaņā ar 46. pantu, tostarp saistoši uzņēmuma noteikumi, personas datu nosūtīšana vai vairāk-kārtēja nosūtīšana uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju notiek tikai tad, ja izpildīts viens no turpmāk minētajiem nosacījumiem:

- a) datu subjekts ir skaidri piekritis ierosinātajai nosūtīšanai pēc tam, kad ir ticis informēts par iespējamajiem riskiem, ko šāda nosūtīšana var radīt datu subjektam lēmuma par aizsardzības līmeņa pietiekamību un atbilstošu garantiju trūkuma dēļ;
- b) nosūtīšana ir vajadzīga, lai izpildītu līgumu starp datu subjektu un pārzini vai īstenotu pasākumus pirms līguma noslēgšanas, kas pieņemti pēc datu subjekta pieprasījuma;
- c) nosūtīšana ir vajadzīga līguma noslēgšanai starp pārzini un citu fizisku vai juridisku personu datu subjekta interesēs vai šāda līguma izpildei;
- d) nosūtīšana ir nepieciešama, ja ir svarīgi iemesli sabiedrības interesēs;
- e) nosūtīšana ir vajadzīga, lai celtu, īstenotu vai aizstāvētu likumīgas prasības;
- f) nosūtīšana ir vajadzīga, lai aizsargātu datu subjekta vai citu personu īpaši svarīgas intereses, ja datu subjekts ir fiziski vai tiesiski nespējīgs dot savu piekrišanu;
- g) nosūtīšanu izdara no reģistra, kurš saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem ir paredzēts, lai sniegtu informāciju sabiedrībai, un kuru var izmantot vai nu plaša sabiedrība, vai jebkura persona, kas var pierādīt savas legītīmās intereses, taču vienīgi tiktāl, ciktāl konkrētajā gadījumā tiek pildīti Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos paredzētie izmantošanas nosacījumi.

Ja nosūtīšanu nevar balstīt uz 45. vai 46. pantā ietvertu noteikumu, tostarp noteikumu par saistošiem uzņēmuma noteikumiem, un nav piemērojama neviena no atkāpēm īpašās situācijās saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, nosūtīšana uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju var notikt tikai tad, ja nosūtīšana neatkārtojas, attiecas vienīgi uz ierobežotu skaitu datu subjektu, ir vajadzīga pārziņa pārliecinošām legītīmām interesēm, attiecībā uz kurām datu subjekta intereses vai tiesības un brīvības nav svarīgākas, un pārzinis ir novērtējis visus apstākļus saistībā ar datu nosūtīšanu un, pamatojoties uz minēto novērtējumu, ir sniedzis atbilstošas garantijas attiecībā uz personas datu aizsardzību. Pārzinis par nosūtīšanu informē uzraudzības iestādi. Papildus 13. un 14. pantā minētās informācijas sniegšanai pārzinis informē datu subjektu par nosūtīšanu un par pārliecinošām legītīmām interesēm.

2. Nosūtot datus saskaņā ar 1. punkta pirmās daļas g) apakšpunktu, nenosūta pilnīgi visus reģistrā ietvertos personas datus vai veselās personas datu kategorijas. Ja reģistrs ir paredzēts, lai to varētu izmantot personas, kurām ir legītīmas intereses, datus nosūta tikai pēc minēto personu pieprasījuma vai ja šīs personas ir datu saņēmēji.

3. Šā panta 1. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktu un otro daļu nepiemēro publisko iestāžu darbībai, kad tās īsteno savas publiskās pilnvaras.
4. Sabiedrības intereses, kas minētas 1. punkta pirmās daļas d) apakšpunktā, ir atzītas Savienības tiesībās vai tās dalībvalsts tiesībās, kas ir piemērojamas pārzinim.
5. Ja nav lēmuma par aizsardzības līmeņa pietiekamību, Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos, ja ir svarīgi iemesli sabiedrības interesēs, skaidri nosaka ierobežojumus attiecībā uz konkrētu kategoriju personas datu nosūtīšanu uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju. Dalībvalstis par jebkādiem šādiem noteikumiem paziņo Komisijai.
6. Pārzinis vai apstrādātājs 30. pantā minētajos datu reģistros dokumentē novērtējumu, kā arī šā panta 1. punkta otrajā daļā izklāstītās atbilstošās garantijas.

50. pants

Starptautiskā sadarbība personas datu aizsardzības jomā

Attiecībā uz trešām valstīm un starptautiskām organizācijām Komisija un uzraudzības iestādes veic atbilstošus pasākumus, lai:

- a) izstrādātu starptautiskās sadarbības mehānismus, kas veicina personas datu aizsardzības tiesību aktu efektīvu izpildi;
- b) sniegtu starptautisku savstarpēju palīdzību personas datu aizsardzības tiesību aktu izpildei, ietverot paziņošanu, sūdzību tālāku nosūtīšanu, palīdzību izmeklēšanai un informācijas apmaiņu, ievērojot atbilstošas garantijas attiecībā uz personas datu aizsardzību un citas pamattiesības un pamatbrīvības;
- c) iesaistītu attiecīgās ieinteresētās personas diskusijās un pasākumos, kuru mērķis ir padziļināt starptautisko sadarbību datu aizsardzības tiesību aktu izpildē;
- d) veicinātu personas datu aizsardzības tiesību aktu un prakses piemēru apmaiņu un dokumentēšanu, tostarp attiecībā uz jurisdikcijas konfliktiem ar trešām valstīm.

VI NODAĻA

Neatkarīgas uzraudzības iestādes

1. iedaļa

Neatkarība

51. pants

Uzraudzības iestāde

1. Katra dalībvalsts paredz, ka viena vai vairākas neatkarīgas publiskas iestādes ir atbildīgas par šīs regulas piemērošanas uzraudzību, lai aizsargātu fizisku personu pamattiesības un pamatbrīvības saistībā ar apstrādi un veicinātu personas datu brīvu apriti Savienībā ("uzraudzības iestāde").
2. Katra uzraudzības iestāde palīdz nodrošināt šīs regulas konsekventu piemērošanu visā Savienībā. Minētajā nolūkā uzraudzības iestādes sadarbojas cita ar citu un ar Komisiju saskaņā ar VII nodaļu.
3. Ja dalībvalstī ir vairāk nekā viena uzraudzības iestāde, minētā dalībvalsts ieceļ uzraudzības iestādi, kas pārstāv minētās iestādes kolēģijā, un izstrādā mehānismus, kas nodrošina, ka pārējās iestādes ievēro 63. panta noteikumus par konsekvences mehānismu.
4. Līdz 2018. gada 25. maijam katra dalībvalsts paziņo Komisijai noteikumus, ko tā pieņem saskaņā ar šo nodaļu, un nekavējoties paziņo Komisijai par jebkuriem turpmākiem šo noteikumu grozījumiem.

52. pants

Neatkarība

1. Katra uzraudzības iestāde rīkojas pilnīgi neatkarīgi, pildot savus uzdevumus un īstenojot savas pilnvaras saskaņā ar šo regulu.
2. Katras uzraudzības iestādes loceklis vai locekļi, pildot uzdevumus un īstenojot pilnvaras saskaņā ar šo regulu, ir brīvi no ārējas – tiešas vai netiešas – ietekmes un ne no viena nelūdz un nepieņem norādījumus.
3. Katras uzraudzības iestādes loceklis vai locekļi atturas veikt jebkādas darbības, kas nav savienojamas ar viņu pienākumiem, un, esot amatā, neuzņemas nekādu citu nesavienojamu algotu vai nealgotu darbu.
4. Katra dalībvalsts nodrošina, lai katrai uzraudzības iestādei būtu piešķirti cilvēkresursi, tehniskie un finanšu resursi, telpas un infrastruktūra, kas nepieciešami efektīvai tās uzdevumu izpildei un pilnvaru īstenošanai, tostarp arī tādu uzdevumu izpildei un pilnvaru īstenošanai, kuri jāveic saistībā ar savstarpējo palīdzību, sadarbību un dalību kolēģijā.
5. Katra dalībvalsts nodrošina, lai katra uzraudzības iestāde izraudzītos personālu un lai tai būtu pašai savs personāls, kas būtu pakļauts vienīgi attiecīgās uzraudzības iestādes locekļa vai locekļu vadībai.
6. Katra dalībvalsts nodrošina, lai katra uzraudzības iestāde būtu pakļauta tādai finanšu kontrolei, kas neietekmē tās neatkarību, un lai tai būtu atsevišķs publisks gada budžets, kas var būt daļa no kopējā valsts budžeta.

53. pants

Vispārīgi noteikumi par uzraudzības iestādes locekļiem

1. Dalībvalstis paredz, ka katru to uzraudzības iestāžu locekli, izmantojot pārredzamu procedūru, amatā ieceļ:
 - to parlamenti,
 - to valdības,
 - to valsts vadītāji vai
 - neatkarīga struktūra, kurai saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem ir uzticēta iecelšana amatā.
2. Katram loceklim ir tāda kvalifikācija, pieredze un prasmes, jo īpaši personas datu aizsardzības jomā, kuras vajadzīgas, lai pildītu savus pienākumus un īstenotu savas pilnvaras.
3. Locekļa pienākumi beidzas līdz ar amata pilnvaru termiņa beigām, atkāpjoties no amata vai atlaišanas gadījumā, saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.
4. Locekli atbrīvo no amata tikai amata pienākumu smaga pārkāpuma gadījumos vai tad, ja viņš vairs neatbilst nosacījumiem, kas izvirzīti, lai pildītu pienākumus.

54. pants

Noteikumi par uzraudzības iestādes izveidi

1. Katra dalībvalsts tiesību aktos paredz visu turpmāk minēto:
 - a) katras uzraudzības iestādes izveidi;

- b) kvalifikāciju un atbilstības nosacījumus, kas izvirzīti iecelšanai par locekli katrā no uzraudzības iestādēm;
- c) noteikumus un procedūras locekļa vai locekļu iecelšanai katrā uzraudzības iestādē;
- d) tādu locekļa vai locekļu amata pilnvaru laiku katrā uzraudzības iestādē, kurš nav mazāks par četriem gadiem, izņemot pirmo iecelšanu pēc 2016. gada 24. maija, kad daļēji var iecelt uz īsāku laiku, ja tas ir nepieciešams, lai aizsargātu uzraudzības iestādes neatkarību, šim nolūkam amatā iecelšanas procedūru rīkojot ar laika nobīdi;
- e) to, vai katras uzraudzības iestādes locekli vai locekļus var atkārtoti iecelt amatā un, ja var, tad uz cik pilnvaru termiņiem;
- f) nosacījumus attiecībā uz katras uzraudzības iestādes locekļa vai locekļu un personāla pienākumiem, aizliegumus attiecībā uz rīcību, ieņemamajiem amatiem un priekšrocībām, kas nav ar tiem savienojami, esot amatā un pēc pilnvaru termiņa beigām, un noteikumus attiecībā uz nodarbinātības pārtraukšanu.

2. Katras uzraudzības iestādes loceklis vai locekļi un personāls saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem ievēro pienākumu glabāt dienesta noslēpumu, gan esot amatā, gan arī pēc pilnvaru termiņa beigām, attiecībā uz jebkādu konfidenciālu informāciju, ko tie ir ieguvuši, pildot savus amata pienākumus vai īstenojot pilnvaras. Viņu pilnvaru laikā minētais pienākums glabāt dienesta noslēpumu jo īpaši attiecas uz fizisku personu ziņojumiem par šīs regulas pārkāpumiem.

2. iedaļa

Kompetence, uzdevumi un pilnvaras

55. pants

Kompetence

1. Katra uzraudzības iestāde savas dalībvalsts teritorijā ir kompetenta pildīt uzticētos uzdevumus un īstenot pilnvaras, ko tai piešķir saskaņā ar šo regulu.
2. Ja apstrādi veic publiska iestāde vai privāta struktūra, kas darbojas saskaņā ar 6. panta 1. punkta c) vai e) apakšpunktu, par to ir atbildīga attiecīgās dalībvalsts uzraudzības iestāde. Šādos gadījumos 56. pantu nepiemēro.
3. Uzraudzības iestādes nav kompetentas uzraudzīt apstrādes darbības, ko veic tiesa, pildot savus uzdevumus.

56. pants

Vadošās uzraudzības iestādes kompetence

1. Neskarot 55. pantu, galvenās uzņēmējdarbības vietas vai pārziņa vai apstrādātāja darbības vietas uzraudzības iestāde ir kompetenta rīkoties kā vadošā uzraudzības iestāde attiecībā uz minētā pārziņa vai apstrādātāja veiktu pārrobežu apstrādi saskaņā ar 60. pantā paredzēto procedūru.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, ikviena uzraudzības iestāde ir kompetenta izskatīt tai iesniegto sūdzību vai iespējamu šīs regulas pārkāpumu, ja lietas priekšmets attiecas vienīgi uz uzņēmējdarbības vietu tās dalībvalstī vai būtiski ietekmē datu subjektus vienīgi tās dalībvalstī.
3. Šā panta 2. punktā minētajos gadījumos uzraudzības iestāde nekavējoties par minēto jautājumu informē vadošo uzraudzības iestādi. Trīs nedēļu laikā pēc informēšanas vadošā uzraudzības iestāde nolemj, vai tā izskatīs vai neizskatīs jautājumu saskaņā ar 60. pantā paredzēto procedūru, ņemot vērā to, vai pārzinis vai apstrādātājs veic uzņēmējdarbību tajā dalībvalstī, kuras uzraudzības iestāde sniegusi informāciju.

4. Ja vadošā uzraudzības iestāde nolēmj izskatīt jautājumu, piemēro 60. pantā paredzēto procedūru. Uzraudzības iestāde, kas informēja vadošo uzraudzības iestādi, vadošajai uzraudzības iestādei var iesniegt lēmuma projektu. Vadošā uzraudzības iestāde maksimāli ņem vērā minēto projektu, kad tā izstrādā 60. panta 3. punktā minēto lēmuma projektu.
5. Ja vadošā uzraudzības iestāde nolēmj neizskatīt jautājumu, tā uzraudzības iestāde, kas informēja vadošo uzraudzības iestādi, izskata jautājumu saskaņā ar 61. un 62. pantu.
6. Vadošā uzraudzības iestāde ir vienīgais pārziņa vai apstrādātāja partneris saistībā ar minētā pārziņa vai apstrādātāja veiktu pārrobežu apstrādi.

57. pants

Uzdevumi

1. Neskarot citus uzdevumus, kas noteikti ar šo regulu, ikviena uzraudzības iestāde savā teritorijā:
 - a) uzrauga un īsteno šīs regulas piemērošanu;
 - b) veicina sabiedrības informētību un izpratni par riskiem, noteikumiem, garantijām un tiesībām saistībā ar apstrādi. Īpašu uzmanību pievērš darbībām, kas konkrēti attiecas uz bērniem;
 - c) saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem konsultē valsts parlamentu, valdību un citas iestādes un struktūras par likumdošanas un administratīviem pasākumiem saistībā ar fizisku personu tiesību un brīvību aizsardzību attiecībā uz apstrādi;
 - d) veicina pārziņu un apstrādātāju izpratni par pienākumiem, ko tiem uztic saskaņā ar šo regulu;
 - e) pēc pieprasījuma sniedz informāciju ikvienam datu subjektam par viņu tiesību īstenošanu saskaņā ar šo regulu un, ja nepieciešams, minētajā nolūkā sadarbojas ar citu dalībvalstu uzraudzības iestādēm;
 - f) izskata kāda datu subjekta, struktūras vai organizācijas, vai apvienības iesniegtās sūdzības saskaņā ar 80. pantu, atbilstošā apjomā izmeklē jautājumu un saprātīgā termiņā informē sūdzības iesniedzēju par lietas virzību un izmeklēšanas rezultātiem, jo īpaši, ja ir nepieciešama papildus izmeklēšana vai koordinācija ar citu uzraudzības iestādi;
 - g) sadarbojas ar citām uzraudzības iestādēm, tostarp apmainās ar informāciju un sniedz savstarpēju palīdzību, lai nodrošinātu konsekvētu šīs regulas piemērošanu un izpildi;
 - h) veic izmeklēšanu par šīs regulas piemērošanu, tostarp, pamatojoties uz informāciju, kas saņemta no citas uzraudzības iestādes vai citas publiskās iestādes;
 - i) pārrauga attiecīgas attīstības tendences, ciktāl tās ietekmē personas datu aizsardzību, un jo īpaši informācijas un komunikācijas tehnoloģiju un komercprakses attīstību;
 - j) apstiprina 28. panta 8. punktā un 46. panta 2. punkta d) apakšpunktā minētās līguma standartklauzulas;
 - k) izveido un uztur sarakstu attiecībā uz prasību veikt novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību saskaņā ar 35. panta 4. punktu;
 - l) sniedz padomus par 36. panta 2. punktā minētajām apstrādes darbībām;
 - m) veicina rīcības kodeksu izstrādi saskaņā ar 40. panta 1. punktu un saskaņā ar 40. panta 5. punktu sniedz atzinumu un apstiprina šādus rīcības kodeksus, kas sniedz pietiekamas garantijas;
 - n) veicina datu aizsardzības sertifikācijas mehānismu un datu aizsardzības zīmogu un marķējumu izveidi saskaņā ar 42. panta 1. punktu un apstiprina sertifikācijas kritērijus saskaņā ar 42. panta 5. punktu;
 - o) attiecīgā gadījumā veic periodisku pārbaudi tiem sertifikātiem, kas izsniegti saskaņā ar 42. panta 7. punktu;

- p) izstrādā un publicē akreditācijas kritērijus, lai akreditētu struktūru, kas uzrauga rīcības kodeksus, saskaņā ar 41. pantu un sertifikācijas struktūru saskaņā ar 43. pantu;
- q) veic akreditāciju struktūrai, kas uzrauga rīcības kodeksus, saskaņā ar 41. pantu un sertifikācijas struktūrai saskaņā ar 43. pantu;
- r) apstiprina 46. panta 3. punktā minētās līguma klauzulas un noteikumus;
- s) apstiprina saistošos uzņēmuma noteikumus saskaņā ar 47. pantu;
- t) veicina kolēģijas darbības;
- u) uztur iekšēju reģistru par šīs regulas pārkāpumiem un saskaņā ar 58. panta 2. punktu veiktajiem pasākumiem; un
- v) pilda jebkādu citu uzdevumu saistībā ar personas datu aizsardzību.

2. Katra uzraudzības iestāde atvieglo 1. punkta f) apakšpunktā minēto sūdzību iesniegšanu ar tādiem pasākumiem kā, piemēram, sūdzības iesniegšanas veidlapu, kuru var aizpildīt arī elektroniski, neizslēdzot arī iespēju izmantot citus saziņas līdzekļus.

3. Attiecībā uz datu subjektu un attiecīgā gadījumā datu aizsardzības speciālistu katra uzraudzības iestāde savus uzdevumus veic bez maksas.

4. Ja pieprasījumi ir acīmredzami nepamatoti vai pārmērīgi, jo īpaši to regulāras atkārtotības dēļ, uzraudzības iestāde var iekasēt saprātīgu samaksu, kas balstīta uz administratīvām izmaksām, vai atteikties veikt pieprasīto darbību. Uzraudzības iestādes pienākums ir pierādīt, ka pieprasījums ir acīmredzami nepamatots vai pārmērīgs.

58. pants

Pilnvaras

1. Katrai uzraudzības iestādei ir visas šādas izmeklēšanas pilnvaras:

- a) izdot rīkojumu pārzinim un apstrādātājam, un attiecīgā gadījumā pārziņa vai apstrādātāja pārstāvim sniegt visu informāciju, kas nepieciešama tās uzdevumu veikšanai;
- b) veikt izmeklēšanas, izmantojot datu aizsardzības revīzijas;
- c) veikt pārbaudi tiem sertifikātiem, kas izsniegti saskaņā ar 42. panta 7. punktu;
- d) paziņot pārzinim vai apstrādātājam par aizdomām par šīs regulas iespējamu pārkāpšanu;
- e) iegūt no pārziņa un apstrādātāja piekļuvi visiem personas datiem un visai informācijai, kas nepieciešama tās uzdevumu veikšanai;
- f) iegūt piekļuvi visām pārziņa un apstrādātāja telpām, tostarp jebkādam datu apstrādes iekārtām un līdzekļiem, saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts procesuālajiem tiesību aktiem.

2. Katrai uzraudzības iestādei ir visas šādas korektīvās pilnvaras:

- a) brīdināt pārzini vai apstrādātāju, ka ar paredzētajām apstrādes darbībām, iespējams, var tikt pārkāpti šīs regulas noteikumi;
- b) izteikt rājienu pārzinim vai apstrādātājam, ja ar apstrādes darbībām ir tikuši pārkāpti šīs regulas noteikumi;
- c) izdot rīkojumu pārzinim vai apstrādātājam izpildīt datu subjekta pieprasījumu īstenot viņam saskaņā ar šo regulu piešķirtās tiesības;

- d) izdot rīkojumu pārzinim vai apstrādātājam saskaņot apstrādes darbības ar šīs regulas noteikumiem, vajadzības gadījumā – konkrētā veidā un konkrētā laikposmā;
- e) izdot rīkojumu pārzinim paziņot datu subjektam par personas datu aizsardzības pārkāpumu;
- f) uzlikt pagaidu vai galīgu apstrādes ierobežojumu, tostarp aizliegumu;
- g) izdot rīkojumu par personas datu labošanu vai dzēšanu, vai apstrādes ierobežošanu, ievērojot 16., 17. un 18. pantu, un par šādām darbībām informēt saņēmējus, kuriem personas dati ir izpausti, ievērojot 17. panta 2. punktu un 19. pantu;
- h) atsaukt sertifikātu vai izdot rīkojumu sertifikācijas struktūrai atsaukt sertifikātu, kurš izsniegts, ievērojot 42. un 43. pantu, vai izdot rīkojumu sertifikācijas struktūrai neizsniegt sertifikātu, ja nav izpildītas vai vairs netiek pildītas sertifikācijas prasības;
- i) piemērot administratīvu naudas sodu saskaņā ar 83. pantu, papildinot vai aizstājot šajā punktā minētos pasākumus atkarībā no katras konkrētās lietas apstākļiem;
- j) izdot rīkojumu apturēt datu plūsmu pie saņēmēja trešā valstī vai pie starptautiskas organizācijas.

3. Katrai uzraudzības iestādei ir visas šādas atļauju izsniegšanas un padomdevēja pilnvaras:

- a) konsultēt pārzini saskaņā ar 36. pantā minēto iepriekšējās apspriešanās procedūru;
- b) pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma sniegt atzinumus valsts parlamentam, dalībvalsts valdībai vai – saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem – citām iestādēm un struktūrām, kā arī sabiedrībai par jebkuru jautājumu, kas saistīts ar personas datu aizsardzību;
- c) dot atļauju uzsākt apstrādi, kas minēta 36. panta 5. punktā, ja dalībvalsts tiesību aktos ir paredzēta šāda iepriekšēja atļauja;
- d) saskaņā ar 40. panta 5. punktu sniegt atzinumu par rīcības kodeksa projektu un to apstiprināt;
- e) akreditēt sertifikācijas struktūras saskaņā ar 43. pantu;
- f) izsniegt sertifikātus un apstiprināt sertifikācijas kritērijus saskaņā ar 42. panta 5. punktu;
- g) pieņemt standarta datu aizsardzības klauzulas, kas minētas 28. panta 8. punktā un 4. panta 2. punkta d) apakšpunktā;
- h) apstiprināt līguma klauzulas, kas minētas 46. panta 3. punkta a) apakšpunktā;
- i) apstiprināt administratīvās vienošanās, kas minētas 46. panta 3. punkta b) apakšpunktā;
- j) apstiprināt saistošos uzņēmuma noteikumus saskaņā ar 47. pantu.

4. Uzraudzības iestāde saskaņā ar šo pantu piešķirto pilnvaru īstenošanā ievēro atbilstošas garantijas, tostarp efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un pienācīgas procedūras, kas noteiktas Savienības un dalībvalstu tiesību aktos saskaņā ar hartu.

5. Katra dalībvalsts ar tiesību aktiem paredz, ka tās uzraudzības iestādei ir pilnvaras pievērst tiesu iestāžu uzmanību šīs regulas pārkāpumiem un vajadzības gadījumā uzsākt tiesvedību vai kā citādi iesaistīties tiesvedībā, lai īstenotu šīs regulas noteikumus.

6. Katra dalībvalsts var ar tiesību aktiem paredzēt, ka tās uzraudzības iestādei ir vēl citas pilnvaras papildus tām, kas minētas 1., 2. un 3. punktā. Minēto pilnvaru īstenošana netraucē VII nodaļas efektīvai darbībai.

59. pants

Darbības pārskati

Katra uzraudzības iestāde par savu darbību sagatavo gada pārskatu, kurā var būt iekļauts saraksts ar paziņoto pārkāpumu veidiem un saskaņā ar 58. panta 2. punktu veikto pasākumu veidiem. Minētos pārskatus nosūta valsts parlamentam, valdībai un citām iestādēm, kas izraudzītas dalībvalsts tiesību aktos. Tos dara pieejamus sabiedrībai, Komisijai un kolēģijai.

VII NODAĻA

Sadarbība un konsekvence

1. iedaļa

Sadarbība

60. pants

Sadarbība starp vadošo uzraudzības iestādi un citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm

1. Vadošā uzraudzības iestāde sadarbojas ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm saskaņā ar šo pantu nolūkā panākt konsensu. Vadošā uzraudzības iestāde un attiecīgās uzraudzības iestādes savstarpēji apmainās ar visu būtisko informāciju.
2. Vadošā uzraudzības iestāde jebkurā laikā var lūgt citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm sniegt savstarpēju palīdzību saskaņā ar 61. pantu un var veikt kopīgas operācijas saskaņā ar 62. pantu, jo īpaši nolūkā veikt izmeklēšanu vai uzraudzīt pasākuma īstenošanu saistībā ar pārzini vai apstrādātāju, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī.
3. Vadošā uzraudzības iestāde nekavējoties nosūta attiecīgo informāciju par lietu citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm. Tā nekavējoties nosūta citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm lēmuma projektu, lai saņemtu to atzinumu un pienācīgi ņemtu vērā to viedokli.
4. Ja kāda no citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm četru nedēļu laikā pēc konsultēšanās saskaņā ar šā panta 3. punktu izsaka būtisku un motivētu iebildumu par lēmuma projektu, vadošā uzraudzības iestāde, ja tā neņem vērā būtisku un motivētu iebildumu vai uzskata, ka iebildums nav būtisks vai motivēts, iesniedz lietu izskatīšanai saskaņā ar 63. pantā minēto konsekvences mehānismu.
5. Ja vadošā uzraudzības iestāde ir nolēmusi piekrist izteiktajam būtiskajam un motivētajam iebildumam, tā citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm nosūta pārskatīto lēmuma projektu atzinuma saņemšanai. Uz minēto pārskatīto lēmuma projektu divu nedēļu laikposmā attiecas 4. punktā minētā procedūra.
6. Ja neviena no citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm 4. un 5. punktā minētajā laikposmā neiebilst pret vadošās uzraudzības iestādes nosūtīto lēmuma projektu, uzskata, ka vadošā uzraudzības iestāde un attiecīgās uzraudzības iestādes ir vienojušās par minēto lēmuma projektu un tas viņām ir saistošs.
7. Vadošā uzraudzības iestāde pieņem lēmumu un to paziņo attiecīgi uz pārziņa vai apstrādātāja galveno vai vienīgo uzņēmējdarbības vietu un par minēto lēmumu informē attiecīgās uzraudzības iestādes un kolēģiju, tostarp sniedzot attiecīgo faktu un pamatojumu kopsavilkumu. Uzraudzības iestāde, kurā iesniegta sūdzība, informē sūdzības iesniedzēju par lēmumu.
8. Atkāpjoties no 7. punkta, ja sūdzība ir noraidīta, uzraudzības iestāde, kurā bija iesniegta sūdzība, pieņem lēmumu un to paziņo sūdzības iesniedzējam un par to informē pārzini.
9. Ja vadošā uzraudzības iestāde un attiecīgās uzraudzības iestādes vienojas noraidīt daļu no sūdzības un rīkoties attiecībā uz pārējo minētās sūdzības daļu, par katru no šā jautājuma daļām pieņem atsevišķu lēmumu. Vadošā uzraudzības iestāde pieņem lēmumu par daļu, kas attiecas uz rīcību attiecībā uz pārzini, paziņo to pārziņa vai apstrādātāja galvenajai vai vienīgajai uzņēmējdarbības vietai tās dalībvalsts teritorijā un par to informē sūdzības iesniedzēju; savukārt uzraudzības iestāde, kurā iesniegta sūdzība, pieņem lēmumu par to minētās sūdzības daļu, kuru noraida, un to paziņo minētajam sūdzības iesniedzējam un informē par to pārzini vai apstrādātāju.
10. Pēc vadošās uzraudzības iestādes lēmuma saņemšanas saskaņā ar 7. un 9. punktu pārzinis vai apstrādātājs īsteno vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību šim lēmumam attiecībā uz apstrādes darbībām visās tā uzņēmējdarbības vietās Savienībā. Pārzinis vai apstrādātājs par pasākumiem, kas īstenoti nolūkā nodrošināt atbilstību šim lēmumam, paziņo vadošajai uzraudzības iestādei, kura informē citas attiecīgās uzraudzības iestādes.

11. Ja ārkārtas apstākļos attiecīgajai uzraudzības iestādei ir pamats uzskatīt, ka ir steidzami jārikojas, lai aizsargātu datu subjektu intereses, piemēro 66. pantā minēto steidzamības procedūru.

12. Vadošā uzraudzības iestāde un citas attiecīgās uzraudzības iestādes savstarpēji sniedz šajā pantā minēto informāciju elektroniskā veidā, izmantojot standarta formātu.

61. pants

Savstarpēja palīdzība

1. Uzraudzības iestādes sniedz cita citai visu attiecīgo informāciju un savstarpēju palīdzību, lai konsekventi īstenotu un piemērotu šo regulu, un īsteno pasākumus efektīvai savstarpējai sadarbībai. Savstarpēja palīdzība ietver jo īpaši informācijas pieprasījumus un uzraudzības pasākumus, piemēram, pieprasījumus sniegt iepriekšējas atļaujas un veikt apspriešanos, pārbaudes un izmeklēšanas.

2. Katra uzraudzības iestāde veic visus atbilstīgos pasākumus, kas nepieciešami, lai bez nepamatotas kavēšanās un ne vēlāk kā viena mēneša laikā pēc pieprasījuma saņemšanas atbildētu uz kādas citas uzraudzības iestādes pieprasījumu. Šādi pasākumi jo īpaši var ietvert attiecīgas informācijas par izmeklēšanas gaitu nosūtīšanu.

3. Palīdzības pieprasījumos ir norādīta visa nepieciešamā informācija, tostarp pieprasījuma nolūks un pamatojums. Apmainā iegūto informāciju izmanto tikai tam nolūkam, kādam tā tika pieprasīta.

4. Uzraudzības iestāde, kurai pieprasījums adresēts, neatsakās izpildīt pieprasījumu, izņemot, ja:

- a) pieprasījuma priekšmets vai pasākumi, kurus lūdz izpildīt, nav tās kompetencē; vai
- b) pieprasījuma izpilde pārkāptu šo regulu vai Savienības vai dalībvalsts tiesību aktus, ko piemēro uzraudzības iestādei, kura saņēmusi pieprasījumu.

5. Uzraudzības iestāde, kurai pieprasījums adresēts, informē pieprasīto uzraudzības iestādi par rezultātiem vai attiecīgā gadījumā par progresu vai pasākumiem, kas veikti, lai izpildītu pieprasījumu. Uzraudzības iestāde, kurai pieprasījums adresēts, ievērojot 4. punktu, paskaidro iemeslus jebkuram atteikumam izpildīt pieprasījumu.

6. Uzraudzības iestādes, kurām pieprasījums adresēts, parasti sniedz citu uzraudzības iestāžu pieprasīto informāciju elektroniskā veidā, izmantojot standarta formātu.

7. Uzraudzības iestādes, kurām pieprasījums adresēts, neprasa samaksu par darbībām, ko tās veikušas, ievērojot savstarpējās palīdzības pieprasījumu. Uzraudzības iestādes var vienoties par noteikumiem, kā savā starpā kompensēt īpašos izdevumus, kas radušies no savstarpējas palīdzības sniegšanas ārkārtas apstākļos.

8. Ja uzraudzības iestāde nesniedz šā panta 5. punktā minēto informāciju viena mēneša laikā pēc citas uzraudzības iestādes pieprasījuma saņemšanas, pieprasīto uzraudzības iestāde savas dalībvalsts teritorijā var pieņemt pagaidu pasākumu saskaņā ar 55. panta 1. punktu. Minētajā gadījumā tiek uzskatīts, ka saskaņā ar 66. panta 1. punktu ir steidzami jārikojas un ir nepieciešams steidzams kolēģijas saistošs lēmums saskaņā ar 66. panta 2. punktu.

9. Komisija ar īstenošanas aktiem var noteikt formātu un procedūras savstarpējai palīdzībai, kas minēta šajā pantā, un kārtību, kādā uzraudzības iestādes savā starpā un ar kolēģiju apmainās ar informāciju, izmantojot elektroniskos līdzekļus, jo īpaši standarta formātu, kas minēts šā panta 6. punktā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 93. panta 2. punktā.

62. pants

Uzraudzības iestāžu kopīgās operācijas

1. Uzraudzības iestādes vajadzības gadījumā veic kopīgas operācijas, tostarp kopīgu izmeklēšanu un kopīgus izpildes pasākumus, kuros iesaistās citu dalībvalstu uzraudzības iestāžu locekļi vai personāls.

2. Ja pārzinis vai apstrādātājs veic uzņēmējdarbību vairākās dalībvalstīs vai apstrādes darbības var būtiski ietekmēt ievērojamu skaitu datu subjektu vairāk nekā vienā dalībvalstī, uzraudzības iestādei katrā no šīm dalībvalstīm ir tiesības piedalīties kopīgajās operācijās. Uzraudzības iestāde, kura ir kompetenta, ievērojot 56. panta 1. vai 4. punktu, aicina uzraudzības iestādes katrā no minētajām dalībvalstīm piedalīties kopīgajās operācijās un bez kavēšanās atbild uzraudzības iestādes pieprasījumam par piedalīšanos.

3. Katra uzraudzības iestāde var saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem un ar pilnvaru pārņēmes uzraudzības iestādes piekrišanu piešķirt pilnvaras, tostarp izmeklēšanas pilnvaras, pilnvaru pārņēmes uzraudzības iestādes locekļiem vai personālam, kas iesaistīti kopīgās operācijās, vai tādā apmērā, kā to pieļauj uzņemošās uzraudzības iestādes dalībvalsts tiesību akti, var atļaut pilnvaru pārņēmes uzraudzības iestādes locekļiem vai personālam īstenot viņu izmeklēšanas pilnvaras saskaņā ar pilnvaru pārņēmes uzraudzības iestādes dalībvalsts tiesību aktiem. Šādas izmeklēšanas pilnvaras var īstenot tikai uzņemošās uzraudzības iestādes vadībā un tās locekļu vai personāla klātbūtnē. Pilnvaru pārņēmes uzraudzības iestādes locekļiem vai personālam piemēro uzņemošās uzraudzības iestādes dalībvalsts tiesību aktus.

4. Ja saskaņā ar šā panta 1. punktu pilnvaru pārņēmes uzraudzības iestādes personāls darbojas citā dalībvalstī, uzņemošās uzraudzības iestādes dalībvalsts uzņemas atbildību par tā darbībām, tostarp atbildību par jebkādu tā operāciju laikā nodarīto kaitējumu saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras teritorijā tas darbojas.

5. Dalībvalsts, kuras teritorijā ir nodarīts kaitējums, novērs šādu kaitējumu saskaņā ar nosacījumiem, kurus piemēro šīs valsts personāla nodarītam kaitējumam. Pilnvaru pārņēmes uzraudzības iestādes dalībvalsts, kuras personāls ir nodarījis kaitējumu kādai personai citas dalībvalsts teritorijā, minētajai citai dalībvalstij pilnībā atlīdzina visas summas, ko tā samaksājusi tās vārdā pilnvarotajām personām.

6. Neskarot dalībvalstu tiesību īstenošanu attiecībā uz trešām personām un izņemot 5. punktu, ikviena dalībvalsts 1. punktā paredzētajā gadījumā atturas pieprasīt atlīdzību no citas dalībvalsts par 4. punktā minēto kaitējumu.

7. Ja tiek plānota kopīga operācija un uzraudzības iestāde viena mēneša laikā neievēro pienākumus, kas minēti šā panta 2. punkta otrajā teikumā, pārējās uzraudzības iestādes var pieņemt pagaidu pasākumu šīs dalībvalsts teritorijā saskaņā ar 55. pantu. Minētajā gadījumā tiek uzskatīts, ka saskaņā ar 66. panta 1. punktu ir steidzami jārikojas un ir nepieciešams steidzams kolēģijas atzinums vai saistošs lēmums saskaņā ar 66. panta 2. punktu.

2. iedaļa

Konsekvence

63. pants

Konsekvenču mehānisms

Lai sekmētu šīs regulas konsekventu piemērošanu visā Savienībā, uzraudzības iestādes sadarbojas cita ar citu un attiecīgā gadījumā ar Komisiju, izmantojot konsekvences mehānismu, kā izklāstīts šajā iedaļā.

64. pants

Kolēģijas atzinums

1. Kolēģija sniedz atzinumu, ja kompetentā uzraudzības iestāde gatavojas pieņemt jebkuru no turpmāk minētajiem pasākumiem. Šādā nolūkā kompetentā uzraudzības iestāde kolēģijai nosūta lēmuma projektu, kad:

- a) tā ir paredzējusi pieņemt sarakstu ar apstrādes darbībām, kam piemēro prasību par novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību saskaņā ar 35. panta 4. punktu;
- b) tas attiecas uz jautājumu saskaņā ar 40. panta 7. punktu par to, vai rīcības kodeksa projekts vai tā grozījums vai papildinājums atbilst šai regulai;

- c) tā ir paredzējusi apstiprināt kritērijus struktūras akreditācijai saskaņā ar 41. panta 3. punktu vai sertifikācijas struktūrai saskaņā ar 43. panta 3. punktu;
- d) tā ir paredzējusi noteikt standarta datu aizsardzības klauzulas, kas minētas 46. panta 2. punkta d) apakšpunktā un 28. panta 8. punktā;
- e) tā ir paredzējusi apstiprināt 46. panta 3. punkta a) apakšpunktā minētās līguma klauzulas; vai
- f) tā ir paredzējusi apstiprināt saistošos uzņēmuma noteikumus 47. panta nozīmē.

2. Jebkura uzraudzības iestāde, kolēģijas priekšsēdētājs vai Komisija var pieprasīt, lai kolēģija izskata jebkuru jautājumu par vispārējo piemērošanu vai kas rada sekas vairāk nekā vienā dalībvalstī nolūkā saņemt atzinumu, jo īpaši, ja kompetentā uzraudzības iestāde neievēro savstarpējas palīdzības pienākumu saskaņā ar 61. pantu vai kopīgu operāciju pienākumu saskaņā ar 62. pantu.

3. Gadījumos, kas minēti 1. un 2. punktā, kolēģija sniedz atzinumu par tai iesniegto jautājumu ar noteikumu, ka tā par to pašu jautājumu nav jau sniegusi atzinumu. Minēto atzinumu pieņem astoņu nedēļu laikā ar kolēģijas locekļu vienkāršu balsu vairākumu. Minēto termiņu var pagarināt vēl par sešām nedēļām, ņemot vērā jautājuma sarežģītību. Attiecībā uz 1. punktā minēto lēmuma projektu, kas saskaņā ar 5. punktu izplatīts kolēģijas locekļiem, uzskata, ka loceklis, kas priekšsēdētāja norādītā saprātīgā termiņā nav paudis iebildumus, piekrīt lēmuma projektam.

4. Uzraudzības iestādes un Komisija, izmantojot standarta formātu, bez nepamatotas kavēšanās elektroniski paziņo kolēģijai visu attiecīgo informāciju, ietverot attiecīgā gadījumā arī faktu kopsavilkumu, lēmuma projektu, pamatojumu, kāpēc šāds pasākums ir nepieciešams, un citu attiecīgo uzraudzības iestāžu viedokļus.

5. Kolēģijas priekšsēdētājs bez nepamatotas kavēšanās elektroniski informē:

- a) kolēģijas locekļus un Komisiju par visu attiecīgo informāciju, kas paziņota kolēģijai, izmantojot standarta formātu. Ja nepieciešams, kolēģijas sekretariāts nodrošina attiecīgās informācijas tulkojumus; un
- b) uzraudzības iestādi, kas attiecīgā gadījumā minēta 1. un 2. punktā, un Komisiju par atzinumu un to publisko.

6. Kompetentā uzraudzības iestāde nepieņem 1. punktā minēto lēmuma projektu 3. punktā minētajā laikposmā.

7. Uzraudzības iestāde, kas minēta 1. punktā, vislielākajā mērā ņem vērā kolēģijas atzinumu un divu nedēļu laikā pēc atzinuma saņemšanas, izmantojot standarta formātu, elektroniski paziņo kolēģijas priekšsēdētājam, vai tā paturēs spēkā vai grozīs savu lēmuma projektu un grozījumu gadījumā informē par grozīto lēmuma projektu.

8. Ja attiecīgā uzraudzības iestāde šā panta 7. punktā minētajā termiņā informē kolēģijas priekšsēdētāju, ka ir nolēmusi pilnībā vai daļēji neievērot kolēģijas atzinumu, sniegtot attiecīgo pamatojumu, tiek piemērots 65. panta 1. punkts.

65. pants

Strīdu risināšana kolēģijā

1. Lai nodrošinātu šīs regulas pareizu un konsekventu piemērošanu katrā atsevišķā gadījumā, kolēģija pieņem saistošu lēmumu šādos gadījumos:

- a) ja 60. panta 4. punktā minētajā gadījumā attiecīgā uzraudzības iestāde ir cēlusi būtisku un motivētu iebildumu pret vadošās iestādes lēmuma projektu vai vadošā iestāde ir noraidījusi šādu iebildumu kā nebūtisku vai nemotivētu. Saistošais lēmums skar visus jautājumus, kas ir būtiskā un motivētā iebilduma priekšmets, jo īpaši jautājumu par to, vai ir pārkāpta šī regula;

- b) ja ir pretēji viedokļi par to, kurai attiecīgajai uzraudzības iestādei ir kompetence par galveno uzņēmējdarbības vietu;
- c) ja kompetentā uzraudzības iestāde 64. panta 1. punktā minētajos gadījumos nepieprasa kolēģijas atzinumu vai neievēro kolēģijas atzinumu, kas izsniegts saskaņā ar 64. pantu. Šādā gadījumā jebkura attiecīgā uzraudzības iestāde vai Komisija var par to informēt kolēģiju.
2. Lēmumu, kas minēts 1. punktā, pieņem viena mēneša laikā pēc tam, kad kolēģijas locekļu divu trešdaļu vairākums ir iesniedzis jautājumu. Minēto termiņu var pagarināt vēl par vienu mēnesi, ņemot vērā jautājuma sarežģītību. Šā panta 1. punktā minēto lēmumu motivē un adresē vadošajai uzraudzības iestādei un visām attiecīgajām uzraudzības iestādēm, un tas ir tām saistošs.
3. Ja kolēģija 2. punktā minētajos termiņos nav varējusi pieņemt lēmumu, tā savu lēmumu pieņem ar kolēģijas locekļu vienkāršu balsu vairākumu divu nedēļu laikā pēc tam, kad ir beidzies 2. punktā minētais otrais mēnesis. Ja kolēģijas locekļu balsojums ir neizšķirts, lēmuma pieņemšanu izšķir tās priekšsēdētāja balss.
4. Termiņos, kas minēti 2. un 3. punktā, attiecīgās uzraudzības iestādes nepieņem lēmumu par jautājumu, kas iesniegts kolēģijai saskaņā ar 1. punktu.
5. Kolēģijas priekšsēdētājs bez nepamatotas kavēšanās 1. punktā minēto lēmumu paziņo attiecīgajām uzraudzības iestādēm. Tā informē par to Komisiju. Pēc tam, kad uzraudzības iestāde ir paziņojusi 6. punktā minēto galīgo lēmumu, lēmumu nekavējoties publicē kolēģijas tīmekļa vietnē.
6. Vadošā uzraudzības iestāde vai attiecīgā gadījumā tā uzraudzības iestāde, kurai ir iesniegta sūdzība, pieņem savu galīgo lēmumu uz šā panta 1. punktā minētā lēmuma pamata bez nepamatotas kavēšanās un ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc tam, kad kolēģija ir paziņojusi savu lēmumu. Vadošā uzraudzības iestāde vai attiecīgā gadījumā tā uzraudzības iestāde, kurai ir iesniegta sūdzība, informē kolēģiju par to, kurā dienā tās galīgais lēmums ir paziņots, attiecīgi, pārzinim vai apstrādātājam un datu subjektam. Attiecīgo uzraudzības iestāžu galīgo lēmumu pieņem saskaņā ar 60. panta 7., 8. un 9. punkta noteikumiem. Galīgajā lēmumā atsaucas uz šā panta 1. punktā minēto lēmumu un norāda, ka minētajā punktā minētais lēmums tiks publicēts kolēģijas tīmekļa vietnē saskaņā ar šā panta 5. punktu. Galīgajam lēmumam pievieno šā panta 1. punktā minēto lēmumu.

66. pants

Steidzamības procedūra

1. Ārkārtas apstākļos, ja kāda attiecīgā uzraudzības iestāde uzskata, ka ir steidzami jārikojas, lai aizsargātu datu subjektu tiesības un brīvības, tā, atkāpjoties no 63., 64. un 65. pantā minētā konsekvences mehānisma vai 60. pantā minētās procedūras, var nekavējoties pieņemt pagaidu pasākumus, kuru nolūks ir radīt tiesiskas sekas savā teritorijā, norādot konkrētu spēkā esamības laikposmu, kas nepārsniedz trīs mēnešus. Uzraudzības iestāde šos pasākumus un to pieņemšanas iemeslus nekavējoties dara zināmus citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm, kolēģijai un Komisijai.
2. Ja uzraudzības iestāde ir pieņēmusi pasākumu saskaņā ar 1. punktu un uzskata, ka ir steidzami jāpieņem galīgie pasākumi, tā var lūgt steidzamu atzinumu vai steidzamu saistošu lēmumu no kolēģijas, pamatojot šāda atzinuma vai lēmuma nepieciešamību.
3. Jebkura uzraudzības iestāde var lūgt steidzamu atzinumu vai attiecīgā gadījumā steidzamu saistošu lēmumu no kolēģijas, ja kāda kompetentā uzraudzības iestāde nav veikusi atbilstošu pasākumu situācijā, kad ir steidzama vajadzība rīkoties, lai aizsargātu datu subjektu tiesības un brīvības, pamatojot šāda atzinuma vai lēmuma nepieciešamību, tostarp vajadzību steidzami rīkoties.
4. Atkāpjoties no 64. panta 3. punkta un 65. panta 2. punkta, steidzamu atzinumu vai steidzamu saistošu lēmumu, kas minēts šā panta 2. un 3. punktā, pieņem divu nedēļu laikā ar kolēģijas locekļu vienkāršu balsu vairākumu.

67. pants

Informācijas apmaiņa

Komisija var pieņemt vispārēji piemērojamus īstenošanas aktus, lai noteiktu kārtību, kādā, izmantojot elektroniskus līdzekļus, uzraudzības iestādes apmainās ar informāciju savā starpā un ar kolēģiju, jo īpaši nosakot standarta formātu, kas minēts 64. pantā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 93. panta 2. punktā.

3. iedaļa

Eiropas Datu aizsardzības kolēģija

68. pants

Eiropas Datu aizsardzības kolēģija

1. Ar šo tiek izveidota Eiropas Datu aizsardzības kolēģija ("kolēģija") kā Savienības struktūra, un tā ir tiesību subjekts.
2. Kolēģiju pārstāv tās priekšsēdētājs.
3. Kolēģija sastāv no katras dalībvalsts vienas uzraudzības iestādes vadītāja un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja vai viņu attiecīgajiem pārstāvjiem.
4. Ja dalībvalstī par šīs regulas noteikumu piemērošanas uzraudzību atbild vairāk nekā viena uzraudzības iestāde, saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem ieceļ kopīgu pārstāvi.
5. Komisijai ir tiesības piedalīties kolēģijas darbībā un sanāsmēs bez balsošanas tiesībām. Komisija norīko pārstāvi. Kolēģijas priekšsēdētājs paziņo Komisijai par kolēģijas darbībām.
6. Gadījumos, kas minēti 65. pantā, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam ir balsošanas tiesības vienīgi par lēmumiem, kas attiecas uz principiem un noteikumiem, kuri ir piemērojami Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām un kuri pēc būtības atbilst šīs regulas principiem un noteikumiem.

69. pants

Neatkarība

1. Kolēģija, pildot savus uzdevumus vai īstenojot savas pilnvaras saskaņā ar 70. un 71. pantu, rīkojas neatkarīgi.
2. Neskarot Komisijas pieprasījumus, kas minēti 70. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 70. panta 2. punktā, kolēģija, pildot savus uzdevumus vai īstenojot savas pilnvaras, ne no viena nelūdz un nepieņem norādījumus.

70. pants

Kolēģijas uzdevumi

1. Kolēģija nodrošina šīs regulas konsekventu piemērošanu. Šim nolūkam kolēģija pēc savas iniciatīvas vai attiecīgā gadījumā pēc Komisijas pieprasījuma jo īpaši:
 - a) pārtrauga un nodrošina šīs regulas pareizu piemērošanu gadījumos, kas paredzēti 64 un 65. pantā, neskarot valstu uzraudzības iestāžu uzdevumus;

- b) sniedz padomus Komisijai par visiem jautājumiem, kas attiecas uz personas datu aizsardzību Savienībā, tai skaitā par visiem šīs regulas grozījumiem, kas tiek ierosināti;
- c) sniedz padomus Komisijai par formātu un procedūrām informācijas apmaiņai starp pārziņiem, apstrādātājiem un uzraudzības iestādēm attiecībā uz saistošiem uzņēmuma noteikumiem;
- d) nāk klajā ar pamatnostādnēm, ieteikumiem un paraugpraksi attiecībā uz procedūrām saišu uz personas datiem, datu kopiju un atveidojumu dzēšanai no publiski pieejamiem komunikācijas pakalpojumiem, kā minēts 17. panta 2. punktā;
- e) pēc pašas kolēģijas iniciatīvas, pēc viena no tās locekļu vai Komisijas pieprasījuma izskata jebkādos jautājumus, kas attiecas uz šīs regulas piemērošanu, un nāk klajā ar pamatnostādnēm, ieteikumiem un paraugpraksi, lai veicinātu šīs regulas konsekventu piemērošanu;
- f) nāk klajā ar pamatnostādnēm, ieteikumiem un paraugpraksi saskaņā ar šā punkta e) apakšpunktu, kā sīkāk noteikt kritērijus un nosacījumus uz profilēšanu balstītiem lēmumiem saskaņā ar 22. panta 2. punktu;
- g) saskaņā ar šā punkta e) apakšpunktu nāk klajā ar pamatnostādnēm, ieteikumiem un paraugpraksi, kā noteikt personas datu aizsardzības pārkāpumus un 33. panta 1. un 2. punktā minēto nepamatoto kavēšanos, un īpaši tādus apstākļus, kādos pārzinim un apstrādātājam ir jāziņo par personas datu aizsardzības pārkāpumu;
- h) saskaņā ar šā punkta e) apakšpunktu nāk klajā ar pamatnostādnēm, ieteikumiem un paraugpraksi attiecībā uz apstākļiem, kādos personas datu aizsardzības pārkāpums varētu radīt augstu risku fizisku personu tiesībām un brīvībām, kā minēts 34. panta 1. punktā;
- i) saskaņā ar šā punkta e) apakšpunktu nāk klajā ar pamatnostādnēm, ieteikumiem un paraugpraksi, kā sīkāk noteikt kritērijus un prasības personas datu nosūtīšanai, pamatojoties uz saistošiem uzņēmuma noteikumiem, kurus ievēro pārzinis, un saistošiem uzņēmuma noteikumiem, kurus ievēro apstrādātāji, un uz sīkākām nepieciešamām prasībām, lai nodrošinātu attiecīgo datu subjektu personas datu aizsardzību, kas minētas 47. pantā;
- j) saskaņā ar šā panta 1. punkta e) apakšpunktu nāk klajā ar pamatnostādnēm, ieteikumiem un paraugpraksi, kā sīkāk noteikt kritērijus un prasības attiecībā uz datu personas nosūtīšanu, pamatojoties uz 49. panta 1. punktu;
- k) izstrādā uzraudzības iestādēm adresētas pamatnostādnes par 58. panta 1., 2. un 3. punktā minēto pasākumu piemērošanu un par administratīvo naudas sodu noteikšanu saskaņā ar 83. pantu;
- l) pārskata e) un fa) apakšpunktā minēto pamatnostādņu, ieteikumu un paraugprakses praktisko piemērošanu;
- m) saskaņā ar šā punkta e) apakšpunktu nāk klajā ar pamatnostādnēm, ieteikumiem un paraugpraksi, kā izveidot kopīgas procedūras attiecībā uz fizisku personu ziņojumiem par šīs regulas pārkāpumiem saskaņā ar 54. panta 2. punktu;
- n) mudina izstrādāt rīcības kodeksus un izveidot datu aizsardzības sertifikācijas mehānismus un datu aizsardzības zīmogus un marķējumus saskaņā ar 40. un 42. pantu;
- o) veic sertifikācijas struktūru akreditāciju un tās periodisku pārskatīšanu saskaņā ar 43. pantu un uztur publisku reģistru par akreditētām struktūrām saskaņā ar 43. panta 6. punktu un par akreditētiem pārziņiem un apstrādātājiem, kas veic uzņēmējdarbību trešās valstīs, saskaņā ar 42. panta 7. punktu;
- p) precizē prasības, kas minētas 43. panta 3. punktā, lai akreditētu sertifikācijas struktūras saskaņā ar 42. pantu;
- q) sniedz Komisijai atzinumu par 43. panta 8. punktā minētajām sertifikācijas prasībām;
- r) sniedz Komisijai atzinumu par 12. panta 7. punktā minētajām ikonām;
- s) sniedz Komisijai atzinumu, lai novērtētu aizsardzības līmeņa pietiekamību trešā valstī vai starptautiskā organizācijā, tostarp lai novērtētu to, vai trešā valstī, teritorijā vai vienā vai vairākos konkrētos sektoros minētajā trešā valstī, vai starptautiskā organizācijā vairs netiek nodrošināts pietiekams aizsardzības līmenis. Šim nolūkam Komisija sniedz kolēģijai visu nepieciešamo dokumentāciju, tostarp saraksti ar trešās valsts valdību, attiecībā uz minēto trešo valsti, teritoriju vai konkrētu sektoru, vai starptautisku organizāciju;

- t) sniedz atzinumus par uzraudzības iestāžu lēmumiem saskaņā ar 64. panta 1. punktā minēto konsekvences mehānismu un par jautājumiem, kas iesniegti saskaņā ar 64. panta 2. punktu, un izdod saistošus lēmumus saskaņā ar 65. pantu, tostarp 66. pantā minētajos gadījumos;
 - u) veicina sadarbību un efektīvu divpusēju un daudzpusēju apmaiņu ar informāciju un paraugpraksi starp uzraudzības iestādēm;
 - v) veicina kopīgas apmācības programmas un personāla apmaiņu starp uzraudzības iestādēm un attiecīgā gadījumā ar trešo valsti vai starptautisko organizāciju uzraudzības iestādēm;
 - w) veicina zināšanu un dokumentācijas apmaiņu par datu aizsardzības tiesību aktiem un praksi ar uzraudzības iestādēm visā pasaulē;
 - x) sniedz atzinumus par Savienības līmenī izstrādātiem rīcības kodeksiem saskaņā ar 40. panta 9. punktu; un
 - y) uztur publiski pieejamu elektronisku reģistru ar uzraudzības iestāžu un tiesu pieņemtiem lēmumiem par jautājumiem, kas risināti ar konsekvences mehānismu.
2. Ja Komisija lūdz kolēģijas padomu, tā var noteikt termiņu, ņemot vērā lietas steidzamību.
3. Kolēģija savus atzinumus, pamatnostādnes, ieteikumus un paraugpraksi nosūta Komisijai un 93. pantā norādītajai komitejai un publisko tos.
4. Kolēģija attiecīgā gadījumā apspriežas ar ieinteresētajām personām un dod tām iespēju saprātīgā termiņā izteikties. Kolēģija, neskarot 76. pantu, dara publiski pieejamus apspriešanās procedūras rezultātus.

71. pants

Ziņojumi

1. Kolēģija sagatavo gada ziņojumu par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz apstrādi Savienībā un attiecīgā gadījumā trešās valstīs un starptautiskās organizācijās. Ziņojumu publisko un nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai.
2. Gada ziņojumā ietver pārskatu par 70. panta 1. punkta l) apakšpunktā minēto pamatnostādņu, ieteikumu un paraugprakses praktisko īstenošanu, kā arī par 65. pantā minēto saistošo lēmumu praktisko īstenošanu.

72. pants

Procedūra

1. Kolēģija pieņem lēmumus ar vienkāršu kolēģijas locekļu balsu vairākumu, ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi.
2. Kolēģija pieņem savu reglamentu ar tās locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu un nosaka savu darbības kārtību.

73. pants

Priekšsēdētājs

1. Kolēģija ar vienkāršu balsu vairākumu ievēl priekšsēdētāju un divus priekšsēdētāja vietniekus no savu locekļu vidus.
2. Priekšsēdētāja un priekšsēdētāja vietnieku pilnvaru termiņš ir pieci gadi, un viņus var ievēlēt amatā atkārtoti vēl vienu reizi.

74. pants

Priekšsēdētāja uzdevumi

1. Priekšsēdētājam ir šādi uzdevumi:
 - a) sasaukt kolēģijas sanāksmes un sagatavot darba kārtību;
 - b) paziņot vadošajai uzraudzības iestādei un attiecīgajām uzraudzības iestādēm lēmumus, ko kolēģija pieņēmusi saskaņā ar 65. pantu;
 - c) nodrošināt kolēģijas uzdevumu savlaicīgu izpildi, jo īpaši saistībā ar konsekvences mehānismu, kas minēts 63. pantā.
2. Kolēģija savā reglamentā nosaka pienākumu sadali starp priekšsēdētāju un priekšsēdētāja vietniekiem.

75. pants

Sekretariāts

1. Kolēģijai ir sekretariāts, kuru nodrošina Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs.
2. Sekretariāts pilda uzdevumus tikai pēc kolēģijas priekšsēdētāja norādēm.
3. Uz Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja personālu, kas ir iesaistīts tādu uzdevumu veikšanā, kuri ar šo regulu ir uzticēti kolēģijai, attiecas pakļautības kārtība, kas ir atsevišķa no tā personāla, kurš ir iesaistīts tādu uzdevumu veikšanā, kurus devis Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs.
4. Attiecīgā gadījumā kolēģija un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs izveido un publicē saprašanas memorandu, ar ko tiek īstenots šis pants, noteikta sadarbības kārtība un ko piemēro tam Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja personālam, kas iesaistīts tādu uzdevumu veikšanā, kuri ar šo regulu ir uzticēti kolēģijai.
5. Sekretariāts sniedz analītisku, administratīvu un loģistikas atbalstu kolēģijai.
6. Sekretariāts jo īpaši ir atbildīgs par:
 - a) Kolēģijas ikdienas darbu;
 - b) saziņu starp Kolēģijas locekļiem, priekšsēdētāju un Komisiju;
 - c) saziņu ar citām institūcijām un sabiedrību;
 - d) elektronisko līdzekļu izmantošanu iekšējai un ārējai saziņai;
 - e) attiecīgās informācijas tulkošanu;
 - f) kolēģijas sanāksmju sagatavošanu un turpmākiem pasākumiem;
 - g) kolēģijas pieņemto atzinumu, lēmumu par strīdu izšķiršanu starp uzraudzības iestādēm un citu dokumentu sagatavošanu, izstrādi un publicēšanu.

76. pants

Konfidencialitāte

1. Kolēģijas apspriedes ir konfidenciālas, ja kolēģija to uzskata par nepieciešamu, kā paredzēts tās reglamentā.

2. Piekļuvi dokumentiem, kas iesniegti kolēģijas locekļiem, ekspertiem un trešo personu pārstāvjiem, nosaka Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1049/2001 ⁽¹⁾.

VIII NODAĻA

Tiesību aizsardzības līdzekļi, atbildība un sankcijas

77. pants

Tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādē

1. Neskarot jebkākus citus administratīvos tiesību aizsardzības līdzekļus vai tiesību aizsardzību tiesā, katram datu subjektam ir tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādē, jo īpaši tajā dalībvalstī, kurā ir viņa pastāvīgā dzīvesvieta, darbavieta vai iespējamā pārkāpuma izdarīšanas vieta, ja datu subjekts uzskata, ka viņa personas datu apstrāde pārkāpj šo regulu.
2. Uzraudzības iestāde, kurā ir iesniegta sūdzība, informē sūdzības iesniedzēju par sūdzības izskatīšanas virzību un iznākumu, tostarp par tiesību aizsardzības tiesā iespēju saskaņā ar 78. pantu.

78. pants

Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pret uzraudzības iestādi

1. Neskarot jebkākus citus administratīvos vai ārpustiesas tiesību aizsardzības līdzekļus, katrai fiziskai vai juridiskai personai ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pret uzraudzības iestādes pieņemtu juridiski saistošu lēmumu, kas skar minētās personas.
2. Neskarot jebkākus citus administratīvos vai ārpustiesas tiesību aizsardzības līdzekļus, katram datu subjektam ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, ja uzraudzības iestāde, kas ir kompetenta, ievērojot 55. un 56. pantu, trīs mēnešu laikā neizskata sūdzību vai neinformē datu subjektu par sūdzības, kas iesniegta, ievērojot 77. pantu, izskatīšanas virzību vai rezultātiem.
3. Tiesvedību pret uzraudzības iestādi uzsāk tās dalībvalsts tiesā, kurā atrodas uzraudzības iestāde.
4. Ja tiesvedību sāk par uzraudzības iestādes lēmumu, pirms kura pieņemšanas kolēģija saistībā ar konsekvences mehānismu bija nākusi klajā ar atzinumu vai pieņēmusi lēmumu, tad uzraudzības iestāde minēto atzinumu vai lēmumu nosūta tiesai.

79. pants

Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pret pārzini vai apstrādātāju

1. Neskarot pieejamos administratīvos vai ārpustiesas tiesību aizsardzības līdzekļus, tai skaitā tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādē, ievērojot 77. pantu, ikvienam datu subjektam ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, ja viņš uzskata, ka viņa tiesības saskaņā ar šo regulu ir pārkāptas, tādas viņa personas datu apstrādes rezultātā, kura neatbilst šai regulai.
2. Prasību pret pārzini vai apstrādātāju ceļ tās dalībvalsts tiesā, kurā atrodas pārziņa vai apstrādātāja uzņēmējdarbības vieta. Alternatīvi šādu prasību var celt tās dalībvalsts tiesās, kur atrodas datu subjekta pastāvīgā dzīvesvieta, izņemot, ja pārzinis vai apstrādātājs ir dalībvalsts publiska iestāde, kas rīkojas, pildot savas publiskās pilnvaras.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

80. pants

Datu subjektu pārstāvība

1. Datu subjektam ir tiesības pilnvarot bezpeļņas struktūru, organizāciju vai apvienību, kura ir pienācīgi izveidota saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, kuras statūtos noteiktie mērķi atbilst sabiedrības interesēm un kura darbojas datu subjekta tiesību un brīvību aizsardzības jomā, lai attiecībā uz viņu personas datu aizsardzību viņa vārdā iesniegtu sūdzību, viņa vārdā īstenotu 77., 78. un 79. pantā minētās tiesības un viņa vārdā īstenotu 82. pantā minētās tiesības saņemt kompensāciju, ja to paredz dalībvalsts tiesību akti.
2. Dalībvalstis var paredzēt, ka jebkurai šā panta 1. punktā minētajai struktūrai, organizācijai vai apvienībai neatkarīgi no datu subjekta dotā pilnvarojuma ir tiesības minētajā dalībvalstī iesniegt sūdzību uzraudzības iestādei, kura ir kompetenta, ievērojot 77. pantu, un īstenot tiesības, kas minētas 78. un 79. pantā, ja tā uzskata, ka apstrādes rezultātā pārkāptas datu subjekta tiesības saskaņā ar šo regulu.

81. pants

Tiesvedības apturēšana

1. Ja dalībvalsts kompetentās tiesas rīcībā ir informācija par tiesvedību, kas par to pašu priekšmetu citas dalībvalsts tiesā ir sākta attiecībā uz tā paša pārziņa vai apstrādātāja veiktu apstrādi, tā sazinās ar minēto citas dalībvalsts tiesu, lai gūtu apstiprinājumu par to, ka šāda tiesvedība tiešām ir sākta.
2. Ja par to pašu priekšmetu citas dalībvalsts tiesā ir sākta tiesvedība attiecībā uz tā paša pārziņa vai apstrādātāja veiktu apstrādi, jebkura kompetentā tiesa, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, var apturēt tās tiesvedību.
3. Ja minētā tiesvedība notiek pirmajā instancē, jebkura tiesa, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, pēc kādas puses iesniegta pieteikuma var arī atteikties no jurisdikcijas, ja attiecīgās prasības ir tās tiesas jurisdikcijā, kurā pirmajā iesniegta prasība, un ja tās tiesību akti ļauj šīs prasības apvienot.

82. pants

Tiesības uz kompensāciju un atbildība

1. Jebkurai personai, kurai šīs regulas pārkāpuma rezultātā ir nodarīts materiāls vai nemateriāls kaitējums, ir tiesības no pārziņa vai apstrādātāja saņemt kompensāciju par tai nodarīto kaitējumu.
2. Jebkurš apstrādē iesaistītais pārzinis ir atbildīgs par kaitējumu, kas nodarīts ar apstrādi, kura pārkāpj šo regulu. Apstrādātājs ir atbildīgs par kaitējumu, kas nodarīts ar apstrādi, tikai tad, ja tas nav izpildījis šajā regulā paredzētos pienākumus, kas konkrēti adresēti apstrādātājam, vai ja tas ir rīkojies neatbilstīgi vai pretēji pārziņa likumīgiem norādījumiem.
3. Pārzini vai apstrādātāju atbrīvo no atbildības saskaņā ar 2. punktu, ja tas pierāda, ka nekādā veidā nav atbildīgs par notikumu, ar ko nodarīts attiecīgais kaitējums.
4. Ja vienā un tajā pašā apstrādē ir iesaistīts vairāk nekā viens pārzinis vai apstrādātājs vai gan pārzinis, gan apstrādātājs un ja tie saskaņā ar 2. un 3. punktu ir atbildīgi par jebkādu kaitējumu, kas nodarīts ar apstrādi, katru pārzini vai apstrādātāju sauc pie atbildības par visu nodarīto kaitējumu, lai datu subjektam nodrošinātu efektīvu kompensāciju.
5. Ja saskaņā ar 4. punktu pārzinis vai apstrādātājs par nodarīto kaitējumu pilnā apmērā ir izmaksājis kompensāciju, minētais pārzinis vai apstrādātājs ir tiesīgs no citiem šajā pašā apstrādē iesaistītajiem pārziņiem vai apstrādātājiem par kaitējumu pieprasīt kompensācijas daļu, kas atbilst to atbildības apmēram saskaņā ar 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

6. Tiesvedību par to, lai īstenotu tiesības saņemt kompensāciju, sāk tajās tiesās, kas ir kompetentas saskaņā ar 79. panta 2. punktā minētās dalībvalsts tiesību aktiem.

83. pants

Vispārīgi nosacījumi par administratīvo naudas sodu piemērošanu

1. Katra uzraudzības iestāde nodrošina, ka par 4., 5. un 6. punktā minētajiem šīs regulas pārkāpumiem saskaņā ar šo pantu paredzēto administratīvo naudas sodu piemērošana katrā konkrētā gadījumā ir iedarbīga, samērīga un atturoša.

2. Administratīvie naudas sodi atkarībā no katras konkrētās lietas apstākļiem tiek piemēroti, papildinot 58. panta 2. punkta a)–h) apakšpunktā un j) apakšpunktā minētos pasākumus vai šo pasākumu vietā. Lemjot par to, vai piemērot administratīvo naudas sodu, un pieņemot lēmumu par administratīvā naudas soda apmēru, katrā konkrētā gadījumā pienācīgi ņem vērā šādus elementus:

- a) pārkāpuma būtību, smagumu un ilgumu, ņemot vērā attiecīgo datu apstrādes veidu, apmēru vai nolūku, kā arī ietekmēto datu subjektu skaitu un tiem nodarītā kaitējuma apmēru;
- b) to, vai pārkāpums izdarīts tīši vai neuzmanības dēļ;
- c) jebkādu pārziņa vai apstrādātāja rīcību, lai mazinātu kaitējumu, kas nodarīts datu subjektiem;
- d) pārziņa vai apstrādātāja atbildības līmeni, ņemot vērā tehniskos un organizatoriskos pasākumus, ko tie īsteno saskaņā ar 25. un 32. pantu;
- e) jebkādas attiecīgus pārziņa vai apstrādātāja iepriekšējus pārkāpumus;
- f) sadarbības pakāpi ar uzraudzības iestādi, lai atlīdzinātu pārkāpumu un mazinātu tā iespējamās nelabvēlīgās sekas;
- g) to, kādu kategoriju personas datus ietekmējis pārkāpums;
- h) veidu, kādā par pārkāpumu uzzināja uzraudzības iestāde, jo īpaši to, vai pārzinis vai apstrādātājs ir ziņojis par pārkāpumu, un šādā gadījumā – kādā apjomā;
- i) ja 58. panta 2. punktā minētie pasākumi iepriekš par šo pašu priekšmetu jau ir tikuši vērsti pret attiecīgo pārzini vai apstrādātāju, kā minētie pasākumi ir tikuši pildīti;
- j) apstiprināto rīcības kodeksu ievērošanu saskaņā ar 40. pantu vai apstiprināto sertifikācijas mehānismu ievērošanu saskaņā ar 42. pantu; un
- k) jebkādu citu pastiprinošu vai mīkstināšu apstākļi, kas piemērojams lietas apstākļiem, piemēram, no pārkāpuma tieši vai netieši gūti finansiālie labumi vai novērsti zaudējumi.

3. Ja pārzinis vai apstrādātājs tīši vai aiz neuzmanības attiecībā uz to pašu vai saistītu apstrādes darbību pārkāpj vairākus šīs regulas noteikumus, kopējais administratīvā naudas soda apmērs nepārsniedz summu, kas paredzēta par vissmagāko pārkāpumu.

4. Administratīvus naudas sodus apmērā līdz EUR 10 000 000 vai, uzņēmuma gadījumā, līdz 2 % no tā kopējā visā pasaulē iepriekšējā finanšu gadā gūtā gada apgrozījuma atkarībā no tā, kuras summas apmērs ir lielāks, saskaņā ar 2. punktu piemēro par šādu noteikumu pārkāpumiem:

- a) pārziņa un apstrādātāja pienākumi saskaņā ar 8., 11., 25.–39., 42. un 43. pantu;
- b) sertifikācijas struktūras pienākumi saskaņā ar 42. un 43. pantu;
- c) pārraudzības struktūras pienākumi saskaņā ar 41. panta 4. punktu.

5. Administratīvus naudas sodus apmērā līdz EUR 20 000 000 vai, uzņēmuma gadījumā, līdz 4 % no tā kopējā visā pasaulē iepriekšējā finanšu gadā gūtā gada apgrozījuma atkarībā no tā, kuras summas apmērs ir lielāks, saskaņā ar 2. punktu piemēro par šādu noteikumu pārkāpumiem:

- a) apstrādes pamatprincipi, tostarp nosacījumi par piekrišanu, ievērojot 5., 6., 7. un 9. pantu;
- b) datu subjekta tiesības saskaņā ar 12.–22. pantu;
- c) personas datu nosūtīšana saņēmējam uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju saskaņā ar 44.–49. pantu;
- d) visi pienākumi, ievērojot dalībvalsts tiesību aktus, kuri pieņemti saskaņā ar IX nodaļu;
- e) ja nav ievērots uzraudzības iestādes rīkojums vai pagaidu vai galīgs apstrādes vai datu aprites ierobežojums saskaņā ar 58. panta 2. punktu, vai nav sniegta piekļuve, pārkāpjot 58. panta 1. punktu.

6. Saskaņā ar šā panta 2. punktu par 58. panta 2. punktā minētā uzraudzības iestādes rīkojuma neievērošanu piemēro administratīvus naudas sodus apmērā līdz EUR 20 000 000 vai, uzņēmuma gadījumā, līdz 4 % no tā kopējā visā pasaulē iepriekšējā finanšu gadā gūtā gada apgrozījuma atkarībā no tā, kuras summas apmērs ir lielāks.

7. Neskarot 58. panta 2. punktā paredzētās uzraudzības iestāžu korektīvās pilnvaras, katra dalībvalsts var izstrādāt noteikumus par to, vai un līdz kādam apjomam administratīvos naudas sodus var piemērot publiskām iestādēm un struktūrām, kas veic uzņēmējdarbību minētajā dalībvalstī.

8. Uzraudzības iestādes pilnvaru veikšanai saskaņā ar šo pantu piemēro atbilstošas procesuālas garantijas saskaņā ar Savienības un dalībvalsts tiesību aktiem, tostarp efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un pienācīgu procedūru ievērošanu.

9. Ja dalībvalsts tiesību sistēmā nav paredzēti administratīvi naudas sodi, šo pantu var piemērot tā, ka naudas sodu ierosina kompetentā uzraudzības iestāde, bet uzliek kompetentās valsts tiesas, vienlaikus nodrošinot, ka minētie tiesību aizsardzības līdzekļi ir efektīvi un tiem ir līdzvērtīga iedarbība ar uzraudzības iestāžu uzliktiem administratīviem naudas sodiem. Jebkurā gadījumā uzliktie naudas sodi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši. Līdz 2018. gada 25. maijam minētās dalībvalstis paziņo Komisijai to tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem, ievērojot šo punktu, un nekavējoties paziņo Komisijai par jebkuru turpmāku grozošo aktu vai jebkuriem turpmākiem šo noteikumu grozījumiem.

84. pants

Sankcijas

1. Dalībvalstis paredz noteikumus par citām sankcijām, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, jo īpaši pārkāpumiem, par kuriem nav paredzēti administratīvi naudas sodi saskaņā ar 83. pantu, un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka šos noteikumus īsteno. Šādas sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.

2. Līdz 2018. gada 25. maijam katra dalībvalsts paziņo Komisijai to tiesību aktu noteikumus, ko tā pieņem, ievērojot 1. punktu, un nekavējoties paziņo Komisijai par jebkuriem turpmākiem šo noteikumu grozījumiem.

IX NODAĻA

Noteikumi par īpašām apstrādes situācijām

85. pants

Apstrāde un vārda un informācijas brīvība

1. Dalībvalstis ar tiesību aktiem saglabā līdzsvaru starp tiesībām uz personas datu aizsardzību saskaņā ar šo regulu un tiesībām uz vārda un informācijas brīvību, tostarp apstrādi žurnālistikas vajadzībām un akadēmiskās, mākslinieciskās vai literārās izpausmes vajadzībām.

2. Apstrādei žurnālistikas vajadzībām vai akadēmiskās, mākslinieciskās vai literārās izpausmes vajadzībām dalībvalstis paredz izņēmumus vai atkāpes no II nodaļas (Principi), III nodaļas (Datu subjekta tiesības), IV nodaļas (Pārzinis un apstrādātājs), V nodaļas (Personas datu nosūtīšana uz trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām), VI nodaļas (Neatkarīgas uzraudzības iestādes), VII nodaļas (Sadarbība un konsekvence) un IX nodaļas (Īpašas datu apstrādes situācijas) attiecībā apstrādi, ja tas ir nepieciešams, lai panāktu līdzsvaru starp tiesībām uz personas datu aizsardzību un vārda un informācijas brīvību.

3. Katra dalībvalsts paziņo Komisijai to tiesību aktu noteikumus, ko tā pieņēmusi, ievērojot 2. punktu, un nekavējoties paziņo Komisijai par jebkuru turpmāku grozošo aktu jebkuriem turpmākiem šo noteikumu grozījumiem.

86. pants

Apstrāde un publiska piekļuve oficiāliem dokumentiem

Personas datus, kas iekļauti oficiālos dokumentos, kuri ir publiskas iestādes vai publiskas vai privātas struktūras rīcībā, lai veiktu kādu uzdevumu sabiedrības interesēs, šī iestāde vai struktūra drīkst atklāt saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, ko piemēro publiskai iestādei vai struktūrai, lai publisku piekļuvi oficiāliem dokumentiem saskaņotu ar tiesībām uz personas datu aizsardzību saskaņā ar šo regulu.

87. pants

Valsts identifikācijas numura apstrāde

Dalībvalstis var sīkāk paredzēt īpašus nosacījumus attiecībā uz attiecīgās valsts identifikācijas numura vai jebkura cita vispārēja pielietojuma identifikatora apstrādi. Minētajā gadījumā valsts identifikācijas numuru vai jebkuru citu vispārēju pielietojuma identifikatoru izmanto vienīgi saskaņā ar atbilstošām garantijām datu subjekta tiesībām un brīvībām saskaņā ar šo regulu.

88. pants

Apstrāde saistībā ar nodarbinātību

1. Ar tiesību aktiem vai ar koplīgumiem dalībvalstis var paredzēt konkrētākus noteikumus, lai nodrošinātu tiesību un brīvību aizsardzību attiecībā uz darbinieku personas datu apstrādi saistībā ar nodarbinātību, jo īpaši darbā pieņemšanas nolūkos, darba līguma izpildei, ietverot likumā vai koplīgumā paredzētu saistību izpildi, darba vadībai, plānošanai un organizēšanai, vienlīdzībai un daudzveidībai darbavietā, veselībai un drošībai darbavietā, darba devēja vai klienta īpašuma aizsardzībai un individuālu vai kolektīvu ar nodarbinātību saistītu tiesību vai priekšrocību izmantošanas vai baudīšanas nolūkos un darba attiecību izbeigšanas nolūkos.

2. Minētie noteikumi ietver piemērotus un konkrētus pasākumus nolūkā aizsargāt datu subjekta cilvēka cieņu, leģitīmas intereses un pamattiesības, jo īpaši attiecībā uz apstrādes pārredzamību, personas datu nosūtīšanu uzņēmumu grupas vai uzņēmēj sabiedrību grupas, kas iesaistīta kopīgā saimnieciskā darbībā, ietvaros un uzraudzības sistēmām darba vietā.

3. Katra dalībvalsts līdz 2018. gada 25. maijam paziņo Komisijai to tiesību aktu noteikumus, ko tā pieņem, ievērojot 1. punktu, un nekavējoties paziņo Komisijai par jebkuriem turpmākiem šo noteikumu grozījumiem.

89. pants

Garantijas un atkāpes, kas attiecas uz apstrādi arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs, zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos vai statistikas nolūkos

1. Uz apstrādi arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs, zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos saskaņā ar šo regulu attiecas atbilstošas garantijas datu subjekta tiesībām un brīvībām. Ar minētajām garantijām nodrošina, ka pastāv tehniski un organizatoriski pasākumi, jo īpaši, lai nodrošinātu datu minimizēšanas principa

ievērošanu. Minētie pasākumi var ietvert pseidonimizēšanu, ar noteikumu, ka minētos nolūkus var sasniegt minētajā veidā. Ja minētos nolūkus var sasniegt, veicot turpmāku apstrādi, kas neļauj vai vairs neļauj identificēt datu subjektus, minētos nolūkus sasniedz minētajā veidā.

2. Ja personas datus apstrādā zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos vai statistikas nolūkos, Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos var paredzēt atkāpes no tiesībām, kas minētas 15., 16., 18. un 21. pantā, ņemot vērā šā panta 1. punktā minētos nosacījumus un garantijas, ciktāl šādas tiesības var neļaut vai būtiski traucēt sasniegt konkrētos nolūkus, un šādas atkāpes ir vajadzīgas minēto nolūku sasniegšanai.

3. Ja personas datus apstrādā statistikas nolūkos sabiedrības interesēs, Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos var paredzēt atkāpes no tiesībām, kas minētas 15., 16., 18., 19., 20. un 21. pantā, ņemot vērā šā panta 1. punktā minētos nosacījumus un garantijas, ciktāl šādas tiesības var neļaut vai būtiski traucēt sasniegt konkrētos nolūkus, un šādas atkāpes ir vajadzīgas minēto nolūku sasniegšanai.

4. Ja 2. un 3. punktā minētā apstrāde vienlaikus kalpo vēl citam nolūkam, atkāpes piemēro vienīgi apstrādei, kas tiek veikta minētajos punktos paredzētajos nolūkos.

90. pants

Pienākumi ievērot slepenību

1. Dalībvalstis var pieņemt īpašus noteikumus, kuri paredz uzraudzības iestāžu pilnvaras, kas minētas 58. panta 1. punkta e) un f) apakšpunktā, attiecībā uz pārzīņiem vai apstrādātājiem, uz kuriem saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem vai valsts kompetento iestāžu ieviestiem noteikumiem attiecas dienesta noslēpuma glabāšanas pienākums vai citi līdzvērtīgi pienākumi ievērot slepenību, ja tas ir nepieciešami un samērīgi, lai panāktu līdzsvaru starp tiesībām uz personas datu aizsardzību un pienākumu ievērot slepenību. Minētos noteikumus piemēro tikai tiem personas datiem, ko pārzinis vai apstrādātājs saņēmis vai ieguvis tādas darbības rezultātā, uz kuru attiecas minētais pienākums ievērot slepenību, vai ieguvis tādas darbības laikā.

2. Katra dalībvalsts līdz 2018. gada 25. maijam paziņo Komisijai par noteikumiem, ko tā pieņēmusi, ievērojot 1. punktu, un nekavējoties paziņo Komisijai par jebkuriem turpmākiem šo noteikumu grozījumiem.

91. pants

Esošie baznīcu un reliģisko apvienību datu aizsardzības noteikumi

1. Ja baznīca un reliģiska apvienība vai kopiena kādā dalībvalstī šīs regulas spēkā stāšanās laikā piemēro vispusīgus noteikumus par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz apstrādi, šādus noteikumus var turpināt piemērot ar noteikumu, ka tos saskaņo ar šo regulu.

2. Baznīcas un reliģiskas apvienības, kas piemēro vispusīgus noteikumus saskaņā ar šā panta 1. punktu, ir pakļautas neatkarīgas pārraudzības iestādes pārraudzībai, kura var būt specifiska, ar noteikumu, ka tā atbilst nosacījumiem, kas paredzēti šīs regulas VI nodaļā.

X NODAĻA

Deleģētie akti un īstenošanas akti

92. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 12. panta 8. punktā un 43. panta 8. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no 2016. gada 24. maija.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 12. panta 8. punktā un 43. panta 8. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 12. panta 8. punktu un 43. panta 8. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja trīs mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trīs mēnešiem.

93. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 5. pantu.

XI NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

94. pants

Direktīvas 95/46/EK atcelšana

1. Direktīvu 95/46/EK atceļ no 2018. gada 25. maija.
2. Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo regulu. Atsauces uz Darba grupu personu aizsardzībai attiecībā uz personas datu apstrādi, kas izveidota ar Direktīvas 95/46/EK 29. pantu, uzskata par atsaucēm uz Eiropas Datu aizsardzības kolēģiju, kas izveidota ar šo regulu.

95. pants

Saistība ar Direktīvu 2002/58/EK

Šī regula neuzliek papildu pienākumus fiziskām vai juridiskām personām attiecībā uz apstrādi saistībā ar publiski pieejamu elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniegšanu publiskos komunikāciju tīklos Savienībā jautājumos, saistībā ar kuriem tām ir piemērojami Direktīvas 2002/58/EK īpašie noteikumi ar to pašu mērķi.

96. pants

Saistība ar iepriekš noslēgtiem nolīgumiem

Starptautiskie nolīgumi, kuri ietver personas datu nosūtīšanu uz trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām un kurus dalībvalstis ir noslēgušas pirms 2016. gada 24. maija, un kuri ir saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, kas ir piemērojami pirms minētās dienas, paliek spēkā līdz brīdim, kad tie tiek grozīti, aizstāti vai atcelti.

97. pants

Komisijas ziņojumi

1. Komisija līdz 2020. gada 25. maijam un pēc tam reizi četros gados iesniedz šīs regulas novērtējuma un pārskata ziņojumus Eiropas Parlamentam un Padomei. Ziņojumus publicē.
2. Saistībā ar 1. punktā minētajiem novērtējumiem un pārskatiem Komisija jo īpaši pārbauda, kā tiek piemērota un darbojas:
 - a) V nodaļa par personas datu nosūtīšanu uz trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām, jo īpaši attiecībā uz lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar šīs regulas 45. panta 3. punktu, un lēmumiem, kas pieņemti, balstoties uz Direktīvas 95/46/EK 25. panta 6. punktu;
 - b) VII nodaļa par sadarbību un konsekvenci.
3. Piemērojot 1. punktu, Komisija var pieprasīt informāciju no dalībvalstīm un uzraudzības iestādēm.
4. Veicot 1. un 2. punktā minētos novērtējumus un pārskatīšanu, Komisija ņem vērā Eiropas Parlamenta un Padomes viedokļus un atzinumus, un tos, kas iegūti no citām attiecīgajām struktūrām vai avotiem.
5. Komisija, ja nepieciešams, iesniedz atbilstīgus priekšlikumus, lai grozītu šo regulu, jo īpaši ņemot vērā informācijas tehnoloģiju attīstību un progresu informācijas sabiedrībā.

98. pants

Citu Savienības tiesību aktu datu aizsardzības jomā pārskatīšana

Komisija attiecīgā gadījumā iesniedz legīslatīvu aktu priekšlikumus, lai izdarītu grozījumus citos Savienības tiesību aktos personas datu aizsardzības jomā nolūkā nodrošināt fizisku personu vienādu un konsekventu aizsardzību attiecībā uz apstrādi. Tas jo īpaši attiecas uz noteikumiem par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un uz šādu datu brīvu apriti.

99. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.
2. To piemēro no 2018. gada 25. maija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2016. gada 27. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2016/680

(2016. gada 27. aprīlis)

par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 16. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Fizisku personu aizsardzība attiecībā uz personas datu aizsardzību ir viena no pamattiesībām. Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ("harta") 8. panta 1. punkts un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 16. panta 1. punkts paredz, ka ikvienai personai ir tiesības uz personas datu aizsardzību.
- (2) Noteikumiem par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un tās principiem neatkarīgi no to valstspiederības vai dzīvesvietas būtu jāievēro pamattiesības un pamatbrīvības, jo īpaši tiesības uz personas datu aizsardzību. Šīs direktīvas mērķis ir palīdzēt izveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu.
- (3) Straujā tehnoloģiju attīstība un globalizācija ir radījusi jaunas problēmas personas datu aizsardzības jomā. Personas datu vākšanas un apmaiņas apjoms ir būtiski pieaudzis. Tehnoloģija ļauj vēl nepieredzētā apjomā apstrādāt personas datus tādām darbībām, ko veic, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem, vai izpildītu kriminālsodus.
- (4) Tam ir nepieciešams atvieglot personas datu brīvu apriti starp kompetentajām iestādēm, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, tostarp lai pasargātu no draudiem sabiedriskajai drošībai Savienībā un tos novērstu, un šādu personas datu nosūtīšanu uz trešām valstīm un starptautiskajām organizācijām, vienlaikus nodrošinot personas datu augsta līmeņa aizsardzību. Minēto pārmaiņu dēļ ir jāizveido stingrs un saskaņotāks personas datu aizsardzības regulējums Savienībā, ko atbalsta ar stingru izpildi.
- (5) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK ⁽³⁾ ir piemērojama personas datu apstrādei dalībvalstīs gan publiskajā, gan privātajā sektorā. Tomēr to nepiemēro personas datu apstrādei tādu pasākumu gaitā, uz kuru neattiecas Kopienas tiesību akti, piemēram, darbībām tādās jomās kā tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās un policijas sadarbība.

⁽¹⁾ OVC 391, 18.12.2012., 127. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 12. marta nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2016. gada 8. aprīļa nostāja pirmajā lasījumā (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa nostāja.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

- (6) Padomes Pamatlēmums 2008/977/TI ⁽¹⁾ ir piemērojams tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās un policijas sadarbībai. Minētā pamatlēmuma piemērošanas joma attiecas tikai uz tādu personas datu apstrādi, kurus nosūta starp dalībvalstīm vai kurus dara savstarpēji pieejamus.
- (7) Konsekventas un augsta līmeņa personas datu aizsardzības nodrošināšana fiziskām personām un personas datu apmaiņas veicināšana starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir būtiska, lai nodrošinātu efektīvu tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās un policijas sadarbību. Šajā nolūkā fizisku personu tiesību un brīvību aizsardzības līmenim attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem, vai izpildītu kriminālsodus, tostarp lai pasargātu no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērstu, vajadzētu būt līdzvērtīgam visās dalībvalstīs. Lai personas datu aizsardzība visā Savienībā būtu efektīva, ir jāstiprina datu subjektu tiesības un to personu pienākumi, kas apstrādā personas datus, kā arī līdzvērtīgas pilnvaras uzraudzīt un nodrošināt personas datu aizsardzības noteikumu ievērošanu dalībvalstīs.
- (8) LESD 16. panta 2. punktā Eiropas Parlaments un Padome tiek pilnvaroti paredzēt noteikumus par fizisko personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un noteikumus par šādu datu brīvu apriti.
- (9) Balstoties uz to, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 ⁽²⁾ nosaka vispārīgus noteikumus, lai aizsargātu fiziskas personas attiecībā uz to personas datu apstrādi un nodrošinātu personas datu brīvu apriti Savienībā.
- (10) 21. deklarācijā par personas datu aizsardzību tiesu iestāžu sadarbībā krimināllietās un policijas sadarbībā, kas pievienota Lisabonas līgumu pieņemšanās Starpvaldību konferences Nobeiguma aktam, konference atzina, ka var būt nepieciešami īpaši noteikumi par personas datu aizsardzību un par personas datu brīvu apriti tiesu iestāžu sadarbībā krimināllietās un policijas sadarbībā, pamatojoties uz LESD 16. pantu, minēto jomu specifisko iezīmju dēļ.
- (11) Tādēļ ir piemēroti minētās jomas aptvert direktīvā, kurā paredzēti īpaši noteikumi par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko kompetentās iestādes veic, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem, vai izpildītu kriminālsodus, tostarp lai pasargātu no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērstu, respektējot šo darbību īpašo raksturu. Starp šādām kompetentajām iestādēm var būt ne vien publiskās iestādes, tādas kā tiesu iestādes, policija vai citas tiesībsardzības iestādes, bet arī jebkādas citas struktūras vai vienības, kam dalībvalsts tiesībās uzticēts īstenot publisko varu un publiskās pilnvaras šīs direktīvas nolūkos. Ja šāda struktūra vai vienība personas datus apstrādā citos nolūkos, nevis šajā direktīvā noteiktajos, piemēro Regulu (ES) 2016/679. Tāpēc Regulu (ES) 2016/679 piemēro gadījumos, kad struktūra vai vienība vāc personas datus citos nolūkos un minētos personas datus apstrādā tālāk, lai pildītu kādu juridisku pienākumu, kam tā pakļauta. Piemēram, finanšu iestādes noziedzīga nodarījuma izmeklēšanas, atklāšanas vai saukšanas pie atbildības nolūkos patur dažus no personas datiem, ko tās apstrādā, un konkrētos gadījumos un saskaņā ar dalībvalsts tiesībām sniedz minētos personas datus tikai kompetentajām valsts iestādēm. Struktūrai vai vienībai, kas šādu iestāžu vārdā apstrādā personas datus šīs direktīvas darbības jomā, vajadzētu būt saistītai ar līgumu vai kādu citu juridisku aktu un noteikumiem, kas piemērojami apstrādātājiem, ievērojot šo direktīvu, bet Regulas (ES) 2016/679 piemērošana paliek neskarta attiecībā uz apstrādātāja personas datu apstrādi, kas ir ārpus šīs direktīvas darbības jomas.
- (12) Darbības, ko veic policija vai citas tiesībsardzības iestādes, ir galvenokārt vērstas uz to, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem. Šādas darbības var ietvert arī varas pielietošanu, veicot piespiedu pasākumus, piemēram, policijas darbības demonstrāciju, liela mēroga sporta pasākumu un nemieru laikā. Tās ietver arī likumības un kārtības uzturēšanu kā uzdevumu, kas uzticēts policijai vai citām tiesībsardzības iestādēm, kad nepieciešams pasargāt no tādiem draudiem sabiedriskajai drošībai un ar

⁽¹⁾ Padomes Pamatlēmums 2008/977/TI (2008. gada 27. novembris) par tādu personas datu aizsardzību, ko apstrādā, policijas un tiesu iestādēm sadarbojoties krimināllietās (OV L 350, 30.12.2008., 60. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti, un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 1. lpp.).

likumu aizsargātām fundamentālām sabiedrības interesēm, kas varētu novest pie noziedzīga nodarījuma, un šos draudus novērst. Dalībvalstis var uzticēt kompetentajām iestādēm citus uzdevumus, kas nav obligāti saistīti ar darbībām, ko veic, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem, tostarp lai pasargātu no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērstu, tādējādi, ciktāl minētajos citos nolūkos veiktā personas datu apstrāde ir Savienības tiesību aktu darbības jomā, tā ietilpst Regulas (ES) 2016/679 darbības jomā.

- (13) Noziedzīgam nodarījumam šīs direktīvas nozīmē vajadzētu būt autonomam Savienības tiesību jēdzienam, kā to interpretējusi Eiropas Savienības Tiesa ("Tiesa").
- (14) Tā kā šī direktīva nebūtu jāpiemēro personas datu apstrādei tādas darbības gaitā, kas ir ārpus Savienības tiesību darbības jomas, darbības attiecībā uz valsts drošību, darbības, ko veic aģentūras vai vienības, kuras nodarbojas ar valsts drošības jautājumiem, un dalībvalstu veiktu personas datu apstrādi, kad tās veic darbības, kuras ietilpst Līguma par Eiropas Savienību (LES) V sadaļas 2. nodaļas darbības jomā, nebūtu jāuzskata par darbībām, kas ir šīs direktīvas darbības jomā.
- (15) Lai ar juridiski īstenojamu tiesību palīdzību fiziskām personām nodrošinātu vienāda līmeņa aizsardzību visā Savienībā un novērstu atšķirības, kas traucē personas datu apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, šajā direktīvā būtu jāparedz saskaņoti noteikumi to personas datu aizsardzībai un brīvai aprītei, ko apstrādā, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem, vai lai izpildītu kriminālsodus, tostarp lai pasargātu no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērstu. Dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanai nekādi nebūtu jāmazina attiecīgo dalībvalstu nodrošināto personas datu aizsardzība, bet gan tieši pretēji – ar to būtu jātiecas Savienībā nodrošināt augsta līmeņa aizsardzību. Dalībvalstīm nevajadzētu būt liegtam paredzēt stingrākas garantijas nekā tās, kas noteiktas šajā direktīvā, lai aizsargātu datu subjekta tiesības un brīvības attiecībā uz kompetento iestāžu veiktu personas datu apstrādi.
- (16) Šī direktīva neskar principu par publisku piekļuvi oficiāliem dokumentiem. Saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679 personas datus, kas iekļauti oficiālos dokumentos, kuri ir publiskas iestādes vai publiskas vai privātas struktūras rīcībā, lai veiktu kādu uzdevumu sabiedrības interesēs, minētā iestāde vai struktūra var izpaust saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, ko piemēro publiskai iestādei vai struktūrai, lai publisku piekļuvi oficiāliem dokumentiem saskaņotu ar tiesībām uz personas datu aizsardzību.
- (17) Šajā direktīvā noteiktajai aizsardzībai būtu jāattiecas uz fiziskām personām neatkarīgi no to valstspiederības vai dzīvesvietas saistībā ar to personas datu apstrādi.
- (18) Lai izvairītos no likuma apiešanas nopietna riska radīšanas, fizisku personu aizsardzībai vajadzētu būt tehnoloģiski neitrālai un tai nevajadzētu būt atkarīgai no izmantotajiem paņēmieniem. Fizisku personu aizsardzībai būtu jāattiecas gan uz personas datu apstrādi ar automatizētiem līdzekļiem, gan uz personas datu manuālu apstrādi, ja personas dati ir ietverti vai tos paredzēts ietvert kartotēkā. Šīs direktīvas darbības jomā nebūtu jāaptver datnes vai datņu kopumi, kā arī to ievadlapas, kuras nav sakārtotas atbilstoši konkrētiem kritērijiem.
- (19) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 ⁽¹⁾ piemēro personas datu apstrādei Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās. Regula (EK) Nr. 45/2001 un citi Savienības tiesību akti, ko piemēro šādai personas datu apstrādei, būtu jāpielāgo principiem un noteikumiem, kas noteikti Regulā (ES) 2016/679.
- (20) Šī direktīva neliedz dalībvalstīm valsts noteikumos par kriminālprocesu precizēt apstrādes darbības un apstrādes procedūras saistībā ar personas datu apstrādi, ko veic tiesas un citas tiesu iestādes, jo īpaši attiecībā uz personas datiem, kas saistībā ar kriminālprocesu ir iekļauti kādā tiesas nolēmumā vai reģistros.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

- (21) Datu aizsardzības principi būtu jāattiecinā uz jebkādu informāciju par identificētu vai identificējamu fizisku personu. Lai noteiktu, vai fiziska persona ir identificējama, būtu jāņem vērā visi līdzekļi, ko pārzinis vai cita persona pamatoti varētu izmantot – piemēram, atsevišķa izdalīšana –, lai tieši vai netieši identificētu fizisku personu. Lai pārliecinātos, vai līdzekļus varētu pamatoti izmantot fiziskas personas identificēšanai, būtu jāņem vērā visi objektīvie faktori, piemēram, identificēšanai nepieciešamās izmaksas un laiks, ņemot vērā apstrādes laikā pieejamo tehnoloģiju un tehnoloģiju attīstību. Tādēļ datu aizsardzības principi nebūtu jāpiemēro anonīmai informācijai, proti, informācijai, kura neattiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu, vai personas datiem, ko sniedz anonīmi tādā veidā, ka datu subjekts vairs nav identificējams.
- (22) Publiskās iestādes, kam personas datus izpauž saskaņā ar juridisku pienākumu, lai tās varētu pildīt savus oficiālos uzdevumus, piemēram, nodokļu iestādes un muitas dienesti, finanšu izmeklēšanas vienības, neatkarīgas administratīvās iestādes vai finanšu tirgus iestādes, kas ir atbildīgas par vērtspapīru tirgu regulējumu un pārraudzību, nebūtu jāuzskata par saņēmējām, ja tās saņem personas datus, kas vajadzīgi, lai veiktu konkrētu izmeklēšanu vispārējās interesēs saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem. Publisko iestāžu nosūtītiem informācijas pieprasījumiem vienmēr vajadzētu būt rakstiskiem, motivētiem un neregulāriem, un tiem nebūtu jāattiecas uz visu kartotēku kopumā vai jārada savstarpēji kartotēku savienojumi. Personas datu apstrādei, ko veic minētās publiskās iestādes, būtu jāatbilst piemērojamiem datu aizsardzības noteikumiem saskaņā ar apstrādes nolūkiem.
- (23) Ģenētiskie dati būtu jādefinē kā tādi personas dati, kas attiecas uz fiziskas personas mantotām vai iegūtām ģenētiskajām pazīmēm, kas sniedz unikālu informāciju par minētās fiziskās personas fizioloģiju vai veselību, un kas izriet no attiecīgās fiziskās personas bioloģiskā parauga analīzes, jo īpaši no hromosomu, dezoksiribonukleīnskābes (DNS) vai ribonukleīnskābes (RNS) analīzes vai no cita elementa analīzes, kas ļauj iegūt līdzvērtīgu informāciju. Ņemot vērā ģenētiskās informācijas sarežģītību un sensitivitāti, pastāv liels risks, ka pārzinis to varētu izmantot ļaunprātīgi un atkārtoti dažādos nolūkos. Jebkāda diskriminācija, kuras pamatā ir ģenētiskas iezīmes, būtu principā jāaizliedz.
- (24) Personas datus attiecībā uz veselību būtu jāiekļauj visi dati par datu subjekta veselības stāvokli, kas atspoguļo informāciju par datu subjekta kādreizējo, tagadējo vai prognozējamo fizisko vai garīgo veselību. Tas ietver tādu informāciju par fizisko personu, kas savākta, minēto fizisko personu reģistrējot veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanai vai to sniegšanas laikā, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/24/ES ⁽¹⁾; skaitlis, simbols vai zīme, kas piešķirti kādai fiziskai personai, lai to viennozīmīgi identificētu ar veselību saistītos nolūkos; informācija, kas iegūta, pārbaudot vai izmeklējot kādu ķermeņa daļu vai no tā iegūtu materiālu, tostarp no ģenētiskiem datiem un bioloģiskiem paraugiem; un jebkāda informācija, piemēram, par slimību, invaliditāti, slimības risku, slimības vēsturi, klīnisko aprūpi vai par datu subjekta fizioloģisko vai biomedicīnisko stāvokli neatkarīgi no informācijas avota, piemēram, ārsta vai cita veselības aprūpes speciālista, slimnīcas, medicīniskās ierīces vai *in vitro* diagnostikas testa.
- (25) Visas dalībvalstis ir pievienojušās Starptautiskajai Kriminālpolicijas organizācijai (Interpolam). Lai pildītu savu uzdevumu, Interpols saņem, uzglabā un izplata personas datus, kas palīdz kompetentajām iestādēm novērst un apkarot starptautisko noziedzību. Tādēļ ir lietderīgi pastiprināt Savienības un Interpola sadarbību, veicinot personas datu efektīvu apmaiņu, kurā vienlaikus ir nodrošināta pamattiesību un pamatbrīvību ievērošana attiecībā uz personas datu automātisku apstrādi. Gadījumos, kad personas datus no Savienības nosūtīta Interpolam un valstīm, kas norīkojušas locekļus uz Interpolu, būtu jāpiemēro šī direktīva, jo īpaši tās noteikumi par starptautisku nosūtīšanu. Šai direktīvai nebūtu jāskar īpašie noteikumi, kas paredzēti Padomes Kopējā nostājā 2005/69/TI ⁽²⁾ un Padomes Lēmumā 2007/533/TI ⁽³⁾.
- (26) Jebkurai personas datu apstrādei ir jābūt likumīgai, godprātīgai un pārredzamai attiecībā uz attiecīgajām fiziskajām personām un jātiek īstenotai tikai konkrētos likumā paredzētos nolūkos. Tas pats par sevi neliedz tiesībaizsardzības iestādēm veikt tādas darbības kā slepena izmeklēšana vai video novērošana. Šādas darbības var veikt, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem, vai izpildītu

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/24/ES (2011. gada 9. marts) par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē (OV L 88, 4.4.2011., 45. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Kopējā nostāja 2005/69/TI (2005. gada 24. janvāris) par konkrētu datu apmaiņu ar Interpolu (OV L 27, 29.1.2005., 61. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Lēmums 2007/533/TI (2007. gada 12. jūnijs) par otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (SIS II) izveidi, darbību un izmantošanu (OV L 205, 7.8.2007., 63. lpp.).

kriminālsodus, tostarp lai pasargātu no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērstu, ja vien tās ir paredzētas likumā un ir nepieciešamas un samērīgas demokrātiskā sabiedrībā, pienācīgi ņemot vērā attiecīgās fiziskās personas legītīmās intereses. Tāds datu aizsardzības princips kā godprātīga apstrāde ir atsevišķs jēdziens, kas atšķiras no tiesībām uz taisnīgu tiesu, kā noteikts hartas 47. pantā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (ECTK) 6. pantā. Fiziskas personas būtu jāinformē par riskiem, noteikumiem, garantijām un tiesībām saistībā ar viņu personas datu apstrādi un to, kā īstenot savas tiesības saistībā ar apstrādi. Konkrētajiem personas datu apstrādes nolūkiem jo īpaši vajadzētu būt nepārprotamiem, legītīmiem un noteiktiem jau personas datu vākšanas laikā. Personas datiem vajadzētu būt atbilstīgiem un būtiskiem tiem nolūkiem, kādos tos apstrādā. Jo īpaši būtu jānodrošina, lai savāktu personas datu apjoms nebūtu pārmērīgs un lai personas datus neglabātu ilgāk, nekā tas ir vajadzīgs nolūkos, kādos tos apstrādā. Personas dati būtu jāapstrādā tikai tad, ja apstrādes nolūku nav iespējams pienācīgi sasniegt citiem līdzekļiem. Lai nodrošinātu, ka datus neglabā ilgāk nekā nepieciešams, pārzinim būtu jānosaka termiņi dzēšanai vai periodiskai pārskatīšanai. Dalībvalstīm būtu jānosaka atbilstīgas garantijas attiecībā uz personas datiem, kurus glabā ilgāku laiku saistībā ar arhivēšanu sabiedrības interesēs, izmantošanu zinātniskiem, statistikas vai vēsturiskiem mērķiem.

- (27) Lai novērstu un izmeklētu noziedzīgus nodarījumus un sauktu pie atbildības par tiem, kompetentajām iestādēm personas dati, kas savākti saistībā ar konkrētu noziedzīgu nodarījumu novēršanu, izmeklēšanu, atklāšanu vai saukšanu pie atbildības par tiem, ir jāapstrādā ārpus minētā konteksta, lai iegūtu izpratni par noziedzīgām darbībām un konstatētu saiknes starp dažādiem atklātajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.
- (28) Lai saglabātu apstrādes drošību un novērstu tādu apstrādi, kurā tiek pārkāpta šī direktīva, personas dati būtu jāapstrādā tā, lai tiktu ievērota pienācīga drošības un konfidencialitātes pakāpe, tostarp tiktu novērsta neatļauta piekļuve personas datiem un to apstrādes aprikojumam vai to izmantošana, un tā, lai ņemtu vērā pieejamo tehnikas līmeni un tehnoloģijas, kā arī īstenošanas izmaksas saistībā ar risku un aizsargājamo personas datu raksturu.
- (29) Personas dati būtu jāvēl konkrētos, skaidros un legītīmos nolūkos, uz kuriem attiecas šīs direktīvas darbības joma, un tie nebūtu jāapstrādā nolūkos, kas nav saderīgi ar mērķi novērst, izmeklēt, atklāt noziedzīgus nodarījumus vai saukt pie atbildības par tiem, vai izpildīt kriminālsodus, tostarp pasargāt no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērst. Ja personas datus apstrādā tas pats vai cits pārzinis nolūkā, ko aptver šīs direktīvas darbības joma un kas nav tas, kādā dati tika vākti, šādai apstrādei vajadzētu būt atļautai ar noteikumu, ka šāda apstrāde ir atļauta saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktu noteikumiem un ka tā ir nepieciešama un samērīga ar minēto citu nolūku.
- (30) Datu precizitātes princips būtu jāpiemēro, ņemot vērā attiecīgās apstrādes raksturu un nolūkus. Jo īpaši tiesvedībā izteikumi, kas satur personas datus, balstās uz fizisko personu subjektīvu uztveri un ne vienmēr ir pārbaudāmi. Attiecīgi prasībai par precizitāti nebūtu jāattiecas uz izteikuma precizitāti, bet vienīgi uz to, ka ir izdarīts konkrēts izteikums.
- (31) Personas datu apstrādei tādās jomās kā tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās un policijas sadarbība ir raksturīgi tas, ka tiek apstrādāti personas dati, kas attiecas uz dažādām datu subjektu kategorijām. Tāpēc – attiecīgā gadījumā un cik vien iespējams – ir nepieciešams skaidri nodalīt dažādu datu subjektu kategoriju personas datus, piemēram, aizdomās turēto, notiesāto, cietušo un citu personu, piemēram, liecinieku, personu, kam ir attiecīga informācija vai kontakti, un aizdomās turēto un notiesāto līdzdalībnieku personas datus. Tam nebūtu jāliedz piemērot tiesības uz nevainīguma prezumpciju, kas garantētas hartā un ECTK, kā tās interpretētas attiecīgi Tiesas un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrā.
- (32) Kompetentajām iestādēm būtu jānodrošina, lai personas dati, kas ir neprecīzi, nepilnīgi vai vairs nav aktuāli, netiktu nosūtīti vai darīti pieejami. Lai nodrošinātu fizisko personu aizsardzību un personas datu, kurus nosūta vai dara pieejamus, precizitāti, pilnīgumu vai to, kādā mērā tie ir aktuāli, un uzticamību, kompetentajām iestādēm visos personas datu nosūtīšanas gadījumos, cik iespējams, būtu jāpievieno nepieciešamā informācija.
- (33) Kad šajā direktīvā ir atsauces uz dalībvalsts tiesībām, juridisko pamatu vai leģislatīvu pasākumu, tas uzreiz nenozīmē, ka vajadzīgs parlamenta pieņemts likumdošanas akts, neskarot prasības, kas izriet no attiecīgās

dalībvalsts konstitucionālās iekārtas. Tomēr šādām dalībvalsts tiesībām, juridiskajam pamatam vai leģislatīvam pasākumam vajadzētu būt skaidram un precīzam un attiecīgajām personām būtu jāspēj paredzēt tā piemērošanu, kā tas prasīts Tiesas un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrā. Dalībvalsts tiesībās, ar ko regulē personas datu apstrādi šīs direktīvas darbības jomā, būtu jānosaka vismaz mērķi, apstrādājamie personas dati, apstrādes nolūki, personas datu integritātes un konfidencialitātes saglabāšanas procedūras un to iznīcināšanas procedūras, tādējādi nodrošinot pietiekamas garantijas pret ļaunprātīgas izmantošanas risku un patvaļu.

- (34) Personas datu apstrādei, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem, vai izpildītu kriminālsodus, tostarp lai pasargātu no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērstu, būtu jāattiecas uz jebkuru darbību vai darbību kopumu, ko veic ar personas datiem minētajos nolūkos ar automatizētiem līdzekļiem vai citādi, piemēram, vākšanu, reģistrāciju, organizēšanu, struktūrēšanu, glabāšanu, pielāgošanu vai pārveidošanu, atgūšanu, aplūkošanu, izmantošanu, saskaņošanu vai kombinēšanu, apstrādes ierobežošanu, dzēšanu vai iznīcināšanu. Šīs direktīvas noteikumi jo īpaši būtu jāpiemēro šīs direktīvas nolūkos veiktai personas datu nosūtīšanai saņēmējam, uz ko neattiecas šī direktīva. Šādiem saņēmējiem vajadzētu ietvert fiziskas vai juridiskas personas, publiskas iestādes, aģentūras vai jebkuras citas struktūras, kurām kompetentā iestāde likumīgi izpauž datus. Gadījumos, kad kompetentā iestāde personas datus sākotnēji ir vākusi kādā no šīs direktīvas nolūkiem, šo datu apstrādei nolūkos, kas nav šīs direktīvas nolūki, būtu jāpiemēro Regula (ES) 2016/679, ja šāda apstrāde ir atļauta ar Savienības vai dalībvalsts tiesībām. Regulas (ES) 2016/679 noteikumi jo īpaši būtu jāpiemēro personas datu nosūtīšanai tādos nolūkos, uz kuriem neattiecas šīs direktīvas darbības joma. Personas datu apstrādei, ko veic saņēmējs, kurš nav kompetentā iestāde vai kurš nedarbojas kā tāda šīs direktīvas nozīmē un kuram kompetentā iestāde likumīgi izpauž personas datus, būtu jāpiemēro Regula (ES) 2016/679. Dalībvalstīm, īstenojot šo direktīvu, būtu arī jāvar sīkāk precizēt Regulas (ES) 2016/679 noteikumu piemērošanu, ņemot vērā tajā izklāstītos nosacījumus.
- (35) Lai saskaņā ar šo direktīvu veikta personas datu apstrāde būtu likumīga, tai vajadzētu būt nepieciešamai tādu uzdevumu izpildei, kurus kompetentā iestāde veic sabiedrības interesēs, pamatojoties uz Savienības vai dalībvalstu tiesībām, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem, vai izpildītu kriminālsodus, tostarp lai pasargātu no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērstu. Minētajām darbībām būtu jāietver datu subjekta vitālu interešu aizsardzība. Kompetentajām iestādēm institucionāli likumā dotie uzdevumi – novērst, izmeklēt, atklāt noziedzīgus nodarījumus vai saukt pie atbildības par tiem – dod tām iespēju prasīt vai likt fiziskām personām pildīt prasīto. Tādā gadījumā datu subjekta piekrišanai, kā definēts Regulā (ES) 2016/679, nebūtu jākalpo par juridisko pamatu personas datu apstrādei, ko veic kompetentās iestādes. Ja datu subjektam liek pildīt kādu juridisku pienākumu, datu subjektam nav brīvas izvēles, tādēļ datu subjekta reakciju nevar uzskatīt par brīvprātīgi sniegtu norādi uz viņa vēlmēm. Tam nebūtu jāliedz dalībvalstīm likumā paredzēt, ka datu subjekts var piekrist savu personas datu apstrādei šīs direktīvas nolūkos, piemēram, DNS testiem kriminālizmeklēšanā vai tā atrašanās vietas uzraudzībai ar elektroniskām ierīcēm kriminālsodu izpildei.
- (36) Dalībvalstīm būtu jāparedz, ka tad, kad Savienības vai dalībvalsts tiesībās, ko piemēro nosūtītājai kompetentajai iestādei, ir paredzēti konkrēti nosacījumi, kurus konkrētos apstākļos piemēro personas datu apstrādei, piemēram, apstrādes kodu izmantošana, nosūtītājai kompetentajai iestādei par minētajiem nosacījumiem un par prasību tos ievērot būtu jāinformē šādu personas datu saņēmējs. Šādos nosacījumos, piemēram, varētu būt iekļauts aizliegums personas datus nosūtīt tālāk citiem vai izmantot tos citiem mērķiem nekā tiem, kuriem tie sākotnēji tika nosūtīti saņēmējam, vai informēt datu subjektu gadījumā, kad tiek ierobežotas tiesības uz informāciju bez nosūtītājas kompetentās iestādes iepriekšēja apstiprinājuma. Minētajiem pienākumiem būtu arī jāattiecas uz nosūtītājas kompetentās iestādes veiktu datu nosūtīšanu saņēmējiem trešās valstīs vai starptautiskām organizācijām. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka nosūtītāja kompetentā iestāde šādus nosacījumus nepiemēro saņēmējiem citās dalībvalstīs vai aģentūrām, birojiem un struktūrām, kas izveidoti saskaņā ar LESD V sadaļas 4. un 5. nodaļu, izņemot tos, kuri piemērojami līdzīgām datu nosūtīšanām dalībvalstī, kurā atrodas minētā kompetentā iestāde.
- (37) Personas datiem, kas pēc sava rakstura ir īpaši sensitīvi saistībā ar pamattiesībām un pamatbrīvībām, pienākas īpaša aizsardzība, jo to apstrādes konteksts varētu radīt nopietnu risku pamattiesībām un pamatbrīvībām.

Minētajiem personas datiem būtu jāaptver personas dati, kuri atklāj rases vai etnisko piederību, turklāt termina "rases piederība" izmantošana šajā direktīvā nenozīmē, ka Savienība atzīst teorijas, ar kuru palīdzību notiek mēģinājumi noteikt dažādu cilvēku rasu pastāvēšanu. Šādi personas dati nebūtu jāapstrādā, izņemot gadījumus, kad uz apstrādi attiecas atbilstošas likumā noteiktas garantijas attiecībā uz datu subjektu tiesībām un brīvībām un kad tā ir atļauta likumā atļautos gadījumos; vai – ja tā vēl nav šādā likumā atļauta – gadījumos, kad apstrāde ir vajadzīga datu subjekta vai citas personas vitālu interešu aizsardzībai, vai ja apstrāde attiecas uz datiem, kurus datu subjekts acīmredzami ir publiskojis. Atbilstošas garantijas attiecībā uz datu subjektu tiesībām un brīvībām varētu aptvert iespēju vākt minētos datus tikai saistībā ar citiem datiem par attiecīgo fizisko personu, iespēju turēt savāktos datus pienācīgā drošībā, noteikt stingrākus noteikumus attiecībā uz kompetentās iestādes darbinieku piekļuvi datiem un aizliegumu nosūtīt minētos datus. Šādu datu apstrāde būtu arī jāatļauj likumā, ja datu subjekts nepārprotami ir piekritis apstrādei, kura ir īpaši dziļa iejaukšanās tā dzīvē. Tomēr datu subjekta piekrišanai pašai par sevi nebūtu jākalpo par juridisko pamatu šādu sensitīvu personas datu apstrādei kompetentajās iestādēs.

- (38) Datu subjektam vajadzētu būt tiesībām nebūt tāda lēmuma subjektam, ar kuru izvērtē ar viņu saistītus personiskus aspektus un kura pamatā ir tikai automatizēta apstrāde, un kurai ir nelabvēlīgas juridiskas sekas attiecībā uz datu subjektu vai kura to ievērojami ietekmē. Katrā ziņā uz šādu apstrādi būtu jāattiecinā atbilstošas garantijas, tostarp īpašas informācijas sniegšana datu subjektam un tiesības panākt cilvēka iejaukšanos, jo īpaši paust savu viedokli, saņemt paskaidrojumu par lēmumu, kas pieņemts pēc šādas izvērtēšanas, un apstrīdēt lēmumu. Saskaņā ar hartas 21. un 52. pantā iekļautajiem nosacījumiem būtu jāaizliedz tāda profilēšana, ar kuru fiziskas personas tiek diskriminētas, pamatojoties uz personas datiem, kas pēc to rakstura ir īpaši sensitīvi saistībā ar pamattiesībām un pamatbrīvībām.
- (39) Lai ļautu datu subjektam īstenot savas tiesības, informācijai datu subjektam vajadzētu būt viegli pieejamai, tostarp pārziņa tīmekļa vietnē, un viegli saprotamai, izmantojot skaidru un vienkāršu valodu. Šādai informācijai vajadzētu būt pielāgotai neaizsargātu personu, piemēram, bērnu, vajadzībām.
- (40) Būtu jāparedz kārtība, kas datu subjektam atvieglotu savu tiesību īstenošanu saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti, ievērojot šo direktīvu, tostarp mehānismi, kā pieprasīt un, ja piemērojams, bez maksas saņemt jo īpaši piekļuvi saviem personas datiem, kā arī personas datu labošanu vai dzēšanu un apstrādes ierobežošanu. Pārzinim vajadzētu būt pienākamam atbildēt uz datu subjekta pieprasījumiem bez nepamatotas kavēšanas, ja vien pārzinis nepiemēro ierobežojumus datu subjekta tiesībām saskaņā ar šo direktīvu. Turklāt pārzinim būtu jāvar pieprasīt saprātīgu samaksu vai atteikt pieprasītās darbības veikšanu, ja pieprasījumi ir acīmredzami nepamatoti vai pārmērīgi, piemēram, ja datu subjekts nepamatoti un atkārtoti pieprasa informāciju vai ja datu subjekts savas tiesības saņemt informāciju izmanto ļaunprātīgi – piemēram, iesniedzot pieprasījumu, datu subjekts sniedz nepatiesu vai maldinošu informāciju.
- (41) Ja pārzinis lūdz sniegt papildu informāciju, kas vajadzīga datu subjekta identitātes apstiprināšanai, minētā informācija būtu jāapstrādā tikai šajā konkrētajā nolūkā un nebūtu jāglabā ilgāk nekā vajadzīgs šajā nolūkā.
- (42) Datu subjektam vajadzētu būt pieejamai vismaz šādai informācijai: pārziņa identitāte, fakts, ka notiek apstrādes darbība, apstrādes nolūki, tiesības iesniegt sūdzību un fakts, ka viņam ir tiesības pārzinim pieprasīt piekļuvi personas datiem un tos labot dzēst vai ierobežot to apstrādi. Tas varētu notikt kompetentās iestādes tīmekļa vietnē. Turklāt konkrētos gadījumos un lai datu subjekts varētu īstenot savas tiesības, viņš būtu jāinformē par datu apstrādes juridisko pamatu un par to, cik ilgi dati tiks glabāti, ciktāl šāda papildu informācija ir vajadzīga, lai nodrošinātu godprātīgu apstrādi attiecībā uz datu subjektu, ņemot vērā konkrētos apstākļus, kādos datus apstrādā.
- (43) Fiziskai personai vajadzētu būt tiesībām piekļūt datiem, kas par to savākti, un viegli un saprātīgos intervālos īstenot šīs tiesības, lai zinātu par apstrādi un pārliecinātos par tās likumīgumu. Tādēļ katram datu subjektam vajadzētu būt tiesībām zināt par apstrādi un saņemt paziņojumu par nolūkiem, kuros dati tiek apstrādāti, par apstrādes laikposmu un par datu saņēmējiem, tostarp trešās valstīs. Ja šajos paziņojumos ietver informāciju par personas datu ieguves avotu, ar šādu informāciju nebūtu jāatklāj fizisko personu identitāte, jo īpaši konfidenciali avoti. Lai šīs tiesības ievērotu, pietiek ar to, ka datu subjekta rīcībā ir minēto datu pilns kopsavilkums saprotamā

formā, tas ir, formā, kas datu subjektam ļauj uzzināt par minētajiem datiem un pārbaudīt, vai tie ir precīzi un apstrādāti saskaņā ar šo direktīvu, tā lai viņš varētu īstenot savas tiesības, kas tam piešķirtas ar šo direktīvu. Šādu kopsavilkumu varētu sniegt apstrādājamo personas datu kopijas formā.

- (44) Dalībvalstīm būtu jāvar pieņemt leģislatīvus pasākumus, ar kuriem atliek, ierobežo vai nesniedz datu subjektiem informāciju vai pilnībā vai daļēji ierobežo viņu piekļuvi saviem personas datiem, ciktāl un kamēr šāds pasākums, pienācīgi ņemot vērā attiecīgās fiziskās personas pamattiesības un leģitīmās intereses, ir nepieciešams un samērīgs demokrātiskā sabiedrībā, lai novērstu, ka tiek traucētas oficiālas vai juridiskas pārbaudes, izmeklēšana vai procedūras, lai novērstu, ka tiek ietekmēta noziedzīgu nodarījumu novēršana, izmeklēšana atklāšana vai saukšana pie atbildības par tiem vai kriminālsodu izpilde, lai pasargātu sabiedrisko drošību vai valsts drošību vai lai pasargātu citu personu tiesības un brīvības. Pārzinim, veicot konkrētu un katra atsevišķa gadījuma pārbaudi, būtu jānovērtē, vai piekļuves tiesības būtu daļēji vai pilnībā jāierobežo.
- (45) Visi piekļuves atteikumi vai ierobežojumi būtu principā rakstiski jāsniedz datu subjektam un jāiekļauj faktiskie vai juridiskie iemesli, uz kuriem lēmums balstās.
- (46) Jānodrošina datu subjekta jebkādu tiesību ierobežojumu atbilstība hartai un ECTK, kā tas interpretēts attiecīgi Tiesas un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrā, un jo īpaši jānodrošina minēto tiesību un brīvību būtības ievērošana.
- (47) Fiziskai personai vajadzētu būt tiesībām panākt, lai neprecīzi personas dati, kas uz to attiecas, tiktu laboti, jo īpaši, ja tie attiecas uz faktiem, un tiesībām uz datu dzēšanu, ja šādu datu apstrāde pārkāpj šo direktīvu. Tomēr tiesībām uz datu labošanu nebūtu jāietekmē, piemēram, liecinieka liecības saturs. Fiziskai personai vajadzētu būt arī tiesībām uz apstrādes ierobežošanu, ja tā apstrādā personas datu precizitāti un ja par to precizitāti vai neprecizitāti nav iespējams pārliecināties, vai ja personas dati jāsaglabā kā pierādījumi. Jo īpaši – tā vietā, lai dzēstu personas datus, būtu jāierobežo to apstrāde, ja konkrētā gadījumā ir pamatots iemesls uzskatīt, ka dzēšana varētu ietekmēt datu subjekta leģitīmās intereses. Šādā gadījumā dati, kuri ir ierobežoti, būtu jāapstrādā tikai nolūkā, kura dēļ tie netika dzēsti. Personas datu apstrādes ierobežošanas metodes cita starpā varētu ietvert izvēlēto datu pārvietošanu uz citu apstrādes sistēmu, piemēram, arhivēšanas nolūkos, vai izvēlēto datu padarīšanu par nepieejamiem. Automatizētās kartotēkās apstrādes ierobežojums principā būtu jānodrošina ar tehniskiem līdzekļiem. Tas, ka apstrāde ir ierobežota, būtu jānorāda sistēmā tā, lai būtu skaidrs, ka personas datu apstrāde ir ierobežota. Par šādu personas datu labošanu vai dzēšanu, vai apstrādes ierobežošanu būtu jāpaziņo saņēmējiem, kuriem šie dati ir atklāti, un kompetentajām iestādēm, no kurām tika iegūti neprecīzie dati. Pārziņiem būtu arī jāatturas no šādu datu turpmākas izplatīšanas.
- (48) Ja pārzinis liedz datu subjektam tiesības uz informāciju, piekļuvi personas datiem vai to labošanu, vai dzēšanu, vai apstrādes ierobežošanu, datu subjektam vajadzētu būt tiesībām pieprasīt, lai valsts uzraudzības iestāde pārbauda apstrādes likumīgumu. Datu subjekts būtu jāinformē par šīm tiesībām. Ja uzraudzības iestāde rīkojas datu subjekta vārdā, uzraudzības iestādei būtu vismaz jāinformē datu subjekts par to, ka visas nepieciešamās uzraudzības iestādes pārbaudes vai pārskatīšana ir notikušas. Uzraudzības iestādei būtu arī jāinformē datu subjekts par tiesībām vērsties tiesā.
- (49) Ja personas dati tiek apstrādāti kriminālizmeklēšanas un tiesvedības krimināllietās gaitā, dalībvalstīm būtu jāvar noteikt, ka tiesības uz informāciju, piekļuvi personas datiem vai to labošanu, vai dzēšanu un apstrādes ierobežošanu īsteno saskaņā ar valsts noteikumiem par tiesvedību.
- (50) Būtu jāparedz pārziņa pienākumi un atbildība par ikvienu personas datu apstrādi, ko veic pārzinis vai pārziņa vārdā. Jo īpaši, pārzinim būtu jāuzliek pienākums īstenot piemērotus un efektīvus pasākumus, un viņam vajadzētu spēt uzskatāmi parādīt, ka apstrādes darbības notiek saskaņā ar šo direktīvu. Šādos pasākumos būtu jāņem vērā apstrādes raksturs, apmērs, konteksts, nolūki un risks fizisko personu tiesībām un brīvībām. Pārziņa veiktajiem pasākumiem būtu jāietver konkrētu aizsardzības pasākumu izstrāde un īstenošana attiecībā uz neaizsargātu fizisko personu, piemēram, bērnu, personas datu apstrādi.
- (51) Datu apstrāde, kas varētu izraisīt fizisku, materiālu vai nemateriālu kaitējumu, ar atšķirīgu iespējamību un nopietnību var radīt risku fizisku personu tiesībām un brīvībām, jo īpaši, ja apstrāde var izraisīt diskrimināciju, identitātes zādību vai viltošanu, finansiālus zaudējumus, kaitējumu reputācijai, ar dienesta noslēpumu aizsargātu datu konfidencialitātes zaudēšanu, neatļautu pseidonimizācijas atcelšanu vai jebkādu citu īpaši nelabvēlīgu

ekonomisko vai sociālo situāciju; ja datu subjektiem var tikt atņemtas viņu tiesības un brīvības vai iespēja kontrolēt savus personas datus; ja tiek apstrādāti personas dati, kas atklāj rases vai etnisko izcelsmi, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību vai piederību arodbiedrībai, ja tiek apstrādāti ģenētiskie dati vai biometriskie dati, lai veiktu personas viennozīmīgu identifikāciju, vai ja tiek apstrādāti dati par veselību vai dati par dzimumdzīvi un seksuālo orientāciju vai sodāmību un noziedzīgiem nodarījumiem vai ar tiem saistītiem drošības pasākumiem; ja tiek izvērtēti personiskie aspekti, jo īpaši analizējot un prognozējot aspektus attiecībā uz personas sniegumu darbā, ekonomisko situāciju, veselību, personīgām vēlmēm vai interesēm, uzticamību vai uzvedību, atrašanās vietu vai pārvietošanos, lai izveidotu vai izmantotu personiskos profilus; ja tiek apstrādāti neaizsargātu fizisku personu, jo īpaši bērnu, personas dati; vai ja apstrāde ietver lielu personas datu daudzumu un ietekmē lielu skaitu datu subjektu.

- (52) Riska iespējamība un nopietnība būtu jānosaka atkarībā no apstrādes rakstura, apmēra, konteksta un nolūkiem. Risks būtu jānovērtē, pamatojoties uz objektīvu izvērtējumu, kurā nosaka, vai datu apstrādes darbības ietver augstu risku. Augsts risks ir īpašs risks, ka var notikt kaitējums datu subjektu tiesībām un brīvībām.
- (53) Fizisko personu tiesību un brīvību aizsardzībai attiecībā uz personas datu apstrādi ir nepieciešams, lai tiktu veikti pienācīgi tehniskie un organizatoriskie pasākumi, lai nodrošinātu šīs direktīvas prasību izpildi. Šādu pasākumu īstenošanai nevajadzētu būt atkarīgai vienīgi no ekonomiskiem apsvērumiem. Lai varētu uzskatāmi parādīt, ka šīs direktīvas noteikumi ir ievēroti, pārzinim būtu jāpieņem iekšējās pamatnostādnes un jāīsteno pasākumi, kuros jo īpaši ievēroti integrētas datu aizsardzības un datu aizsardzības pēc noklusējuma principi. Ja pārzinis ir veicis novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību saskaņā ar šo direktīvu, novērtējuma rezultāti būtu jāņem vērā, izstrādājot minētos pasākumus un procedūras. Pasākumi cita starpā varētu ietvert pēc iespējas agrāku pseidonimizācijas izmantošanu. Pseidonimizācijas izmantošana šīs direktīvas piemērošanas nolūkos var kalpot jo īpaši kā līdzeklis, kas varētu atvieglot personas datu brīvu apriti brīvības, drošības un tiesiskuma telpā.
- (54) Datu subjektu tiesību un brīvību aizsardzība, kā arī pārziņu un apstrādātāju pienākumi un atbildība, arī saistībā ar uzraudzības iestāžu veikto uzraudzību un īstenotajiem pasākumiem, prasa skaidri sadalīt pienākumus, kas paredzēti šajā direktīvā, tostarp arī tajos gadījumos, kad pārzinis apstrādes nolūkus un līdzekļus nosaka kopā ar citiem pārziņiem, vai gadījumos, kad apstrādes darbības tiek veiktas pārziņa vārdā.
- (55) Apstrāde, ko veic apstrādātājs, būtu jāreglamentē ar juridisku aktu, tostarp ar līgumu, kurš apstrādātāju saista ar pārziņi un paredz jo īpaši to, ka apstrādātājam būtu jārikojas tikai saskaņā ar pārziņa norādījumiem. Apstrādātājam būtu jāņem vērā princips, kas paredz integrētu datu aizsardzību un datu aizsardzību pēc noklusējuma.
- (56) Lai uzskatāmi parādītu, ka šīs direktīvas noteikumi ir ievēroti, pārzinim vai apstrādātājam būtu jāveic uzskaitē par visu kategoriju apstrādes darbībām, par kurām tas ir atbildīgs. Katram pārzinim un apstrādātājam vajadzētu būt pienākumam sadarboties ar uzraudzības iestādi un darīt minēto uzskaiti tai pieejamu pēc pieprasījuma, lai tā varētu kalpot minēto apstrādes darbību uzraudzības vajadzībām. Pārziņa vai apstrādātāja, kurš personas datus apstrādā ar neautomatizētām apstrādes sistēmām, rīcībā vajadzētu būt efektīvām metodēm, piemēram, ierakstiem vai cita veida uzskaitē, ar ko uzskatāmi parāda apstrādes likumīgumu, ļauj veikt pašuzraudzību un nodrošina datu integritāti un datu drošību.
- (57) Būtu jāveic ieraksti vismaz par tādām darbībām automatizētās apstrādes sistēmās kā vākšana, pārveidošana, aplūkošana, izpaušana, tostarp nosūtīšana, kombinēšana vai dzēšana. Būtu jāreģistrē tās personas identificēšana, kura aplūkojusi vai izpaušusi personas datus, un minētajai identificēšanai būtu jānodrošina iespēja noteikt apstrādes darbību pamatojumu. Ieraksti būtu jāizmanto tikai, lai pārbaudītu apstrādes likumīgumu, veiktu pašuzraudzību, nodrošinātu datu integritāti un datu drošību un kriminālprocesa norisi. Pašuzraudzība ietver arī kompetento iestāžu iekšējās disciplinārās procedūras.
- (58) Ja apstrādes darbības var radīt augstu apdraudējuma risku datu subjektu tiesībām un brīvībām sava rakstura, darbības jomas vai nolūku dēļ, pārzinim būtu jāveic novērtējums par ietekmi uz datu aizsardzību, kurā jo īpaši būtu jāiekļauj pasākumi, garantijas un mehānismi, kas paredzēti, lai nodrošinātu personas datu aizsardzību un parādītu atbilstību šai direktīvai. Ietekmes novērtējumiem būtu jāaptver nevis atsevišķi gadījumi, bet attiecīgās apstrādes darbību sistēmas un procesi.

- (59) Lai nodrošinātu datu subjektu tiesību un brīvību efektīvu aizsardzību, pārzinim vai apstrādātājam noteiktos gadījumos pirms apstrādes būtu jāapspriežas ar uzraudzības iestādi.
- (60) Lai saglabātu drošību un novērstu tādu apstrādi, kurā tiek pārkāpta šī direktīva, pārzinim vai apstrādātājam būtu jānovērtē apstrādei raksturīgie riski un jāsteno pasākumi šo risku mazināšanai, piemēram, šifrēšana. Šādiem pasākumiem, ņemot vērā jaunākās tehniskās iespējas un īstenošanas izmaksas, būtu jānodrošina atbilstošs drošības līmenis, tostarp konfidencialitāte, un jāņem vērā apstrādei raksturīgais risks un aizsargājamās personas datu īpatnības. Novērtējot datu drošības riskus, būtu jāņem vērā riski, ko rada datu apstrāde, piemēram, nejauša vai nelikumīga nosūtīto, uzglabāto vai citādi apstrādāto personas datu iznīcināšana, nozaudēšana, pārveidošana vai neatļauta izpaušana vai piekļuve tiem, kas var jo īpaši izraisīt fizisku, materiālu vai nemateriālu kaitējumu. Pārzinim un apstrādātājam būtu jānodrošina, ka personas datu apstrādi neveic nepilnvarotas personas.
- (61) Ja uz personas datu aizsardzības pārkāpumu nereagē pienācīgi un savlaicīgi, tas fiziskām personām var izraisīt tādu fizisku, materiālu vai nemateriālu kaitējumu kā, piemēram, iespējas kontrolēt savus personas datus zaudēšana vai to tiesību ierobežošana, diskriminācija, identitātes zādība vai viltošana, finansiāli zaudējumi, neatļauta pseidonimizācijas atcelšana, kaitējums reputācijai, ar dienesta noslēpumu aizsargātu personas datu konfidencialitātes zaudēšana vai jebkāda cita attiecīgajai fiziskajai personai būtiska nelabvēlīga ekonomiskā vai sociālā situācija. Tādēļ, tiklīdz pārzinim ir kļuvis zināms, ka ir noticis personas datu aizsardzības pārkāpums, pārzinim bez nepamatotas kavēšanās un, ja iespējams, 72 stundu laikā no brīža, kad pārkāpums tam kļuvis zināms, būtu jāpaziņo par pārkāpumu uzraudzības iestādei, izņemot, ja pārzinis spēj saskaņā ar pārskatatbildības principu uzskatāmi parādīt, ka personas datu aizsardzības pārkāpums, visticamāk, nerada risku fizisku personu tiesībām un brīvībām. Ja šādu paziņošanu nevar paveikt 72 stundu laikā, paziņojumam būtu jāpievieno paskaidrojums par kavēšanās iemesliem, un informāciju var sniegt pa posmiem bez nepamatotas turpmākas kavēšanās.
- (62) Lai fiziskas personas varētu veikt nepieciešamos piesardzības pasākumus, tās būtu bez nepamatotas kavēšanās jāinformē gadījumā, ja personas datu aizsardzības pārkāpums var radīt augstu apdraudējuma risku fizisku personu tiesībām un brīvībām. Paziņojumā būtu jāapraksta personas datu aizsardzības pārkāpuma raksturs un jāietver ieteikumi, kā attiecīgā fiziskā persona varētu mazināt iespējamās nelabvēlīgās sekas. Paziņojums datu subjektiem būtu jāsniedz pēc iespējas drīz, ciešā sadarbībā ar uzraudzības iestādi un saskaņā ar tās vai citu attiecīgo iestāžu sniegtajiem norādījumiem. Piemēram, ja nepieciešams mazināt tūlītēju kaitējuma risku, būtu ātri jāsniedz paziņojums datu subjektam, savukārt nepieciešamība īstenot piemērotus pasākumus, lai novērstu datu aizsardzības pārkāpuma turpināšanos vai līdzīgus pārkāpumus, var attaisnot ilgāku laiku paziņojuma sniegšanai. Ja ar paziņojuma par personas datu aizsardzības pārkāpuma attiecīgajai fiziskajai personai atliktu sniegšanu vai ierobežošānu nevar novērst to, ka tiek traucētas oficiālas vai juridiskas pārbaudes, izmeklēšana vai procedūras, kuru mērķis ir novērst, ka tiek ietekmēta noziedzīgu nodarījumu novēršana, atklāšana, izmeklēšana vai saukšana pie atbildības par tiem vai kriminālsodu izpilde, sabiedriskās drošības aizsardzība, valsts drošības aizsardzība vai citu personu tiesību un brīvību aizsardzība,, šādu paziņojumu ārkārtas apstākļos varētu nesniegt.
- (63) Pārzinim būtu jānorīko persona, kura palīdzētu tam uzraudzīt iekšējo atbilstību noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, izņemot gadījumus, kad dalībvalsts nolemj noteikt atbrīvojumu tiesām un citām neatkarīgām tiesu iestādēm, tām pildot tiesas funkciju. Minētā persona varētu būt kāds no pārziņa esošajiem darbiniekiem, kurš saņēmis speciālu apmācību par datu aizsardzības tiesībām un praksi, lai iegūtu speciālās zināšanas minētajā jomā. Vajadzīgais speciālo zināšanu līmenis būtu jānosaka, jo īpaši ņemot vērā datu apstrādi, kas tiek veikta, un aizsardzību, kas nepieciešama pārziņa apstrādātajiem personas datiem. Šī persona savus uzdevumus varētu veikt, strādājot nepilnu vai pilnu darba slodzi. Datu aizsardzības speciālistu var kopīgi iecelt vairāki pārziņi, ņemot vērā to organizatorisko uzbūvi un lielumu, piemēram, gadījumos, kad centrālajām vienībām ir kopīgi resursi. Minēto personu var izvirzīt arī citiem amatiem attiecīgo pārziņu struktūras ietvaros. Minētajai personai būtu jāpalīdz pārzinim un darbiniekiem, kuri apstrādā personas datus, proti tie jāinformē un jākonsultē par atbilstību attiecīgiem datu aizsardzības pienākumiem. Šādiem datu aizsardzības speciālistiem būtu jāspēj veikt savus pienākumus un uzdevumus neatkarīgi saskaņā ar dalībvalsts tiesībām.
- (64) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka nosūtīšana uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju tiek veikta tikai tad, ja tā ir nepieciešama, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, tostarp lai pasargātu no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērstu, un ka minētais

pārzinis trešā valstī vai starptautiskajā organizācijā ir kompetenta iestāde šīs direktīvas izpratnē. Nosūtīšana būtu jāveic tikai kompetentajām iestādēm, kas darbojas kā pārzini, izņemot gadījumus, kad apstrādātājiem ir doti skaidri norādījumi veikt nosūtīšanu pārzinu vārdā. Šāda nosūtīšana var notikt gadījumos, kad Komisija ir nolēmusi, ka attiecīga trešā valsts vai starptautiskā organizācija nodrošina pietiekamu aizsardzības līmeni, kad tiek sniegtas atbilstošas garantijas, vai kad ir piemērojamas atkāpes īpašās situācijās. Gadījumos, kad personas dati no Savienības tiek nosūtīti pārziniem, apstrādātājiem vai citiem saņēmējiem trešās valstīs vai starptautiskajām organizācijām, aizsardzības līmenim, ko šī direktīva garantē fiziskām personām Savienībā, nebūtu jāsamazinās, tostarp gadījumos, kad personas dati no trešās valsts vai starptautiskās organizācijas tiek nosūtīti tālāk pārziniem vai apstrādātājiem tajā pašā vai citā trešā valstī vai starptautiskajā organizācijā.

- (65) Kad personas datus no kādas dalībvalsts nosūta uz trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām, šādi pārsūtīšanai principā būtu jānotiek tikai pēc tam, kad dalībvalsts, no kuras dati tika saņemti, ir devusi atļauju nosūtīšanai. Efektīvas sadarbības interesēs tiesībaizsardzības jomā ir nepieciešams, lai tad, kad draudi kādas dalībvalsts vai trešās valsts sabiedriskajai drošībai vai kādas dalībvalsts būtiskajām interesēm ir tik tieši, ka kļūst neiespējams laikus iegūt iepriekšēju atļauju, kompetentajai iestādei vajadzētu būt iespējai attiecīgos personas datus nosūtīt uz attiecīgo trešo valsti vai starptautisko organizāciju bez šādas iepriekšējas atļaujas. Dalībvalstīm būtu jāparedz, ka jebkurš konkrēts nosacījums attiecībā uz nosūtīšanu būtu jādara zināms trešām valstīm vai starptautiskajām organizācijām. Personas datu tālākai nosūtīšanai būtu nepieciešama tās kompetentās iestādes iepriekšēja atļauja, kura veikusi sākotnējo nosūtīšanu. Lemjot par datu tālākas nosūtīšanu atļaujas pieprasījumu, kompetentajai iestādei, kura veikusi sākotnējo nosūtīšanu, būtu pienācīgi jāņem vērā visi attiecīgie faktori, tostarp noziedzīgā nodarījuma smagums, konkrēti izvirzītie nosacījumi un nolūks, kādā dati sākotnēji ir nosūtīti, kriminālsoda izpildes raksturs un nosacījumi un personas datu aizsardzības līmenis trešā valstī vai starptautiskajā organizācijā, uz kuru personas dati tiek tālāk nosūtīti. Kompetentajai iestādei, kura veikusi sākotnējo nosūtīšanu, būtu arī jāizvirza konkrēti nosacījumi tālākai nosūtīšanai. Šos konkrētos nosacījumus var aprakstīt, piemēram, apstrādes kodos.
- (66) Komisijai attiecībā uz visu Savienību būtu jāvar nolemt, ka konkrētas trešās valstis vai kāda teritorija vai viens vai vairāki konkrēti sektori trešā valstī, vai starptautiska organizācija nodrošina pietiekamu datu aizsardzības līmeni, tādējādi nodrošinot juridisko noteiktību un vienotību visā Savienībā attiecībā pret trešām valstīm vai starptautiskajām organizācijām, par kurām uzskata, ka tās nodrošina šādu aizsardzības līmeni. Šādos gadījumos personas datus uz minētajām valstīm būtu jāvar nosūtīt bez nepieciešamības saņemt īpašu atļauju, izņemot gadījumus, kad citai dalībvalstij, no kuras dati tika iegūti, ir jādod atļauja nosūtīšanai.
- (67) Saskaņā ar pamatvērtībām, uz kurām balstās Savienība, un jo īpaši cilvēktiesību aizsardzību, Komisijai, novērtējot trešo valsti vai kādu teritoriju vai konkrētu sektoru trešā valstī, būtu jāņem vērā tas, kā konkrēta trešā valsts ievēro tiesiskumu, tiesu pieejamību, kā arī starptautiskās cilvēktiesību normas un standartus, un tās vispārējie un nozaru tiesību akti, tostarp tiesību akti attiecībā uz sabiedrisko drošību, aizsardzību un valsts drošību, kā arī sabiedrisko kārtību un krimināltiesībām. Pieņemot lēmumu par aizsardzības līmeņa pietiekamību attiecībā uz kādu teritoriju vai konkrētu sektoru trešā valstī, būtu jāņem vērā skaidri un objektīvi kritēriji, piemēram, konkrētas apstrādes darbības un piemērojamo juridisko standartu un attiecīgajā trešā valstī spēkā esošo tiesību aktu darbības joma. Trešai valstij būtu jāpiedāvā garantijas, kas nodrošinātu pietiekamu aizsardzības līmeni, kurš pēc būtības ir līdzvērtīgs Savienībā nodrošinātajam, jo īpaši, ja datus apstrādā vienā vai vairākos konkrētos sektoros. Trešai valstij jo īpaši būtu jānodrošina efektīva neatkarīga datu aizsardzības uzraudzība un jāparedz sadarbības mehānismi ar dalībvalstu datu aizsardzības iestādēm un datu subjektiem būtu jāparedz efektīvas un īstenojamas tiesības un efektīva aizsardzība administratīvā kārtā vai tiesā.
- (68) Papildus starptautiskām saistībām, ko uzņēmusies trešā valsts vai starptautiskā organizācija, Komisijai būtu jāņem vērā arī pienākumi, kas izriet no trešās valsts vai starptautiskās organizācijas dalības daudzpusējās vai reģionālās sistēmās, jo īpaši attiecībā uz personas datu aizsardzību, kā arī šādu pienākumu izpilde. Jo īpaši būtu jāņem vērā trešās valsts pievienošanās Eiropas Padomes 1981. gada 28. janvāra Konvencijai par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automātisko apstrādi un tās Papildu protokolam. Izvērtējot aizsardzības līmeni trešās valstīs vai

starptautiskās organizācijās, Komisijai būtu jākonsultējas ar Eiropas Datu aizsardzības kolēģiju, kas izveidota ar Regulu (ES) 2016/679 ("kolēģija"). Komisijai būtu jāņem vērā arī visi attiecīgie Komisijas lēmumi par aizsardzības līmeņa pietiekamību, kas pieņemti saskaņā ar Regulas (ES) 2016/679 45. pantu.

- (69) Komisijai būtu jāuzrauga, kā darbojas lēmumi par aizsardzības līmeni trešā valstī vai teritorijā, konkrētā sektorā trešā valstī, vai starptautiskā organizācijā. Savos lēmumos par aizsardzības līmeņa pietiekamību Komisijai būtu jāparedz periodiskas pārskatīšanas mehānisms attiecībā uz to darbību. Minētā periodiskā pārskatīšana būtu jāveic, apspriežoties ar attiecīgo trešo valsti vai starptautisko organizāciju, un tajā būtu jāņem vērā visi būtiskie notikumi trešā valstī vai starptautiskajā organizācijā.
- (70) Komisijai arī būtu jāvar konstatēt, ka kāda trešā valsts vai kāda teritorija, konkrēts sektors trešā valstī, vai starptautiska organizācija vairs nenodrošina pietiekamu datu aizsardzības līmeni. Līdz ar to personas datu nosūtīšana uz minēto trešo valsti vai starptautisko organizāciju būtu jāaizliedz, ja vien nav izpildītas šīs direktīvas prasības attiecībā uz nosūtīšanu, uz ko attiecas attiecīgas garantijas un atkāpes specifiskās situācijās. Būtu jāparedz noteikumi par apspriešanās procedūram starp Komisiju un šādām trešām valstīm vai starptautiskajām organizācijām. Komisijai būtu laikus jāinformē attiecīgā trešā valsts vai starptautiskā organizācija par iemesliem un jāsāk ar to apspriešanās, lai šo situāciju atrisinātu.
- (71) Nosūtīšana, kas nebalstās uz šādu lēmumu par aizsardzības līmeņa pietiekamību, būtu jāatļauj tikai tad, ja juridiski saistošā instrumentā tiek sniegtas atbilstošas garantijas, kas nodrošina personas datu aizsardzību, vai ja pārzinis ir izvērtējis visus datu nosūtīšanas apstākļus un, pamatojoties uz šo izvērtējumu, uzskata, ka pastāv atbilstošas garantijas personas datu aizsardzībai. Šādi juridiski saistoši instrumenti varētu būt, piemēram, juridiski saistoši divpusēji nolīgumi, kurus noslēgušas dalībvalstis un kuri ieviesti to tiesību sistēmā, un kuru izpildi varētu panākt to datu subjekti, nodrošinot datu aizsardzības prasību un datu subjektu tiesību ievērošanu, tostarp tiesības panākt tiesību efektīvu aizsardzību administratīvā kārtā vai tiesā. Pārzinim, vērtējot visus datu nosūtīšanas apstākļus, būtu jāvar ņemt vērā starp Eiropolu vai *Eurojust* un trešām valstīm noslēgtus sadarbības nolīgumus, kas atļauj personas datu apmaiņu. Pārzinim būtu jāvar ņemt vērā arī to, ka personas datu nosūtīšanai tiks piemērotas konfidencialitātes prasības un specifiskuma princips, nodrošinot, ka dati netiks apstrādāti citos nolūkos kā vien nosūtīšanas nolūkā. Turklāt pārzinim būtu jāņem vērā, ka personas dati netiks izmantoti, lai pieprasītu, pasludinātu vai izpildītu nāvessodu vai jebkādu citu cietsirdīgu un necilvēcīgu soda veidu. Lai arī minētos nosacījumus varētu uzskatīt par atbilstošām garantijām, kas ļauj veikt datu nosūtīšanu, pārzinim būtu jāvar pieprasīt papildu garantijas.
- (72) Kad nav nedz lēmuma par aizsardzības līmeņa pietiekamību, nedz atbilstošu garantiju, nosūtīšana vai sūtījumu kategorija varētu būt pieļaujama tikai konkrētās situācijās, ja tas nepieciešams, lai pasargātu datu subjekta vai citas personas vitālās intereses vai lai pasargātu datu subjekta leģitīmas intereses, ja to nosaka tās dalībvalsts tiesību akti, kura nosūta personas datus, lai novērstu tiesus un nopietnus draudus kādas dalībvalsts vai trešās valsts sabiedriskajai drošībai, kādā atsevišķā gadījumā, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, tostarp lai pasargātu no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērstu, vai kādā atsevišķā gadījumā, lai celtu, īstenotu vai aizstāvētu likumīgas prasības. Minētās atkāpes būtu interpretējamas sašaurināti, un ar tām nebūtu jāpieļauj personas datu bieža, masveida un strukturāla nosūtīšana vai apjomīga nosūtīšana, bet būtu jānosūta vienīgi dati, kas noteikti nepieciešami. Lai uzraudzītu nosūtīšanas likumīgumu, šāda nosūtīšana būtu jādokumentē, un pēc pieprasījuma tā būtu jādara pieejama uzraudzības iestādei.
- (73) Dalībvalstu kompetentās iestādes piemēro spēkā esošos divpusējos vai daudzpusējos starptautiskos nolīgumus, kas noslēgti ar trešām valstīm par tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās un policijas sadarbību, lai apmainītos ar attiecīgu informāciju, kas tām ļauj veikt juridiski uzticētos uzdevumus. Tas principā notiek ar attiecīgo kompetento iestāžu trešajās valstīs palīdzību šīs direktīvas nolūkos vai vismaz sadarbībā ar tām – reizēm pat tad, ja nav divpusēja vai daudzpusēja starptautiska nolīguma. Tomēr konkrētos atsevišķos gadījumos oficiālās procedūras, kad ir jāsazinās ar šādu iestādi trešā valstī, var nebūt efektīvas vai piemērotas, jo īpaši tāpēc, ka nosūtīšanu nevarētu veikt savlaicīgi vai minētā iestāde trešā valstī nerespektē tiesiskumu vai starptautisko cilvēktiesību normas un standartus, līdz ar ko dalībvalstu kompetentās iestādes varētu nolemt personas datus nosūtīt tieši saņēmējiem, kas veic uzņēmējdarbību minētajās trešajās valstīs. Tā var būt gadījumā, ja pastāv steidzama vajadzība nosūtīt personas datus, lai glābtu personas dzīvību, kurai ir draudi kļūt par noziedzīga nodarījuma upuri, vai lai novērstu kāda nozieguma, tostarp ar terorisma, tūlītēju izdarīšanu. Pat ja šādi nosūtīšanai starp

kompetentajām iestādēm un saņēmējiem, kas veic uzņēmējdarbību trešās valstīs, būtu jānotiek tikai konkrētos atsevišķos gadījumos, šajā direktīvā būtu jāparedz nosacījumi šādu gadījumu reglamentēšanai. Minētie noteikumi nebūtu uzskatāmi par atkāpēm no jebkādiem spēkā esošiem divpusējiem vai daudzpusējiem starptautiskiem nolīgumiem par tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās un policijas sadarbību. Minētie noteikumi būtu jāpiemēro papildus citiem šīs direktīvas noteikumiem, jo īpaši noteikumiem par apstrādes likumīgumu un V nodaļas noteikumiem.

- (74) Personas datu pārvietošana pāri robežām var ievērojami ietekmēt fizisko personu spējas īstenot tiesības uz datu aizsardzību, lai aizsargātu sevi pret minēto datu nelikumīgu izmantošanu vai izpaušanu. Vienlaikus uzraudzības iestādes var saskarties ar situāciju, ka tās nespēj reaģēt uz sūdzībām vai veikt izmeklēšanu saistībā ar darbībām, kas norisinās aiz robežām. Viņu pūliņus pārrobežu kontekstā strādāt kopā var sarežģīt arī nepietiekamās preventīvās vai korektīvās pilnvaras un tiesisko regulējumu atšķirības. Tāpēc ir nepieciešams veicināt ciešāku datu aizsardzības uzraudzības iestāžu sadarbību, lai palīdzētu tām veikt informācijas apmaiņu ar attiecīgajām iestādēm citās valstīs.
- (75) Tādu uzraudzības iestāžu izveide dalībvalstīs, kuras pilda savas funkcijas pilnīgi neatkarīgi, ir būtiska sastāvdaļa fizisku personu aizsardzībā attiecībā uz to personas datu apstrādi. Uzraudzības iestādēm būtu jāuzrauga šīs direktīvas piemērošana, un jāpalīdz nodrošināt to konsekventu piemērošanu visā Savienībā, lai aizsargātu fiziskās personas saistībā ar to personas datu apstrādi. Šajā nolūkā uzraudzības iestādēm būtu jāsadarbjas vienai ar otru un ar Komisiju.
- (76) Pienākumus, kas jāveic valstu uzraudzības iestādēm, kuras jāizveido saskaņā ar šo direktīvu, dalībvalstis var uzticēt uzraudzības iestādei, kas jau izveidota saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679.
- (77) Būtu jāļauj dalībvalstīm izveidot vairāk nekā vienu uzraudzības iestādi atbilstoši valsts konstitucionālajai, organizatoriskajai un administratīvajai uzbūvei. Katrai uzraudzības iestādei būtu jāpiesūta finanšu un cilvēkresursi, telpas un infrastruktūra, kas ir nepieciešami efektīvai uzdevumu izpildei, tostarp arī to uzdevumu izpildei, kas saistīti ar savstarpējo palīdzību un sadarbību ar citām uzraudzības iestādēm visā Savienībā. Katrai uzraudzības iestādei vajadzētu būt atsevišķam, publiskam gada budžetam, kas var būt daļa no kopējā valsts budžeta.
- (78) Uzraudzības iestādēm būtu jāpiemēro neatkarīgi kontroles vai uzraudzības mehānismi attiecībā uz šo iestāžu finanšu izdevumiem ar noteikumu, ka šāda finanšu kontrole neietekmē to neatkarību.
- (79) Vispārējie nosacījumi, lai kļūtu par uzraudzības iestādes locekli vai locekļiem, būtu jānosaka dalībvalsts tiesībās, un ar tiem jo īpaši būtu jāparedz, ka šos locekļus amatā ieceltu vai nu dalībvalsts parlaments vai valdība, vai valsts vadītājs, pamatojoties uz valdības vai valdības locekļa, vai parlamenta vai tā palātas priekšlikumu, vai arī neatkarīga struktūra, kurai ar dalībvalsts tiesībām uzticēta iecelšana, kas jāīsteno pārredzamā procedūrā. Lai nodrošinātu uzraudzības iestādes neatkarību, uzraudzības iestādes loceklim vai locekļiem būtu jārikojas godprātīgi, jāatturas veikt jebkādas darbības, kas nav savienojamas ar viņu pienākumiem, un savu pilnvaru laikā tiem nebūtu jāuzņemas nekāds cits nesavienojams algots vai nealgots darbs. Lai nodrošinātu uzraudzības iestādes neatkarību, tās darbinieki būtu jāizraugās uzraudzības iestādei, un šajā procesā varētu piedalīties neatkarīga struktūra, kurai tas uzticēts ar dalībvalsts tiesībām.
- (80) Kaut arī šī direktīva ir piemērojama arī valsts tiesu un citu tiesu iestāžu darbībai, ja tiesa personas datus apstrādā, pildot tiesas funkciju, uzraudzības iestādes kompetencē nebūtu jāietver šāda apstrāde, lai pasargātu tiesnešu neatkarību, pildot tiesas spriešanas funkciju. Minētais izņēmums būtu jāattiecinā tikai uz tiesas spriešanas darbībām tiesas lietās, un tas nebūtu jāattiecinā uz citām darbībām, kurās tiesneši varētu būt iesaistīti saskaņā ar dalībvalsts tiesībām. Dalībvalstīm būtu arī jāvar paredzēt, ka uzraudzības iestādes kompetencē nav iekļauta citu neatkarīgu tiesu iestāžu, piemēram, prokuratūras, veikta personas datus apstrāde, kad tās pilda savu tiesas funkciju. Katrā ziņā tiesu un citu neatkarīgu tiesu iestāžu atbilstību šīs direktīvas noteikumiem vienmēr uzrauga neatkarīga iestāde saskaņā ar hartas 8. panta 3. punktu.

- (81) Katrai uzraudzības iestādei būtu jāizskata jebkura datu subjekta sūdzība un jāizmeklē lieta vai tā jānodod kompetentajai uzraudzības iestādei. Uz sūdzības pamata sākt izmeklēšana būtu jāveic tādā apjomā, kāds ir nepieciešams konkrētajā lietā, paredzot iespēju to pārskatīt tiesā. Uzraudzības iestādei saprātīgā termiņā būtu jāinformē datu subjekts par sūdzības izskatīšanas virzību un iznākumu. Ja lietā ir nepieciešama papildu izmeklēšana vai koordinācija ar citu uzraudzības iestādi, būtu jāsniedz starpposma informācija datu subjektam.
- (82) Lai nodrošinātu efektīvu, uzticamu un konsekventu uzraudzību attiecībā uz to, kā visā Savienībā tiek ievēroti un izpildīti šīs direktīvas noteikumi saskaņā ar LESD, kā to interpretējusi Tiesa, uzraudzības iestādēm katrā dalībvalstī vajadzētu būt vieniem un tiem pašiem uzdevumiem un faktiskajām pilnvarām, tostarp izmeklēšanas, korektīvām un padomdevēja pilnvarām, kas ir to uzdevumu izpildei vajadzīgi līdzekļi. Tomēr šo iestāžu pilnvarām nevajadzētu būt pretrunā īpašajiem noteikumiem attiecībā uz kriminālprocesu, tostarp noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanu un saukšanu pie atbildības par tiem, vai tiesu iestāžu neatkarībai. Neskarot kriminālvajāšanas iestāžu pilnvaras saskaņā ar dalībvalsts tiesībām, uzraudzības iestādēm vajadzētu būt arī pilnvarām pievērst tiesu iestāžu uzmanību šīs direktīvas pārkāpumiem vai rīcību tiesvedībā. Uzraudzības iestāžu pilnvaras būtu jāīsteno objektīvi, taisnīgi un saprātīgā termiņā saskaņā ar atbilstošām procesuālām garantijām, kas paredzētas Savienības un dalībvalsts tiesībās. Jo īpaši, katram pasākumam, kas paredzēts, lai nodrošinātu atbilstību šai direktīvai, vajadzētu būt piemērotam, vajadzīgam un samērīgam, ņemot vērā apstākļus katrā atsevišķā gadījumā, tajā būtu jāievēro katras personas tiesības tikt uzklautai pirms tāda individuāla pasākuma pieņemšanas, kurš attiecīgo personu nelabvēlīgi ietekmētu, un būtu jāizvairās no nevajadzīgām izmaksām un pārmērīga apgrūtinājuma attiecīgajai personai. Izmeklēšanas pilnvaras attiecībā uz piekļuvi telpām būtu jāīsteno saskaņā ar dalībvalsts tiesību konkrētajām prasībām, piemēram, prasību saņemt iepriekšēju tiesas atļauju. Juridiski saistoša lēmuma pieņemšanai būtu jāpiemēro iespēja pārskatīt to tiesā tajā dalībvalstī, kuras uzraudzības iestāde pieņēmusi minēto lēmumu.
- (83) Uzraudzības iestādēm būtu vienai otra jāatbalsta savu uzdevumu veikšanā un jāsniedz savstarpēja palīdzība, lai nodrošinātu saskaņā ar šo direktīvu pieņemto noteikumu konsekventu piemērošanu un izpildi.
- (84) Kolēģijai, būtu jāpalīdz nodrošināt šīs direktīvas konsekventa piemērošana visā Savienībā, tostarp sniedzot padomus Komisijai un veicinot uzraudzības iestāžu sadarbību visā Savienībā.
- (85) Katram datu subjektam vajadzētu būt tiesībām iesniegt sūdzību vienai uzraudzības iestādei un tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā saskaņā ar hartas 47. pantu, ja datu subjekts uzskata, ka viņa tiesības, kas paredzētas noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, ir pārkāptas, vai ja uzraudzības iestāde nereaģē uz sūdzību, daļēji vai pilnībā noraida sūdzību vai nerīkojas, kad šāda rīcība ir nepieciešama, lai aizsargātu datu subjekta tiesības. Uz sūdzības pamata sākt izmeklēšana būtu jāveic tādā apjomā, kāds ir nepieciešams konkrētajā lietā, paredzot iespēju to pārskatīt tiesā. Kompetentajai uzraudzības iestādei saprātīgā termiņā būtu jāinformē datu subjekts par sūdzības izskatīšanas virzību un iznākumu. Ja lietā ir nepieciešama papildu izmeklēšana vai koordinācija ar citu uzraudzības iestādi, būtu jāsniedz starpposma informācija datu subjektam. Lai atvieglotu sūdzību iesniegšanu, katrai uzraudzības iestādei būtu jāveic tādi pasākumi kā, piemēram, sūdzības iesniegšanas veidlapas nodrošināšana, kuru var aizpildīt arī elektroniski, neizslēdzot arī citus saziņas līdzekļus.
- (86) Katrai fiziskai vai juridiskai personai vajadzētu būt tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību kompetentajā valsts tiesā pret uzraudzības iestādes lēmumu, kas rada juridiskas sekas attiecībā uz šādu personu. Šāds lēmums jo īpaši attiecas uz to, kā uzraudzības iestāde īsteno izmeklēšanas, korektīvās un atļauju izsniegšanas pilnvaras, vai uz sūdzību noraidīšanu. Tomēr minētās tiesības neattiecas uz citiem uzraudzības iestāžu pasākumiem, kas nav juridiski saistoši, piemēram, uzraudzības iestādes izdotiem atzinumiem vai sniegtiem padomiem. Prasība pret uzraudzības iestādi būtu jāceļ tās dalībvalsts tiesās, kurā izveidota uzraudzības iestāde, un tā būtu jāizskata saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesībām. Šādām tiesām vajadzētu īstenot pilnu jurisdikciju, kurai vajadzētu ietvert jurisdikciju izskatīt visus faktu jautājumus un tiesību normu piemērošanas jautājumus, kas saistīti ar tajā izskatāmo strīdu.
- (87) Ja datu subjekts uzskata, ka viņa tiesības saskaņā ar šo direktīvu ir pārkāptas, viņam būtu jāparedz tiesības pilnvarot kādu struktūru, kuras mērķis ir datu subjekta tiesību un interešu aizsardzība attiecībā uz viņu personas

datu aizsardzību un kura ir izveidota saskaņā ar dalībvalsts tiesībām, iesniegt sūdzību viņa vārdā uzraudzības iestādē un īstenot tiesības uz tiesību aizsardzību tiesā. Datu subjektu tiesībām uz pārstāvību nebūtu jāskar dalībvalsts procesuālajām tiesībām, kuros var būt prasīts, lai valsts tiesās datu subjektu obligāti pārstāvētu advokāts, kā noteikts Padomes Direktīvā 77/249/EEK⁽¹⁾.

- (88) Pārzinim vai jebkurai citai iestādei, kas ir kompetenta saskaņā ar dalībvalsts tiesībām, būtu jākompensē jebkurš kaitējums, kas personai var tikt nodarīts tādas apstrādes rezultātā, kura neatbilst noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu. Kaitējuma jēdziens būtu jāinterpretē paplašināti, ņemot vērā Tiesas judikatūru tādā veidā, kas pilnībā atbilst šīs direktīvas mērķiem. Tas neskar prasības par kaitējumu, kas izriet no citu Savienības vai dalībvalsts tiesību pārkāpumiem. Ja ir iekļauta atsauce uz apstrādi, kura ir nelikumīga vai pārkāpj noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, tā attiecas arī uz apstrādi, kurā tiek pārkāpti īstenošanas akti, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu. Datu subjektiem būtu jāsaņem pilnīga un reāla kompensācija par tiem nodarīto kaitējumu.
- (89) Būtu jāpiemēro sankcijas jebkurai fiziskai vai juridiskai personai – privāto vai publisko tiesību subjektam –, kura pārkāpj šo direktīvu. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas, un tām būtu jāveic visi pasākumi, lai tās īstenotu.
- (90) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras attiecībā uz pietiekamu aizsardzības līmeni, ko nodrošina kāda trešā valsts, teritorija vai konkrēts sektors trešajā valstī, vai starptautiska organizācija un uz formātu un procedūrām savstarpējai palīdzībai un kārtību, kādā uzraudzības iestādes savā starpā un ar kolēģiju apmainās ar informāciju, izmantojot elektroniskos līdzekļus. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽²⁾.
- (91) Ņemot vērā, ka minētajiem aktiem ir vispārēja piemērošanas joma, būtu jāizmanto pārbaudes procedūra īstenošanas aktu pieņemšanai attiecībā uz pietiekamu aizsardzības līmeni, ko nodrošina kāda trešā valsts, teritorija vai konkrēts sektors trešajā valstī, vai starptautiska organizācija, un formātu un procedūrām savstarpējai palīdzībai un kārtību, kādā uzraudzības iestādes savā starpā un ar kolēģiju apmainās ar informāciju, izmantojot elektroniskos līdzekļus.
- (92) Komisijai būtu jāpieņem tūlītēji piemērojami īstenošanas akti, ja pilnīgi pamatotos gadījumos saistībā ar kādu trešo valsti, teritoriju, vai konkrētu sektoru trešajā valstī, vai starptautisku organizāciju, kas vairs nenodrošina pietiekamu aizsardzības līmeni, tas ir nepieciešams nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ.
- (93) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, aizsargāt fizisku personu pamattiesības un pamatbrīvības un jo īpaši viņu tiesības uz personas datu aizsardzību un nodrošināt, lai kompetentās iestādes Savienībā brīvi apmainītos ar personas datiem, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet rīcības mēroga vai iedarbības dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (94) Konkrētiem noteikumiem Savienības tiesību aktos, kuri pieņemti pirms šīs direktīvas pieņemšanas dienas attiecībā uz tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās un policijas sadarbību un ar kuriem reglamentē personas datu apstrādi starp dalībvalstīm vai dalībvalstu norīkoto iestāžu piekļuvi informācijas sistēmām, kas izveidotas, ievērojot

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 77/249/EEK (1977. gada 22. marts) par pasākumiem, kas palīdz advokātiem sekmīgi īstenot brīvību sniegt pakalpojumus (OV L 78, 26.3.1977., 17. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

Līgumus, būtu jāpaliek neskartiem, piemēram, konkrētiem noteikumiem par personas datu aizsardzību, kurus piemēro, ievērojot Padomes Lēmumu 2008/615/TI ⁽¹⁾ vai 23. pantu Konvencijā par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpējo palīdzību krimināllietās ⁽²⁾. Tā kā hartas 8. pantā un LESD 16. pantā paredzēta prasība, ka pamattiesības uz personas datu aizsardzību konsekvēti nodrošina visā Savienībā, Komisijai būtu jāizvērtē situācija attiecībā uz šīs direktīvas saistību ar aktiem, kuri pieņemti pirms šīs direktīvas pieņemšanas dienas un kuri regulē personas datu apstrādi starp dalībvalstīm vai dalībvalstu norīkoto iestāžu piekļuvi informācijas sistēmām, kuras izveidotas, ievērojot Līgumus, lai izvērtētu nepieciešamību pielāgot minētos konkrētos noteikumus šai direktīvai. Vajadzības gadījumā Komisijai būtu jānāk klajā ar priekšlikumiem, lai nodrošinātu konsekvēntas tiesību normas, kas attiecas uz personas datu apstrādi.

- (95) Lai nodrošinātu visaptverošu un konsekvēntu personas datu aizsardzību Savienībā, starptautiskiem nolīgumiem, kurus dalībvalstis noslēgušas pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā datuma un kuri ir saderīgi ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem, kas ir piemērojami pirms minētā datuma, būtu jāpaliek spēkā līdz brīdim, kad tos groza, aizstāj vai atceļ.
- (96) Dalībvalstīm šīs direktīvas transponēšanai būtu jāparedz laikposms, kas nepārsniedz divus gadus no šīs direktīvas stāšanās spēkā datuma. Apstrāde, kas jau tiek veikta minētajā datumā, būtu jāsaskaņo ar šo direktīvu divos gados pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas. Tomēr, ja šāda apstrāde atbilst Savienības tiesību aktiem, kas ir piemērojami pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā datuma, šīs direktīvas prasības attiecībā uz iepriekšēju apspriešanos ar uzraudzības iestādi nebūtu jāpiemēro apstrādes darbībām, kuras jau sāktas pirms minētā datuma, ņemot vērā to, ka minētās prasības pēc savas būtības ir jāizpilda pirms apstrādes. Ja dalībvalstis izmanto ilgāku īstenošanas laikposmu, kurš beidzas septiņus gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas, lai izpildītu ierakstu veikšanas pienākumus attiecībā uz automatizētām apstrādes sistēmām, kas izveidotas pirms minētā datuma, pārzinim vai apstrādātājam vajadzētu būt ieviestām efektīvām metodēm, piemēram, ierakstiem vai cita veida uzskaitēi, ar ko uzskatāmi parāda datu apstrādes likumīgumu, ļauj veikt pašuzraudzību un nodrošina datu integritāti un datu drošību.
- (97) Šī direktīva neskar noteikumus par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, kuri noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/93/ES ⁽³⁾.
- (98) Tāpēc būtu jāatceļ Pamatlēmums 2008/977/TI.
- (99) Saskaņā ar 6.a pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, Apvienotai Karalistei un Īrijai nav saistoši šīs direktīvas noteikumi, kuri saistīti ar personas datu apstrādi, ko veic dalībvalstis, īstenojot darbības, uz kurām attiecas LESD Trešās daļas V sadaļas 4. vai 5. nodaļas darbības joma, tad, ja Apvienotajai Karalistei un Īrijai nav saistoši noteikumi, ar ko reglamentē tādas tiesu sadarbības veidus krimināllietās vai tādas policijas iestāžu sadarbības veidus, kuros ir jāievēro noteikumi, kas paredzēti, pamatojoties uz LESD 16. pantu.
- (100) Saskaņā ar 2. un 2.a pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānijai nav saistoši un nav jāpiemēro šajā direktīvā paredzētie noteikumi, kuri ir saistīti ar personas datu apstrādi, ko veic dalībvalstis, īstenojot darbības, uz kurām attiecas LESD Trešās daļas V sadaļas 4. vai 5. nodaļas piemērošanas joma. Tā kā šī direktīva pilnveido Šengenas *acquis*, balstoties uz LESD Trešās daļas V sadaļu, Dānija saskaņā ar minētā protokola 4. pantu sešos mēnešos pēc šīs direktīvas pieņemšanas izlemj, vai tā šo direktīvu ievieš savos tiesību aktos.
- (101) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par abu minēto valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, pilnveidošanā un piemērošanā ⁽⁴⁾, šis instruments ir Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2008/615/TI (2008. gada 23. jūnijs) par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību (OV L 210, 6.8.2008., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Akts (2000. gada 29. maijs), ar ko izstrādā Konvenciju par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpējo palīdzību krimināllietās saskaņā ar 34. pantu Līgumā par Eiropas Savienību (OV C 197, 12.7.2000., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/93/ES (2011. gada 13. decembris) par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2004/68/TI (OV L 335, 17.12.2011., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

- (102) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ⁽¹⁾, šī direktīva ir Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana.
- (103) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanas Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ⁽²⁾, šī direktīva ir Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana.
- (104) Šajā direktīvā ir ņemtas vērā pamattiesības un ievēroti principi, kas atzīti hartā, kā noteikts LESD, jo īpaši tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, tiesības uz personas datu aizsardzību, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu. Šo tiesību ierobežojumi ir saskaņā ar hartas 52. panta 1. punktu, jo tie ir nepieciešami vispārējas nozīmes mērķiem, ko atzinusi Savienība, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības.
- (105) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par paskaidrojuma dokumentiem dalībvalstis ir apņēmušās paziņojumam par transponēšanas pasākumiem, ja tas pamatoti, pievienot vienu vai vairākus dokumentus ar skaidrojumu par direktīvas komponentu attiecībām ar dalībvalstu transponēšanas pasākumu attiecīgajām daļām. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (106) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 28. panta 2. punktu notika apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas sniedza savu atzinumu 2012. gada 7. martā ⁽³⁾.
- (107) Šai direktīvai nebūtu dalībvalstīm jāliedz īstenot datu subjektu tiesības uz informāciju, piekļuvi personas datiem un to labošanu vai dzēšanu un apstrādes ierobežošanu kriminālprocesa gaitā, un to iespējamus šo tiesību ierobežojumus valsts noteikumos par kriminālprocesu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

1. pants

Priekšmets un mērķi

1. Šajā direktīvā ir paredzēti noteikumi par fizisko personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko kompetentās iestādes veic, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem, vai izpildītu kriminālsodus, tostarp lai pasargātu no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērstu.
2. Saskaņā ar šo direktīvu dalībvalstis:
 - a) aizsargā fizisko personu pamattiesības un pamatbrīvības, un jo īpaši viņu tiesības uz personas datu aizsardzību; un
 - b) nodrošina, ka personas datu apmaiņa starp kompetentajām iestādēm Savienībā, kad šādu apmaiņu prasa Savienības vai dalībvalstu tiesības, nav ierobežota vai aizliegta tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar fizisko personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi.

⁽¹⁾ OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

⁽²⁾ OV L 160, 18.6.2011., 21. lpp.

⁽³⁾ OV C 192, 30.6.2012., 7. lpp.

3. Šī direktīva dalībvalstīm neliedz paredzēt lielākas garantijas nekā tās, kas noteiktas šajā direktīvā, lai aizsargātu datu subjekta tiesības un brīvības attiecībā uz kompetento iestāžu veiktu personas datu apstrādi.

2. pants

Darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro personas datu apstrādei, ko veic kompetentās iestādes 1. panta 1. punktā izklāstītajos nolūkos.
2. Šo direktīvu piemēro personas datu apstrādei, ko pilnībā vai daļēji veic ar automatizētiem līdzekļiem, un personas datu apstrādei bez automatizētiem līdzekļiem, ja tie veido daļu no kartotēkas vai ir paredzēti, lai veidotu daļu no kartotēkas.
3. Šī direktīva neattiecas uz personas datu apstrādi:
 - a) tādas darbības gaitā, kas neietilpst Savienības tiesību darbības jomā;
 - b) ko veic Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

- 1) "personas dati" ir jebkura informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu ("datu subjekts"); identificējama fiziskā persona ir tāda, kuru var tieši vai netieši identificēt, jo īpaši atsaucoties uz identifikatoru, piemēram, minētās fiziskās personas vārdu, uzvārdu, identifikācijas numuru, atrašanās vietas datiem, tiešsaistes identifikatoru vai vienu vai vairākiem minētajai fiziskajai personai raksturīgiem fiziskās, fizioloģiskās, ģenētiskās, garīgās, ekonomiskās, kultūras vai sociālās identitātes faktoriem;
- 2) "apstrāde" ir jebkura ar personas datiem vai personas datu kopumiem veikta darbība vai darbību kopums, ko veic ar vai bez automatizētiem līdzekļiem, piemēram, vākšana, reģistrācija, organizēšana, strukturēšana, glabāšana, pielāgošana vai pārveidošana, atgūšana, aplūkošana, izmantošana, izpaušana, nosūtīt, izplatīt vai citādi darot tos pieejamus, saskaņošana vai kombinēšana, ierobežošana, dzēšana vai iznīcināšana;
- 3) "apstrādes ierobežošana" ir uzglabātu personas datu iezīmēšana ar mērķi ierobežot to apstrādi nākotnē;
- 4) "profilēšana" ir jebkura veida automatizēta personas datu apstrāde, kas izpaužas kā personas datu izmantošana nolūkā izvērtēt konkrētus ar fizisku personu saistītus personiskus aspektus, jo īpaši analizēt vai prognozēt aspektus saistībā ar minētās fiziskās personas sniegumu darbā, ekonomisko situāciju, veselību, personīgām vēlmēm, interesēm, uzticamību, uzvedību, atrašanās vietu vai pārvietošanos;
- 5) "pseudonimizācija" ir personas datu apstrāde, ko veic tādā veidā, lai personas datus vairs nav iespējams saistīt ar konkrētu datu subjektu bez papildu informācijas izmantošanas ar noteikumu, ka šāda papildu informācija tiek turēta atsevišķi un tai piemēro tehniskus un organizatoriskus pasākumus, lai nodrošinātu, ka personas dati netiek saistīti ar identificētu vai identificējamu fizisko personu;
- 6) "kartotēka" ir jebkurš strukturēts personas datu kopums, kas ir pieejams saskaņā ar konkrētiem kritērijiem, neatkarīgi no tā, vai datu kopums ir centralizēts, decentralizēts vai izkliedēts, pamatojoties uz funkcionālu vai ģeogrāfisku motivāciju;
- 7) "kompetentā iestāde" ir:
 - a) jebkura publiska iestāde, kuras kompetencē ir novērst, izmeklēt, atklāt noziedzīgus nodarījumus vai saukt pie atbildības par tiem, vai izpildīt kriminālsodus, tostarp pasargāt no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērst; vai
 - b) jebkura cita struktūra vai vienība, kam dalībvalsts tiesībās uzticēts īstenot publisku varu un publiskas pilnvaras ar mērķi novērst, izmeklēt, atklāt noziedzīgus nodarījumus vai saukt pie atbildības par tiem, vai izpildīt kriminālsodus, tostarp pasargāt no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērst;

- 8) "pārzinis" ir kompetentā iestāde, kas viena pati vai kopīgi ar citām nosaka personas datu apstrādes nolūkus un līdzekļus; ja apstrādes nolūkus un līdzekļus nosaka ar Savienības vai dalībvalsts tiesībām, pārzini vai tā iecelšanas konkrētos kritērijus var paredzēt Savienības vai dalībvalsts tiesībās;
- 9) "apstrādātājs" ir fiziska vai juridiska persona, publiska iestāde, aģentūra vai cita struktūra, kura pārziņa vārdā apstrādā personas datus;
- 10) "saņēmējs" ir fiziska vai juridiska persona, publiska iestāde, aģentūra vai jebkura cita struktūra, kurai izpauž personas datus – neatkarīgi no tā, vai tā ir trešā persona vai nav. Tomēr publiskas iestādes, kas var saņemt personas datus saistībā ar konkrētu izmeklēšanu saskaņā ar dalībvalsts tiesībām, netiek uzskatītas par saņēmējiem; minēto datu apstrāde, ko veic minētās publiskās iestādes, atbilst piemērojamiem datu aizsardzības noteikumiem saskaņā ar apstrādes nolūkiem;
- 11) "personas datu aizsardzības pārkāpums" ir drošības pārkāpums, kura rezultātā notiek nejauša vai nelikumīga nosūtīto, uzglabāto vai citādi apstrādāto personas datu iznīcināšana, nozaudēšana, pārveidošana, neatļauta izpaušana vai piekļuve tiem;
- 12) "ģenētiskie dati" ir visi personas dati, kas attiecas uz fiziskas personas pārmantotajām vai iegūtajām ģenētiskajām pazīmēm, sniedz unikālu informāciju par minētās fiziskās personas fizioloģiju vai veselību un kas izriet jo īpaši no attiecīgās fiziskās personas bioloģiskā parauga analīzes;
- 13) "biometriskie dati" ir personas dati pēc specifiskas tehniskas apstrādes, kuri attiecas uz fiziskas personas fiziskajām, fizioloģiskajām vai uzvedības pazīmēm, kas ļauj veikt vai apstiprina minētās fiziskās personas viennozīmīgu identifikāciju, piemēram, sejas attēli vai daktiloskopijas dati;
- 14) "veselības dati" ir personas dati, kas saistīti ar fiziskas personas fizisko vai garīgo veselību, tostarp veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanu, un kas atspoguļo informāciju par tās veselības stāvokli;
- 15) "uzraudzības iestāde" ir neatkarīga publiska iestāde, ko dalībvalsts izveidojusi, ievērojot 41. pantu;
- 16) "starptautiska organizācija" ir organizācija un tai pakārtotas struktūras, kas ir starptautisko publisko tiesību subjekti, vai jebkura cita struktūra, kas ir izveidota ar divu vai vairāk valstu nolīgumu vai uz tā pamata.

II NODAĻA

Principi

4. pants

Principi, kas saistīti ar personas datu apstrādi

1. Dalībvalstis paredz, ka personas dati:
 - a) tiek apstrādāti likumīgi un godprātīgi;
 - b) tiek vākti konkrētos, skaidros un legītimos nolūkos, un tie netiek apstrādāti ar minētajiem nolūkiem nesaderīgā veidā;
 - c) ir atbilstīgi, būtiski un nav pārmērīgi, ņemot vērā nolūkus, kādos tos apstrādā;
 - d) ir precīzi un, ja vajadzīgs, atjaunināti; ir jāveic visi pamatoti pasākumi, lai nodrošinātu, ka neprecīzi personas dati, ņemot vērā nolūkus, kādos tie tiek apstrādāti, bez kavēšanās tiek dzēsti vai laboti;
 - e) tiek glabāti veidā, kas pieļauj datu subjektu identifikāciju, ne ilgāk, kā tas ir nepieciešams tiem nolūkiem, kādos tos apstrādā;
 - f) tiek apstrādāti tā, lai tiktu nodrošināta atbilstīga personas datu drošība, tostarp aizsardzība pret neatļautu vai nelikumīgu apstrādi un pret nejaušu nozaudēšanu, iznīcināšanu vai sabojāšanu, izmantojot atbilstīgus tehniskos vai organizatoriskos pasākumus.

2. Apstrāde, ko veic tas pats vai cits pārzinis nolūkos, kuri ir izklāstīti 1. panta 1. punktā, bet nav tie paši, kādos personas dati tika vākti, ir atļauta, ciktāl:

- a) pārzinim šādos nolūkos ir atļauts apstrādāt šādus personas datus saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesībām; un
- b) apstrāde ir vajadzīga un samērīga ar minētajiem citiem nolūkiem saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesībām.

3. Apstrāde, ko veic tas pats vai cits pārzinis, var ietvert arhivēšanu sabiedrības interesēs, izmantošanu zinātniskiem, statistikas vai vēsturiskiem mērķiem 1. panta 1. punktā izklāstītajos nolūkos, ņemot vērā atbilstošas garantijas attiecībā uz datu subjektu tiesībām un brīvībām.

4. Pārzinis ir atbildīgs par atbilstību 1., 2. un 3. punktam un var to uzskatāmi parādīt.

5. pants

Glabāšanas un pārskatīšanas termiņi

Dalībvalstis paredz, ka tiek noteikti atbilstīgi termiņi personas datu dzēšanai vai personas datu glabāšanas vajadzības regulārai pārskatīšanai. Minēto termiņu ievērošanu nodrošina ar procesuāliem pasākumiem.

6. pants

Dažādu datu subjektu kategoriju nošķiršana

Dalībvalstis paredz, ka pārzinis attiecīgā gadījumā, cik iespējams, skaidri nošķir dažādu datu subjektu kategoriju personas datus, piemēram:

- a) personas, attiecībā uz kurām pastāv nopietns iemesls uzskatīt, ka tās ir izdarījušas vai drīzumā izdarīs noziedzīgu nodarījumu;
- b) personas, kas ir notiesātas par noziedzīgu nodarījumu;
- c) noziedzīgā nodarījumā cietušie vai personas, attiecībā uz kurām konkrēti fakti liek uzskatīt, ka tās varētu būt noziedzīgā nodarījumā cietušie; un
- d) citas personas saistībā ar noziedzīgu nodarījumu, piemēram, personas, kuras varētu aicināt sniegt liecības izmeklēšanas gaitā saistībā ar noziedzīgiem nodarījumiem vai pēcāk notiekošā kriminālprocesā, persona, kuras var sniegt informāciju par noziedzīgiem nodarījumiem, vai kontaktpersonas vai līdzdalībnieki kādai no a) un b) apakšpunktā minētajām personām.

7. pants

Dažādu personas datu nošķiršana un personas datu kvalitātes pārbaude

1. Dalībvalstis paredz, ka personas dati, kas balstās uz faktiem, cik iespējams, tiek nošķirti no personas datiem, kas balstās uz personiskiem vērtējumiem.

2. Dalībvalstis paredz, ka kompetentās iestādes veic visus pamatotos pasākumus ar mērķi nodrošināt, lai personas dati, kas ir neprecīzi, nepilnīgi vai vairs nav aktuāli, netiktu nosūtīti vai darīti pieejami. Tālab katra kompetentā iestāde, cik tas praktiski iespējams, pārbauda personas datu kvalitāti pirms personas dati tiek nosūtīti vai darīti pieejami. Cik vien iespējams, visos personas datu nosūtīšanas gadījumos pievieno nepieciešamo informāciju, kas ļauj datu saņēmējai kompetentajai iestādei izvērtēt personas datu precizitātes, pilnības un ticamības pakāpi, kā arī to, cik lielā mērā tie ir aktuāli.

3. Ja izrādās, ka ir nosūtīti nepareizi personas dati, vai personas dati ir nosūtīti nelikumīgi, par to nekavējoties informē datu saņēmēju. Šādā gadījumā personas datus labo vai dzēš vai ierobežo to izmantošanu saskaņā ar 16. pantu.

*8. pants***Apstrādes likumīgums**

1. Dalībvalstis paredz, ka apstrāde ir likumīga tikai tad un tiktāl, ciktāl šī apstrāde ir nepieciešama tā uzdevuma izpildei, ko kompetentā iestāde veic 1. panta 1. punktā minētajos nolūkos, un ka tā balstās uz Savienības vai dalībvalsts tiesībām.
2. Dalībvalsts tiesībās, ar ko regulē apstrādi šīs direktīvas darbības jomā, precizē vismaz apstrādes mērķus, apstrādājamās personas datus un apstrādes nolūkus.

*9. pants***Specifiski apstrādes nosacījumi**

1. Personas datus, ko kompetentās iestādes vāc 1. panta 1. punktā minētajos nolūkos, neapstrādā citos nolūkos, kas nav 1. panta 1. punktā minētie nolūki, izņemot, ja šāda apstrāde ir atļauta Savienības vai dalībvalsts tiesībās. Gadījumos, kad personas datus apstrādā šādos citos nolūkos, piemēro Regulu (ES) 2016/679, ja vien šādu apstrādi neveic darbībā, kura neietilpst Savienības tiesību darbības jomā.
2. Ja kompetentajām iestādēm ar dalībvalsts tiesībām ir uzticēta kādu citu, ne 1. panta 1. punktā izklāstītajos nolūkos veiktu uzdevumu izpilde, tad šādos nolūkos veiktai apstrādei piemēro Regulu (ES) 2016/679, tostarp arhivēšanai sabiedrības interesēs, zinātniskiem vai vēsturiskiem pētījumiem vai statistikas mērķiem, ja vien apstrādi neveic darbībā, kura neietilpst Savienības tiesību darbības jomā.
3. Dalībvalstis paredz, ka tad, kad Savienības vai dalībvalsts tiesībās, ko piemēro nosūtītājai kompetentajai iestādei, ir paredzēti specifiski nosacījumi apstrādei, nosūtītāja kompetentā iestāde par šādiem nosacījumiem un par prasību tos ievērot informē nosūtīto personas datu saņēmēju.
4. Dalībvalstis paredz, ka nosūtītāja kompetentā iestāde 3. punktā minētos nosacījumus nepiemēro saņēmējiem citās dalībvalstīs vai aģentūrās, birojos un struktūrās, kas izveidoti, ievērojot LESD V sadaļas 4. un 5. nodaļu, izņemot tos, kas piemērojami līdzīgām datu nosūtīšanām dalībvalstī, kurā atrodas nosūtītāja kompetentā iestāde.

*10. pants***Īpašu kategoriju personas datu apstrāde**

Personas datu apstrāde, kas atklāj rases vai etnisko piederību, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību vai dalību arodbiedrībās, un ģenētisko datu, biometrisku datu apstrāde nolūkā veikt fiziskas personas viennozīmīgu identifikāciju, vai tādu datu apstrāde, kas attiecas uz veselību vai uz fiziskas personas dzimumdzīvi vai seksuālo orientāciju, ir atļauta tikai tad, kad tas ir absolūti nepieciešams, uz to attiecas atbilstošas garantijas attiecībā uz datu subjekta tiesībām un brīvībām, un:

- a) tas ir atļauts Savienības vai dalībvalsts tiesībās;
- b) lai aizsargātu vitālas datu subjekta vai citas fiziskas personas intereses; vai
- c) šāda apstrāde attiecas uz datiem, kurus datu subjekts acīmredzami ir publiskojis.

*11. pants***Automatizēta individuālu lēmumu pieņemšana**

1. Dalībvalstis paredz, ka lēmums, kas balstās tikai uz automatisku apstrādi, tostarp uz profilēšanu, un kas rada nelabvēlīgas juridiskas sekas attiecībā uz datu subjektu vai būtiski viņu ietekmē, ir aizliegts, ja vien tas nav atļauts Savienības vai dalībvalsts tiesībās, kas attiecas uz pārzini un kurās ir paredzētas atbilstošas garantijas attiecībā uz datu subjekta tiesībām un brīvībām, vismaz attiecībā uz tiesībām panākt cilvēka iejaukšanos no pārziņa puses.

2. Šā panta 1. punktā minētos lēmumus nepamato ar īpašām personas datu kategorijām, kuras minētas 10. pantā, izņemot, ja tiek nodrošināti atbilstīgi pasākumi, ar ko aizsargā datu subjekta tiesības un brīvības, un legītīmās intereses.
3. Profilēšana, kas izraisa diskrimināciju pret fiziskām personām, pamatojoties uz īpašu kategoriju personas datiem, kas minēti 10. pantā, ir aizliegta saskaņā ar Savienības tiesībām.

III NODAĻA

Datu subjekta tiesības

12. pants

Saziņa un kārtība datu subjekta tiesību īstenošanai

1. Dalībvalstis paredz, ka pārzinis veic pamatotos pasākumus, lai kodolīgā, saprotamā un viegli pieejamā veidā, izmantojot skaidru un vienkāršu valodu, datu subjektam sniegtu visu 13. pantā minēto informāciju un nodrošinātu visu saziņu saistībā ar 11., 14.–18. un 31. pantu attiecībā uz apstrādi. Informāciju sniedz, izmantojot jebkādas atbilstīgus līdzekļus, tostarp elektroniski. Parasti pārzinis informāciju sniedz tādā pašā veidā, kādā ir iesniegts pieprasījums.
2. Dalībvalstis paredz, ka pārzinis atvieglo datu subjekta tiesību īstenošanu saskaņā ar 11. un 14.–18. pantu.
3. Dalībvalstis paredz, ka pārzinis bez nepamatotas kavēšanās rakstiski informē datu subjektu par turpmākajiem pasākumiem, kas veikti saistībā ar tā pieprasījumu.
4. Dalībvalstis paredz, ka informācija, ko sniedz saskaņā ar 13. pantu, un visa saziņa vai darbība, ko veic, ievērojot ar 11., 14.–18. un 31. pantu, ir bezmaksas. Ja datu subjekta pieprasījumi ir acīmredzami nepamatoti vai pārmērīgi, jo īpaši to regulāras atkārtotāšanās dēļ, pārzinis var vai nu:
 - a) pieprasīt saprātīgu maksu, ņemot vērā administratīvās izmaksas, kas saistītas ar informācijas vai saziņas nodrošināšanu vai pieprasītās darbības veikšanu; vai
 - b) atteikties izpildīt pieprasījumu.

Pārzinim ir pienākums uzskatāmi parādīt, ka pieprasījums ir acīmredzami nepamatots vai pārmērīgs.

5. Ja pārzinim ir pamatotas šaubas par tās fiziskās personas identitāti, kura iesniedz 14. vai 16. pantā minēto pieprasījumu, pārzinis var prasīt, lai tiktu sniegta papildu informācija, kas vajadzīga datu subjekta identitātes apstiprināšanai.

13. pants

Informācija, ko dara pieejamu vai sniedz datu subjektam

1. Dalībvalstis paredz, ka pārzinis datu subjektam dara pieejamu vismaz šādu informāciju:
 - a) pārziņa identitāte un kontaktinformācija;
 - b) attiecīgā gadījumā – datu aizsardzības speciālista kontaktinformācija;
 - c) apstrādes nolūki, kam paredzēti personas dati;
 - d) tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādē un uzraudzības iestādes kontaktinformācija;
 - e) tas, ka pastāv tiesības pieprasīt pārzinim piekļuvi datu subjekta personas datiem un to labošanu vai dzēšanu, un personas datu attiecībā uz datu subjektu apstrādes ierobežošanu.
2. Papildus 1. punktā minētajai informācijai dalībvalstis likumā paredz, ka pārzinis datu subjektam konkrētos gadījumos sniedz šādu informāciju, lai datu subjekts varētu īstenot savas tiesības:
 - a) apstrādes juridiskais pamats;
 - b) laikposms, cik ilgi personas dati tiks glabāti, vai – ja tas nav iespējams – kritēriji, kas izmantoti minētā laikposma noteikšanai;

- c) attiecīgā gadījumā personas datu saņēmēju kategorijas, tostarp trešajās valstīs vai starptautiskajās organizācijās;
- d) ja nepieciešams, papildu informācija, jo īpaši tad, ja personas datus vāc bez datu subjekta ziņas.

3. Dalībvalstis var pieņemt leģislatīvus pasākumus, lai atliktu, ierobežotu vai nesniegtu informāciju datu subjektam, ievērojot 2. punktu, ciktāl un kamēr šāds pasākums ir nepieciešams un samērīgs demokrātiskā sabiedrībā, pienācīgi ņemot vērā attiecīgās fiziskās personas pamattiesības un leģitīmās intereses, lai:

- a) novērstu, ka tiek traucētas oficiālas vai juridiskas pārbaudes, izmeklēšanas vai procedūras;
- b) novērstu, ka tiek kaitēts noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai saukšanai pie atbildības par tiem, vai kriminālsodu izpildei;
- c) aizsargātu sabiedrisko drošību;
- d) aizsargātu valsts drošību;
- e) aizsargātu citu personu tiesības un brīvības.

4. Dalībvalstis var pieņemt leģislatīvus pasākumus, lai noteiktu apstrādes kategorijas, uz kurām pilnībā vai daļēji var attiekties jebkurš no 3. punkta apakšpunktiem.

14. pants

Datu subjekta piekļuves tiesības

Ņemot vērā 15. pantu, dalībvalstis datu subjektam paredz tiesības saņemt no pārziņa apstiprinājumu par to, vai tiek apstrādāti personas dati, kuri attiecas uz viņu, un, ja tā ir, pieklūt personas datiem un šādai informācijai:

- a) apstrādes nolūki un juridiskais pamats;
- b) apstrādāto personas datu kategorijas;
- c) personas datu saņēmēji vai saņēmēju kategorijas, kam personas dati ir izpausti, jo īpaši saņēmēji trešās valstīs vai starptautiskās organizācijās;
- d) ja iespējams, paredzētais laikposms, cik ilgi personas dati tiks glabāti, vai – ja tas nav iespējams – kritēriji, kas izmantoti minētā laikposma noteikšanai;
- e) tas, ka pastāv tiesības pieprasīt pārzinim datu subjekta personas datu labošanu vai dzēšanu, vai apstrādes ierobežošanu;
- f) tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādē un uzraudzības iestādes kontaktinformācija;
- g) paziņojums par apstrādātajiem personas datiem un visu pieejamo informāciju par to izcelsmi.

15. pants

Piekļuves tiesību ierobežojumi

1. Dalībvalstis var pieņemt leģislatīvus pasākumus, ar ko pilnībā vai daļēji ierobežo datu subjekta piekļuves tiesības, ciktāl un tik ilgi, kamēr šāds daļējs vai pilnīgs ierobežojums ir nepieciešams un samērīgs pasākums demokrātiskā sabiedrībā, pienācīgi ņemot vērā attiecīgās fiziskās personas pamattiesības un leģitīmās intereses, lai:

- a) novērstu, ka tiek traucētas oficiālas vai juridiskas pārbaudes, izmeklēšanas vai procedūras;
- b) novērstu, ka tiek kaitēts noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai saukšanai pie atbildības par tiem, vai kriminālsodu izpildei;
- c) aizsargātu sabiedrisko drošību;

- d) aizsargātu valsts drošību;
 - e) aizsargātu citu personu tiesības un brīvības.
2. Dalībvalstis var pieņemt legīslatīvus pasākumus, lai noteiktu apstrādes kategorijas, uz kurām pilnībā vai daļēji var attiekties 1. punktā minētie izņēmumi.
3. Gadījumos, kas minēti 1. un 2. punktā, dalībvalstis paredz, ka pārzinis bez nepamatotas kavēšanās rakstiski informē datu subjektu par atteikumu vai ierobežojumiem piekļūt datiem un par atteikuma vai ierobežojuma iemesliem. Šādu informāciju var nesniegt, ja tās sniegšana apdraudētu kādu no 1. punktā noteiktajiem nolūkiem. Dalībvalstis paredz, ka pārzinis informē datu subjektu par iespēju iesniegt sūdzību uzraudzības iestādē vai vērsties tiesā.
4. Dalībvalstis paredz, ka pārzinis dokumentē faktiskos vai juridiskos iemeslus, kuri ir lēmuma pamatā. Minēto informāciju dara pieejamu uzraudzības iestādēm.

16. pants

Tiesības uz personas datu labošanu vai dzēšanu un apstrādes ierobežošanu

1. Dalībvalstis paredz, ka datu subjektam ir tiesības no pārziņa panākt neprecīzu datu subjekta personas datu labošanu bez nepamatotas kavēšanās. Ņemot vērā apstrādes nolūkus, dalībvalstis paredz, ka datu subjektam ir tiesības, lai nepilnīgi personas dati tiktu papildināti, tostarp sniedzot papildu paziņojumu.
2. Dalībvalstis liek, lai pārzinis bez nepamatotas kavēšanās dzēš personas datus un nodrošina datu subjektam tiesības panākt, lai pārzinis bez nepamatotas kavēšanās dzēstu personas datus, kas uz to attiecas, ja apstrāde pārkāpj noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 4., 8. vai 10. pantu, vai ja personas dati ir jādzēš, lai izpildītu uz pārzini attiecināmu juridisku pienākumu.
3. Dzēšanas vietā pārzinis ierobežo apstrādi, ja:
- a) datu subjekts apstrīd personas datu precizitāti un to precizitāti vai neprecizitāti nevar noteikt; vai
 - b) personas dati ir jāsaglabā pierādījumu nolūkā.
- Ja apstrāde ir ierobežota, ievērojot pirmās daļas a) apakšpunktu, pārzinis informē datu subjektu pirms apstrādes ierobežojuma atcelšanas.
4. Dalībvalstis paredz, ka pārzinis rakstiski informē datu subjektu par atteikumu labot personas datus, tos dzēst vai ierobežot apstrādi un par atteikuma iemesliem. Dalībvalstis var pieņemt legīslatīvus pasākumus, ar ko pilnībā vai daļēji ierobežo pienākumu sniegt šādu informāciju tiktāl, ciktāl šāds ierobežojums ir nepieciešams un samērīgs pasākums demokrātiskā sabiedrībā, pienācīgi ņemot vērā attiecīgās fiziskās personas pamattiesības un leģitīmās intereses, lai:
- a) novērstu, ka tiek traucētas oficiālas vai juridiskas pārbaudes, izmeklēšanas vai procedūras;
 - b) novērstu, ka tiek kaitēts noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai saukšanai pie atbildības par tiem, vai kriminālsodu izpildei;
 - c) aizsargātu sabiedrisko drošību;
 - d) aizsargātu valsts drošību;
 - e) aizsargātu citu personu tiesības un brīvības.

Dalībvalstis paredz, ka pārzinis informē datu subjektu par iespēju iesniegt sūdzību uzraudzības iestādē vai vērsties tiesā.

5. Dalībvalstis paredz, ka pārzinis par neprecīzo personas datu labošanu informē kompetento iestādi, no kuras iegūti neprecīzie personas dati.

6. Dalībvalstis paredz, ka gadījumos, kad personas dati ir tikuši laboti vai dzēsti vai ir ierobežota to apstrāde, ievērojot 1., 2. un 3. punktu, pārzinis paziņo saņēmējiem un saņēmēji personas datus labo vai dzēš vai ierobežo to atbildībā esošo personas datu apstrādi.

17. pants

Tiesību īstenošana, ko veic datu subjekts, un pārbaude, ko veic uzraudzības iestāde

1. Dalībvalstis 13. panta 3. punktā, 15. panta 3. punktā un 16. panta 4. punktā minētajos gadījumos pieņem pasākumus, ar ko paredz, ka datu subjekta tiesības var īstenot arī ar kompetentas uzraudzības iestādes starpniecību.

2. Dalībvalstis paredz, ka pārzinis informē datu subjektu par iespēju īstenot savas tiesības ar uzraudzības iestādes starpniecību, ievērojot 1. punktu.

3. Ja tiek īstenotas 1. punktā minētās tiesības, uzraudzības iestāde informē datu subjektu vismaz par to, ka uzraudzības iestāde ir veikusi visas nepieciešamās pārbaudes vai pārskatīšanu. Uzraudzības iestāde arī informē datu subjektu par viņa tiesībām vērsties tiesā.

18. pants

Datu subjekta tiesības kriminālizmeklēšanā un kriminālprocesā

Dalībvalstis var paredzēt, ka 13., 14. un 16. pantā minētās tiesības tiek īstenotas saskaņā ar dalībvalsts tiesībām, ja personas dati ir ietverti tiesas nolēmumā vai reģistrā, vai lietas materiālos, ko apstrādā kriminālizmeklēšanas un kriminālprocesa gaitā.

IV NODAĻA

Pārzinis un apstrādātājs

1. iedaļa

Vispārīgie pienākumi

19. pants

Pārziņa pienākumi

1. Dalībvalstis paredz, ka pārzinis, ņemot vērā apstrādes raksturu, apmēru, kontekstu un nolūkus, kā arī dažādas iespējamas un nopietnības pakāpes riskus attiecībā uz fizisko personu tiesībām un brīvībām, īsteno atbilstīgus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, lai nodrošinātu un spētu uzskatāmi parādīt, ka apstrāde notiek saskaņā ar šo direktīvu. Ja nepieciešams, minētos pasākumus pārskata un atjaunina.

2. Ja tas ir samērīgi attiecībā uz apstrādes darbībām, 1. punktā minētajos pasākumos ietver to, ka pārzinis īsteno atbilstīgu politiku attiecībā uz datu aizsardzību.

20. pants

Integrēta datu aizsardzība un datu aizsardzība pēc noklusējuma

1. Dalībvalstis paredz, ka pārzinis, ņemot vērā tehnikas līmeni, īstenošanas izmaksas un apstrādes raksturu, apmēru, kontekstu un nolūkus, kā arī dažādas iespējamas un nopietnības pakāpes riskus attiecībā uz fizisko personu tiesībām un brīvībām, kurus rada apstrāde, gan apstrādes līdzekļu noteikšanas, gan pašas apstrādes laikā īsteno atbilstīgus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, piemēram, pseidonimizāciju, kas ir paredzēti, lai efektīvi īstenotu datu aizsardzības principus, piemēram, datu minimizēšanu, un lai apstrādē integrētu vajadzīgās garantijas nolūkā izpildīt šīs direktīvas prasības un aizsargāt datu subjektu tiesības.

2. Dalībvalstis paredz, ka pārzinis īsteno atbilstīgus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, lai nodrošinātu, ka pēc noklusējuma tiek apstrādāti tikai personas dati, kas ir nepieciešami katram konkrētajam apstrādes nolūkam. Minētais pienākums attiecas uz vāktu personas datu apjomu, to apstrādes pakāpi, glabāšanas laikposmu un to pieejamību. Jo īpaši – ar šādiem pasākumiem nodrošina, ka pēc noklusējuma personas datus bez fiziskās personas līdzdalības nedara pieejamus nenoteiktam fizisko personu skaitam.

21. pants

Kopīgi pārziņi

1. Dalībvalstis paredz, ka, ja divi vai vairāki pārziņi kopīgi nosaka apstrādes nolūkus un līdzekļus, tie ir kopīgi pārziņi. Tie pārredzamā veidā nosaka savus attiecīgos pienākumus, lai nodrošinātu atbilstību šai direktīvai, jo īpaši attiecībā uz datu subjekta tiesību īstenošanu un pārziņu attiecīgajiem pienākumiem sniegt 13. pantā minēto informāciju, tiem savstarpēji vienojoties, – izņemot, ja un ciktāl attiecīgie pārziņu pienākumi ir noteikti Savienības vai dalībvalsts tiesībās, kas piemērojamas pārziņiem. Ar vienošanos nosaka datu subjektu kontaktpunktu. Dalībvalstis var noteikt, kurš no kopīgajiem pārziņiem var darboties kā vienotais kontaktpunkts, lai datu subjekti īstenotu savas tiesības.

2. Neatkarīgi no 1. punktā minētās vienošanās nosacījumiem dalībvalstis var paredzēt, ka datu subjekts atbilstīgi noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, var īstenot savas tiesības attiecībā uz un pret katru pārziņi.

22. pants

Apstrādātājs

1. Dalībvalstis paredz, ka gadījumos, kad apstrāde ir jāveic pārziņa vārdā, pārzinis izmanto tikai tādus apstrādātājus, kas sniedz pietiekamas garantijas, ka tiks īstenoti atbilstīgi tehniskie un organizatoriskie pasākumi tā, ka apstrādē tiks ievērotas šīs direktīvas prasības un tiks nodrošināta datu subjektu tiesību aizsardzība.

2. Dalībvalstis paredz, ka apstrādātājs bez iepriekšējas konkrētas vai vispārējas rakstiskas pārziņa atļaujas nepiesaista citu apstrādātāju. Vispārējas rakstiskas atļaujas gadījumā apstrādātājs informē pārziņi par jebkādam iecerētām pārmaiņām saistībā ar papildu apstrādātāju vai apstrādātāja aizstāšanu, tādējādi sniedzot pārziņim iespēju iebilst pret šādām izmaiņām.

3. Dalībvalstis paredz, ka apstrādi, ko veic apstrādātājs, saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesībām reglamentē ar līgumu vai citu juridisku aktu, kas ir saistošs apstrādātājam attiecībā uz pārziņi un kurā norāda apstrādes priekšmetu un ilgumu, apstrādes raksturu un nolūku, personas datu veidu un datu subjektu kategorijas un pārziņa pienākumus un tiesības. Minētais līgums vai cits juridiskais akts jo īpaši paredz, ka apstrādātājs:

- a) rīkojas tikai saskaņā ar pārziņa norādījumiem;
- b) nodrošina, ka personas, kuras ir pilnvarotas apstrādāt personas datus, ir apņēmušās ievērot konfidencialitāti vai tām ir noteikts atbilstīgs likumisks pienākums ievērot konfidencialitāti;
- c) palīdz pārziņim, izmantojot jebkādus atbilstīgus līdzekļus, lai nodrošinātu atbilstību noteikumiem par datu subjekta tiesībām;
- d) pēc datu apstrādes pakalpojumu sniegšanas pabeigšanas pēc pārziņa izvēles dzēš vai atdod visus personas datus pārziņim un dzēš esošās kopijas, ja vien Savienības vai dalībvalsts tiesībās nav paredzēta personas datu glabāšana;

- e) pārzinim dara pieejamu visu informāciju, kas nepieciešama, lai uzskatāmi parādītu atbilstību šim pantam;
 - f) izpilda 2. un 3. punktā minētos nosacījumus cita apstrādātāja piesaistīšanai.
4. Šā panta 3. punktā minētais līgums vai cits juridiskais akts ir sagatavots rakstveidā, ieskaitot elektronisko formātu.
5. Ja apstrādātājs, pārkāpjot šo direktīvu, nosaka apstrādes nolūkus un līdzekļus, minēto apstrādātāju uzskata par pārzini attiecībā uz minēto apstrādi.

23. pants

Apstrāde pārziņa vai apstrādātāja pakļautībā

Dalībvalstis paredz, ka apstrādātājs un jebkura persona, kas darbojas pārziņa vai apstrādātāja pakļautībā un kam ir piekļuve personas datiem, neapstrādā minētos datus, izņemot gadījumus, kad pārzinis ir devis norādījumus, ja vien tas nav pieprasījis Savienības vai dalībvalsts tiesībās.

24. pants

Apstrādes darbību reģistrēšana

1. Dalībvalstis paredz, ka pārziņi uztur reģistru ar visu kategoriju apstrādes darbībām, par kurām tie ir atbildīgi. Minētajā reģistrā ietver visu šādu informāciju:
- a) pārziņa, vajadzības gadījumā – visu kopīgo pārziņu un datu aizsardzības speciālista nosaukums un kontaktinformācija;
 - b) apstrādes nolūki;
 - c) to saņēmēju kategorijas, kuriem personas dati ir izpausti vai kuriem tos izpaudīs, tostarp saņēmēji trešās valstīs vai starptautiskās organizācijās;
 - d) datu subjektu kategorijas un kategoriju apraksts;
 - e) attiecīgā gadījumā profilēšanas izmantošana;
 - f) attiecīgā gadījumā kategorijas, kurās ietilpst personas datu sūtījumi uz trešo valsti vai starptautiskai organizācijai;
 - g) norāde par apstrādes darbības, tostarp nosūtīšanas, kurai paredzēti personas dati, juridisko pamatu;
 - h) ja iespējams, paredzētie termiņi dažādu kategoriju personas datu dzēšanai;
 - i) ja iespējams, 29. panta 1. punktā minēto tehnisko un organizatorisko drošības pasākumu vispārējs apraksts.
2. Dalībvalstis paredz, ka katrs apstrādātājs uztur reģistru ar visu kategoriju apstrādes darbībām, kas veiktas pārziņa vārdā, un reģistrā ietver šādu informāciju:
- a) apstrādātāja vai apstrādātāju, katra pārziņa, kura vārdā apstrādātājs darbojas, un vajadzības gadījumā datu aizsardzības speciālista nosaukums un kontaktinformācija;
 - b) katra pārziņa vārdā veiktās apstrādes kategorijas;
 - c) attiecīgā gadījumā informācija par personas datu nosūtīšanu uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju, ja pārzinis ir devis skaidrus norādījumus tā rīkoties, tostarp minētās trešās valsts vai starptautiskās organizācijas identifikācija;
 - d) ja iespējams, 29. panta 1. punktā minēto tehnisko un organizatorisko drošības pasākumu vispārējs apraksts.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētie reģistri tiek vesti rakstveidā, ieskaitot elektronisko formātu.

Pārzinis un apstrādātājs pēc pieprasījuma dara minētos reģistrus pieejamus uzraudzības iestādei.

25. pants

Ierakstu veikšana

1. Dalībvalstis paredz, ka ieraksti tiek veikti vismaz par šādām apstrādes darbībām automatizētās apstrādes sistēmās: vākšanu, pārveidošanu, aplūkošanu, izpaušanu, tostarp nosūtīšanu, kombinēšanu un dzēšanu. Ierakstos par aplūkošanu un izpaušanu rada iespēju noteikt šādu darbību pamatojumu, datumu un laiku, un, ciktāl iespējams, tās personas identifikāciju, kura aplūkoja vai izpaua personas datus, kā arī šādu personas datu saņēmēju identitāti.
2. Ierakstus izmanto tikai, lai pārbaudītu apstrādes likumīgumu, veiktu pašuzraudzību, nodrošinātu personas datu integritāti un drošību, un kriminālprocesa vajadzībām.
3. Pārzinis un apstrādātājs šos ierakstus pēc pieprasījuma dara pieejamus uzraudzības iestādei.

26. pants

Sadarbība ar uzraudzības iestādi

Dalībvalstis paredz, ka pārzinis un apstrādātājs pēc pieprasījuma sadarbojas ar uzraudzības iestādi tās uzdevumu izpildē.

27. pants

Novērtējums par ietekmi uz datu aizsardzību

1. Ja apstrādes veids, jo īpaši izmantojot jaunās tehnoloģijas un ņemot vērā apstrādes raksturu, apmēru, kontekstu un nolūkus, varētu radīt augstu risku fizisko personu tiesībām un brīvībām, dalībvalstis paredz, ka pārzinis pirms apstrādes veic novērtējumu par to, kā plānotās apstrādes darbības ietekmēs personas datu aizsardzību.
2. Šā panta 1. punktā minētajā novērtējumā ietver vismaz plānoto apstrādes darbību vispārīgu aprakstu, novērtējumu par riskiem datu subjektu tiesībām un brīvībām, pasākumus, kas paredzēti minēto risku novēršanai, garantijas, drošības pasākumus un mehānismus, ar kuriem nodrošina personas datu aizsardzību un uzskatāmi parāda, ka ir ievērota šī direktīva, ņemot vērā datu subjektu un citu attiecīgo personu tiesības un legītīmās intereses.

28. pants

Iepriekšēja apspriešanās ar uzraudzības iestādi

1. Dalībvalstis paredz, ka pārzinis vai apstrādātājs pirms tādu personas datu apstrādes, ko ietvers jaunizveidotā kartotēkā, apspriežas ar uzraudzības iestādi gadījumos, ja:
 - a) šīs direktīvas 27. pantā paredzētajā novērtējumā par ietekmi uz datu aizsardzību ir norādīts, ka gadījumā, ja pārzinis neveiktu pasākumus riska mazināšanai, apstrāde radītu augstu risku; vai
 - b) apstrādes veids, jo īpaši, izmantojot jaunas tehnoloģijas, mehānismus vai procedūras, ir saistīts ar augstu risku datu subjektu tiesībām un brīvībām.
2. Dalībvalstis paredz, ka notiek apspriešanās ar uzraudzības iestādi, kamēr tiek gatavots priekšlikums legīslatīvam pasākumam, ko pieņems valsts parlaments, vai regulatīvs pasākums, kas balstās uz šādu legīslatīvu pasākumu, kurš attiecas uz apstrādi.
3. Dalībvalstis paredz, ka uzraudzības iestāde var izveidot to apstrādes darbību sarakstu, par kurām veic iepriekšēju apspriešanos, ievērojot 1. punktu.

4. Dalībvalstis paredz, ka pārzinis, ievērojot 27. pantu, iesniedz uzraudzības iestādei novērtējumā par ietekmi uz datu aizsardzību un pēc pieprasījuma jebkuru citu informāciju, kas ļauj uzraudzības iestādei izvērtēt apstrādes atbilstību, jo īpaši riskus datu subjekta personas datu aizsardzībai un attiecīgās garantijas.

5. Dalībvalstis paredz, ka gadījumā, ja uzraudzības iestāde uzskata, ka šā panta 1. punktā minētā apstrāde pārkāptu noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, jo īpaši gadījumos, kad pārzinis nav pietiekami apzinājis vai mazinājis risku, uzraudzības iestāde ilgākais sešu nedēļu laikā pēc apspriešanās pieprasījuma saņemšanas sniedz rakstisku padomu pārzinim un attiecīgā gadījumā apstrādātājam un var izmantot jebkuru no tās 47. pantā minētajām pilnvarām. Minēto laikposmu var pagarināt par vienu mēnesi, ņemot vērā paredzētās apstrādes sarežģītību. Uzraudzības iestāde informē pārzini un attiecīgā gadījumā apstrādātāju par šādiem pagarinājumiem, kā arī par kavēšanās iemesliem viena mēneša laikā pēc apspriešanās pieprasījuma saņemšanas.

2. iedaļa

Personas datu drošība

29. pants

Apstrādes drošība

1. Dalībvalstis paredz, ka pārzinis un apstrādātājs, ņemot vērā tehnikas līmeni, īstenošanas izmaksas un apstrādes raksturu, apmēru, kontekstu un nolūkus, kā arī dažādas iespējamības un nopietnības pakāpes risku attiecībā uz fizisko personu tiesībām un brīvībām, īsteno atbilstīgus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, lai nodrošinātu tādu drošības līmeni, kas ir atbilstīgs riskam, jo īpaši attiecībā uz 10. pantā minēto īpašu kategoriju personas datu apstrādi.

2. Attiecībā uz automatizētu apstrādi katra dalībvalsts paredz, ka pārzinis vai apstrādātājs pēc risku izvērtēšanas īsteno pasākumus, lai:

- a) liegtu nepilnvarotām personām pieeju apstrādes iekārtām, kuras izmanto apstrādei ("piekļuves kontrole iekārtām");
- b) novērstu nesankcionētu datu nolasīšanu, kopēšanu, grozīšanu vai datu nesēju izņemšanu ("datu nesēju kontrole");
- c) liegtu neatļautu personas datu ievadīšanu, kā arī liegtu neatļautu saglabāto personas datu apskati, grozīšanu vai dzēšanu ("glabāšanas kontrole");
- d) liegtu izmantot apstrādes automatizētas sistēmas nepilnvarotām personām, izmantojot datu komunikācijas iekārtas ("lietotāju kontrole");
- e) nodrošinātu, ka personām, kas ir pilnvarotas izmantot apstrādes automatizētu sistēmu, ir piekļuve tikai tiem personas datiem, uz kuriem attiecas viņu piekļuves tiesības ("datu piekļuves kontrole");
- f) nodrošinātu, ka ir iespējams pārbaudīt un noteikt struktūras, kurām personas dati ir vai var tikt nosūtīti vai izpausti, izmantojot datu komunikācijas iekārtas ("komunikācijas kontrole");
- g) nodrošinātu, ka pēc tam ir iespējams pārbaudīt un noteikt, kādi personas dati ir ievadīti automatizētas apstrādes sistēmās, kā arī personas datu ievadīšanas laiku un ievadītāju ("ievades kontrole");
- h) novērstu nesankcionētu personas datu nolasīšanu, kopēšanu, grozīšanu vai dzēšanu personas datu nosūtīšanas laikā vai datu nesēja transportēšanas laikā ("transportēšanas kontrole");
- i) nodrošinātu, ka traucējumu gadījumā uzstādītās sistēmas var atjaunot ("atgūšana");
- j) nodrošinātu, ka sistēma funkcionē tā, ka par darbības kļūdu parādīšanos tiek ziņots ("drošums") un saglabātie dati nevar tikt sabojāti sistēmas darbības traucējumu dēļ ("integritāte").

30. pants

Personas datu aizsardzības pārkāpuma paziņošana uzraudzības iestādei

1. Dalībvalstis paredz, ka personas datu aizsardzības pārkāpuma gadījumā pārzinis bez nepamatotas kavēšanās un, ja iespējams, ne vēlāk kā 72 stundu laikā no brīža, kad pārkāpums tam kļuvis zināms, paziņo uzraudzības iestādei par personas datu aizsardzības pārkāpumu, izņemot gadījumus, kad ir maz ticams, ka personas datu aizsardzības pārkāpums varētu radīt risku fizisko personu tiesībām un brīvībām. Ja paziņojums uzraudzības iestādei nav sniegts 72 stundu laikā, tam pievieno kavēšanās iemeslu izklāstu.
2. Apstrādātājs, tiklīdz tam kļuvis zināms personas datu aizsardzības pārkāpums, bez nepamatotas kavēšanās paziņo par to pārzinim.
3. Paziņojumā, kas minēts 1. punktā, ietver vismaz šādu informāciju:
 - a) apraksta personas datu aizsardzības pārkāpuma raksturu, tostarp, ja iespējams, attiecīgo datu subjektu kategorijas un aptuveno skaitu un attiecīgo personas datu ierakstu kategorijas un aptuveno skaitu;
 - b) paziņo datu aizsardzības speciālista nosaukumu un kontaktinformāciju vai norāda citu kontaktpunktu, kur var iegūt papildu informāciju;
 - c) apraksta personas datu aizsardzības pārkāpuma iespējamās sekas;
 - d) apraksta pasākumus, ko pārzinis veicis vai ierosinājis veikt, lai novērstu personas datu aizsardzības pārkāpumu, tostarp attiecīgā gadījumā – pasākumus, lai mazinātu tā iespējamās nelabvēlīgās sekas.
4. Ja un ciktāl informāciju nav iespējams sniegt vienlaikus, informāciju var sniegt pa posmiem bez turpmākas nepamatotas kavēšanās.
5. Dalībvalstis paredz, ka pārzinis dokumentē visus 1. punktā minētos personas datu aizsardzības pārkāpumus, norādot faktus, kas saistīti ar personas datu pārkāpumu, tā sekas un veiktās korigējošās darbības. Minētā dokumentācija ļauj uzraudzības iestādei pārbaudīt šā panta ievērošanu.
6. Dalībvalstis paredz, ka gadījumā, ja personas datu aizsardzības pārkāpums ietver personas datus, ko ir nosūtījis citas dalībvalsts pārzinis vai kas ir nosūtīti citas dalībvalsts pārzinim, 3. punktā minēto informāciju bez nepamatotas kavēšanās paziņo šīs dalībvalsts pārzinim.

31. pants

Paziņošana datu subjektam par personas datu aizsardzības pārkāpumu

1. Dalībvalstis paredz, ka gadījumā, ja personas datu aizsardzības pārkāpums varētu radīt augstu risku fizisko personu tiesībām un brīvībām, pārzinis bez nepamatotas kavēšanās paziņo datu subjektam par personas datu aizsardzības pārkāpumu.
2. Šā panta 1. punktā minētajā paziņojumā datu subjektam, izmantojot skaidru un vienkāršu valodu, apraksta personas datu aizsardzības pārkāpuma raksturu un ietver vismaz 30. panta 3. punkta b), c) un d) apakšpunktā minēto informāciju un pasākumus.
3. Šā panta 1. punktā minētais paziņojums datu subjektam nav jāsniedz, ja ir izpildīts kāds no šiem nosacījumiem:
 - a) pārzinis ir īstenojis atbilstīgus tehniskus un organizatoriskus aizsardzības pasākumus un minētie pasākumi ir piemēroti personas datiem, ko skāris personas datu aizsardzības pārkāpums, jo īpaši tādi pasākumi, kas personas datus padara nesaprotamus personām, kurām nav pilnvaru piekļūt datiem, piemēram, šifrēšana;
 - b) pārzinis ir veicis turpmākus pasākumus, ar ko nodrošina, lai, visticamāk, vairs nevarētu realizēties 1. punktā minētais augstais risks attiecībā uz datu subjektu tiesībām un brīvībām;
 - c) tas prasītu nesamērīgi lielas pūles. Tādā gadījumā tā vietā izmanto publisku saziņu vai līdzīgu pasākumu, ar ko datu subjekti tiek informēti vienlīdz efektīvā veidā.

4. Ja pārzinis vēl nav paziņojis datu subjektam par personas datu aizsardzības pārkāpumu, uzraudzības iestāde, apsvērusi iespējamību, ka personas datu pārkāpums varētu radīt augstu risku, var pieprasīt pārzinim paziņot datu subjektam vai var nolemt, ka ir izpildīti visi 3. punktā minētie nosacījumi.

5. Šā panta 1. punktā minēto paziņojumu datu subjektam var atlikt, ierobežot vai nesniegt, ievērojot nosacījumus un pamatojoties uz iemesliem, kas minēti 13. panta 3. punktā.

3. iedaļa

Datu aizsardzības speciālists

32. pants

Datu aizsardzības speciālista iecelšana

1. Dalībvalstis paredz, ka pārzinis ieceļ datu aizsardzības speciālistu. Dalībvalstis no minētā pienākuma var atbrīvot tiesas un citas neatkarīgas tiesu iestādes, kad tās pilda tiesas funkcijas.
2. Datu aizsardzības speciālistu ieceļ, pamatojoties uz viņa profesionālo kvalifikāciju, jo īpaši speciālām zināšanām datu aizsardzības tiesību un prakses jomā un spēju pildīt 34. pantā minētos uzdevumus.
3. Vienu datu aizsardzības speciālistu var iecelt vairākām kompetentām iestādēm, ņemot vērā to organizatorisko uzbūvi un lielumu.
4. Dalībvalstis paredz, ka pārzinis publicē datu aizsardzības speciālista kontaktinformāciju un paziņo to uzraudzības iestādei.

33. pants

Datu aizsardzības speciālista statuss

1. Dalībvalstis paredz, ka pārzinis nodrošina, ka datu aizsardzības speciālistu pienācīgi un laicīgi iesaista visos jautājumos saistībā ar personas datu aizsardzību.
2. Pārzinis atbalsta datu aizsardzības speciālistu 34. pantā minēto uzdevumu izpildē, nodrošinot resursus, kas nepieciešami, lai veiktu minētos uzdevumus, un piekļuvi personas datiem un apstrādes darbībām, un lai viņš uzturētu speciālās zināšanas.

34. pants

Datu aizsardzības speciālista uzdevumi

Dalībvalstis paredz, ka pārzinis datu aizsardzības speciālistam uztic vismaz šādus uzdevumus:

- a) informēt un konsultēt pārzini un darbiniekus, kuri veic apstrādi, par viņu pienākumiem saskaņā ar šo direktīvu un citiem Savienības vai dalībvalstu noteikumiem par datu aizsardzību;
- b) uzraudzīt atbilstību šai direktīvai, citiem Savienības vai dalībvalstu noteikumiem par datu aizsardzību un pārziņa politikai saistībā ar personas datu aizsardzību, tostarp pienākumu sadali, apstrādes darbībās iesaistīto darbinieku informēšanu un apmācību, un ar to saistītajām revīzijām;
- c) pēc pieprasījuma sniegt padomu attiecībā uz novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību un pārraudzīt tā īstenošanu saskaņā ar 27. pantu;
- d) sadarboties ar uzraudzības iestādi;
- e) būt par uzraudzības iestādes kontaktpunktu jautājumos, kas saistīti ar apstrādi, tostarp 28. pantā minēto iepriekšējo apspriešanos, un attiecīgā gadījumā konsultēt par jebkuru citu jautājumu.

V NODAĻA

Personas datu nosūtīšana uz trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām

35. pants

Personas datu nosūtīšanas vispārīgie principi

1. Dalībvalstis paredz, ka kompetentās iestādes, ievērojot saskaņā ar šo direktīvu pieņemtos valsts noteikumus, jebkādos personas datus, kas tiek apstrādāti vai pēc nosūtīšanas uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju ir paredzēti apstrādei, tostarp tālākai pārsūtīšanai uz citu trešo valsti vai starptautisku organizāciju, nosūta tikai tad, ja ir ievēroti šajā nodaļā izvirzītie nosacījumi, proti:

- a) nosūtīšana ir nepieciešama 1. panta 1. punktā izklāstītajiem nolūkiem;
 - b) personas dati tiek nosūtīti tādām pārzinīm trešā valstī vai starptautiskā organizācijā, kas ir iestāde, kura ir kompetenta 1. panta 1. punktā minētajos nolūkos;
 - c) ja personas datus ir nosūtījusi vai darījusi pieejamus kāda cita dalībvalsts, tad minētā dalībvalsts ir nosūtīšanai devusi iepriekšēju atļauju saskaņā ar savām valsts tiesībām;
 - d) Komisija ir pieņēmusi lēmumu par aizsardzības līmeņa pietiekamību saskaņā ar 36. pantu vai, ja tāda lēmuma nav, tiek sniegtas vai pastāv atbilstošas garantijas saskaņā ar 37. pantu, vai ja nav saskaņā ar 36. pantu pieņemta lēmuma par aizsardzības līmeņa pietiekamību vai atbilstošu garantiju saskaņā ar 37. pantu, ir piemērojamas atkāpes īpašās situācijās saskaņā ar 38. pantu; un
 - e) ja dati tiek nosūtīti tālāk uz kādu citu trešo valsti vai starptautisku organizāciju, sākotnējo nosūtīšanu veikusi kompetentā iestāde vai kāda cita tās pašas dalībvalsts kompetentā iestāde dod atļauju tālākai nosūtīšanai pēc tam, kad tā ir pienācīgi ņēmusi vērā visus būtiskos faktorus, tostarp noziedzīgā nodarījuma smagumu, mērķi, kādam personas dati sākotnēji tika nosūtīti, un personas datu aizsardzības līmeni trešā valstī vai starptautiskā organizācijā, uz kuru personas dati tiek tālāk nosūtīti.
2. Dalībvalstis paredz, ka nosūtīšana bez citas dalībvalsts iepriekšējas atļaujas saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu ir atļauta tikai tad, ja personas datu nosūtīšana ir nepieciešama, lai novērstu tiešus un nopietnus draudus kādas dalībvalsts vai trešās valsts sabiedriskajai drošībai vai kādas dalībvalsts būtiskām interesēm, un nav iespējams laikus iegūt iepriekšēju atļauju. Nekavējoties informē iestādi, kas atbildīga par iepriekšējas atļaujas sniegšanu.

3. Visus šīs nodaļas noteikumus piemēro tā, lai nodrošinātu, ka nemazinās ar šo direktīvu nodrošinātais fizisko personu aizsardzības līmenis.

36. pants

Nosūtīšana, pamatojoties uz lēmumu par aizsardzības līmeņa pietiekamību

1. Dalībvalstis paredz, ka personas datu nosūtīšanu uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju var veikt, ja Komisija ir nolēmusi, ka trešā valsts, teritorija vai viens vai vairāki sektori minētajā trešajā valstī, vai attiecīgā starptautiskā organizācija nodrošina pietiekamu aizsardzības līmeni. Šādai nosūtīšanai nav nepieciešama nekāda īpaša atļauja.

2. Izvērtējot aizsardzības līmeņa pietiekamību, Komisija jo īpaši ņem vērā šādus faktorus:

- a) tiesiskums, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana, attiecīgie tiesību akti, gan vispārējie, gan nozaru, tostarp attiecībā uz sabiedrisko drošību, aizsardzību, valsts drošību un krimināltiesībām, un publisko iestāžu piekļuvi personas datiem, kā arī minēto tiesību aktu, datu aizsardzības noteikumu, dienesta noteikumu un drošības pasākumu īstenošana, tostarp noteikumi par personas datu tālāku nosūtīšanu uz citu trešo valsti vai starptautisku organizāciju, kurus ievēro minētajā valstī vai minētajā starptautiskajā organizācijā, judikatūra, kā arī tas, vai pastāv efektīvas un tiesiski īstenojamās datu subjektu tiesības un efektīva tiesību aizsardzība administratīvā kārtā vai tiesā tiem datu subjektiem, kuru personas datus nosūta;
- b) tas, vai attiecīgajā trešā valstī vai attiecībā uz starptautisko organizāciju pastāv un efektīvi darbojas viena vai vairākas neatkarīgas uzraudzības iestādes, kuras ir atbildīgas par datu aizsardzības noteikumu ievērošanas nodrošināšanu un panākšanu, tostarp ar piemērotam izpildes pilnvarām, par palīdzību un konsultācijām datu subjektiem saistībā ar viņu tiesību īstenošanu un par sadarbību ar dalībvalstu uzraudzības iestādēm; un

c) starptautiskās saistības, ko ir uzņēmusies attiecīgā trešā valsts vai starptautiskā organizācija, vai citi pienākumi, kas izriet no juridiski saistošām konvencijām vai instrumentiem, kā arī no tās dalības daudzpusējās vai reģionālās sistēmās, jo īpaši saistībā ar personas datu aizsardzību.

3. Komisija pēc aizsardzības līmeņa pietiekamības izvērtēšanas, pieņemot īstenošanas aktu, var nolemt, ka trešā valsts, trešās valsts teritorija, viens vai vairāki konkrēti sektori trešā valstī, vai starptautiska organizācija nodrošina pietiekamu aizsardzības līmeni šā panta 2. punkta nozīmē. Īstenošanas aktā tiek paredzēts mehānisms periodiskai, vismaz reizi četros gados notiekošai pārskatīšanai, kurā ir ņemtas vērā visas attiecīgās norises trešajā valstī vai starptautiskajā organizācijā. Īstenošanas aktā tiek precizēta tā teritoriālā un sektoriālā piemērošana un attiecīgā gadījumā norādīta šā panta 2. punkta b) apakšpunktā minētā uzraudzības iestāde vai iestādes. Īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 58. panta 2. punktā.

4. Komisija trešajās valstīs un starptautiskajās organizācijās pastāvīgi uzrauga norises, kas varētu ietekmēt saskaņā ar 3. punktu pieņemto lēmumu darbību.

5. Ja saskaņā ar pieejamo informāciju, jo īpaši pēc šā panta 3. punktā minētās pārskatīšanas, atklājas, ka kāda trešā valsts, teritorija vai viens vai vairāki sektori trešā valstī, vai kāda starptautiska organizācija vairs nenodrošina pietiekamu aizsardzības līmeni šā panta 2. punkta nozīmē, Komisija vajadzīgā apmērā atceļ, groza vai aptur šā panta 3. punktā minēto lēmumu, pieņemot īstenošanas aktu, bez atpakaļejoša spēka. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Pienācīgi pamatotu nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ Komisija saskaņā ar procedūru, kura minēta 58. panta 3. punktā, pieņem nekavējoties piemērojamus īstenošanas aktus.

6. Komisija ar trešo valsti vai starptautisko organizāciju sāk konsultācijas, lai labotu stāvokli, kura dēļ saskaņā ar 5. punktu ir pieņemts lēmums.

7. Dalībvalstis paredz, ka saskaņā ar 5. punktu pieņemtais lēmums neskar personas datu nosūtīšanu uz attiecīgo trešo valsti, teritoriju vai vienu vairākus konkrētus sektorus minētajā trešā valstī, vai starptautisku organizāciju, ievērojot 37. un 38. pantu.

8. Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un savā tīmekļa vietnē publicē sarakstu ar trešām valstīm, teritorijām un konkrētiem sektoriem trešā valstī un starptautiskām organizācijām, attiecībā uz kurām tā ir pieņēmusi lēmumu, ka to aizsardzības līmeņa pietiekamība ir vai vairs nav nodrošināta.

37. pants

Nosūtīšana, kurai piemērojamas atbilstošas garantijas

1. Ja nav pieņemts lēmums saskaņā ar 36. panta 3. punktu, dalībvalstis paredz, ka personas datu nosūtīšana uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju var notikt, ja:

- a) juridiski saistošā instrumentā ir sniegtas atbilstošas garantijas attiecībā uz personas datu aizsardzību; vai
- b) pārzinis ir izvērtējis visus apstākļus saistībā ar personas datu nosūtīšanu un secina, ka pastāv atbilstošas garantijas attiecībā uz personas datu aizsardzību.

2. Pārzinis informē uzraudzības iestādi par 1. punkta b) apakšpunktā minēto datu sūtījumu kategorijām.

3. Ja nosūtīšana balstās uz 1. punkta b) apakšpunktu, šādu datu sūtījumu dokumentē, un dokumentāciju pēc pieprasījuma dara pieejamu uzraudzības iestādei, ietverot nosūtīšanas datumu un laiku, informāciju par saņēmēju kompetento iestādi, nosūtīšanas pamatojumu un nosūtītos personas datus.

38. pants

Atkāpes īpašās situācijās

1. Ja nav lēmuma par aizsardzības līmeņa pietiekamību saskaņā ar 36. pantu vai par atbilstošu garantiju saskaņā ar 37. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka personas datu nosūtīšana vai sūtījumu kategorija uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju notiek tikai ar nosacījumu, ka nosūtīšana ir vajadzīga:
 - a) lai aizsargātu vitālas datu subjekta vai citas personas intereses;
 - b) lai aizsargātu leģitīmas datu subjekta intereses gadījumos, kad tā ir noteikts nosūtošās dalībvalsts tiesībās;
 - c) lai novērstu tiešus un nopietnus draudus kādas dalībvalsts vai trešās valsts sabiedriskajai drošībai;
 - d) atsevišķā gadījumā 1. panta 1. punktā izklāstītajos nolūkos; vai
 - e) atsevišķā gadījumā, lai celtu, īstenotu vai aizstāvētu likumīgas prasības saistībā ar 1. panta 1. punktā izklāstītajiem nolūkiem.
2. Personas datus nenosūta, ja nosūtošā kompetentā iestāde konstatē, ka 1. punkta d) un e) apakšpunktā izklāstītās nosūtīšanas gadījumā attiecīgā datu subjekta pamattiesības un pamatbrīvības ir svarīgākas par sabiedrības interesēm.
3. Ja nosūtīšana balstās uz 1. punktu, šādu datu sūtījumu dokumentē, un dokumentāciju pēc pieprasījuma dara pieejamu uzraudzības iestādei, tostarp nosūtīšanas datumu un laiku, informāciju par saņēmēju kompetento iestādi, nosūtīšanas pamatojumu un nosūtītos personas datus.

39. pants

Personas datu nosūtīšana saņēmējiem, kas veic uzņēmējdarbību trešās valstīs

1. Atkāpjoties no 35. panta 1. punkta b) apakšpunkta un neskarot nevienu no šā panta 2. punktā minētajiem starptautiskajiem nolīgumiem, Savienības vai dalībvalsts tiesībās var paredzēt, ka 3. panta 7. punkta a) apakšpunktā minētās kompetentās iestādes atsevišķos un īpašos gadījumos saņēmējiem, kas veic uzņēmējdarbību trešās valstīs, personas datus tieši var nosūtīt tikai tad, ja ir ievēroti pārējie šīs direktīvas noteikumi un ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:
 - a) nosūtīšana ir absolūti nepieciešama kāda nosūtošās kompetentās iestādes uzdevuma veikšanai saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesībām nolūkos, kas izklāstīti 1. panta 1. punktā;
 - b) nosūtošā kompetentā iestāde konstatē, ka attiecīgā datu subjekta pamattiesības un pamatbrīvības nav svarīgākas par sabiedrības interesēm, kuru dēļ konkrētajā gadījumā ir nepieciešama nosūtīšana;
 - c) nosūtošā kompetentā iestāde uzskata, ka nosūtīšana iestādei, kas trešā valstī ir kompetenta 1. panta 1. punktā minētajos nolūkos, ir neefektīva vai nepiemērota, jo īpaši tādēļ, ka nosūtīšana nav paveicama laikus;
 - d) iestāde, kas ir kompetenta 1. panta 1. punktā minētajos nolūkos trešā valstī, tiek informēta bez nepamatotas kavēšanās, ja vien tas nav neefektīvi vai nepiemēroti;
 - e) nosūtošā kompetentā iestāde informē saņēmēju par to, kādam konkrētam mērķim vai mērķiem tā personas datus drīkst apstrādāt ar noteikumu, ka šāda datu apstrāde ir vajadzīga.
2. Starptautisks nolīgums, kas minēts 1. punktā, ir jebkurš spēkā esošs divpusējs vai daudzpusējs starptautisks nolīgums starp dalībvalstīm un trešām valstīm par tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās un policijas sadarbību.
3. Nosūtošā kompetentā iestāde uzraudzības iestādi informē par datu sūtījumiem saskaņā ar šo pantu.
4. Ja nosūtīšana ir balstīta uz 1. punktu, šādu sūtījumu dokumentē.

40. pants

Starptautiskā sadarbība personas datu aizsardzības jomā

Attiecībā uz trešām valstīm un starptautiskām organizācijām Komisija un dalībvalstis veic atbilstošus pasākumus, lai:

- a) izstrādātu starptautiskās sadarbības mehānismus, kas veicina personas datu aizsardzības tiesību aktu efektīvu izpildi;
- b) sniegtu starptautisku savstarpēju palīdzību personas datu aizsardzības tiesību aktu izpildei, ietverot paziņojumus, sūdzību tālāku nosūtīšanu, palīdzību izmeklēšanai un informācijas apmaiņu, ievērojot atbilstošas garantijas personas datu aizsardzībai un citas pamattiesības un pamatbrīvības;
- c) iesaistītu attiecīgās ieinteresētās personas diskusijās un pasākumos, kuru mērķis ir uzlabot starptautisko sadarbību datu aizsardzības tiesību aktu izpildē;
- d) veicinātu personas datu aizsardzības tiesību aktu un prakses piemēru apmaiņu un dokumentēšanu, tostarp attiecībā uz konfliktiem par jurisdikciju ar trešām valstīm.

VI NODAĻA

Neatkarīgas uzraudzības iestādes

1. iedaļa

Neatkarība

41. pants

Uzraudzības iestāde

1. Katra dalībvalsts paredz, ka viena vai vairākas neatkarīgas publiskas iestādes ir atbildīgas par šās direktīvas piemērošanas uzraudzību, lai aizsargātu fizisku personu pamattiesības un pamatbrīvības saistībā ar apstrādi un veicinātu personas datu brīvu apriti Savienībā ("uzraudzības iestāde").
2. Katra uzraudzības iestāde palīdz nodrošināt konsekventu šīs direktīvas piemērošanu visā Savienībā. Minētajā nolūkā uzraudzības iestādes sadarbojas cita ar citu un ar Komisiju saskaņā ar VII nodaļu.
3. Dalībvalstis var paredzēt, ka uzraudzības iestāde, kas izveidota saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679, ir šajā direktīvā minētā uzraudzības iestāde un uzņemas atbildību par tās uzraudzības iestādes uzdevumiem, kura ir jāizveido saskaņā ar šā panta 1. punktu.
4. Ja dalībvalstī ir vairāk nekā viena uzraudzības iestāde, minētā dalībvalsts izraugās uzraudzības iestādi, kas pārstāv šīs iestādes 51. pantā minētajā kolēģijā.

42. pants

Neatkarība

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka katra tās uzraudzības iestāde rīkojas pilnīgi neatkarīgi, pildot savus uzdevumus un īstenojot savas pilnvaras saskaņā ar šo direktīvu.
2. Dalībvalstis paredz, ka to uzraudzības iestāžu loceklis vai locekļi, pildot tiem uzticētos uzdevumus un īstenojot pilnvaras saskaņā ar šo direktīvu, nav pakļauti nekādi ne tiešai, ne netiešai ārējai ietekmei un ka tie ne no viena nelūdz un nepieņem norādījumus.
3. Dalībvalstu uzraudzības iestāžu locekļi atturas veikt jebkādas darbības, kas nav savienojamas ar viņu pienākumiem, un, esot amatā, neuzņemas nekādu citu nesavienojamu algotu vai nealgotu darbu.
4. Katra dalībvalsts nodrošina, ka katrai no tās uzraudzības iestādēm ir piešķirti cilvēkresursi, tehniskie un finanšu resursi, telpas un infrastruktūra, kas nepieciešami efektīvai tās uzdevumu izpildei un tās pilnvaru īstenošanai, tostarp arī tādu uzdevumu izpildei un pilnvaru īstenošanai, kuri jāveic saistībā ar savstarpējo palīdzību, sadarbību un dalību kolēģijā.

5. Katra dalībvalsts nodrošina, ka katra no tās uzraudzības iestādēm izvēlas personālu un tai ir pašai savs personāls, kas ir pakļauts attiecīgās uzraudzības iestādes locekļa vai locekļu vadībai.

6. Katra dalībvalsts nodrošina, ka katra no tās uzraudzības iestādēm ir pakļauta tādai finanšu kontrolei, kas neietekmē tās neatkarību, un to, ka tai ir atsevišķs publisks gada budžets, kas var būt daļa no kopējā valsts budžeta.

43. pants

Vispārīgi noteikumi par uzraudzības iestādes locekļiem

1. Dalībvalsts paredz, ka katru uzraudzības iestāžu locekli, izmantojot pārredzamu procedūru, amatā ieceļ:

- parlaments,
- valdība,
- valsts vadītājs vai
- neatkarīga struktūra, kurai dalībvalsts tiesībās ir uzticēta iecelšana amatā.

2. Katram loceklim ir tāda kvalifikācija, pieredze un prasmes, jo īpaši personas datu aizsardzības jomā, kādas vajadzīgas, lai pildītu uzticētos pienākumus un īstenotu pilnvaras.

3. Locekļa pienākumi beidzas līdz ar amata pilnvaru termiņa beigām, atkāpjoties no amata vai atlaišanas gadījumā, ievērojot attiecīgās dalībvalsts tiesības.

4. Locekli atbrīvo no amata tikai smaga amata pienākumu pārkāpuma gadījumā vai tad, ja viņš vairs neatbilst nosacījumiem, kas izvirzīti pienākumu pildīšanai.

44. pants

Noteikumi par uzraudzības iestādes izveidi

1. Katra dalībvalsts likumā paredz visu turpmāk minēto:

- a) katras uzraudzības iestādes izveidi;
- b) kvalifikāciju un atbilstības nosacījumus, kas izvirzīti iecelšanai par locekli katrā uzraudzības iestādē;
- c) noteikumus un procedūras locekļa vai locekļu iecelšanai katrā uzraudzības iestādē;
- d) tādu locekļa vai locekļu amata pilnvaru laiku katrā uzraudzības iestādē, kurš ir vismaz četri gadi, izņemot pirmo iecelšanu pēc 2016. gada 6. maija, kad daļēji var iecelt uz īsāku laiku, ja tas ir nepieciešams, lai aizsargātu uzraudzības iestādes neatkarību, šim nolūkam amatā iecelšanas procedūru rīkojot ar laika nobīdi;
- e) to, vai katras uzraudzības iestādes locekli vai locekļus var atkārtoti iecelt amatā, un, ja var, tad to, uz cik pilnvaru termiņiem;
- f) nosacījumus, ar ko reglamentē locekļa vai locekļu un personāla pienākumus katrā uzraudzības iestādē, aizliegumus attiecībā uz rīcību, ieņemamajiem amatiem un priekšrocībām, kas nav ar tiem savienojami, esot amatā un pēc pilnvaru termiņa beigām, un noteikumus attiecībā uz nodarbinātības pārtraukšanu.

2. Katras uzraudzības iestādes loceklis vai locekļi un personāls saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesībām ievēro pienākumu glabāt dienesta noslēpumu, gan esot amatā, gan arī pēc pilnvaru termiņa beigām, attiecībā uz jebkādu konfidenciālu informāciju, ko tie ir ieguvuši, pildot savus amata pienākumus vai īstenojot pilnvaras. Viņu pilnvaru laikā minētais pienākums glabāt dienesta noslēpumu jo īpaši attiecas uz fizisku personu ziņojumiem par šīs direktīvas pārkāpumiem.

2. iedaļa

Kompetence, uzdevumi un pilnvaras

45. pants

Kompetence

1. Katra dalībvalsts paredz, ka katra uzraudzības iestādes savas dalībvalsts teritorijā ir kompetenta pildīt uzticētos uzdevumus un īstenot pilnvaras, ko tai piešķir saskaņā ar šo direktīvu.
2. Katra dalībvalsts paredz, ka katras uzraudzības iestādes kompetencē nav uzraudzīt apstrādes darbības, ko veic tiesa, pildot tiesas funkciju. Dalībvalstis var paredzēt, ka to uzraudzības iestādes nav kompetentas uzraudzīt apstrādes darbības, ko veic citas neatkarīgas tiesu iestādes, pildot tiesas funkciju.

46. pants

Uzdevumi

1. Katra dalībvalstis paredz, ka to teritorijā katra uzraudzības iestāde:
 - a) uzrauga un nodrošina saskaņā ar šo direktīvu pieņemtu noteikumu un tās īstenošanas pasākumu piemērošanu;
 - b) veicina sabiedrības informētību un izpratni par riskiem, noteikumiem, garantijām un tiesībām saistībā ar apstrādi;
 - c) saskaņā ar dalībvalsts tiesībām konsultē valsts parlamentu, valdību un citas iestādes un struktūras par lēģislatīviem un administratīviem pasākumiem saistībā ar fizisku personu tiesību un brīvību aizsardzību attiecībā uz apstrādi;
 - d) veicina pārziņu un apstrādātāju informētību par viņu pienākumiem saskaņā ar šo direktīvu;
 - e) pēc pieprasījuma sniedz informāciju ikvienam datu subjektam par viņa tiesību īstenošanu saskaņā ar šo direktīvu un, ja nepieciešams, šajā ziņā sadarbojas ar citu dalībvalstu uzraudzības iestādēm;
 - f) izskata datu subjekta, struktūras vai organizācijas, vai asociācijas iesniegtās sūdzības saskaņā ar 55. pantu, atbilstoši apjomā izmeklē jautājumu un saprātīgā termiņā informē sūdzības iesniedzēju par lietas virzību un izmeklēšanas rezultātiem, jo īpaši, ja ir nepieciešama papildus izmeklēšana vai koordinācija ar citu uzraudzības iestādi;
 - g) pārbauda apstrādes likumīgumu saskaņā ar 17. pantu un saprātīgā termiņā informē datu subjektu par saskaņā ar minētā panta 3. punktu veiktas pārbaudes rezultātiem vai iemesliem, kādēļ pārbaude netika veikta;
 - h) sadarbojas ar citām uzraudzības iestādēm, tostarp apmainoties ar informāciju, un sniedz savstarpēju palīdzību, lai nodrošinātu konsekvētu šīs direktīvas piemērošanu un izpildi;
 - i) veic izmeklēšanu par šīs direktīvas piemērošanu, tostarp pamatojoties uz informāciju, kas saņemta no citas uzraudzības iestādes vai citas publiskās iestādes;
 - j) uzrauga būtiskas norises, ciktāl tās ietekmē personas datu aizsardzību, un jo īpaši informācijas un komunikāciju tehnoloģiju attīstību;
 - k) sniedz ieteikumus par 28. pantā minētajām apstrādes darbībām; un
 - l) veicina kolēģijas darbības.
2. Katra uzraudzības iestāde atvieglo 1. punkta f) apakšpunktā minēto sūdzību iesniegšanu ar tādiem pasākumiem kā, piemēram, nodrošinot sūdzības iesniegšanas veidlapu, kuru var aizpildīt arī elektroniski, neizslēdzot arī iespēju izmantot citus saziņas līdzekļus.

3. Attiecībā uz datu subjektu un datu aizsardzības speciālistu katra uzraudzības iestāde savus uzdevumus veic bez maksas.

4. Ja pieprasījums ir acīmredzami nepamatots vai pārmērīgs, jo īpaši tā atkārtotības dēļ, uzraudzības iestāde var iekasēt saprātīgu samaksu, kas balstīta uz administratīvām izmaksām, vai var atteikties veikt pieprasīto darbību. Uzraudzības iestādes pienākums ir pierādīt, ka pieprasījums ir acīmredzami nepamatots vai pārmērīgs.

47. pants

Pilnvaras

1. Katra dalībvalsts likumā paredz, ka katrai uzraudzības iestādei ir efektīvas izmeklēšanas pilnvaras. Minētās pilnvaras ietver vismaz pilnvaras iegūt no pārziņa un apstrādātāja piekļuvi visiem personas datiem, kas tiek apstrādāti, un visai informācijai, kas nepieciešama tās uzdevumu veikšanai.

2. Katra dalībvalsts likumā paredz, ka katrai uzraudzības iestādei ir tādas efektīvas korektīvās pilnvaras kā, piemēram:

- a) brīdināt pārziņi vai apstrādātāju, ka ar paredzētajām apstrādes darbībām, iespējams, var tikt pārkāpti saskaņā ar šo direktīvu pieņemti noteikumi;
- b) izdot rīkojumu pārziņim vai apstrādātājam panākt apstrādes darbību atbilstību saskaņā ar šo direktīvu pieņemtiem noteikumiem, vajadzības gadījumā – konkrētā veidā un konkrētā laikposmā; jo īpaši izdodot rīkojumu par datu labošanu, apstrādes ierobežošanu vai dzēšanu, ievērojot 16. pantu;
- c) uzlikt pagaidu vai galīgu apstrādes ierobežojumu, tostarp aizliegumu.

3. Katra dalībvalsts likumā paredz, ka katrai uzraudzības iestādei ir efektīvas padomdevēja pilnvaras konsultēt pārziņi saskaņā ar 28. pantā minēto iepriekšējas apspriešanās procedūru un pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma sniegt atzinumus valsts parlamentam, tās valdībai vai atbilstoši savas valsts tiesībām – citām iestādēm un struktūrām, kā arī sabiedrībai par jebkuru jautājumu, kas saistīts ar personas datu aizsardzību.

4. Uzraudzības iestāde atbilstoši šim pantam piešķirto pilnvaru īstenošanā ievēro atbilstošas garantijas, tostarp efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un pienācīgas procedūras, kas noteiktas Savienības un dalībvalsts tiesībās saskaņā ar hartu.

5. Katra dalībvalsts likumā paredz, ka tās uzraudzības iestādei ir pilnvaras vērst tiesu iestāžu uzmanību uz šīs direktīvas pārkāpumiem, un vajadzības gadījumā uzsākt tiesvedību vai kā citādi iesaistīties tiesvedībā, lai īstenotu saskaņā ar šo direktīvu pieņemtos noteikumus.

48. pants

Ziņošana par pārkāpumiem

Dalībvalstis paredz, ka kompetentās iestādes izveido efektīvus mehānismus, lai iedrošinātu konfidenciālu ziņošanu par šīs direktīvas pārkāpumiem.

49. pants

Darbības pārskats

Katra uzraudzības iestāde par savu darbību sagatavo gada ziņojumu, kurā var būt iekļauts saraksts ar paziņoto pārkāpumu un piemēroto sankciju veidiem. Minētos ziņojumus nosūta valsts parlamentam, valdībai un citām iestādēm, kas izraudzītas dalībvalsts tiesībās. Tos dara pieejamus sabiedrībai, Komisijai un kolēģijai.

VII NODAĻA

Sadarbība

50. pants

Savstarpēja palīdzība

1. Katra dalībvalstis nodrošina, ka to uzraudzības iestādes sniedz cita citai attiecīgo informāciju un savstarpēju palīdzību, lai konsekventi īstenotu un piemērotu šo direktīvu, un īsteno pasākumus efektīvai savstarpējai sadarbībai. Savstarpēja palīdzība ietver jo īpaši informācijas pieprasījumus un uzraudzības pasākumus, piemēram, pieprasījumus sniegt konsultācijas, veikt pārbaudes vai izmeklēšanas.
2. Katra dalībvalstis paredz, ka katra uzraudzības iestāde veic visus atbilstīgos pasākumus, kas nepieciešami, lai bez nepamatotas kavēšanās un ne vēlāk kā viena mēneša laikā pēc pieprasījuma saņemšanas atbildētu uz citas uzraudzības iestādes pieprasījumu. Šādi pasākumi jo īpaši var ietvert attiecīgas informācijas par izmeklēšanas gaitu nosūtīšanu.
3. Palīdzības pieprasījumos norāda visu nepieciešamo informāciju, tostarp nolūku un pamatojumu. Apmaiņā iegūto informāciju var izmantot tikai tam nolūkam, kādam tā ir pieprasīta.
4. Uzraudzības iestāde, kurai pieprasījumus adresēts, neatsakās izpildīt pieprasījumu, ja vien:
 - a) pieprasījuma priekšmets vai pasākumi, kurus lūdz izpildīt, nav tās kompetencē; vai
 - b) pieprasījuma izpilde pārkāptu šo direktīvu vai Savienības vai dalībvalsts tiesības, ko piemēro uzraudzības iestādei, kas saņēmusi pieprasījumu.
5. Uzraudzības iestāde, kurai pieprasījumus adresēts, informē pieprasīto uzraudzības iestādi par rezultātiem, vai attiecīgā gadījumā par pieprasījuma izpildei veikto pasākumu progresu. Uzraudzības iestāde, kurai pieprasījumus adresēts, sniedz pamatojumu atteikumam izpildīt pieprasījumu, ievērojot 4. punktu.
6. Uzraudzības iestādes, kurām pieprasījumus adresēts, parasti sniedz citas uzraudzības iestādes pieprasīto informāciju elektroniskā veidā, izmantojot standarta formātu.
7. Uzraudzības iestādes, kurām pieprasījumus adresēts, par to darbībām, kas veiktas, ievērojot savstarpējās palīdzības pieprasījumu, neprasa samaksu. Uzraudzības iestādes var vienoties par noteikumiem, kā viena otrai kompensē īpašos izdevumus, kas radušies no savstarpējās palīdzības sniegšanas ārkārtas apstākļos.
8. Komisija, pieņemot īstenošanas aktus, var noteikt šajā pantā minētās savstarpējās palīdzības formātu un procedūras un kārtību, kādā uzraudzības iestādes ar elektroniskiem līdzekļiem savā starpā un ar kolēģiju apmainās informācijā. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 58. panta 2. punktā.

51. pants

Kolēģijas uzdevumi

1. Ar Regulu (ES) 2016/679 izveidotā kolēģija šīs direktīvas darbības jomā attiecībā uz apstrādes darbībām īsteno visus šādus uzdevumus:
 - a) sniedz padomus Komisijai par visiem jautājumiem, kas attiecas uz personas datu aizsardzību Savienībā, tostarp par visiem ierosinātajiem šīs direktīvas grozījumiem;
 - b) pēc pašas iniciatīvas, pēc viena no tās locekļu vai Komisijas pieprasījuma izskata jebkādu jautājumu, kas attiecas uz šīs direktīvas piemērošanu, un nāk klajā ar pamatnostādnēm, ieteikumiem un paraugpraksi, lai veicinātu šīs direktīvas konsekventu piemērošanu;
 - c) izstrādā uzraudzības iestādēm adresētas pamatnostādnes par 47. panta 1. un 3. punktā minēto pasākumu piemērošanu;
 - d) saskaņā ar šīs daļas b) apakšpunktu nāk klajā ar pamatnostādnēm, ieteikumiem un paraugpraksi, kā noteikt personas datu aizsardzības pārkāpumus un 30. panta 1. un 2. punktā minēto nepamatoto kavēšanos, un īpaši tādos apstākļos, kādos pārzinim un apstrādātājam ir jāziņo par personas datu aizsardzības pārkāpumu;

- e) saskaņā ar šīs daļas b) apakšpunktu nāk klajā ar pamatnostādnēm, ieteikumiem un paraugpraksi attiecībā uz apstākļiem, kādos personas datu aizsardzības pārkāpums varētu radīt paaugstinātu risku fizisku personu tiesībām un brīvībām, kā minēts 31. panta 1. punktā;
- f) pārskata b) un c) apakšpunktā minēto pamatnostādņu, ieteikumu un paraugprakses praktisko piemērošanu;
- g) sniedz Komisijai atzinumu, lai novērtētu aizsardzības līmeņa pietiekamību trešā valstī, teritorijā vai vienā vai vairākos konkrētos sektoros trešā valstī vai starptautiskā organizācijā, tostarp lai novērtētu to, vai šādā trešā valstī, teritorijā, konkrētā sektorā vai starptautiskā organizācijā vairs netiek nodrošināts pietiekams aizsardzības līmenis;
- h) veicina sadarbību un efektīvu divpusēju un daudzpusēju apmaiņu ar informāciju un paraugpraksi starp uzraudzības iestādēm;
- i) veicina kopīgas apmācības programmas un personāla apmaiņu starp uzraudzības iestādēm un attiecīgā gadījumā ar trešo valsti vai starptautisko organizāciju uzraudzības iestādēm;
- j) veicina zināšanu un dokumentācijas apmaiņu par datu aizsardzības tiesībām un praksi ar uzraudzības iestādēm visā pasaulē.

Attiecībā uz pirmās daļas g) apakšpunktu Komisija sniedz kolēģijai visu nepieciešamo dokumentāciju, tostarp saraksti ar trešās valsts valdību, teritoriju vai konkrētu nozari minētajā trešajā valstī vai starptautisku organizāciju.

2. Ja Komisija lūdz kolēģijas padomu, tā var noteikt termiņu, ņemot vērā lietas steidzamību.

3. Kolēģija savus atzinumus, pamatnostādni, ieteikumus un paraugpraksi nosūta Komisijai un 58. panta 1. punktā norādītajai komitejai un publisko tos.

4. Komisija informē kolēģiju par darbību, kas veikta, ņemot vērā kolēģijas sagatavotos atzinumus, pamatnostādni, ieteikumus un paraugpraksi.

VIII NODAĻA

Tiesību aizsardzības līdzekļi, atbildība un sankcijas

52. pants

Tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādē

1. Neskarot jebkādu citu administratīvo tiesību aizsardzības līdzekļu vai tiesību aizsardzību tiesā, dalībvalstis paredz, ka katram datu subjektam ir tiesības iesniegt sūdzību vienā uzraudzības iestādē, ja datu subjekts uzskata, ka personas datu apstrāde, kas uz viņu attiecas, pārkāpj saskaņā ar šo direktīvu pieņemtos noteikumus.
2. Dalībvalstis paredz, ka gadījumā, ja sūdzība nav iesniegta tajā uzraudzības iestādē, kas ir kompetenta saskaņā ar 45. panta 1. punktu, tad uzraudzības iestāde, kurā ir iesniegta sūdzība, to bez nepamatotas kavēšanās nosūta kompetentajai uzraudzības iestādei. Datu subjektu informē par nosūtīšanu.
3. Dalībvalstis paredz, ka tā uzraudzības iestāde, kurā ir iesniegta sūdzība, sniedz turpmāku palīdzību pēc datu subjekta pieprasījuma.
4. Kompetentā uzraudzības iestāde informē datu subjektu par sūdzības izskatīšanas virzību un iznākumu, tostarp par tiesību aizsardzības iespēju tiesā saskaņā ar 53. pantu.

53. pants

Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pret uzraudzības iestādi

1. Neskarot jebkādu citu administratīvo vai ārpus tiesību aizsardzības līdzekļu, dalībvalstis fiziskām vai juridiskām personām paredz tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pret uzraudzības iestādes pieņemtu juridiski saistošu lēmumu, kas tās skar.

2. Neskarot jebkādu citu administratīvo vai ārpustiesas tiesību aizsardzības līdzekli, katram datu subjektam ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, ja uzraudzības iestāde, kas ir kompetenta, ievērojot 45. panta 1. punktu, trīs mēnešu laikā neizskata sūdzību vai neinformē datu subjektu par sūdzības, kas iesniegta, ievērojot 52. pantu, izskatīšanas virzību vai rezultātiem.

3. Dalībvalstis paredz, ka prasību pret uzraudzības iestādi ceļ tās dalībvalsts tiesās, kurā izveidota uzraudzības iestāde.

54. pants

Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pret pārzini vai apstrādātāju

Neskarot pieejamos administratīvos vai ārpustiesas tiesību aizsardzības līdzekļus, tostarp tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādē, ievērojot 52. pantu, dalībvalstis datu subjektam paredz tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, ja viņš uzskata, ka viņa tiesības, kas izklāstītas saskaņā ar šo direktīvu pieņemtos noteikumos, ir aizskartas personas datu apstrādes rezultātā, kura neatbilst minētajiem noteikumiem.

55. pants

Datu subjektu pārstāvība

Dalībvalstis saskaņā ar dalībvalsts procesuālajām tiesībām nodrošina, ka datu subjektam ir tiesības pilnvarot kādu bezpeļņas struktūru, organizāciju vai apvienību, kura ir pienācīgi izveidota saskaņā ar dalībvalsts tiesībām, kuras statūtos noteiktie mērķi atbilst sabiedrības interesēm un kura darbojas datu subjektu tiesību un brīvību aizsardzības jomā, lai attiecībā uz viņu personas datu aizsardzību viņu vārdā iesniegtu sūdzību un viņu vārdā īstenotu 52., 53. un 54. pantā minētās tiesības.

56. pants

Tiesības uz kompensāciju

Dalībvalstis nodrošina, ka jebkurai personai, kurai nodarīts materiāls vai nemateriāls kaitējums nelikumīgas datu apstrādes vai jebkādas rīcības dēļ, kas pārkāpj valsts noteikumus, kas pieņemti, ievērojot šo direktīvu, ir tiesības no personas datu pārziņa vai kādas citas saskaņā ar dalībvalsts tiesībām kompetentas iestādes saņemt kompensāciju par nodarīto kaitējumu.

57. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par tādu noteikumu pārkāpumiem, kas pieņemti, ievērojot šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.

IX NODAĻA

Īstenošanas akti

58. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota ar Regulas (ES) 2016/679 93. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 5. pantu.

X NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

59. pants

Pamatlēmumu 2008/977/TI atcelšana

1. Pamatlēmumu 2008/977/TI atceļ no 2018. gada 6. maija.
2. Atsauces uz atcelto lēmumu, kas minēts 1. punktā, uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

60. pants

Spēkā esošie Savienības tiesību akti

Īpašie noteikumi par personas datu aizsardzību, kas iekļauti Savienības tiesību aktos, kuri tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās un policijas sadarbības jomā stājās spēkā 2016. gada 6. maijā, kuri reglamentē apstrādi starp dalībvalstīm un dalībvalstu noteikto iestāžu piekļuvi informācijas sistēmām šīs direktīvas darbības jomā, kas izveidotas, pamatojoties uz Līgumiem, paliek neskarti.

61. pants

Saistība ar iepriekš noslēgtiem starptautiskiem nolīgumiem par tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās un policijas sadarbību

Starptautiskie nolīgumi, kuri ietver personas datu nosūtīšanu uz trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām un kuras dalībvalstis ir noslēgušas pirms 2016. gada 6. maija, un kuri atbilst Savienības tiesībām, kuras bija piemērojamas pirms minētā datuma, paliek spēkā līdz brīdim, kad tie tiek grozīti, aizstāti vai atsaukti.

62. pants

Komisijas ziņojumi

1. Komisija līdz 2022. gada 6. maijam un pēc tam reizi četros gados iesniedz šīs direktīvas novērtējuma un pārskata ziņojumus Eiropas Parlamentam un Padomei. Ziņojumus publisko.
2. Saistībā ar 1. punktā minētajiem novērtējumiem un pārskatiem, Komisija jo īpaši pārbauda, kā tiek piemērota un darbojas V nodaļa par personas datu nosūtīšanu uz trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām, īpaši attiecībā uz lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar 36. panta 3. punktu un 39. pantu.
3. Šā panta 1. un 2. punktā minētajos nolūkos Komisija var pieprasīt informāciju no dalībvalstīm un uzraudzības iestādēm.
4. Veicot 1. un 2. punktā minētos novērtējumus un pārskatīšanu, Komisija ņem vērā Eiropas Parlamenta un Padomes viedokļus un atzinumus un tos, kas iegūti no citām attiecīgajām struktūrām un avotiem.
5. Komisija, ja nepieciešams, iesniedz atbilstīgus priekšlikumus, lai izdarītu grozījumus šajā direktīvā, jo īpaši ņemot vērā informācijas tehnoloģiju attīstību un progresu informācijas sabiedrībā.
6. Komisija līdz 2019. gada 6. maijam pārskata citus Savienības pieņemtos tiesību aktus, ar kuriem reglamentē apstrādi, ko kompetentas iestādes veic 1. panta 1. punktā izklāstītajos nolūkos, tostarp tos, kas minēti 60. pantā, lai izvērtētu nepieciešamību tos pielāgot šai direktīvai, un, ja nepieciešams, iesniedz vajadzīgos priekšlikumus minēto aktu grozīšanai, lai nodrošinātu konsekventu pieeju to personas datu aizsardzībai, uz kuriem attiecas šīs direktīvas darbības joma.

63. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz 2018. gada 6. maijam pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmus minēto noteikumu tekstus. Tās piemēro minētos noteikumus no 2018. gada 6. maija.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atauce.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalsts var paredzēt, ka izņēmuma gadījumos, kas saistīti ar nesamērīgi lielām pūlēm, pirms 2016. gada 6. maija izveidotās automatizētas apstrādes sistēmas tiek saskaņotas ar 25. panta 1. punktu līdz 2023. gada 6. maijam.

3. Atkāpjoties no šā panta 1. un 2. punkta, dalībvalsts var izņēmuma apstākļos šā panta 2. punktā minēto automatizēto apstrādes sistēmu saskaņot ar 25. panta 1. punktu konkrētā termiņā, kas ir vēlāks nekā šā panta 2. punktā minētais termiņš, ja citādi tas radītu nopietnus sarežģījumus kādas konkrētas automatizētas sistēmas darbībā. Attiecīgā dalībvalsts informē Komisiju par minēto nopietno sarežģījumu cēloņiem un sniedz pamatojumu termiņam, kuru tā noteikusi, lai attiecīgo automatizētas apstrādes sistēmu saskaņotu ar 25. panta 1. punktu. Noteiktais termiņš nekādā gadījumā nepārsniedz 2026. gada 6. maiju.

4. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus galvenos noteikumus tiesību aktos, kurus tās ir pieņēmušas jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

64. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

65. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2016. gada 27. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2016/681**(2016. gada 27. aprīlis)****par pasažieru datu reģistra (PDR) datu izmantošanu teroristu nodarījumu un smagu noziegumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai un saukšanai pie atbildības par tiem**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 82. panta 1. punkta d) apakšpunktu un 87. panta 2. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Komisija 2007. gada 6. novembrī pieņēma priekšlikumu Padomes Pamatlēmumam par pasažieru datu reģistra (PDR) datu izmantošanu tiesībaizsardzības mērķiem. Taču pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā 2009. gada 1. decembrī Komisijas priekšlikums, kuru līdz minētajam datumam Padome nebija pieņēmusi, kļuva novecojis.
- (2) "Stokholmas programmā – atvērta un droša Eiropa pilsoņu un viņu aizsardzības labā" ⁽³⁾ Komisija tiek aicināta iesniegt priekšlikumu par PDR datu izmantošanu, lai novērstu, konstatētu, izmeklētu teroristu nodarījumus un smagus noziegumus un veiktu kriminālvajāšanu par tiem.
- (3) Komisija savā 2010. gada 21. septembra paziņojumā par vispārējo pieeju pasažieru datu reģistra (PDR) datu nosūtīšanai trešām valstīm izklāstīja vairākus Savienības politikas pamatelementus šajā jomā.
- (4) Ar Padomes Direktīvu 2004/82/EK ⁽⁴⁾ reglamentē to, kā gaisa pārvadātāji nosūta kompetentajām valstu iestādēm iepriekšējas pasažieru informācijas (IPI) datus nolūkā uzlabot robežkontroli un apkarot nelikumīgu imigrāciju.
- (5) Šīs direktīvas mērķi *inter alia* ir garantēt drošību, aizsargāt personu dzīvību un drošību un izveidot tiesisko regulējumu, ar ko aizsargāt PDR datus attiecībā uz to apstrādi kompetentās iestādēs.
- (6) PDR datu efektīva izmantošana, piemēram, salīdzinot PDR datus ar dažādām datubāzēm attiecībā uz meklētām personām un objektiem, ir vajadzīga, lai novērstu, atklātu, izmeklētu teroristu nodarījumus un smagus noziegumus un sauktu pie atbildības par tiem un tādējādi stiprinātu iekšējo drošību, kā arī lai vāktu pierādījumus un attiecīgā gadījumā atrastu noziedznieku līdzzinātājus un izjauktu noziedznieku tīklus.
- (7) PDR datu novērtēšana ļauj identificēt personas, kuras pirms šādas novērtēšanas netika turētas aizdomās par saistību ar teroristu nodarījumiem vai smagiem noziegumiem un kuras būtu tālāk jāpārbauda kompetentajām

⁽¹⁾ OV C 218, 23.7.2011., 107. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2016. gada 21. aprīļa lēmums.

⁽³⁾ OV C 115, 4.5.2010., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 2004/82/EK (2004. gada 29. aprīlis) par pārvadātāju pienākumu darīt zināmus datus par pasažieriem (OV L 261, 6.8.2004., 24. lpp.).

iestādēm. Izmantojot PDR datus, ir iespējams pievērsties teroristu nodarījumu un smagu noziegumu draudiem no citādas perspektīvas, nekā apstrādājot citas personas datu kategorijas. Tomēr, lai nodrošinātu, ka PDR datu apstrāde nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, vērtēšanas kritēriju izstrāde un piemērošana būtu jāattiecinā vienīgi uz teroristu nodarījumiem un smagiem noziegumiem, attiecībā uz kuriem šādu kritēriju izmantošana ir atbilstīga. Turklāt vērtēšanas kritēriji būtu jānosaka tādā veidā, ka nevainīgu personu skaits, ko nepareizi identificējusi sistēma, ir minimāls.

- (8) Gaisa pārvadātāji paši savos komerciālos nolūkos jau vāc un apstrādā savu pasažieru PDR datus. Ar šo direktīvu nevajadzētu gaisa pārvadātājiem uzlikt pienākumu vākt vai glabāt kādus papildu datus par pasažieriem, nedz arī pasažieriem uzlikt pienākumu sniegt kādus datus papildus tiem, kas jau tiek sniegti gaisa pārvadātājiem.
- (9) Daži gaisa pārvadātāji to savāktos IPI datus glabā kā daļu no PDR datiem, turpretim citi to nedara. PDR datu izmantošanai kopā ar IPI datiem ir pievienotā vērtība, jo tā palīdz dalībvalstīm pārbaudīt indivīda identitāti, tādējādi stiprinot minētā rezultāta tiesībsardzības nozīmīgumu un mazinot risku veikt pārbaudes un izmeklēšanu attiecībā uz nevainīgām personām. Tādēļ ir būtiski nodrošināt, lai tad, kad gaisa pārvadātāji vāc IPI datus, viņi tos nosūta neatkarīgi no tā, vai viņi IPI datus glabā ar atšķirīgiem tehniskajiem līdzekļiem nekā citus PDR datus.
- (10) Lai novērstu, atklātu, izmeklētu teroristu nodarījumus un smagus noziegumus un sauktu pie atbildības par tiem, ir svarīgi, lai visas dalībvalstis ieviestu noteikumus, kas paredz pienākumus gaisa pārvadātājiem, kuri veic ES ārējos lidojumus, nosūtīt to savāktos PDR datus, tostarp IPI datus. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai attiecināt šo pienākumu arī uz gaisa pārvadātājiem, kas veic ES iekšējos lidojumus. Minētajiem noteikumiem nebūtu jāskar Direktīva 2004/82/EK.
- (11) Personas datu apstrādei vajadzētu būt samērīgai ar konkrētajiem mērķiem drošības jomā, kādus paredzēts panākt ar šo direktīvu.
- (12) Šajā direktīvā izmantotajai teroristu nodarījumu definīcijai vajadzētu būt tādai pašai kā Padomes Pamatlēmumā 2002/475/TI⁽¹⁾. Smagu noziegumu definīcijai vajadzētu aptvert tās nodarījumu kategorijas, kas uzskaitītas šīs direktīvas II pielikumā.
- (13) PDR dati būtu jānosūta uz vienu izraudzītu pasažieru informācijas nodaļu ("PIN") attiecīgajā dalībvalstī, lai gaisa pārvadātājiem nodrošinātu skaidrību un samazinātu izmaksas. PIN vienā dalībvalstī var būt dažādas filiāles, un dalībvalstis var arī kopīgi izveidot vienu PIN. Dalībvalstīm informācijas apmaiņa savā starpā būtu jāveic, izmantojot attiecīgus informācijas apmaiņas tīklus, lai veicinātu dalīšanos ar informāciju un nodrošinātu savstarpēju izmantojamību.
- (14) PDR datu izmantošanas, uzglabāšanas un apmaiņas izmaksas būtu jāsedz dalībvalstīm.
- (15) Būtu jāizveido PDR datu saraksts, kas jāiegūst PIN, nolūkā atspoguļot publisko iestāžu legītīmās prasības, lai novērstu, atklātu, izmeklētu teroristu nodarījumus vai smagus noziegumus un sauktu pie atbildības par tiem, tādējādi uzlabojot iekšējo drošību Savienībā, kā arī aizsargājot pamattiesības, jo īpaši privātumu un personas datu aizsardzību. Šajā nolūkā būtu jāpiemēro augsti standarti saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu ("Harta"), Konvenciju par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automātisko apstrādi ("Konvencija Nr. 108") un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju ("ECTK"). Šāds saraksts nebūtu jābalsta uz personas rasi vai etnisko izcelsmi, reliģiju vai pārliecību, politiskiem vai jebkuriem citiem uzskatiem, dalību arod biedrībās, veselību, seksuālo dzīvi vai dzimumorientāciju. PDR datus būtu jāiekļauj vienīgi sīkāka informācija par pasažieru veiktajām rezervācijām un ceļojuma maršrutiem, kas ļauj kompetentajām iestādēm identificēt aviopasažierus, kuri rada draudus iekšējai drošībai.
- (16) Pašlaik ir iespējamas divas iespējamās datu nosūtīšanas metodes: "pull" metode, saskaņā ar kuru kompetentās iestādes dalībvalstī, kas pieprasa PDR datus, var piekļūt gaisa pārvadātāja rezervācijas sistēmai un iegūt ("pull") nepieciešamo PDR datu kopiju, un "push" metode, saskaņā ar kuru gaisa pārvadātāji nosūta ("push") nepieciešamos PDR datus iestādēm, kas tos lūdz, tādējādi ļaujot gaisa pārvadātājiem saglabāt kontroli pār to, kādi dati tiek sniegti. Tiek uzskatīts, ka "push" metode nodrošina augstāku datu aizsardzības līmeni, un tai vajadzētu būt obligātai visiem gaisa pārvadātājiem.

⁽¹⁾ Padomes Pamatlēmums 2002/475/TI (2002. gada 13. jūnijs) par terorisma apkarošanu (OV L 164, 22.6.2002., 3. lpp.).

- (17) Komisija atbalsta Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas (ICAO) pamatnostādnes par PDR. Tāpēc minētās pamatnostādnes būtu jāņem vērā, pieņemot saderīgus datu formātus, lai gaisa pārvadātāji uz dalībvalstīm nosūtītu PDR datus. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus nolūkā ieviest saderīgus datu formātus un attiecīgus protokolus, ko piemēro datu nosūtīšanai no gaisa pārvadātājiem, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (18) Dalībvalstīm būtu jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai gaisa pārvadātāji varētu izpildīt savus pienākumus, kurus paredz ar šo direktīvu. Dalībvalstīm būtu jāparedz iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas, tostarp naudas sodi, pret tiem gaisa pārvadātājiem, kas nepilda savus pienākumus attiecībā uz PDR datu nosūtīšanu.
- (19) Katrai dalībvalstij vajadzētu būt atbildīgai par iespējamo draudu izvērtēšanu saistībā ar teroristu nodarījumiem un smagiem noziegumiem.
- (20) Pilnībā ņemot vērā tiesības uz personas datu aizsardzību un tiesības uz nediskrimināciju, nevienu tādu lēmumu, kas personai rada nelabvēlīgas tiesiskās sekas vai minēto personu būtiski ietekmē, nevajadzētu pieņemt, pamatojoties vienīgi uz PDR datu automātisku apstrādi. Turklāt, ievērojot Hartas 8. un 21. pantu, ar šādu lēmumu nevajadzētu radīt nekāda veida diskrimināciju tādu iemeslu dēļ kā personas dzimums, rase, ādas krāsa, etniskā vai sociālā izcelsme, ģenētiskās īpatnības, valoda, reliģija vai pārliecība, politiskie vai jebkuri citi uzskati, piederība nacionālai minoritātei, īpašums, izcelsme, invaliditāte, vecums vai dzimumorientācija. Komisijai minētie principi būtu jāņem vērā arī tad, kad tā pārskata šīs direktīvas piemērošanu.
- (21) Dalībvalstīm nekādā gadījumā nevajadzētu izmantot PDR datu apstrādes rezultātus kā pamatojumu tam, lai apietu starptautiskos pienākumus, kas tām noteikti 1951. gada 28. jūlija Konvencijā par bēgļa statusu, kas grozīta ar 1967. gada 31. janvāra protokolu, nedz arī tos izmantot, lai patvēruma meklētājiem liegtu drošas un efektīvas iespējas likumīgi ieceļot Savienības teritorijā ar mērķi īstenot savas tiesības uz starptautisko aizsardzību.
- (22) Pilnībā ņemot vērā principus, kas izklāstīti Eiropas Savienības Tiesas jaunākajā attiecīgajā judikatūrā, ar šīs direktīvas piemērošanu būtu jānodrošina pamattiesību un tiesību uz privātumu, kā arī proporcionalitātes principa pilnīga ievērošana. Tai būtu arī patiesi jāatbilst nepieciešamības un samērīguma mērķiem, lai panāktu Savienības atzīto vispārējo interešu ņemšanu vērā un ievērotu vajadzību cīņā pret teroristu nodarījumiem un smagiem noziegumiem aizsargāt citu tiesības un brīvības. Šīs direktīvas piemērošana būtu pienācīgi jāpamato un jāievieš nepieciešamie aizsardzības pasākumi, lai ikviens PDR datu glabāšanas, analizēšanas, nosūtīšanas vai izmantošanas gadījums būtu likumīgs.
- (23) Dalībvalstīm būtu ar saņemtajiem PDR datiem jāapmainās savā starpā un ar Eiropolu, ja to uzskata par nepieciešamu, lai novērstu, atklātu, izmeklētu teroristu nodarījumus vai smagus noziegumus vai sauktu pie atbildības par tiem. Attiecīgā gadījumā PIN būtu nekavējoties jānosūta PDR datu apstrādes rezultāti citu dalībvalstu PIN turpmākai izmeklēšanai. Šīs direktīvas noteikumiem nebūtu jāskar citi Savienības tiesību akti par informācijas apmaiņu starp policijas un citām tiesībsardzības iestādēm un tiesu iestādēm, tostarp Padomes Lēmums 2009/371/TI ⁽²⁾ un Padomes Pamatlēmums 2006/960/TI ⁽³⁾. Šāda PDR datu apmaiņa būtu jāregulē ar noteikumiem par policijas un tiesu iestāžu sadarbību, un tai nevajadzētu mazināt privātuma un personas datu augsta līmeņa aizsardzību, kāda noteikta Hartā, Konvencijā Nr. 108 un ECTK.
- (24) Attiecībā uz PDR datiem būtu jānodrošina droša informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm, izmantojot jebkuru no esošajiem sadarbības kanāliem starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm, un jo īpaši ar Eiropolu, izmantojot Eiropas drošas informācijas apmaiņas tīkla lietojumprogrammu (SIENA).

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Lēmums 2009/371/TI (2009. gada 6. aprīlis), ar ko izveido Eiropas Policijas biroju (Eiropolu) (OV L 121, 15.5.2009., 37. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Pamatlēmums 2006/960/TI (2006. gada 18. decembris) par Eiropas Savienības dalībvalstu tiesībsardzības iestāžu informācijas un izlūkdatu apmaiņas vienkāršošanu (OV L 386, 29.12.2006., 89. lpp.).

- (25) Terminam, kādā jāglabā PDR dati, vajadzētu būt tik ilgam, cik nepieciešams, un samērīgam ar mērķiem novērst, atklāt, izmeklēt teroristu nodarījumus un smagus noziegumus un saukt pie atbildības par tiem. Datu un to izmantošanas rakstura dēļ ir nepieciešams PDR datus glabāt pietiekami ilgi, lai varētu veikt analīzi un datus izmantot izmeklēšanā. Lai izvairītos no nesamērīgas izmantošanas, pēc sākotnējā glabāšanas termiņa PDR dati būtu jādepersonalizē ar datu elementu maskēšanu. Lai nodrošinātu datu aizsardzības augstāko līmeni, piekļuve pilniem PDR datiem, kas ļauj tieši identificēt datu subjektu, pēc minētā sākotnējā termiņa būtu jāpiespējam tikai saskaņā ar ļoti stingriem un ierobežotiem nosacījumiem.
- (26) Ja kompetentai iestādei ir nosūtīti konkrēti PDR dati un tos izmanto saistībā ar konkrētu kriminālizmeklēšanu vai kriminālvajāšanu, tas, kā kompetentā iestāde glabā šādus datus, būtu jāregulē ar valsts tiesību aktiem neatkarīgi no datu glabāšanas termiņiem, kas izklāstīti šajā direktīvā.
- (27) Uz PIN un kompetento iestāžu veikto PDR datu apstrādi katrā dalībvalstī būtu jāattiecinā personas datu aizsardzības standarts, kas noteikts valsts tiesību aktos saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI⁽¹⁾ un konkrētajām datu aizsardzības prasībām, kas noteiktas šajā direktīvā. Atsauces uz Pamatlēmumu 2008/977/TI būtu jāsaprot kā atsauces uz pašlaik spēkā esošo tiesisko regulējumu, kā arī turpmākiem tiesību aktiem, ar kuriem to aizstās.
- (28) Ņemot vērā tiesības uz personas datu aizsardzību, datu subjektu tiesībām attiecībā uz viņu PDR datu apstrādi, piemēram, tiesībām uz piekļuvi, labošanu, dzēšanu un ierobežošanu un tiesībām uz kompensāciju un aizsardzību tiesā, vajadzētu būtu saskaņā gan ar Pamatlēmumu 2008/977/TI, gan augsta līmeņa aizsardzību, ko paredz Harta un ECTK.
- (29) Ņemot vērā pasažieru tiesības tikt informētiem par viņu personas datu apstrādi, dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai pasažieriem tiktu sniegta precīza, viegli pieejama un viegli saprotama informācija par PDR datu vākšanu, to nosūtīšanu PIN un viņu kā datu subjektu tiesībām.
- (30) Šī direktīva neskar Savienības un valstu tiesību aktus attiecībā uz principu par publisku piekļuvi oficiāliem dokumentiem.
- (31) PDR datu nosūtīšana, ko dalībvalstis veic uz trešām valstīm, būtu jāatļauj vienīgi katrā gadījumā atsevišķi un pilnībā ievērojot noteikumus, ko dalībvalstis paredzējušas, ievērojot Pamatlēmumu 2008/977/TI. Lai nodrošinātu personas datu aizsardzību, uz šādu nosūtīšanu būtu jāattiecinā papildu prasības attiecībā uz nosūtīšanas mērķi. Uz šo nosūtīšanu būtu jāattiecinā arī nepieciešamības un samērīguma principi un augsta līmeņa aizsardzība, ko paredz Harta un ECTK.
- (32) Valsts uzraudzības iestādei, kas ir izveidota, īstenojot Pamatlēmumu 2008/977/TI, vajadzētu būt atbildīgai arī par konsultēšanu un uzraudzību saistībā ar to noteikumu piemērošanu, kurus dalībvalstis pieņēmušas, ievērojot šo direktīvu.
- (33) Šī direktīva neietekmē dalībvalstu iespējas saskaņā ar saviem tiesību aktiem paredzēt sistēmu PDR datu vākšanai un apstrādei no ekonomikas dalībniekiem, kas nav pārvadātāji, piemēram, ceļojumu aģentūrām un tūrisma operatoriem, kas sniedz ar ceļojumiem saistītus pakalpojumus, tostarp rezervē lidojumus, un šajā nolūkā vāc un apstrādā PDR datus, vai no pārvadāšanas pakalpojumu sniedzējiem, kas nav šajā direktīvā noteiktie pakalpojumu sniedzēji, ar noteikumu, ka šādi valsts tiesību akti atbilst Savienības tiesību aktiem.
- (34) Šī direktīva neskar ne spēkā esošos Savienības noteikumus par to, kā tiek veikta robežkontrole, nedz arī Savienības noteikumus, ar kuriem regulē ieeļošanu Savienības teritorijā un izceļošanu no tās.
- (35) Juridisko un tehnisko atšķirību dēļ valstu noteikumos par personas datu, tostarp PDR datu, apstrādi gaisa pārvadātājiem ir un būs jānosaka ar dažādām prasībām attiecībā uz nosūtāmās informācijas veidiem un

⁽¹⁾ Padomes Pamatlēmums 2008/977/TI (2008. gada 27. novembris) par tādu personas datu aizsardzību, ko apstrādā, policijas un tiesu iestādēm sadarbojoties krimināllietās (OV L 350, 30.12.2008., 60. lpp.).

nosacījumiem par tās sniegšanu kompetentajām valsts iestādēm. Minētās atšķirības var traucēt efektīvi īstenot sadarbību starp kompetentām valstu iestādēm nolūkā novērst, atklāt, izmeklēt teroristu nodarījumus vai smagus noziegumus un saukt pie atbildības par tiem. Tādēļ ir nepieciešams Savienības līmenī izveidot kopēju tiesisko regulējumu PDR datu nosūtīšanai un apstrādei.

- (36) Šajā direktīvā ir ievērotas Hartā noteiktās pamattiesības un principi, jo īpaši tiesības uz personas datu aizsardzību, tiesības uz privātumu un tiesības uz nediskrimināciju, ko aizsargā ar tās 8., 7. un 21. pantu, tādēļ tā būtu attiecīgi jāīsteno. Šī direktīva ir saderīga ar datu aizsardzības principiem, un tās noteikumi ir saskaņā ar Pamatlēmumu 2008/977/TI. Turklāt, lai panāktu atbilstību proporcionālītātes principam, šajā direktīvā attiecībā uz konkrētiem jautājumiem ir paredzēti stingrāki noteikumi par datu aizsardzību nekā Pamatlēmumā 2008/977/TI.
- (37) Šīs direktīvas darbības joma ir tik ierobežota, cik iespējams, jo: tā paredz PDR datu glabāšanu pasažieru informācijas nodaļās ne ilgāk kā piecus gadus, un pēc tam dati būtu jādzēš; tā paredz, ka, beidzoties sākotnējam sešu mēnešu termiņam, dati ir jādepersonalizē ar datu elementu maskēšanu; un tā aizliedz vākt un izmantot sensitīvus datus. Lai nodrošinātu iedarbīgumu un augstu datu aizsardzības līmeni, dalībvalstīm tiek prasīts nodrošināt, lai neatkarīga valsts uzraudzības iestāde un jo īpaši datu aizsardzības inspektors būtu atbildīgi par konsultēšanu un uzraudzību pār to, kādā veidā tiek apstrādāti PDR dati. Visa PDR datu apstrāde būtu jāuzskaita vai jādokumentē, lai pārbaudītu tās likumību, veiktu pašuzraudzību un nodrošinātu pienācīgu datu integritāti un drošu apstrādi. Dalībvalstīm arī būtu jānodrošina, lai pasažieriem tiktu sniegta skaidra un precīza informācija par PDR datu vākšanu un viņu tiesībām.
- (38) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, PDR datu nosūtīšanu no gaisa pārvadātāju puses un minēto datu apstrādi, lai novērstu, atklātu, izmeklētu teroristu nodarījumus un smagus noziegumus un sauktu pie atbildības par tiem, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (39) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, minētās dalībvalstis ir paziņojušas, ka vēlas piedalīties šīs direktīvas pieņemšanā un piemērošanā.
- (40) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un Dānijai šī direktīva nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (41) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001 ⁽¹⁾ 28. panta 2. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, un tas sniedza atzinumu 2011. gada 25. martā,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

1. pants

Priekšmets un piemērošanas joma

1. Šī direktīva paredz, ka:

- a) gaisa pārvadātāji nosūta pasažieru datu reģistra (PDR) datus par ES ārējo lidojumu pasažieriem;
- b) dalībvalstis veic a) apakšpunktā minēto datu apstrādi, tostarp to vākšanu, izmantošanu un glabāšanu, kā arī to apmaiņu starp dalībvalstīm.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

2. PDR datus, kas ir savākti saskaņā ar šo direktīvu, var apstrādāt vienīgi, lai novērstu, atklātu, izmeklētu teroristu nodarījumus un smagus noziegumus un sauktu pie atbildības par tiem, kā paredzēts 6. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā.

2. pants

Šīs direktīvas piemērošana ES iekšējiem lidojumiem

1. Ja kāda dalībvalsts nolemj šo direktīvu piemērot ES iekšējiem lidojumiem, tā rakstiski paziņo Komisijai. Dalībvalsts šādu paziņojumu var sniegt vai atsaukt jebkurā laikā. Komisija minēto paziņojumu un jebkādu tā atsaukumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. Ja tiek sniegts 1. punktā minētais paziņojums, visus šīs direktīvas noteikumus ES iekšējiem lidojumiem piemēro tā, it kā tie būtu ES ārējie lidojumi, un PDR datiem, ko iegūst no ES iekšējiem lidojumiem, piemēro tā, it kā tie būtu PDR dati no ES ārējiem lidojumiem.
3. Dalībvalsts var nolemt piemērot šo direktīvu tikai atsevišķiem ES iekšējiem lidojumiem. Pieņemot šādu lēmumu, dalībvalsts izvēlas tos lidojumus, kurus tā uzskata par vajadzīgiem, lai sasniegtu šīs direktīvas mērķus. Dalībvalsts jebkurā laikā var pieņemt lēmumu mainīt ES iekšējo lidojumu izvēli.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "gaisa pārvadātājs" ir gaisa transporta uzņēmums ar derīgu darbības licenci vai tās ekvivalentu, kas tam ļauj pa gaisu pārvadāt pasažierus;
- 2) "ES ārējais lidojums" ir ikviens regulārs vai neregulārs gaisa pārvadātāja veikts lidojums no kādas trešās valsts, kam plānots nolaisties kādā dalībvalsts teritorijā, vai no kādas dalībvalsts teritorijas un kam plānots nolaisties kādā trešā valstī, abos gadījumos ietverot arī lidojumus ar starpnosēšanos dalībvalstu vai trešo valstu teritorijā;
- 3) "ES iekšējais lidojums" ir ikviens regulārs vai neregulārs gaisa pārvadātāja veikts lidojums no kādas dalībvalsts teritorijas, kam plānots nolaisties kādā citas dalībvalsts vai vairāku citu dalībvalstu teritorijā, bez jebkādas starpnosēšanās kādā trešā valsts teritorijā;
- 4) "pasažieris" ir jebkura persona, tostarp personas, kas ir transfēra vai tranzīta pasažieri, bet izņemot gaisa kuģa apkopes locekļus, ko pārvadā vai pārvadās gaisa kuģī ar gaisa pārvadātāja piekrišanu, kas izpaužas kā minētās personas reģistrēšana pasažieru sarakstā;
- 5) "pasažieru datu reģistrs" jeb "PDR" ir ikviena pasažiera ceļošanas datu reģistrs, kurā ir iekļauta informācija, kas vajadzīga, lai rezervējošie un iesaistītie gaisa pārvadātāji varētu veikt katras personas personīgi vai tās vārdā pieteikta ceļojuma rezervācijas apstrādi un kontroli, un kurš iekļauts vai nu rezervācijas sistēmās, izlidošanas kontroles sistēmās (ko izmanto, lai reģistrētu pasažierus lidojumiem), vai līdzvērtīgās sistēmās, kas nodrošina tādas pašas funkcijas;
- 6) "rezervācijas sistēma" ir gaisa pārvadātāja iekšējā sistēma, kurā darbībām ar rezervāciju tiek vākti PDR dati;
- 7) "'push" metode" ir metode, saskaņā ar kuru gaisa pārvadātāji nosūta PDR datus, kas uzskaitīti I pielikumā, uz tās iestādes datubāzi, kas tos lūdz;

- 8) "teroristu nodarījumi" ir valsts tiesību aktos noteiktie nodarījumi, kas minēti Pamatlēmuma 2002/475/TI 1.–4. pantā;
- 9) "smagi noziegumi" ir II pielikumā uzskaitītie nodarījumi, par kuriem var piemērot brīvības atņemšanas sodu vai ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, kura maksimālais ilgums ir vismaz trīs gadi saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem;
- 10) "depersonalizēšana ar datu elementu maskēšanu" ir process, ar ko lietotājam padara neredzamus tos datu elementus, ar kuru palīdzību varētu tieši identificēt datu subjektu.

II NODAĻA

Dalībvalstu pienākumi

4. pants

Pasažieru informācijas nodaļa

1. Katra dalībvalsts izveido vai izraugās iestādi, kas ir kompetenta novērst, atklāt, izmeklēt teroristu nodarījumus un smagus noziegumus vai saukt pie atbildības par tiem, vai šādas iestādes filiāli, lai tā darbotos kā tās "pasažieru informācijas nodaļa" ("PIN").
2. PIN ir atbildīga par:
 - a) PDR datu vākšanu no gaisa pārvadātājiem, minēto datu glabāšanu un apstrādi un minēto datu vai to apstrādes rezultātu nosūtīšanu 7. pantā minētajām kompetentajām iestādēm;
 - b) PDR datu un to apstrādes rezultātu apmaiņu ar citu dalībvalstu PIN un ar Eiropolu saskaņā ar 9. un 10. pantu.
3. Par PIN darbiniekiem var norīkot kompetentu iestāžu darbiniekus. Dalībvalstis PIN piešķir pietiekamus resursus, lai tās varētu pildīt savus pienākumus.
4. Divas vai vairāk dalībvalstis (iesaistītās dalībvalstis) par savu PIN var izveidot vai izraudzīties vienu un to pašu iestādi. Šādu PIN izveido vienā no iesaistītajām dalībvalstīm, un to uzskata par valsts PIN visām iesaistītajām dalībvalstīm. Iesaistītās dalībvalstis kopīgi vienojas par sīki izstrādātiem PIN darbības noteikumiem un ievēro prasības, kas noteiktas šajā direktīvā.
5. Viena mēneša laikā pēc savas PIN izveides katra dalībvalsts par to paziņo Komisijai un var jebkurā laikā grozīt savu paziņojumu. Komisija šo paziņojumu un visus tā grozījumus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. pants

PIN datu aizsardzības inspektors

1. PIN ieceļ datu aizsardzības inspektoru, kas atbild par PDR datu apstrādes uzraudzību un attiecīgu aizsardzības pasākumu ieviešanu.
2. Dalībvalstis datu aizsardzības inspektoriem piešķir līdzekļus, kas vajadzīgi efektīvai un neatkarīgai šajā pantā minēto pienākumu un uzdevumu izpildei.
3. Dalībvalstis nodrošina datu subjektam tiesības sazināties ar datu aizsardzības inspektoru kā vienīgo kontaktpersonu visos jautājumos, kas saistīti ar minētā datu subjekta PDR datu apstrādi.

6. pants

PDR datu apstrāde

1. Kā paredzēts 8. pantā, gaisa pārvadātāju nosūtītos PDR datus vāc attiecīgās dalībvalsts PIN. Ja gaisa pārvadātāju nosūtītie PDR dati ietver datus, kas nav uzskaitīti I pielikumā, PIN šādus datus pēc saņemšanas tūlīt un neatgriezeniski dzēš.
2. PIN apstrādā PDR datus tikai šādiem mērķiem:
 - a) veikt pasažieru novērtējumu pirms viņu paredzētās ielidošanas dalībvalstī vai izlidošanas no tās, lai identificētu personas, kuras 7. pantā minētajām kompetentajām iestādēm un attiecīgā gadījumā saskaņā ar 10. pantu Eiropalam ir jāpārbauda sīkāk, ņemot vērā faktu, ka šādas personas var būt iesaistītas teroristu nodarījumā vai smagā noziegumā;
 - b) katrā gadījumā atsevišķi reaģēt uz pienācīgi motivētu kompetento iestāžu lūgumu, kas ir pietiekami pamatots, sniegt un apstrādāt PDR datus konkrētos gadījumos, lai novērstu, atklātu, izmeklētu teroristu nodarījumus vai smagus noziegumus un sauktu pie atbildības par tiem, un sniegt kompetentajai iestādei vai attiecīgā gadījumā Eiropalam šādas apstrādes rezultātus; un
 - c) analizēt PDR datus nolūkā atjaunināt vai izstrādāt jaunus kritērijus, kas izmantojami novērtējumos, ko veic saskaņā ar 3. punkta b) apakšpunktu, lai identificētu ikvienu personu, kas var būt iesaistīta teroristu nodarījumā vai smagā noziegumā.
3. Veicot 2. punkta a) apakšpunktā minēto novērtējumu, PIN var:
 - a) salīdzināt PDR datus ar datubāzēm, kuras paredzētas nolūkā novērst, atklāt, izmeklēt teroristu nodarījumus un smagus noziegumus un saukt pie atbildības par tiem, tostarp datubāzēm par personām vai objektiem, kuri tiek meklēti vai par kuriem ir izdots brīdinājums saskaņā ar Savienības, starptautiskiem un valsts noteikumiem, ko piemēro šādām datubāzēm; vai
 - b) apstrādāt PDR datus pēc iepriekš noteiktiem kritērijiem.
4. Pasažieru ikvienu novērtējumu pirms to paredzētās ielidošanas dalībvalstī vai izlidošanas no tās, ko veic saskaņā ar 3. punkta b) apakšpunktā minētajiem iepriekš noteiktajiem kritērijiem, veic nediskriminējošā veidā. Minētajiem iepriekš noteiktajiem kritērijiem ir jābūt mērķorientētiem, samērīgiem un konkrētiem. Dalībvalstis nodrošina, ka PIN nosaka un regulāri pārskata minētos kritērijus sadarbībā ar 7. pantā minētajām kompetentajām iestādēm. Minētie kritēriji nekādā gadījumā nav balstīti uz personas rasi vai etnisko izcelsmi, politiskiem uzskatiem, reliģiju vai filozofisko pārliecību, dalību arod biedrībās, veselību, seksuālo dzīvi vai dzimumorientāciju.
5. Dalībvalstis nodrošina, lai ikvienu pozitīvo atbildi, kas iegūta saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu veiktas automātiskas PDR datu apstrādes rezultātā, individuāli izskatītu neautomātiskā veidā nolūkā pārbaudīt, vai 7. pantā minētajai kompetentajai iestādei ir jāveic pasākumi saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
6. Dalībvalsts PIN saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu identificēto personu PDR datus vai minēto datu apstrādes rezultātus nosūta turpmākai pārbaudei tās pašas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kas minētas 7. pantā. Šādu nosūtīšanu veic tikai un vienīgi katrā gadījumā atsevišķi un – automātiskas PDR datu apstrādes gadījumā – pēc individuālas izskatīšanas neautomātiskā veidā.
7. Dalībvalstis nodrošina, lai datu aizsardzības inspektoram būtu piekļuve visiem datiem, ko apstrādā PIN. Ja datu aizsardzības inspektors uzskata, ka kādu datu apstrāde nav bijusi likumīga, datu aizsardzības inspektors par šo gadījumu var ziņot valsts uzraudzības iestādei.
8. Pasažieru informācijas nodaļa PDR datu glabāšanu, apstrādi un analīzi veic tikai un vienīgi drošā vietā vai vietās dalībvalstu teritorijā.

9. Rezultāti, kas iegūti, veicot šā panta 2. punkta a) apakšpunktā minētos pasažieru novērtējumus, neapdraud tādu personu ieceļošanas tiesības, kuras attiecīgās dalībvalsts teritorijā izmanto Savienības tiesības brīvi pārvietoties, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/38/EK ⁽¹⁾. Turklāt tādu novērtējumu rezultātiem, ja tos veic saistībā ar ES iekšējiem lidojumiem starp dalībvalstīm, uz kurām attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 562/2006 ⁽²⁾, ir jāatbilst minētajai regulai.

7. pants

Kompetentās iestādes

1. Katra dalībvalsts pieņem to kompetento iestāžu sarakstu, kuras ir tiesīgas lūgt vai saņemt no PIN PDR datus vai minēto datu apstrādes rezultātus, lai pārbaudītu šo informāciju tālāk vai lai veiktu atbilstīgu darbību nolūkā novērst, atklāt, izmeklēt teroristu nodarījumus vai smagus noziegumus un saukt pie atbildības par tiem.

2. Šā panta 1. punktā minētās iestādes ir iestādes, kuru kompetencē ir teroristu nodarījumu vai smagu noziegumu novēršana, atklāšana, izmeklēšana vai saukšana pie atbildības par tiem.

3. Šīs direktīvas 9. panta 3. punkta nolūkā katra dalībvalsts par savu kompetento iestāžu sarakstu paziņo Komisijai līdz 2017. gada 25. maijam un var jebkurā laikā grozīt savu paziņojumu. Komisija šo paziņojumu un visus tā grozījumus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. PIN saņemtos PDR datus un minēto datu apstrādes rezultātus dalībvalstu kompetentās iestādes var apstrādāt tālāk vienīgi konkrētā nolūkā novērst, atklāt, izmeklēt teroristu nodarījumus vai smagus noziegumus vai saukt pie atbildības par tiem.

5. Šā panta 4. punkts neskar valstu tiesībaizsardzības vai tiesu iestāžu pilnvaras gadījumos, kad šādai apstrādei sekojošās tiesībaizsardzības darbības gaitā tiek atklāti citi noziedzīgi nodarījumi vai norādes uz tiem.

6. Kompetentās iestādes lēmumus, kas personai rada nelabvēlīgas tiesiskās sekas vai būtiski ietekmē personu, nepieņem, pamatojoties vienīgi uz PDR datu automatizētu apstrādi. Šādus lēmumus nepieņem, balstoties uz personas rasi vai etnisko izcelsmi, politiskiem uzskatiem, reliģiju vai filozofisko pārliecību, dalību arodbiedrībās, veselību, seksuālo dzīvi vai dzimumorientāciju.

8. pants

Gaisa pārvadātāju pienākumi attiecībā uz datu nosūtīšanu

1. Dalībvalstis pieņem nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka gaisa pārvadātāji nosūta ("push" metode) PDR datus, kas uzskaitīti I pielikumā, tādā apmērā, kādā tie šādus datus jau ir savākuši, veicot savu ikdienas darbu, uz tās dalībvalsts PIN datubāzi, kuras teritorijā lidojumam būs nolaišanās vai no kuras teritorijas lidojumam būs izlidošana. Ja lidojuma kodus kopīgi lieto viens vai vairāki gaisa pārvadātāji, pienākums nosūtīt visu lidojuma pasažieru PDR datus ir tam gaisa pārvadātājam, kas veic lidojumu. Ja ES ārējam lidojumam ir viena vai vairākas starpnosēšanās dalībvalstu lidostās, gaisa pārvadātāji visu pasažieru PDR datus nosūta visu attiecīgo dalībvalstu PIN. Tas attiecas arī uz gadījumiem, kad ES iekšējam lidojumam ir viena vai vairākas starpnosēšanās dažādās dalībvalstīs, taču tikai attiecībā uz dalībvalstīm, kuras vāc PDR datus, ko iegūst no ES iekšējiem lidojumiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 562/2006 (2006. gada 15. marts), ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.).

2. Gadījumā, ja gaisa pārvadātāji ir savākuši jebkādas iepriekšējas pasažieru informācijas (IPI) datus, kas uzskaitīti I pielikuma 18. punktā, bet minētos datus neglabā ar tādiem pašiem tehniskajiem līdzekļiem kā citus PDR datus, dalībvalstis pieņem nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka gaisa pārvadātāji nosūta ("push" metode) arī minētos datus uz 1. punktā minēto dalībvalstu PIN. Šādas nosūtīšanas gadījumā visus šīs direktīvas noteikumus piemēro attiecībā uz minētajiem IPI datiem.

3. Gaisa pārvadātāji PDR datus nosūta elektroniski, izmantojot kopīgus protokolus un saderīgus datu formātus, kurus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 17. panta 2. punktā, vai, ja tehniskas kļūmes gadījumā tas nav iespējams, ar jebkādiem citiem piemērotiem līdzekļiem, nodrošinot atbilstīgu datu drošības līmeni:

a) 24–48 stundas pirms paredzētā izlidošanas laika; un

b) tūlīt pēc vārtu slēgšanas, proti, pēc tam, kad pasažieri ir iekāpuši gaisa kuģī, kas gatavojas izlidot, un pasažieriem iekāpt vai izkāpt vairs nav iespējams.

4. Dalībvalstis atļauj gaisa pārvadātājiem ierobežot 3. punkta b) apakšpunktā minēto datu nosūtīšanu, to attiecinot vienīgi uz minētā punkta a) apakšpunktā norādītās datu nosūtīšanas atjaunināšanu.

5. Ja piekļuve PDR datiem ir nepieciešama, lai reaģētu uz konkrētiem un reāliem draudiem, kas saistīti ar teroristu nodarījumiem vai smagiem noziegumiem, gaisa pārvadātāji katrā gadījumā atsevišķi pēc PIN lūguma, kas ir saskaņā ar valsts tiesību aktiem, nosūta PDR datus citos laikos nekā tie, kas minēti 3. punktā.

9. pants

Informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm

1. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz personām, kuras PIN ir identificējusi saskaņā ar 6. panta 2. punktu, minētā PIN nosūta visus attiecīgos un vajadzīgos PDR datus vai minēto datu apstrādes rezultātu atbilstīgajām pārējo dalībvalstu PIN. Saņēmēju dalībvalstu PIN saņemto informāciju nosūta savām kompetentajām iestādēm saskaņā ar 6. panta 6. punktu.

2. Dalībvalsts PIN ir tiesības vajadzības gadījumā lūgt jebkuras citas dalībvalsts PIN sniegt tai PDR datus, kas tiek glabāti pēdējās minētās PIN datubāzē un kas vēl nav depersonalizēti ar datu elementu maskēšanu saskaņā ar 12. panta 2. punktu, un arī, ja nepieciešams, sniegt jebkādas minēto datu apstrādes rezultātu, ja tā jau ir veikta, ievērojot 6. panta 2. punkta a) apakšpunktu. Šādu lūgumu pienācīgi motivē. To var balstīt uz jebkuru datu elementu vai šādu elementu kombināciju, kuru PIN, kas lūdz datus, konkrētā gadījumā uzskata par vajadzīgu teroristu nodarījumu vai smagu noziegumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai saukšanai pie atbildības par tiem. PIN sniedz lūgto informāciju, cik vien drīz tas ir praktiski iespējams. Gadījumā, ja lūgtie dati ir depersonalizēti ar datu elementu maskēšanu saskaņā ar 12. panta 2. punktu, PIN sniedz pilnus PDR datus tikai tad, ja ir pamats uzskatīt, ka tas ir nepieciešams 6. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajā nolūkā, un tikai tad, ja to darīt ir pilnvarojusi iestāde, kas minēta 12. panta 3. punkta b) apakšpunktā.

3. Dalībvalsts kompetentās iestādes drīkst tieši lūgt jebkuras citas dalībvalsts PIN sniegt tām PDR datus, kas tiek glabāti minētās PIN datubāzē, tikai tad, kad tas ir nepieciešams ārkārtas gadījumos un saskaņā ar 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem. Kompetento iestāžu lūgumus motivē. Minētā lūguma kopiju vienmēr nosūta lūguma iesniedzējas dalībvalsts PIN. Visos citos gadījumos kompetentās iestādes savus lūgumus sūta ar savas dalībvalsts PIN starpniecību.

4. Izņēmuma kārtā, ja piekļuve PDR datiem ir nepieciešama, lai reaģētu uz konkrētiem un reāliem draudiem saistībā ar teroristu nodarījumiem vai smagiem noziegumiem, dalībvalsts PIN ir tiesības lūgt citas dalībvalsts PIN iegūt PDR datus saskaņā ar 8. panta 5. punktu un sniegt tos PIN, kas to lūgusi.

5. Informācijas apmaiņa saskaņā ar šo pantu var notikt, izmantojot jebkuru no pastāvošajiem kanāliem sadarbībai starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Lūgumam un informācijas apmaiņai izmanto valodu, ko piemēro

izmantotajam kanālam. Sniedzot paziņojumus saskaņā ar 4. panta 5. punktu, dalībvalstis informē Komisiju arī par kontaktpunktiem, uz kuriem lūgumus var sūtīt ārkārtas gadījumos. Komisija paziņo šādu informāciju dalībvalstīm.

10. pants

Nosacījumi Eiropola piekļuvei PDR datiem

1. Eiropols savas kompetences ietvaros un savu uzdevumu izpildei ir tiesīgs lūgt dalībvalstu PIN sniegt PDR datus vai minēto datu apstrādes rezultātus.
2. Eiropols, katru gadījumu izskatot atsevišķi, var ar Eiropola valsts vienības starpniecību iesniegt jebkuras dalībvalsts PIN elektronisku un pienācīgi motivētu lūgumu nosūtīt konkrētus PDR datus vai minēto datu apstrādes rezultātus. Eiropols var iesniegt šādu lūgumu, ja tas ir stingri nepieciešams, lai atbalstītu un nostiprinātu dalībvalstu rīcību nolūkā novērst, atklāt vai izmeklēt konkrētu teroristu nodarījumu vai smagu noziegumu, ciktāl šāds nodarījums vai noziegums ietilpst Eiropola kompetencē saskaņā ar Lēmumu 2009/371/TI. Minētajā lūgumā min saprātīgus iemeslus, uz kuru pamata Eiropols uzskata, ka PDR datu vai PDR datu apstrādes rezultātu nosūtīšana būtiski palīdzēs novērst, atklāt vai izmeklēt attiecīgo noziedzīgo nodarījumu.
3. Eiropols informē saskaņā ar Lēmuma 2009/371/TI 28. pantu iecelto datu aizsardzības inspektoru par ikvienu informācijas apmaiņu, ko veic saskaņā ar šo pantu.
4. Atbilstīgi šim pantam veiktā informācijas apmaiņa notiek ar drošas informācijas apmaiņas tīkla lietojumprogrammas (SIENA) starpniecību un saskaņā ar Lēmumu 2009/371/TI. Lūgumu un informācijas apmaiņu veic valodā, kas tiek izmantota SIENA.

11. pants

Datu nosūtīšana uz trešām valstīm

1. Dalībvalsts PDR datus un šādu datu apstrādes rezultātus, ko saskaņā ar 12. pantu glabā PIN, var nosūtīt trešai valstij vienīgi katrā gadījumā atsevišķi un ja:
 - a) ir izpildīti Pamatlēmuma 2008/977/TI 13. pantā izklāstītie nosacījumi;
 - b) nosūtīšana ir nepieciešama šīs direktīvas mērķiem, kas minēti 1. panta 2. punktā;
 - c) trešā valsts piekrīt datus nosūtīt citai trešai valstij vienīgi tad, ja tas ir stingri nepieciešams šīs direktīvas mērķiem, kas minēti 1. panta 2. punktā, un vienīgi ar minētās dalībvalsts nepārprotamu atļauju; un
 - d) ir izpildīti tādi paši nosacījumi kā tie, kas noteikti 9. panta 2. punktā.
2. Neatkarīgi no Pamatlēmuma 2008/977/TI 13. panta 2. punkta PDR datu nosūtīšana bez iepriekšējas piekrišanas no dalībvalsts, no kuras dati tika iegūti, ir atļauta ārkārtas apstākļos un tikai tad, ja:
 - a) šāda nosūtīšana ir nepieciešama, lai reaģētu uz konkrētiem un reāliem draudiem saistībā ar teroristu nodarījumiem vai smagiem noziegumiem dalībvalstī vai trešā valstī, un
 - b) nav iespējams laikus saņemt iepriekšēju piekrišanu.Nekavējoties informē par piekrišanas sniegšanu atbildīgo iestādi, un datu nosūtīšanu pienācīgi reģistrē un veic *ex-post* pārbaudi.
3. Dalībvalstis nosūta PDR datus trešo valstu kompetentajām iestādēm vienīgi saskaņā ar noteikumiem, kas atbilst šai direktīvai, un vienīgi pēc tam, kad tās ir pārliecinājušās, ka saņēmēju paredzētais PDR datu izmantošanas veids atbilst minētajiem noteikumiem un aizsardzības pasākumiem.
4. Tās dalībvalsts, kura datus ir nosūtījusi, PIN datu aizsardzības inspektoru informē katru reizi, kad dalībvalsts nosūta PDR datus saskaņā ar šo pantu.

12. pants

Datu glabāšanas termiņš un depersonalizēšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka PDR datus, ko PIN sniedz gaisa pārvadātāji, uzglabā PIN datubāzē piecus gadus pēc to nosūtīšanas tās dalībvalsts PIN, kuras teritorijā lidojumam ir nolaišanās vai izlidošana.
2. Beidzoties sešu mēnešu termiņam pēc 1. punktā minēto PDR datu nosūtīšanas, visus PDR datus depersonalizē, maskējot šādus datu elementus, ar kuru palīdzību varētu tieši identificēt pasažieri, uz kuru attiecas PDR dati:
 - a) vārds(-i), uzvārds(-i), tostarp citu PDR iekļauto pasažieru vārdus, uzvārdus un PDR iekļauto kopā ceļojošo ceļotāju skaitu;
 - b) adrese un kontaktinformācija;
 - c) visu veidu maksājumu informācija, tostarp rēķina nosūtīšanas adrese, ciktāl tajā ir iekļauta jebkāda informācija, kuru varētu izmantot, lai tieši identificētu pasažieri, uz kuru attiecas PDR, vai jebkuru citu personu;
 - d) bieži lidojošas personas (*Frequent Flyer*) informācija;
 - e) vispārējas piezīmes, ciktāl tās satur jebkādu informāciju, kas varētu kalpot, lai tieši identificētu pasažieri, uz kuru attiecas PDR; un
 - f) visi savāktie IPI dati.
3. Beidzoties 2. punktā minētajam sešu mēnešu termiņam, pilnu PDR datu izpaušana ir atļauta tikai tad, ja:
 - a) ir pamats uzskatīt, ka tas ir nepieciešams 6. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajos nolūkos; un
 - b) to ir apstiprinājusi:
 - i) tiesu iestāde; vai
 - ii) cita valsts iestāde, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir kompetenta pārbaudīt, vai ir izpildīti datu izpaušanas nosacījumi; šādā gadījumā informē PIN datu aizsardzības inspektoru, kurš veic *ex-post* pārskatīšanu.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc 1. punktā minētā termiņa beigām PDR datus neatgriezeniski dzēš. Šis pienākums neskar gadījumus, kad konkrēti PDR dati ir nosūtīti kompetentai iestādei un tiek izmantoti saistībā ar konkrētām lietām, lai novērstu, atklātu, izmeklētu teroristu nodarījumus vai smagus noziegumus vai sauktu pie atbildības par tiem, un šajā gadījumā to, kā kompetentā iestāde glabā šādus datus, reglamentē valstu tiesību akti.
5. Šīs direktīvas 6. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētās apstrādes rezultātu PIN glabā vienīgi tik ilgi, cik nepieciešams, lai informētu kompetentās iestādes un – saskaņā ar 9. panta 1. punktu – informētu citu dalībvalstu PIN par pozitīvu atbildi. Ja automātiskas apstrādes rezultāts pēc tā individuālas pārbaudīšanas ar neautomātiskiem līdzekļiem, kā minēts 6. panta 5. punktā, ir izrādījies negatīvs, to tomēr var glabāt tik ilgi, kamēr saskaņā ar šā panta 4. punktu nav dzēsti tam pamatā esošie dati, nolūkā nepieļaut turpmākas “neapstiprinājušās” pozitīvas atbildes.

13. pants

Personas datu aizsardzība

1. Katra dalībvalsts paredz, ka saistībā ar personas datu jebkuru apstrādi saskaņā ar šo direktīvu ikvienam pasažierim ir tādas pašas tiesības uz savu personas datu aizsardzību, tiesības uz piekļuvi, labošanu, dzēšanu un ierobežošanu un tiesības uz kompensāciju un aizsardzību tiesā, kā noteikts Savienības un valsts tiesību aktos un atbilstīgi Pamatlēmuma 2008/977/TI 17., 18., 19. un 20. panta īstenošanai. Tādējādi minētie panti ir piemērojami.

2. Katra dalībvalsts paredz, ka noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar valsts tiesību aktiem, īstenojot Pamatlēmuma 2008/977/TI 21. un 22. pantu, attiecībā uz apstrādes konfidencialitāti un datu drošību, piemēro arī jebkurai personas datu apstrādei saskaņā ar šo direktīvu.

3. Šī direktīva neskar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK ⁽¹⁾ piemērojamību personas datu apstrādei, ko veic gaisa pārvadātāji, jo īpaši to pienākumus veikt piemērotus tehniskus un organizatoriskus pasākumus personas datu drošības un konfidencialitātes nodrošināšanai.

4. Dalībvalstis aizliedz PDR datu apstrādi, kuras rezultātā tiek atklāta personas rase vai etniskā izcelsme, politiskie uzskati, reliģija vai filozofiskā pārliecība, dalība arod biedrībā, veselība, seksuālā dzīve vai dzimumorientācija. Ja PIN saņem PDR datus, kas atklāj šādu informāciju, tos nekavējoties dzēš.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka PIN saglabā dokumentāciju, kas saistīta ar visām tām apstrādes sistēmām un procedūrām, par kurām tā ir atbildīga. Šādā dokumentācijā ir ietverts vismaz:

- a) organizācijas nosaukums un kontaktinformācija, PIN darbinieki, kuriem ir uzticēta PDR datu apstrāde, un atšķirīgie piekļuves atļaujas līmeņi;
- b) lūgumi no citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un PIN;
- c) visi lūgumi par PDR datu nosūtīšanu un to nosūtīšana uz trešo valsti.

PIN pēc pieprasījuma visu dokumentāciju dara pieejamu valsts uzraudzības iestādei.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka PIN glabā ierakstus vismaz par šādām apstrādes darbībām: vākšana, aplūkošana, izpaušana un dzēšana. Ierakstos par aplūkošanu un izpaušanu jo īpaši norāda šādu darbību nolūku, datumu un laiku un, ciktāl iespējams, tās personas identitāti, kura aplūkojusi vai izpaudusi minētos datus, un norāda minēto datu saņēmēju identitāti. Ierakstus izmanto vienīgi tādiem nolūkiem kā pārbaude, pašuzraudzība, datu integritātes un datu drošības nodrošināšana vai revīzija. PIN pēc pieprasījuma ierakstus dara pieejamus valsts uzraudzības iestādei.

Minētos ierakstus glabā piecus gadus.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka to PIN ievieš piemērotus tehniskus un organizatoriskus pasākumus un procedūras, lai nodrošinātu augstu drošības līmeni, kas atbilst ar PDR datu apstrādi un veidu saistītajiem riskiem.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad personas datu pārkāpums var radīt lielu risku personas datu aizsardzībai vai nelabvēlīgi ietekmēt datu subjekta privātumu, PIN bez nepamatotas kavēšanās par šādu pārkāpumu paziņo datu subjektam un valsts uzraudzības iestādei.

14. pants

Sankcijas

Dalībvalstis pieņem noteikumus par sankcijām, ko piemēro par to valsts tiesību aktu pārkāpumiem, kuri pieņemti, ievērojot šo direktīvu, un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu.

Jo īpaši, dalībvalstis pieņem noteikumus par sankcijām, tostarp finansiāliem sodiem, pret gaisa pārvadātājiem, kas nenosūta datus, kā paredzēts 8. pantā, vai arī to nedara prasītajā formātā.

Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

15. pants

Valsts uzraudzības iestāde

1. Katra dalībvalsts paredz, ka valsts uzraudzības iestāde, kas minēta Pamatlēmuma 2008/977/TI 25. pantā, ir atbildīga par konsultēšanu un uzraudzību pār to, kā tās teritorijā tiek piemēroti noteikumi, ko dalībvalstis ir pieņēmušas, ievērojot šo direktīvu. Piemēro Pamatlēmuma 2008/977/TI 25. pantu.
2. Minētās valsts uzraudzības iestādes veic 1. punktā paredzētās darbības, lai aizsargātu pamattiesības saistībā ar personas datu apstrādi.
3. Katra valsts uzraudzības iestāde:
 - a) izskata ikviena datu subjekta iesniegtas sūdzības, izmeklē attiecīgās lietas un saprātīgā termiņā informē datu subjektus par viņu iesniegtu sūdzību izskatīšanas gaitu un rezultātu;
 - b) pēc savas iniciatīvas vai pamatojoties uz a) apakšpunktā minēto sūdzību, saskaņā ar valsts tiesību aktiem pārbauda datu apstrādes likumību, veic izmeklēšanu, pārbaudes un revīzijas.
4. Katra valsts uzraudzības iestāde pēc pieprasījuma konsultē ikvienu datu subjektu par to tiesību izmantošanu, kuras noteiktas saskaņā ar šo direktīvu pieņemtajos noteikumos.

III NODAĻA

Īstenošanas pasākumi

16. pants

Kopīgie protokoli un saderīgi datu formāti

1. Gaisa pārvadātāji visus PDR datu sūtījumus PIN šīs direktīvas nolūkos veic ar elektroniskiem līdzekļiem, kas nodrošina pietiekamas garantijas attiecībā uz tehniskiem drošības pasākumiem un organizatoriskiem pasākumiem, ar kuriem reglamentē veicamo apstrādi. Tehniskas kļūmes gadījumā PDR datus var nosūtīt jebkādā citā piemērotā veidā ar noteikumu, ka tiek saglabāts tāds pats drošības līmenis un pilnīga atbilstība Savienības datu aizsardzības tiesību aktiem.
2. Vienu gadu pēc datuma, kad Komisija pirmo reizi pieņem kopīgos protokolus un saderīgos datu formātus saskaņā ar 3. punktu, gaisa pārvadātāji visus PDR datu sūtījumus PIN šīs direktīvas nolūkos veic elektroniski, izmantojot drošas metodes, kas atbilst minētajiem kopīgajiem protokoliem. Šādi protokoli ir kopīgi visiem sūtījumiem, lai garantētu PDR datu drošību nosūtīšanas laikā. PDR datus nosūta saderīgā datu formātā, lai nodrošinātu, ka tos var izlasīt visas iesaistītās personas. Visiem gaisa pārvadātājiem tiek prasīts izraudzīties un identificēt PIN kopīgos protokolus un datu formātus, ko tie plāno izmantot saviem sūtījumiem.
3. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, sastāda kopīgo protokolu un saderīgo datu formātu sarakstu un, ja vajadzīgs, to pielāgo. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 17. panta 2. punktā.
4. Šā panta 1. punktu piemēro, kamēr vēl nav pieejami 2. un 3. punktā minētie kopīgie protokoli un saderīgie datu formāti.
5. Viena gada laikā pēc tam, kad ir pieņemti 2. punktā minētie kopīgie protokoli un saderīgie datu formāti, katra dalībvalsts nodrošina, ka tiek pieņemti nepieciešamie tehniskie pasākumi, lai varētu izmantot minētos kopīgos protokolus un datu formātus.

17. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja, kas minēta Regulā (ES) Nr. 182/2011.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

IV NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

18. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2018. gada 25. maijam. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

19. pants

Pārskatīšana

1. Pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju, tostarp 20. panta 2. punktā minēto statistikas informāciju, Komisija līdz 2020. gada 25. maijam pārskata visus šīs direktīvas elementus un iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei un iepazīstina ar to.
2. Veicot pārskatīšanu, Komisija īpašu uzmanību pievērš:
 - a) piemērojamo personas datu aizsardzības standartu ievērošanai;
 - b) tam, vai PDR datu vākšana un apstrāde ir nepieciešama un samērīga attiecībā uz katru no šajā direktīvā noteiktajiem mērķiem;
 - c) datu glabāšanas termiņa ilgumam;
 - d) informācijas apmaiņas efektivitātei starp dalībvalstīm; un
 - e) novērtējumu kvalitātei, tostarp attiecībā uz statistikas informāciju, kas vākta, ievērojot 20. pantu.

3. Šā panta 1. punktā minētajā ziņojumā pārskata arī to, vai būtu nepieciešami, samērīgi un iedarbīgi šīs direktīvas darbības jomā iekļaut PDR datu obligātu vākšanu un nosūtīšanu attiecībā uz visiem vai izvēlētiem ES iekšējiem lidojumiem. Komisija ņem vērā pieredzi, kas gūta dalībvalstīs, it īpaši tajās dalībvalstīs, kuras saskaņā ar 2. pantu piemēro šo direktīvu ES iekšējiem lidojumiem. Šajā ziņojumā arī izvērtē nepieciešamību šīs direktīvas darbības jomā iekļaut ekonomikas dalībniekus, kas nav pārvadātāji, piemēram, ceļojumu aģentūras un tūrisma operatorus, kas sniedz ar ceļojumiem saistītus pakalpojumus, tostarp rezervē lidojumus.

4. Ņemot vērā minēto pārskatīšanu, kas veikta saskaņā ar šo pantu, Komisija vajadzības gadījumā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei leģislatīvā akta priekšlikumu, ar ko paredz grozīt šo direktīvu.

20. pants

Statistikas dati

1. Dalībvalstis ik gadu iesniedz Komisijai statistikas informācijas kopumu par PDR datiem, kas sniegti PIN. Minētajā statistikā neietver nekādus personas datus.
2. Statistikā kā minimumu iekļauj:
 - a) kopējo pasažieru skaitu, par kuriem ir savākti un apmainīti PDR dati;
 - b) pasažieru skaitu, par kuriem bija jāveic tālāka pārbaude.

21. pants

Saistība ar citiem instrumentiem

1. Dalībvalstis var turpināt piemērot divpusējos vai daudzpusējos nolīgumus vai savstarpējas vienošanās par informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, kuri ir spēkā 2016. gada 24. maijā, ciktāl šādi nolīgumi vai vienošanās ir saderīgi ar šo direktīvu.
2. Šī direktīva neskar Direktīvas 95/46/EK piemērojamību personas datu apstrādei, ko veic gaisa pārvadātāji.
3. Šī direktīva neskar nekādus dalībvalstu vai Savienības pienākumus un saistības saskaņā ar divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem ar trešām valstīm.

22. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem.

Briselē, 2016. gada 27. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

I PIELIKUMS

Pasažieru datu reģistra dati, ciktāl tos vāc gaisa pārvadātāji

1. PDR ieraksta rādītājs
2. Rezervācijas / biļetes izsniegšanas datums
3. Paredzētā ceļojuma datums(-i)
4. Vārds(-i), uzvārds(-i)
5. Adrese un kontaktinformācija (tālruna numurs, e-pasta adrese)
6. Visu veidu maksājumu informācija, tostarp rēķina nosūtīšanas adrese
7. Informācija par visu konkrētajam PDR atbilstīgā ceļojuma maršrutu
8. Bieži lidojošas personas (*Frequent Flyer*) informācija
9. Ceļojuma aģentūra / ceļojuma aģents
10. Pasažiera statuss ceļojuma laikā, tostarp lidojuma apstiprinājumi, reģistrēta pasažiera statuss, informācija par neierašanos uz lidojumu (*no show*) vai ierašanos uz lidojumu bez iepriekšējas rezervācijas (*go show*)
11. PDR dati par atdalītajām rezervācijām
12. Vispārīgas piezīmes (tostarp visa pieejamā informācija par nepilngadīgajiem, kuri jaunāki par 18 gadiem un kuri ceļo bez pavadona, piemēram, nepilngadīgā vārds, uzvārds un dzimums, vecums, valoda(-as), kādā(-ās) viņš runā, personas, kas nepilngadīgo pavadā pie izlidošanas, vārds un kontaktinformācija, kā arī radniecība ar nepilngadīgo, personas, kas nepilngadīgo sagaida pie atlidošanas, vārds un kontaktinformācija, kā arī radniecība ar nepilngadīgo, darbinieks, kas pavadā pie izlidošanas un ielidošanas)
13. Dati par biļetes izdošanu, tostarp biļetes numurs, biļetes izdošanas datums un vienvirziena biļetes, automātiskie biļetes tarifa (*Automated Ticket Fare Quote*) lauki
14. Sēdvietas numurs un cita informācija par sēdvietu
15. Informācija par koplietošanas kodiem (*code share*)
16. Visa informācija par bagāžu
17. Citu tā paša PDR ceļotāju skaits un vārdi, uzvārdi
18. Visi savāktie iepriekšējās pasažieru informācijas (IPI) dati (tostarp identitātes dokumenta veids, numurs, izdevējvalsts un derīguma termiņš, valstspiederība, uzvārds, vārds, dzimums, dzimšanas datums, aviokompānija, lidojuma numurs, izlidošanas datums, ierašanās datums, izlidošanas lidosta, ierašanās lidosta, izlidošanas laiks un ierašanās laiks)
19. Visas vēsturiskās izmaiņas PDR datos, kas uzskaitīti 1.–18. punktā

—

II PIELIKUMS

3. panta 9. punktā minēto nodarījumu saraksts

1. dalība noziedzīgā organizācijā,
 2. cilvēku tirdzniecība,
 3. bērnu seksuāla izmantošana un bērnu pornogrāfija,
 4. narkotisku un psihotropu vielu nelikumīga tirdzniecība,
 5. ieroču, munīcijas un sprāgstvielu nelikumīga tirdzniecība,
 6. korupcija,
 7. krāpniecība, tostarp tāda, kas skar Savienības finanšu intereses,
 8. noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un naudas, tostarp euro, viltošana,
 9. datornoziedzība/kibernoziedzība,
 10. noziegumi pret vidi, tostarp apdraudētu dzīvnieku un augu sugu un šķirņu nelikumīga tirdzniecība,
 11. nelikumīgas ieceļošanas un uzturēšanās veicināšana,
 12. slepkavība, smagi miesas bojājumi,
 13. cilvēku orgānu un audu nelikumīga tirdzniecība,
 14. personu nolaupīšana, nelikumīga brīvības atņemšana un ķīlnieku sagrābšana,
 15. organizēta un bruņota laupīšana,
 16. kultūras priekšmetu, tostarp senlietu un mākslas darbu, nelikumīga tirdzniecība,
 17. izstrādājumu viltošana un pirātisms,
 18. administratīvu dokumentu viltošana un to nelikumīga tirdzniecība,
 19. hormonu un citu augšanas stimulatoru nelikumīga tirdzniecība,
 20. kodolmateriālu vai radioaktīvu materiālu nelikumīga tirdzniecība,
 21. izvarošana,
 22. noziegumi, kuri ir Starptautiskās Krimināltiesas jurisdikcijā,
 23. gaisa kuģu / kuģu sagrābšana,
 24. sabotāža,
 25. zagtu transportlīdzekļu tirdzniecība,
 26. rūpnieciskā spiegošana.
-

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV